ஸ்ரீமத்

தாயுமானவர் பாடல்



இந்நூல் கிடைக்குமிடம்:—

B. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்,
நெ. 41, வெங்கடராமப்பர் தெரு,
[illegible] பொஸ்டு, சென்னை.

உ

கடவுள் துணை.

ஸ்ரீமத் தாயுமானசுவாமிகள்

திருப்பாடற்றிரட்டு

சுவாமிகள் படத்துடன்

யாழ்ப்பாணம் மேலைப்புலோலி

மகாவித்துவான்

நா. கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்களால்

இயற்றப்பட்ட

சரித்திரச்சுருக்கமும் அடங்கியுள்ளன

பிரசுரித்தவர்கள்

B. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்

திருமகள்விலாச அச்சியந்திரசாலை

சென்னை

1930.

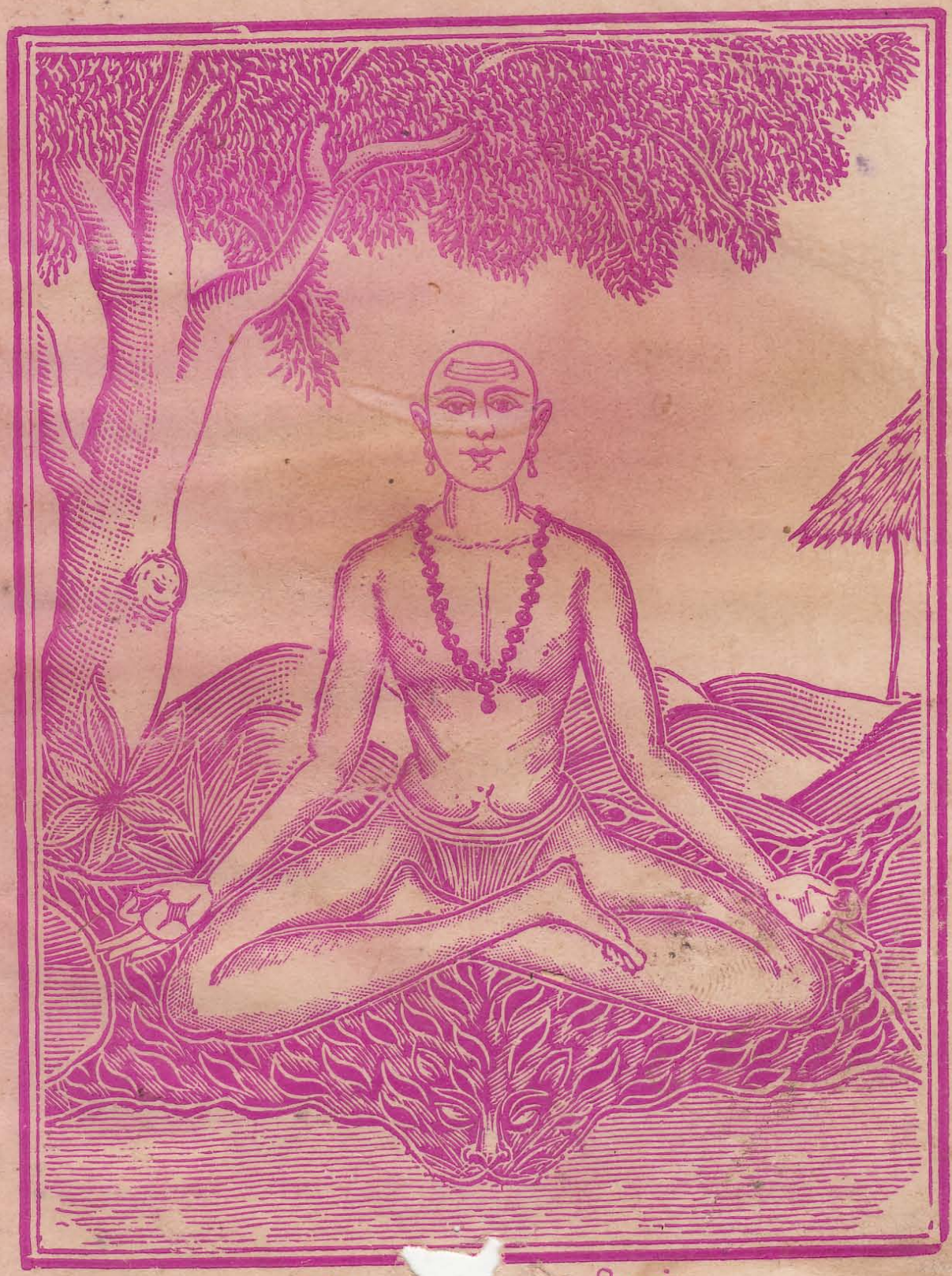

சுவாமிகள்

உ

சிவமயம்.

யாழ்ப்பாணத்து மேலைப்புலோலி

மகாவித்வான்

ஸ்ரீமந் - நா. கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்களால்

இயற்றப்பட்ட

தாயுமானசுவாமிகள்

சரித்திரச் சுருக்கம்

வணக்கம்.

வாயுமா னவமலமு மறுபிறப்பு நிறவறத் தான் மாறவீசி, யாயும்வே தாகமத்தி னருள்வலி யிற் சிவஞானவாழி மூழ்கிப், பாயுமால் விடைப் பரம * னிருவியலும் பார்த்துணர்ந்து பதத்தி னென்றுங், தாயுமா னவன்றனிரு சரணமலர் சிர மதனில் றரித்து வாழ்வாம்.

புராதனமெய்ச் சிவஞான போதமெனுஞ் சித் தாந்தப்பொரு ளியாவுந், தராசுமுனை யாநிறுவிச்

---

* இரு இயல் ஆவன:—தடத்த லக்கணம், சொரூப லக்கணம் என்பனவாம். இவை முறையே பொதுவியல்பு, சிறப்பியல்பு எனவுங் கூறப்

சாயாம லநுபவத்திற் றமிழைப் பாடிப், பராவுசிவ மயமாகிப் பரஞானத் தனிமைநெறிப் பரிமேலேறி, நிராமய தேயத்தேகி நிறைதாயு மானவனை நினைந்து வெல்வாம்.

உலகின்கணின்று ஒன்றோடொன்று முரணி யிகலுறாவும் பல வேறுவகைப்பட்ட சமயங்கள் போலாது, சமயாதீதமாய் முடிந்த நிலையதாகி விளங்கும் அத்துவித சைவ சித்தாந்தத்தை நிலை நாட்டிய தந்தையானவரும், பதி பசு பாசம் என் னும் முப்பொருளி னியல்புகளையெல்லாம் உலக முணர்ந்துய்வான் பெறவைத்தருளிய தாயுமான வரும், எம்மவர்க்குச் சருவமானவரும் ஆகிய ஸ்ரீ தாயுமான சுவாமிகளது திருப்பாடல்கள் காரண மாக, அவர் ஒருசமயத்தையுஞ் சாராத பொதுநிலை யர் என ஓர் சாராரும், தமது விவர்த்தவாதக் கொள்கையை யுடையார் என ஏகான்மவாதிகளாகிய மாயாவாதிகளும் மயங்குவாராயினர். இருவர் மாறு கோள் ஒருதலை துணிதல் எம்மவர்க்கிலக்கணமா விருத்தலான், அவர் தங்கூற்றுக்களையெல்லாம் அடி களது சரிதவாயிலாகவும் திருப்பாசுரவாயிலாகவும்

நடுவுநிலையோடாராய்ந்து நிச்சயித்துண்மை காட்டுவான் எழுந்ததென்க.

வேதங்களாற் பூசிக்கப்பட்டதும், சுத்தாத்துவித சைவசித்தாந்தம் என்னும் அரசு வீற்றிருப்பதும், புகழாற் றிக்கெங்கும் போயதுமாகிய திருத்தலம் சோழநாட்டிற் றென்கோடிக்கணுள்ள ஸ்ரீவேதாரணியபுரியேயாம். ஆங்கு இற்றைக்குச் சுமார் 230-வருடங்களுக்கு முன்னர், வேளாள வருணத்திலே, உழுவித் துண்போர் வகையினருள் தோன்றிய கேடிலியப்பபிள்ளை என்பார் ஒருவர் இருந்தார். அவர் கல்வி கேள்விகளின் முதிர்ந்து, குருலிங்க சங்கமபத்தியிற் சிறந்து, தம்பெயர்க் கேற்பக் கேடிலராய் அவ்வூர்ச் சிவதல விசாரணைக் கர்த்தராயிருந்தார். அதுகாலத் திரிசிரபுரத்திலே செங்கோனடாத்தியரசுபுரிந்த ஸ்ரீமாந் முத்துவிசயரகுநாத சொக்கலிங்கநாயகர் என்னும் வேந்தரேறு * பிள்ளை அவர்களது நற்குண நற்செய்கைகளையும்,

---

* பிள்ளை என்பது வேளாளர்க்குரிய காரணவாக்கப் பெயருளொன்று. இறைவனிடத் திருநாழி நெற்பெற்ற காமாட்சி யம்மையார், அதனை விருத்தி செய்தற்குரியார் இவரேயெனத் திருவுளங் கொண்டு பிள்ளையே! என்று

கல்வி கேள்வி யறிவின் பெருமையையுங் கேள்வி யுற்று வரவழைத்து, சிறந்த சம்பிரதி உத்தியோகத் தமர்த்தினர்.

பிள்ளையவர்கள் அரசனது வேண்டுகோட்படி உத்தியோகமேற்று அதற்குரிய கடமைகளைக்குறை வறப் புரிந்துவந்தனர். அங்ஙனம் நிகழுநாளிலே தமக்கு ஒரேபேறுவாய்த்த சிவசிதம்பரப்பிள்ளை என்னும் அருமைக் குமாரனைச் சந்ததியின்றி யிருந்த தந் தமையனுர்க்கு முன்னரே சுவீகார மாகக் கொடுத்து விட்டமையால், தமக்குச் சந்ததி யுண்டாகத் திருவருள் செய்யுமாறு † தக்கிண கை லாயத்துள் ஒன்றிய வத்திரிசிராமலைக்க ணெழுந்

அழைத்தமையால் வந்ததெனக் காரணங் கொள்க. அது "உள்ளங் குழைந்தர் யுழவாற் பெருக்க விதை—பிள்ளை யெனக் கூயுதவப் பேணுங்கை" எனத் திருக்கை வழக்கங் கூறியதனலும் பெறுதும்.

† திரிசிராமலை தக்கிணகைலாயத்துள் ஒன்றென்பதை செவ்வந்திபுராணம், தக்கிண கைலாச புராணம் என்பவற் றிற் காண்க. திரிசிரபுரம், திருசிராப்பள்ளி எனவும் பெயர். இக்காலத்துத் திருச்சிறப்ப என வழங்கப்படுகின்றது.

தருளியிராநின்ற தாயுமானேசுரரைத் திரிகாலங்க டோறும் தந்தேவி சகிதமாகச்சென்று ஒருமை யுற்று மெய்யன்புடன் றரிசித்தும், நித்தியநைமித்தி காதிகள் செய்தும், விரத மநுட்டித்தும், தானஞ் செய்தும் வருவாராயினர். அக்காலை பரதகண்டத் துள்ளாரது தவமெலாந் திரண்டொரு வடிவெடுத்து வந்தாற்போலவும், மன்பதைகளின் மலவிருள் துமிக்க இம்மண்ணுலகிற் றோன்றுவான் விமலன் விடுத்தருளியவோர் சித்தாந்தஞான சூனியன் மான வும் மகவொன்றவதரித்தது. அப்போழ் தத்துத் தந்தையார் அகமிகமகிழ்ந்து செய்யவேண்டியன வெல்லாஞ்செய்து, தாயுமானேசுரர்க்கு காணிக்கை முதலியனவுஞ் செலுத்தி, சாதகருமமுஞ் செய்வித் தார் சோதிடத்தில் வல்லார். "சுபவோரையிலே ஐந்து கோளுச்சமாகத் தோன்றியதனல் இவர் தேவாம்சமாக அவதரித்தார் என்றும், அனைத்துல கையுமாளவல்ல நரேந்திரரைக நிலவுவர்" என்றுங் கூறக்கேட்ட இருமுதுகுரவர் மகிழ்ச்சியை யென் னென்போம். தாயுமானேசுரர் அருளாலுதித்தமை யால் அப்பிள்ளைக்கு அக்கடவுளின்பெயரையே நாம கரணஞ்செய்தனர். [illegible]ல். தாயுமானசுவாமிகள்

வடமொழி தென்மொழிக்கணுள்ள இலக்கிய இலக் கணங்களையும், வேத சிவாக மோபநிடத மிருதி புராண விதிகாச முதலியனவற்றையும் நன்குகற்று வல்லவராயினர். அவையன்றி தேவார முதலிய பன்னிரு திருமுறைகளையும், மெய்கண்டசாத்திரம் அருணகிரிநாதர் திருவாய்மலர்ந்த திருப்புகழ் முத லியவற்றையும் தக்காருழை யாராய்ந்து அன்புடன் பாராயணஞ்செய்தார். இங்ஙனம்வருநாளிலே தகப் பனார் இகவாழ்வொருவ, அரசன் அவரது சம்பிரதி உத்தியோகத்தை ஏற்குமாறு வலாற்காரஞ்செய்ய, மறுக்க வியலாமையான் அதை ஏற்று நடத்திவந் தார். தாயுமானசுவாமிகள் சம்பிரதி உத்தியோகத் திற் பதினைன்கு வயதிலேயே அமர்ந்தாரென்ப. அப்போதில் ஓர் காரியநிமித்தம் அரசனைக் காண் பான் போந்த சுவாமிகளது திருவடிச் சுவடுகள் அரண்மனையுட் புதுக்குவித்ததற்காகக் கொட்டப் பட்டிருந்த மணன்மேற்பதிந்து செவ்வேவிளங்கின. பிரதானியும் அரசனும் அவ்வழி வந்தார் பதும ரேகை பதிந்துகாணுஞ் சுவடுகளைப்பார்த்து மிக்க ஆச்சரியமுற்று, யாவர் இவ்வழி வந்தார் என, ஆங்கு நின்றோர் சம்பிரதி [illegible]ரை வந்தவர் என்றனர்.

அரசனும் பிரதானியும் ஐயுறீஇ, அவ்வுண்மை யாராய்வான் சுவாமிகளை ஆங்கழைப்பித்துப் பின்னர் அனுப்பிவிட்டுச் சுவடுகளையொத்து நோக்கித் தஞ் சந்தேகந்தீர்ந்து மகிழ்வுற்றார். பிரதானி அரசனைப்பார்த்து அரசரேறே! சம்பிரதியாரது அழகைக்கண்டு ஆடவரு மவாவுரன்ரே! "இலங்கெழிலளவு குணமெனவுரைப்பார்."

இதற்கு மேற்கோளாக அவரையே யிக்காலத்து யான் துலங்குறக்கண்டேன். அவரதுவடிவத்தை உற்றுநோக்கி யுள்ளேன்.

அகவடி யுகிர்விரல் புறவடி கரடே
கழலே கணைக்கான் முழந்தாள் குறங்கே
கடிதங் கொப்பூழ் வயிறதின் வரையே
யிடையே மயிரி னெழுக்கே முலையுகிர்
விரலே முன்கை யங்கை தோளிணை
கழுத்தே முகநகை செவ்வாய் மூக்குக்
கண்ணே காது புருவ நுதலெனு
மாறைந் துறுப்புட னிரண்டும் பாதம்.

என்று சங்கப்பாட்டியலிற் கூறப்பட்டபடி, அவரது முப்பத்திரண்டு உறுப்புகளும் ஆண்டன்மையோடு

தெய்வத்தன்மை சிறந்து, சாமுத்திரிகா லக்கணங் கள் நிரம்பப்பெற்று விளங்குகின்றன.

அவர் இன்னுஞ் சிறிது காலத்துள் உலகமெ லாந் தன்னேவல் கேட்ப ஆணைசெலுத்தும் மகைஸ் வரிய மகிளதாரிய மகா மண்டலாதிபதியாகிப் புகழ்நிறுவலொருதலை. நிருபவோ! அவரது காற் சுவட்டிற் பிரகாசிக்கும் பதுமரேகைபோல் எவர்க்கு மிருப்பதை யிஞ்ஞான்றுங் கண்டு கேட்டிலேன். அவரது நெடுங்கரங்கள் கணைக்காலின் கீழ்த்தூங்கு வது தானுங்கண்டிலிரோ? என்று கூறினன். அது தொடங்கி நாயகன் அவரிடத்து மிக்கபிரீதியும் அச் சமுமுடையனுயினன். இருவினையொப்பு நேருங் காலமாதலால் இவர்க்கு உண்மை யாராய்தலே பெருங்கடமை யெனத்தோன்றிற்று. அரசனிடத் தில் கவி, கவிராயர், கவிச்சக்கிரவர்த்தி, பண்டிதர், பாரதி, பாவலர், நாவலர், வித்துவான், மகாவித்து வான், வித்துவசிரோமணி, ஆசிரியர் புலவர் முதலிய பட்டங்களைத் தரித்துச் சன்மானம் பெறவருவோர் எவரையும், யதார்த்த வாதஞ்செய்து தக்க விடை கொடாமையால் "உண்மை காணுதிர்" என்றுவிடுப் பார். அரசனும் இவர சம்பருவத்தையும் கல்வி

கேள்விகளின் அருமையையும், அதற்குத் தகுந்த வொழுக்கத்தையும் கண்டு நனிவியந்து பேரன் புடையனுயினன். தலையிற் றீப்பிடிக்கக்கண்டான் வேறொன்றையும் நாடாது தண்ணீரையே தேடுவது போல, இருவரும் தம் ஐயங்களை யொழித்து உண் மை காட்டவல்ல ஞானசிரியர் யாண்டையர்? எற் றைத் தினத்தெதிர்ப்படுவர் என்றேக்கமுற் றெதிர் பார்த்திருந்தார்.

அங்ஙன மமருநாளிலே, அடிகளாற் பிறவிக டோறும் ஈட்டிய பெருந்தவப்பேறு காரணமாக வும், இற்றைஞான்றும் பிற்றைஞான்றுமுள்ள வுயிர் கள் முப்பொருளி னுண்மையறிந்து, சித்தாந்தநிலை யேறிச் சிவஞானநிட்டாபரராய், அத்துவித முத்தி யை யடைந் துய்தற்குச் சாதனமானவற்றை யோது விக்கு முண்மை காரணமாகவும், திருவருண் ஞானப் பெருஞ் செல்வப் பிழம்பாகிய திருமூலநாயனர் மர பிலே தோன்றி திருக்கைலாய பரம்பரைச் சந்தான மாகிய மெய்கண்டதேவ நாயனரது வழிக்குரவரிட த்து ஞானோபதேசம் பெற்ற சற்குரு மூர்த்திக ளாகிய 'மௌனகுருசுவாமிகள்' திரிசிராமலைப் பரம நாதனைத் தரிசிப்பான் [illegible]ற்றனர். நந்தந்தையு

மான தாயுமானர் அவரைக் கண்ட மாத்திரையே, தலைவனைக் கண்டுழித் தன்வயமிழுக்கும் உழுவலன் புடைப் பதிவிரதைபோலப் பரவசப்பட்டு, காந்தங் கண்ட ஊசிபோன்று தம்மனம் அவர்மாட்டிழுக்கப் பட்டாராய், அடியுறவணங்கி, "எம்பெருமை! தந் திருக்கரத்துள்ள புத்தகம் யாதோ?" வென்றனர். குருசுவாமிகள் யாதொன்று முரையாராய் எகினர். பின்னரும் பன்முறை வினவி நீழல்போல் தொடர்ந் தனர். அவ்விடங்கடோறும் சுற்றித்திரிந்து ஊரடங் கிய யாமம் பதினைந்து கடிகை யளவிலே தாயுமான வர் சந்நிதிசென்று * பதுமாசனத் துட்கார்ந்த மௌனசாரியர் இவர் பக்குவங் கண்டு 'சிவஞான சித்தி' என்றனர். தாயுமானர் அகமிக மலர்ந்து, அந்த நாளிலே வாதவூர் நாதனை ஞானபோதத்தா லே தந்தாலத்துச் சாதங்காட்டிப் பாதமளித்

---

* பதுமாசனமாவது-யோகசாதனங்களுள் ஒன்று. அஃ தாவது இடப்பக்கத் தொடையின்மேல் வலக்காலினையும், வலப்பக்கத் தொடையின்மேல் இடக்காலினையும் மாற வைத்து, இருகாற் பெருவிரலையு மிருகரங்களானும் மாறி யுறப் பிடித்திருத்தல். அதனை "சவ்வியபாக வூருமேல்" என்னுஞ் சூதசங்கிதைக் [illegible]ானறிக.

தாண்ட பரமபதி. இந்தநாளி லெளியேனையும் ஞான சித்தியான் மோனபத்தி யளித்தாட்கொள வெழுந் ததோவென்று துதித்து, "அருட்கடலே!

1. சிவம் யாது?

2. ஞானம் என்பதென்னை?

3. சித்தி எது? என்று வினவ, ஆசாரிய சுவாமிகள் அவரை நோக்கி, அன்புளாய்!

1. சிவம் என்பது பதி.

2. ஞானம் என்பது (அந்தப் பதியையுள்ளவா றறியும்) அறிவு.

3. சித்தி ஆவது அவ்வறிவை வருவிப்பது என்றார். தாயுமானவர் கேட்டுத் தவராச!

1. அப்பதிப்பொருள் ஊர் குணம் குறி செயல் பெயர் முதலியன வில்லாதது; சொல்லளவைக்கும் பொருள் அளவைகட்கு மெட்டாதது; என்று வேதாகமங்கள் முழங்கவும், தேவரீர் அவையிற் றிற்கு மாறுகச் சிவம் என்றல் பொருந்துமோ?

2. சிவம் எனவே, அசிவம், (அமங்கலம்) சிவா சிவம் (மங்கலாமங்கலம்) என்பனவும் பெறப்படலால் அப்பொருளெவை?

3. அப்பொருள்கள் சிவத்திற்குப் பேதமோ? அபேதமோ? பேதாபேதமோ?

4. வியாபகமோ? வியாப்பியமோ? வியாத்தியோ? சுசாதியோ? விசாதியோ? சுகதபேதமோ? இவை அல்லாதனவோ?

5. "உண்மையுமா யின்மையுமாய் இருப்பவன் பதி" என்றுன்றே ருருளிய துண்மையாயின், சிவம் (மங்கலமுடையது) எனக்கூறல் சால்பேயோ? என்னை? அமங்கலம், மங்கலா மங்கலமும் அவனே யாகலால்.

6. பிரமப்பொருளன்றி யிரண்டாவது பொருள் இல்லையென்று வேதங்கூறவும், சிவஞானம் என்பதற்குப் பொருள் சிவனையறியும் அறிவு எனின், சிவன் ஞேயப்பொருளாகவும், ஞானம் காட்சிப் பொருளாகவும் முடிதலால், ஞாதுரு (அறிபவன்) ஞானம் (அறிவு) என்பனவெவை?

7. அந்த ஞாதுரு பரிபூரணனய சிவனுக்கு வேறுநின்று அறிவனே? ஒன்றுய் நின்றறிவனே? வேறும் ஒன்றுமாம் நின்றறிவனே?

8. சிவன் அறியப்படுமேல், அறிபொருளெல்லாம் தூலமாகியும், அ[illegible]ாயும், விகாரப்படுவன

வாகியும், அறிவானுக்கு வேறவாகியும், கண்டப்படு வனவாகியும் விளங்கு முண்மையால், அவனும் சடத் துவம், அழிவு, விகாரம், பேதம், கண்டப்படுகை முதலிய தன்மையனுய், சித்து, சத்து, நிர்விகாரம், அத்துவிதம் அகண்ட முதலியவற்றை யிழக்கு மன்ரே?

9. அறியப்படுதல் கருவி கூடிய விடத்தோ? கழன்றவிடத்தோ? கூடியவிடத்தினின் கருவிகள் எல்லாம் பசுபாச ஞானங்களாகலின் அந்த ஞானங் களா ன்றியப்படானே? கழன்றுழி யெனின் அறித லெங்ஙன்?

10. சிவம் அறியப்படுதல் ஐயக்காட்சியாலே? திரிபு காட்சியாலே? மானதக் காட்சி யாலே? சையோகம், சையுத்த சமவாயம், சையுக்தசமவேத சமவாயம், சமவேத சமவாயம், விசேடண விசேடிய பாவம் என்னும் வகைத்தாயவாயிற் காட்சியாலே? தன் வேதனைக் காட்சியாலே? யோகக் காட்சி யாலே? விகற்பக் காட்சியாலே? நிருவிகற்பக் காட்சியாலே? சுவார்த்தாநு மானத்திலுலா? பரார்த்தாநு மானத்தி [illegible]? சபக்கம், விபக்கம்,

சபக்கவிபக்கம், ஒப்பு, பாரிசேடம் உலகவாதங்க ளானேயோ?

11. ஞானம் அறிவானுக்கு இயற்கையா? செயற்கையா? இயற்கையெனிற் சிந்தித்தல் வேண் டாசெயற்கையெனிற் சித்திக்கமாட்டா. அஞ்ஞா னமு மங்ஙனேயன்றே?

12. அங்ஙனஞ் சிந்தித்தல் * சமுதாயவா தமோ? ஆரம்ப வாதமோ? விவர்த்த வாதமோ? பரிணமவாதமோ? விருத்தி வாதமோ?

[என்றின்னன வாய தம் ஐயப்பாடுகளெயெல் லாம் விண்ணப்பிக்க குருசுவாமிகள் புன்னகை புரிந்து, சகல வர்க்கத்து ஆன்மாக்களுக்கு அநுக் கிரகிக்கும் உபதேச முறைமையை ஓர்ந்து.]

---

* சமுதாய வாதமாவது எள்ளானுய குப்பை யென் பது இது புத்தர் சமணர் கொள்ளுமதம். ஆரம்பவாதமா வது நூலானுகிய வாடைபோல்வ தென்பது. இது தார்க் கிகர் மதம். விவர்த்தவாதமாவது கயிற்றிற் பாம்புபோல வும், பேய்த்தேரானுய நீர்த்தோற்றம்போலவும் உள்ளதென் பது. இது எகான்மவாதிகளாகிய மாயாவாதிகள் மதம். பரிணமவாதமாவது பாலினுண்டாகிய தயிர்போல் முற்றும் பரிணமித்தலும், நெய்யி[illegible]ம்புழுப்போல ஏகதேசத்

† ஔத்திரி தீக்கைக்கு அவரப்போது அருகரல்லாமையால் அதற்கு அங்கமாயுள்ள ‡ அறுவவகைத் தீக்கையுளான வியற்றி, மைந்த! நீ வினவிய ஐயப்பாடுகளெயெல்லாம் அறுத்து விபரீத ஞானத்தையும் வீட்டி, சிவஞான நெறியாகிய அத்துவித ஞானத்தைக் கொடுப்பது இந்நூலேயாம். இஃது நங்குருமரபி னிலவிய சகலாகமபண்டிதர் என்னும் "அருணந்தி சிவாசாரிய மூர்த்தி"களா னருளப்பட்டது. இதனைப் பூசித்துப் பாராயணஞ்செய்து வருகின்றும். சிவஞானபோத வழிநூலாயுள்ள இது

திற் பரிணமித்தலும் என இருவகைத்து. படங்குடிலாதல் போலவும், வித்துமரமாதல்போலவுமுள்ளது விருத்திவாதம்.

† ஔத்திரி - உதசகிதமாகப் பண்ணுவது. உதசகிதம் - ஓமத்தோடு கூடியது. அது கிரியாவத்திரி, ஞானவுத்திரி என இருவகைப்படும்.

‡ அறுவகைத் தீக்கையாவன—சட்சுதீக்ஷை, பரிசதீக்ஷை, வாசகதீக்ஷை, மானததீக்ஷை, சாத்திரதீக்ஷை, யோகதீக்ஷை என்பனவாம். இவையிவற்றை வருணபத்ததி, சைவசந்நியாச தீபிகை, காலோத்தரம், சித்தாந்தசேகரம், ஞானப்பிரகாச வியாக்கியானம் என்பவற்றிற் பாக்கக் காண்க.

வேதாகமசாரமாகிய சித்தாந்த வியல்பினை யெடுத் துத் தாபித்தலாற் "சுபக்கம்" என்றும் வேதாகமங் கட்குப் புறப்புறமாகவும், புறமாகவும், அகப்புறமா கவும், அகமாகவுமுள்ள சமயக் கோட்பாடுகளை யெடுத்துக் கண்டனஞ் செய்தலாற் "பரபக்கம்" என்றும் இருவகைப்படும். மாணவ!

* "பாரிலுள்ள நூல்களெல்லாம் பார்த்தறியாச் சித்தியிலே யோர்விருத்தப் பாதி போதும்."

என்று, அவர் வினவிய விஞ்ஞக்கட் கெல்லாந் தக்க விடைகொடுத்துச், சித்தாந்த சாத்திரம் பதினொன் றனையும் முறையே உபதேசித்தருளினர். பதியிலக் கணம், பசுவிலக்கணம், பாசவிலக்கணம், ஞானஞ் ஞான இலக்கணம், அத்துவிதவிலக்கணங்களையெல் லாம் போதித்தருளுங்காலத்தில் தேசிகநாதர்

"இருநிலனுய்த் தீயாகி நீருமாகி" "தானனை முன்படைத்தான தறிந்து தன் பொன்னடிக்கே"

---

* இதனை "பாதிவிருத்தத்தா லிப் பார்விருத்தமாக வுண்மை—சாதித்தார் பொன்னடியைச் சாரநா ளெந்நா ளோ" என்று குருமரபின் வணக்கத்துள் தாயுமானர் அரு ளுவதித்ததுங் காண்க.

ஏழிசையா யிசைப்பயனு யின்னமுதா யென்னு டைய தோழனுமாய்'' ''பன்னிலூறும் பழத்தினு மின்சுவை-யென்னிலூறியெனக்கே களிதரும்-உன் னிலுன்னு முன்னுவிடில் விட்டிடும்'' எனவருஉம் ''தேவார'' அருட்பாக்களையும், ''இன்றெனக்கருளி யிருள்கடிந்துள்ளத் தெழுகின்ற ஞாயிறேபோன்று சென்று சென்றணுவாய்த் தேய்ந்து தேய்ந்தோன் றும் ஆதியுமந்தமு மில்லாவரும் பெருஞ்சோதி யை'' எனவருஉந் ''திருவாசகத்'' திருவருட்பாக்க ளையும், ''உற்றவர் பெற்றவரற்றவர் முற்றும்-அற் றவர்க்கற்றறனல்லவர்க்கு'' எனவருஉம் இருபா விருபதின்செய்யுளையும்,

குமர குருபர குணதர நிசிசரர்
திமிர தினகர சரவண பவகிரி
குமரி சுதபகி ரதிசுத சுரர்பதி குலமானும்
அரவு புனைதரு புனிதரும் வழிபட
மழலை மொழிகொடு தெளிதர வொளிதிகழ்

அரிவையறிவது பொருளெனவருளிய பெருமாளே. என்ற ''திருப்புகழின்'' திருப்பாவையும் ஏனையவற் றையும் உதகரித்துண்டை[illegible]னென்ப. அது

பற்றியன்றே தாயுமானசுவாமிகளும் தாம் அருளிச் செய்த அறிஞருரைக்கண்ணியில்,

"இருநிலனுய்த் தீயாகி யென்ற திருப்பாட்டின்
பெருநிலையைக் கண்டுணர்ந்து பேச்சுறுவ தெந்நாளே"

என்பது முதலாக அவத்தையெல்லா மெடுத்தாண்டு மன்பதைப் பக்கத்தாரைத் தம்வயப்படுத்தினர். நிற்க, இவ்வுபதேசத்தானே வைதிக சைவ சுத்தாத்துவித சைவசித்தாந்தமே உண்மைநிலை யென்றும், சிவபெருமானே பரமபதியென்றும், அவருடன் இரண்டறக் கலத்தலே அத்துவிதமுத்தியென்றும் உணர்ந்து உலகாசையைத் துறந்து முழுமூட்சுத்துவ முற்றார். மௌனதேசிகர், 'நீ இன்னுஞ்சிறிது காலமிருந்து இல்லற நடாத்தி புத்திரனை யீன்று நிற்றி, பின்னர்யாம் வந்து நிட்டைகூடு முபாயமளிப்பேம்' என்றனர். ஆசாரியர் பிரிவை யாற்றுமல் தாயுமானர் வருந்த 'சும்மாஇரு' என்று அகன்றனர். இவற்றை, சுவாமிகளது திருப்பாடலில் 'மௌனகுரு வணக்கத்துள்'

சிந்தையற நில்லென்று சும்மாவிருத்திமேற்
சின்மயான [illegible]ள்ளந்

தேக்கித் திளைத்துநா னதுவாயிருக்கநீ
செய்சித்ர மிகநன் றுகாண்
எந்தைவட வாற்பரம குருவாழ்கவாழுவரு
ளிய*நந்தி மரபு வாழ்க
வென்றடியார் மனமகிழ வேதாகமத்துணி
பிரண்டில்லை யொன் றென்னவே
வந்தகுரு வேவீறு சிவஞான சித்திநெறி
மெளனேப தேச குருவே
மந்த்ர குருவேயாக தந்த்ரகுருவே மூலன்
மரபில்வரு மௌனகுருவே.என்றதனாலும்,

'வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநிர் வாகநிலையும்'
'சமயநடைசாராமல் வேதாந்த சித்தாந்த சமரசசிவாநுபூதி
மன்னவொரு சொற்கொண் டெனைத்தடுத் தாண்டபின்
வாழ்வித்த ஞான குருவே' என்றதனாலும,

---

*நந்தி மரபு ஆவது - தக்கணமூர்த்தி சிவஞான போதத்தைத் திருநந்திதேவர்க்கு உபதேசிக்க, அவற் சனற்குமார முனிவர்க்கும், அவர் சத்தியஞான தரிசனிகளுக்கும், அவர் பரஞ்சோதி முனிவர்க்கும், அவர் மெய்கண்ட தேவர்க்கும், அவர் அருணந்தி சிவாசாரியர் முதலாயினோர்க்கும், அவர் மறைஞான சம்பந்த நாயனர்க்கும், அவர் உமாபதி சிவாசாரியர்க்கும், அவர் அருணமச்சிவாயர்க்கும் உபதேசித்த வரன் முறை வழியாம்.

* காட்சியறு மான்முத லுநாவிதங்க டோர்ந்து
நாலுனெனக் குழறு படைபுடை பெயர்த்திடவு
நான்குசா தனமு மோர்ந்திட்

† டணுபக்க சம்புபக்க மாமிரு விகற்பமும் என்றதனு னும் அறிக.

இப்பால் ஆசாரியர் சேது சரிசனஞ்செய்து குமரி மூழ்கிப் பொதியமலைபோய் அகத்தியபக வானையடைந்து அருள்பெற்று நிட்டையில் அமர்ந் தனர். ஈண்டுத் தாயுமானசுவாமிகள்உபதேசமொழி களையெல்லாஞ் சிந்தித்து அவற்றின்படி யொழுக லால் விரத்திதோன்ற, இலௌகிகத்தொழிலை மற

---

* காட்சி முதலியனவென்றது, காண்டல், கருதல், உரை, இன்மை, ஒப்பு, ஒழிவு, உண்மை, உலகவழக்கு, இய ல்பு என்னும் பொருளளவையை என்க. நாலுனெனக்குழறு படையாவது மாயாவாதக்கொள்கை. நான்கு சாதன மாவன: நித்தியா நித்தியவித்துவிவேகம். இகமுத்திரார்த்த பல்போக விராகம், சமாதிகட்க சம்பத்து, முமூட்சுத்துவம் என்பன் வாம்.

‡ அணுபக்க சம்புபக்கமாவது-சிவபெருமான் பஞ் கிருத்திய நிமித்தம் நவபேதங்களாகும் இருவகைப்பகுதி. அவற்றின் விரிவை, யாழ்ப்பாணத்து ஞானப்பிரகாச முனி வர் செய்தருளிய சித்தியார் உரைக்கண்டெளிக.

ந்து வந்தார். சொக்கநாயக அரசன் அவரது தன்மை களையெல்லாம் கேள்வி வாயிலானறிந்தும், அற்புதத் தன்மையான பலசெய்கைகள் அவரிடத்து நிகழ்ந்த தை நேரிற்கண்டும், அச்சமும் அதிசயமும் அன்பும் உற்று, அவரை அழைத்து உயர்ந்த ஆசனத்தி லெழுந்தருளச்செய்து, சுவாமி! தேவரீரது மகிமை களை அறியாமையால் என் உத்தியோகத்தில் அமர்த் தினேன். இனிமேல் தேவரீருக்கு யானே குற்றே வல் செய்யப் பணித்தருளவேண்டுமென் றிரந்து, அவர் நிலைக்கு முட்டுறுவண்ணம் ஒழுகினன். சுவாமி கள் * சரியையிற் சரியை, சரியையிற் கிரியை, சரி

---

* சரியையிற் சரியையாவது: திருக்கோயில் அலகிடல், மெழுக்குச் சாத்துதல், நந்தவனம் வைப்பித்தல், தல தீர்த்த யாத்திரை செய்தல் முதலியன. சரியையிற் கிரியையாவது: இடபாரூடர், கல்யாணசுந்தரர், பிச்சாடனர், உமாமகேசர் முதலிய இருபத்தைந்து மூர்த்திகள், விநாயகர், கந்தர் முத லிய ஆவரணமூர்த்திகள் என்பவற்றுள் ஒன்றை வழிபடுதல். சரியையில் யோகமாவது: நெஞ்சின்கண் சிகண்டவுருத்திர மூர்த்தியைத் தியானித்தல். சரியையில் ஞானமாவது: அத்தி யான பாவனையின் உறைப்பினால் மெய்யநுபவ வுணர்வு நிகழ்தலாம்.

யையில் யோகம், சரியையில் ஞானம் என்பனவற் றையெல்லாம் அநுட்டித்துவந்து கிரியாபாத சோ பான முற்றார்.

அக்காலை யரசன் மண்ணுலகோருவினன். அர சன்மனைவி யிவரது அழகைப்பலமுறை கண்டுள்ளா ளாகலின் ஆசைமீதூர்ந்து அவரிடஞ்சென்று, 'என் னரசாட்சிக்குத் தேவரீரைத் தலைவராக்குவல். என் உடல், பொருள், ஆவி மூன்றுந் தம்மவே. என் வேண்டுகோட்கிணங்கி யெளியேனது பெருங்குறை யை முடித்தருளவேண்டு' மென்று இரந்தாள். பெரு மானர் அவள் மனமடங்கவேண்டிய நீதிகளையெல் லாம் உரைத்து அறிவுவரச்செய்து, தாபதப் பக்க மாக்கி இங்கிருத்த னன்றன்றென்றுணர்ந்து இராம நாதபுரத்திற்கு எழுந்தருளினர். அதனைத் தமைய னராகிய 'சிவசிதம்பரப்பிள்ளை' அவர்களும், சிறிய தாயார் குமாரராகிய, 'அருளையபிள்ளை' அவர்களும் கேள்வியுற்று ஆங்குச்சென்று சந்ததிவிளங்கும்படி திருமணஞ் செய்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்தித் தனர். அவர்க்கு அவ்விடத்திற் பிரியமில்லாதிருந் தும் தங்குருசுவாமிகளதாஞ்ஞையு மதுவாகலானும், தமையனர் வேண்டுகோளை மன்னதாகலானும்மறுத்

தல் பாவமென்றெண்ணி யுடன்பட்டு, தங்குலத்திற் றோன்றிய மாட்சிவாய்ந்த நங்கையா ளொருத்தி யைத்திருமன்றல்புரிந்தனர். இல்லாளோடு தாமரை யிலையினீர்போற் கூடி யில்லற தருமங்களையும் நடாத்திவந்தார். அதுகாலை 'மங்கையர்க்கரசியார்' தேவியார் ஓராண்மகவையீன்று வைத்துச் சிவபதமடைந்தனர். அக்குழந்தைபெயர் 'கனகசபாபதிப்பிள்ளை.' அக்குமாரரும், 'மகன்றந்தைக் காற்று முதவியிவன் றந்தையென் றோற்றான் கொல்லென்னுஞ் சொல்' என்பதற் கிலக்கியமாய் விளங்கினர், தாயுமானாரும் * கிரியாபாத நான்கையுமுடித்து, யோகபாத சோபானமுற்றார். மௌனதேசிகர், அவண் எழுந்தருளி ஞானவுத்திரியென்னுந் தீட்சைசெய்து யோகநிட்டைகளி னியல்புகளை யுணர்த்தித் துறவு

---

* கிரியையிற் சரியை - சிவபூசைக்கு வேண்டப்படும் உபகரணங்களை யெல்லாஞ் செய்து கோடல். கிரியையிற் கிரியை - ஐவகைச்சுத்தி முன்னுகச் சிவலிங்கவடியிற் செய்யும் பூசனை. கிரியையில் யோகம் - அகத்தேபூசை ஓமயதியானம் மூன்றற்கும் மூவிடம் வகுத்துக்கொண்டு செய்யும் அந்தரியாகம். கிரியையில் ஞானம் - அவ்வந்தரியா வுறைப் பின்கண் நிகழும் ஓரநுபவ வுணர்வு.

பெற ஆஞ்ஞாபித்துச் சென்றனர். அதுதொடங்கி அடிகளார் கௌபீனதாரியாய் வெளிப்பட்டு ‡ யோக பாதத்தை யநுட்டித்து, சிவஞானப் பெருஞ்செல்வ ராய் நிட்டை கூடுவாராயினர். சோதிடர்களும் பிர தானியும் கூறியவாறே புவிராசர் கவிராசர் ஆதிய மன்பதைகள் யாவரும் போற்றும் சிவயோகத் தவ ராசராயினர். அரசர்கள் மலை, நதி, நாடு, ஊர்மாலை, குதிரை, யானை, கொடி, முரசு, ஆனையென்னுந் தசாங்கத்துடன், வெண்கொற்றக்குடை, நவமணி முடி, சிங்காசனம் என்னுஞ் சிறப்படையாளங்களை யும் உடையராதல்போலத் தாயுமான சுவாமிகளும் அவாவின்மை, மெய்யுணர்வு, துரவாதிய 'குணம்' என்னும் மலையும், 'நித்தியானந்தம்' என்னு நதி யும் வேதமுதலிய கலைகளானும் அறிதற்கரிய 'சிற் சத்தித் தானம்' ஆகியநாடும், 'அநுபூதி' என்னுஞ் சுத்தப் பெருவளமுடைய ஊரும், விடயவழிச் செல்

---

‡ இயமம், நியமம், ஆதனம், பிராணயாமம் என்னு நான் கும் யோகத்திற் சரியை. பிரத்தியாகாரமுந் தாரணையும் யோகத்திற் கிரியை. தியானம் யோகத்தில் யோகம். சமாதி யோகத்தில் ஞானம் என்க. இவற்றை யோககாரிகையினும், திராவிட மாபடியத்தினும் தத்துவப்பிரகாசத்தினுங் காண்க.

லாமல் நிறுத்தித் தன்வயமாக்கும் 'அருள்' என்னும் மாலையும், எவ்வெப்பொருளினிடத்தும் விரைந்து சென்று அவ்வப்பொருளாய் நிற்கும் 'வியாபகத் துவம்' என்னுங் குதிரையும், வினைக்கட்டறுத்துப் பாசம் பகையை யெறிந்து, அன்பாகிய வேகமுற்று, ஆரணி சென்னி உரோதயித்திரி என்னுஞ் சத்திக ளாகிய மும்மதங்களுடன் தத்துவகூட்டங்க ளுட் புகுந்து ஆனந்தத்தேனை யளிக்கும் 'சிவஞானம்' என்னும் யானையும், சமயநிலைகளுக்கெல்லாம் மேற் பட்டு, அத்துவிதப் பெரும்பயனை விளக்கித் துன் பச்சுமையை நீக்குதற்கேதுவாய 'வைதிக சைவசித் தாந்தம்' என்னும் வெற்றிக்கொடியும் தசநாடிகளுந் தசநாதமாகத் தோன்றலின் 'நாதம்' என்னும் முர சும், பிருதிவிமுதல் நாதமீறாய் அகம்புறம் என்னுங் கருவிகளாகி விளங்கும் உலகமெங்கணுமுள்ள ஆன் மாக்களுக்கு 'அறிவித்தல்' என்னும் ஆணையும் ஆகிய தசாங்கங்களுடன், எவற்றையும் ஒருசேர வோரியல்பான் அறியும் 'பேரறிவு' என்னும் ஒரு பெருஞ்சுடர் முடியும். மும்மலப்பகையா னெரும் பிறவி வாதனையைப் போக்கித் தன்னடிக்குள் வைத் துப் பேரின்பநிழலைச் செய்யும் 'அந்தண்மை' என்

னும் வெண்கொற்றக்குடையும், சமாதி என்னுஞ் சிங்காதனமும் உடையராய், மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம் என்னும் சதுரங்கசேனைகளுந் தம்மே வல் கேட்டங்கிநிற்க, மும்மண்டலத்திலும் தங்கிள் ளாருக்குச்செல்ல, * தவராசராய் விளங்கினர்என்க.

நிலவுலகத்துள்ள உயிர்களெல்லா முணர்ந் தீடேறுந் திருவுளத்தானே தம் அநுபவாசாரங்களை யெல்லாந் திரட்டி அத்தியற்புத திருப்பாடல் களாகப்பொழிந்தனர். அவற்றை யெல்லாமுடன் றிரிந்த அருளையர் முதலாய மாணவர் எழுதின ரென்ப. சுவாமிகள் அருளையர்க்குத் தத்துவோப தேசஞ்செய்து, இராமநாதபுரஞ்சென்று ஆங்கேயே சிவத்தோடு இரண்டறக் கலத்தலாகிய அத்துவித முத்தியை யடைவான் சமாதிகூடினர். அருளைய சுவாமிகள் அகவற்பாவினுலே சுவாமிகளைத்துதி த்து, சிவயோகசாதனராய்க் கனகசபாபதிபிள்ளை

---

* தவம் என்றது ஈண்டுச் சிவஞான நிட்டையை. அதனை "ஐம்புலவேடரி னயர்ந்தனை வளர்ந்தனை - தம்முதல் குருவுமாய்த் தவந்தனிலுணர்த்தலிட் - டன்னிய மின்மையி னான்கழல் செலுமே" என்னுஞ் சிவஞானபோதச் சூத் திரத்தா னறிக.

அவர்கட்கு மெய்யுணர்வருளித் துறவுற்றார். இக் குருபரம்பரையில் தஞ்சைமாநகரின் கீழ்ப்பால் அன் னப்பன் பேட்டையிலுள்ள அம்பலவாண சுவாமி கள் ஆதீனத்தில் அருணாசலப்பிள்ளை என்பார் இருந்தனர் என்ப. இச்சரிதம் வேதாரணிய ஆதீ னத்திலே எமது சந்தான தீக்ஷிதாசாரிய சுவாமிக ளது உபதேசப்படியும் திருப்பாடற்படியும் எழு தப்பட்டது எஞ்சிய சரிதங்களையெல்லாம் ஷே கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்கள், சென்னை ஞான போதினியில் 6-புத்தகம், இலக்கஞ்சஞ்சிகையில் வெளிப்படுத்தினர். ஆங்குப்பரக்கக் கண்டுகொள்க.

சரித்திரச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

திருப்பாடற் சிறப்பு.

வெள்ள மருவு விரிசடையான் வேத வனத்
தான்விமலேச, னுள்ளமருவத் திருமூலனுறவின்
மருவுமொரு மவுனவள்ள, லருளுங் கருணைவெள்ள
வாரிமடுத்தேதமறைசைநகர்ப், பிள்ளைமுனிவ னருண்
முகிலாய்ப் பெய்தான் கருணைத் தமிழ்மழையே. 1

திருமூலன் மரபினெழுங் குருமவுனி திரு
வருளைத் திரட்டி வாரி, யருளுறு மானந்த வது
பூதிச் சாரமெலாமருந்திநாளு, மருளோடு மிரு
ளோட மறைக்காட்டினெழுந் தாயுமானென்ஞானப்,
பொருளாருஞ் சித்தாந்தத் தமிழ்மழையை யுலக
முயப் பொழிந்தான்மாதோ. 2

சிராப்பளிமா மலைமேவுஞ் செவ்வந்திப் பெரு
மானருள் செய்ய வாங்கிப், பராபரமு மெங்காளும்
பைங்கிளியும் பலபாவும் பாடிப்பாடித், தராதலமா
னுடர்க்கெல்லாந் தண்ணமுதாத் தந்தருளுந் தாயு
மான, நிராமயனு ரருள்பெரிய கவிதையினற்
பொருளதனை நினைந்து நிற்பாம். 3

அன்னையத் தானுமாய்க் குருவுமாய்த் தேவா
யமர்பிள்ளை முனிவன்மெய்யருளான், மன்னுதத்து
வத்தை யவனருளறியா மதியிலே னுய்ந்திட
றகுமோ, வென்ன வாகிடுமேகான்மவா தியர்க்கும்
பிறர்க்குமா வெடுத்தனன் வேறின, றென்னமா
தவஞ்செய் திட்டமேமறைசை யெம்பிரான் புக
ழுரைத் திடற்கே. (4)

நீரணி சடையா னிருமலன் வரத னிட்கள
சகளமாநிறைவோன், சீரணி கருணைத் திருவுரு
வாகித் திருமறைக்காட்டெழுஞ் செல்வ, னீரடிக்
கமலத் தாயுமானவன்ற னிருந்தமிழ்ப் பெருமை
யென்னளவோ, பாரினிற்படுமோ வெடுத்தமா விட
யம் பகருவ லினியினிப்பாக. (5)

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீமத்

தாயுமான சுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருப்பாடல்களுள்

முதன்மூன்றுபாடல்களுக்கும் உரை

க-வதுபாடல்

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

அங்கிங்கெனாதபடி யெங்கும்ப்ரகாசமா
யானந்தபூர்த்தியாகி
யருளொடுநிறைந்ததெது தன்னருள்வெளிக்குளே
யகிலாண்டகோடியெல்லாந்
தங்கும்படிக்கிச்சை வைத்துயிர்க்குயிராய்த்
தழைத்ததெதுமனவாக்கினிற்
றட்டாமனின்றதெது சமயகோடிகளெலாந்
தந்தெய்வமெந்தெய்வமென்
றெங்குந்தொடர்ந்துதிர் வழக்கிடவுநின்றதெது
வெங்கணும்பெருவழக்காய்

யாதினும்வல்லவொரு சித்தாகியின்பமா
யென்றைக்குமுள்ளதெதுமேற்
கங்குல்பகலறநின்ற வெல்லையுளதெதுவது
கருத்திற்கிசைந்ததுவே
கண்டனவெலாமோன வுருவெளியதாகவுங்
கருதியஞ்சலிசெய்குவாம்.

இந்நூலாசிரியர் மேலே [உ-வது பாட்டில்] "பெரிய பொருளைப் பணிகுவாம்" என வியந்து வாழ்த்துதல்செய்யும் சிவத்தின் வியாபக முதலிய பலவற்றையும் தொகுத்து "முடிந்தது முடித்தல்" என்னும்உத்தியால் கூறுவான் எடுத்துக்கொண் டது இச்செய்யுளின் கருத்தாம்.

அங்கு இங்கு எனுதபடி என்பது:—அண்ட பகிரண்டங்களாகிய சேய்மைக்கணுள்ள தெனவும், அன்றிப் பூமி பாதலங்களென்னும் அணிமைக்க ணுள்ளதெனவும் கண்டித்துரைக்கப்படாமை.

இனம்பற்றி உங்கு எனவுங்கூட்டி அவற்றிற்கு இடைவெளியின்கணுள்ளதெனவு முரைக்க.

'என்னுத' என்பது, 'எனுத' எனத் தொக்கு கின்றது.

எங்கும் ப்ரகாசமாய் என்பது:—மேல், கீழ், உள், புறம், நாடு பக்கங்களனைத்தினும் பரந்து நிற் கும் பேரொளியாகி,

ஆனந்த பூர்த்தியாகி என்பது:—அவ்வாறே யகண்ட பூரணானந்தமாகி.

ஆனந்த பூர்த்தி—வடசொற் புணர்ச்சியாதலின் இயல்பாயது.

அருளோடுநிறைந்தது எது என்பது:—தனது திருமேனிபாகிய பேரருளோடு விபுவாயுள்ளது எப்பொருள்?

ஓடு உருபு "ஈட்டியவிரண்டாம்வேத நூறுருவோடெழுந்தது" என்றாற்போல ஒற்றுமைப் பொருட்கண் வந்தது.

அருள் ஆவது-அபின்னசத்தி. நிறைவு ஆவது-உதியாமல் முக்காலத்தினும் உள்ளதாகி, ஒங்கிப் பேராமல் குறையாமல் இடையறுமல், அசைவின்றி பரந்துநிற்குந்தன்மை. இதனைப் பூரணமென்றும் விபுவென்றுங் கூறுவர். இந்நூலாசிரியர் மேலே "அண்டபகிரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகியானந்த மானபரமே" என்றும், "பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற பரிபூரணானந்தமே" என்றும் பலவிடங்களினும் கூறியவாறுணர்க.

அன்றியும், அங்கு - வீடுபேறுகிய அம்மைக்கண்ணும், இங்கு-உயிர்வாழ்க்கைக்கிடமாகிய இம்மைக்கண்ணும் எனலும் ஒன்று. இனம்பற்றி

உம்மைக்கண் ணுமெனக் கூட்டியுரைக்க. எனவே அண்டதத்துவம் பிண்டதத்துவமுதலிய அனைத் திடமுமாமென்பது பெற்றும். அவையாவன:—பிரு திவியண்டம் - புவலோகமுதல் சிவலோகத் தள வாக ஏழுலோகமும், மேல்அகண்டகடாகமும் பிரம் மாண்டமும், மேல் அப்பு தேயு வாயு ஆகாயங்களா கிய அண்டங்களும், மேல் மனம் புத்தி அகங்காரம் குணம் ஆகிய அண்டங்களும இவைக்குமேற் பிர கிருதியண்டமும், மேல் அராகம் வித்தைகலைநிய தி காலங்களாகிய அண்டங்களும், மேல் அசுத்தமாயை யும், அதன்மேல் சுத்தமாயையிற் சுத்தவித்தை மாகேச்சுரம் சாதாக்கியங்களும், அவைக்குமேற் பரவிந்து பரநாதங்களும், எண்பத்துநூருயிரம் யோசனை கனமுள்ள பூமியும், கனிட்டபாதலமும், கீழே ஆடகேசுரர்க்குப்புவனமாகிய ஏழுபாதலங் களும், கூர்மாண்டமென்னும் உருத்திர புவனமு மாய் அண்டகடாக முட்பட்ட புவனமும், இன்ன அண்டங்க ளனைத்திற்கும் ஆதாரபூதமாய்ச் சிவ சத்தியான ஆதாரசத்திக்கும் அப்பாலும் சிவத் தின் பூரண அளவு எல்லைப்படாதாதலால்,

"ஆதியுமந்தமுமில்லாவரும்பெருஞ்சோதி"

எனவும்,

"அப்பாலைக்கப்பாலைப்பாடுதுங்காண்"

எனவும் பெரிய புராணத்தவாற்று ணுணர்க.

அங்குள்ளது எனின் இங்கில்லதெனவும், இங்குள்ளது எனின் அங்கில்லதெனவும், அங்கிங்குள்ளது எனின் எங்கு மில்லதெனவும், எங்குமுள்ளது எனின் ஏற்றத்தாழ்ச்சியா யிருக்கிறதெனவும், ஐயப்பொருட்கு இடமாகாமே "அங்கிங்கெனாதபடி யெங்கும்பிரகாசமாய் ஆனந்த பூர்த்தியாகி" என, வற்புறுத்திக் கூறினர்.

அனாதிமுத்தசித்துருவாகிய பதிக்கு அருளே திருமேனி என்பதற்கு உதாரணம்:—

(சிவஞானசித்தியார், சூத்திரம்-க, பா.47)

"உருவருள்குணங்களோடுமுணர்வருளுவிற்றேறன்றுங்
கருமமுமருளரன்றன்காசரணதிசாங்கந்
தருமருளுபாங்கமெல்லாந்தானருடனக்கொன்றின்றி
யருளுருவுயிருக்கென்றேயாக்குவனமலன்றானே.

மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

தன் அருள் வெளிக்குளே என்பது:—அங்ஙனம் தனது அருளாகிய வெளியினிடத்தே.

கடவுளின் பொதுக்குணங்களிலெட்டில் ஒன்றாகிய 'பேரருளுடைமை' யெனும் பெயரைக்கொண்டு "அருள்வெளி" என்றனர். இதே பரவெளி. சிதாகாசமென்பதும் சிதம்பரமென்பதும் அதற்கேபெயராம். இதினின்றும் 'அண்டவெளி' தோன்றியதினின்றும் 'மனவெளி' தோன்றித்தோற்றமுறை

யானே யொடுங்கும். மனவெளி யென்பது மனம் விரிந்த இடம். அண்டவெளியென்பது ஒவ்வோ ரண்டத்தைச் சூழ்ந்திருக்கும் வெளி. பரவெளி யென்பது எல்லாவற்றையும் தன்னுளடக்கியிருக் கும் வெளியாம்.

அகிலாண்ட கோடியெல்லாந் தங்கும்படிக்கு என்பது:—அனந்தங்கோடி அண்டபுவனங்கண்முற் றும் பரிணமித்துத் தங்குமாறு.

இச்சைவைத்து உயிர்க்கு உயிராய்த் தழைத்தது எது? என்பது:—அருளைக்கருதி இச்சையை வைத்து உயிர்கட்குள் உணர்வாகி விரிந்துள்ளது எப்பொருள்?

அருள்வெளி என்பது தனது சந்நிதானமாம்; ஆகவே தனது சந்நிதானமாத்திரத்தாலே எல்லா வுலகங்களுந்தோன்றி விரிந்து அடங்குமென்பதா யிற்று. தனது அருள் ஆதியிலொன்றுயிருந்து, பின்னர் இச்சை ஞானம் கிரியைகளாகி, முறையே மலத்தான்மூடப்பட்டுள்ள ஆன்மாக்களுக்கு அருள் செய்தற்பொருட்டு வைத்த கிருபையை "இச்சை வைத்து" என்றும், தனது ஞானசக்தியால் அவர்க ளது நலத்தைவிரும்பி அறிதலை "உயிர்க்குயிராய்" என்றும், கிரியாசத்தியால் அவர்களுக்குத் தது

வாதி பிரபஞ்சங்களைத் தருதலை "தழைத்தது" என்றும் கூறினர்.

ஆன்மாவும் இச்சைஞானம் கிரியைகளை உடையனுயினும் அவற்றை அநாதியாகிய மலம்மறைத்து நிற்கும். மெய்ப்பொருளின் சத்திகள் ஒன்றனும் மறைக்கப்படாமல், 'தான்' அவற்றின்முகமாக ஆன்மாவுக்குக் கன்மவளவையால் போகாதிகளைக் கொடுத்து அவற்றால் தாக்கப்படாமல், தன்னைத்தானே யறிந்துவிளங்குமியல்பிற்று. இதுவே அவ்விரண்டிற்கும் வேற்றுமை எனக்காண்க.

தனது சந்நிதிமாத்திரமின்றி யாண்டும்பிறிதோரிடமின்றுதலால் 'அருள்வெளிக்குளே' என்று தேற்றப்பொருளிற் கூறினர்.

"இச்சைவைத் துயிர்க்குயிராய்த் தழைத்தது" என்றதற்கு உதாரணம்.

(சிவஞானசித்தியார், சூத்-க, பா-63.)

"ஒன்றதா யிச்சா ஞானக் கிரியையென் றொருமூன் றாகி
நின்றிடுஞ் சத்தி யிச்சை யுயிர்க்கரு ணைசமாகும்
நன்றெலா ஞான சத்தி யானயந் தறிவ தாதன்
அன்றருட் கிரியை தன்னு லாக்குவ னகிலமெல்லாம்."

தன் சந்நிதியின்கண் முத்தொழில்களும் நிகழுமென்பதற்கு உதாரணம்:—

(திருவிளையாடற்புராணம், பாயிரம்.)

"பூவண்ணம் பூவின்மணம் போலமெய்ப் போதவின்ப
மாவண்ண மெய்கொண்ட வன்றன்வலி யாணைதாங்கி
மூவண்ண றன்சந்நிதி முத்தொழில் செய்யவாலா
மேவண்ணலன்னுன் விளையாட்டின் வினையைவெல்வாம்."

"மன வாக்கினில் தட்டாமல் நின்றது எது" என்பது:—மனத்தான் இத்தன்மைத்தென நினைத்தற்கும், வாக்கால் இன்னதென உரைத்தற்கும் இயையாவண்ணம் அதீதமாய் நின்றதுளப்பொருள்?

இனம்நோக்கிக் காயத்தாலும் பற்றற் கமையாதெனவும் உரைக்க. இதனல் திரிகரணமெனும் தத்துவமூன்றிற்கும் மேலாய் நிலைபெற்றுள்ளது அப்பொருள் என்றதாம்.

இத்திரிகரணங்களிலும் அப்பொருள் தங்கியிருந்தும் அப்படி தங்கியிருப்பதை யுணராமலிருப்பதுந்தவிர, அஞ்ஞானவிசேஷத்தால் தட்டுப்படாமலும் கூடவிருக்கின்றதெனல்.

உள்ளேநின்று சங்கற்பவிகற்பங்களைச் செய்வதால் சலம் என்றும், இந்திரியங்களைப் புறத்தே விடயங்களிற் செலுத்துவதால் அசலம் என்றும் கூறப்பட்ட மனம் பிரகிருதியில் தோற்றம். சூக்குமை பைசந்தி மத்திமை வைகரி என்னும் நான்கு வாக்குகளும் விந்துவில்தோற்றம். இவையெல்லாம்

பசுபாச ஞானங்களின் வழிப்பட்டு இயங்கிப் பின்ப் பதிஞானம் மேற்பட்டெழும் எழுச்சியின்கண் கீழ்பு பட்டடங்குமாதலால், அவற்றில் "தட்டாமல் நின்றதெது" என்றார். இஃது நின்மலதுரியம். இந் நிலையின்கண் மனச்செயலும் வாக்கின்காரியங்களும் இல்லையாய் நிற்க, மேல் அவற்றோடு சிறிதுந் தாக் கற்றதாய்ச் சிவம் அதீதமாகி நிற்கும் என்பதாம்.

வாக்கு நான்கனுள் சூக்குமை விந்துவினுள்ளே அரும்பும், பைசந்தி இதயத்துள் மயின்முட்டையுட் சலம்போன்று மலரும், மத்திமை கண்டத்துள் சவி கற்பமாயுணரத்தக்க ஒலியாய்க்காய்க்கும்; வைகரி வாயினின்றும் செவியிற் கேட்கப்படுவதாய்ப் பொ ருள்தரு மொலிவாய்க்கனிந்து வெளிப்படும்; இவை வாக்கின் உற்பத்தியாம்.

மனவாக்கு முதலியவற்றில் தட்டாதது என்ற தற்கு உதாரணம்:---

[திருவிளையாடற் புராணம்-நான்மாடக் கூடலானபடலம்.]

"பூதங்க ளல்ல பொறியல்ல வேறு
புலனல்ல வுள்ள மதியின்
பேதங்க ளல்ல விவையன்றி நின்ற
வெளியென்ப கூடன் மறுகில்
பாதங்க ணேவ வளையிந் தனுதி
பகர்வாரை யாயுமவ்ரே."

மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

மனவாக்கினில் தட்டாம லின்றதற்கு மற் றொரு பிரகாரமாகவுரைப்பினுமாம். அஃதாவது:— மனம்-மானதக் காட்சியும், வாக்கு-(வேதமுதலிய) வாக்காகிய, இவைமுதலிய அளவைகளாலும் நூல்க ளாலும் பற்றப்படாதது என்பதாம். வாக்கினிலும் என உம்மை விரிக்க.

"ஆசிலாசார தபோதன ரின்புறு
வாசகாதீத மமலமலைய பஞ்சரன்."

என்றதனாலு முணர்க.

சமயகோடிகளெலாம் தம் தெய்வம் எம் தெய் வம் என்று எங்கும் தொடர்ந்து எதிர் வழக்கிடவும் நின்றது எது? என்பது:—பல்வேறு சமயங்களெல் லாமும் தமதுதமது தெய்வமென்றும், எமது எமது தெய்வமென்றும் முறையிட்டு, எவ்வெவ் விடங்களி னும் ஒருவரை யொருவர் விடாதுபற்றி எதிர்த்து வாதித்திடுமாறும், அவ்வச் சமயங்கடோறும் அவ ரவர் கடவுளராய் வீற்றிருப்பது எப்பொருள்?

எல்லா மென்பதில் உம்மை தொக்கது.

'வழக்கிடவும்' என்றதால் அவரவரும் சிந்திக்க வும் வாழ்த்தவும் வணங்கவும் நின்றது என வுணர்க.

பல்வேறு சமயங்களாவன:—உலகாயதம், பௌ த்தம், சமணம், மீமாஞ்சை, மாயாவாதம், பாஞ்ச ராத்திரம், இவை புறச்சமயம். சைவம், பாசுபதம்,

வாமம், வைரவம், மாவிரதம், காளாமுகம், இவை உட்சமயம்; இன்னும் காலேகவாத முதலிய பலவு மாம்.

இச்சமயங்கள் பலவாறு வாதிக்குந் தொடர் பனைத்தும் ஈண்டுச் சொல்லப்புகின் வரையறப்படா மையின் அவற்றுட் சில சிலவே சுருக்கி யெடுத்துக் காட்டுதும்.

உலகாயதன் பிரபஞ்சத்துக்குத் தோற்றமு மொடுக்கமுமின்றி அதுதானே தோன்றி யழியும் எனவும், வேறொரு கர்த்தா அதனை யுண்டாக்கிக் காரியப்படுத்த வேண்டுவதில்லை எனவும் வாதிக்க, சித்தாந்தி அவைகளை மறுத்துரைப்பது.

பௌத்தன் சௌத்திராந்திகன் உருவம், வேதனை, குறிப்பு, பாவனை, விஞ்ஞானம் ஆகிய பஞ்சகந்தச்சார்பால் எல்லாந் தோற்றுமென வாதிக்க, பிறிதொருவன் கருத்தாவன்றி ஒன்று நிகழாது என மறுப்பது.

காலேகவாதி காலமே கர்த்தா என்று வாதிக்க, அதனை மற்றொருவன் மறுப்பது.

நையாயிக வைசேடிகர் பரமாணுவிலே பரிண மித்த பிரபஞ்சம் அழிந்து பரமாணுவான பின்னும் ஆத்மாவின் கன்மத்துக் கீடாகப் பிரபஞ்சமாகத் தோன்றிநின்று கழிந்திடும் என்று வாதிக்க, அக்

கன்மமும் அணுவும் அசேதனமாதலால் முறையறி
ந்து தாமாகவே தோற்றுவியாது அவ்வணு ரூபமும்
பிரளயத்திலே யழியும் என்றும், இப் பிரபஞ்சத்தி
ற்கு உபாதானகாரணம்மாயையே என்றும் வாதிக்க,
மற்றொருவன் மறுத்துத் தனது கொள்கையை நிறு
த்துவது. இங்ஙனம் பலவாறு வாதிக்கப்படுவனவும்
மறுக்கப்படுவனவுமாம். இவை முதலியன சமய
கோடிகளின் வழக்குகள்.

சைவத்திற்குத் தாண்டவ பூஷணனென்னும்
மூர்த்தியாயும், பாசுபதத்திற்குத் திருநீறுஞ் சடை
முடியுந் தரித்த மூர்த்தியாயும், மாவிரதத்திற்கு
என்புமாலை தரித்த மூர்த்தியாயும், காளாமுகத்திற்
குப் படிகமும் புத்திரதீபகமணியுந் தரித்த மூர்த்தி
யாயும், வாமத்திற்கு அக்கினியும் உபவீதமுந் தரி
த்த மூர்த்தியாயும், வைரத்திற்குத் தமருகமும்
சிலம்புந் தரித்த மூர்த்தியாயும், பாஞ்சராத்திரத்
திற்குச் சங்கமுதலிய ஐம்படையுந் தரித்த மூர்த்தி
யாயும், சாத்தேயத்திற்குச் சத்திமூர்த்தியாயும்,
இன்னும் பௌத்தாதிகளுக்குப் பௌத்தன்முதலிய
மூர்த்திகளாயும் வீற்றிருந்து, அவரவர் நினைந்த
வடிவோடுஞ் சென்று, எண்ணியாங் கெய்துவித்தும்,
தேகாந்தத்தில் முத்திபதங்கள் அருளியும் விளங்கு
வது. இஃதே அவ்வச்சமயங்களிலும் நின்றது என்
பது. அங்ஙனம் தமிழ்வேதமாகிய தேவாரத் திரு

வருட்பாவும் "நமிறுன்றிய சமயங்களி னவ்வவர்க் கப் பொருள்கள்-வேமிறுன்றிலாதன" என முழங்கு வதுங் காண்க.

எங்கணும் பெருவழக்காய் யாதினும் வல்ல வோரு சித்தாகி இன்பமாய் என்றைக்கும் உள்ளது எது? என்பது:—இவ்வாறு யாண்டும் அறுதி பெறு மையாயுள்ள வழக்காகி, எவ்கைத் தொழிலினும் வல்லதாய், ஒப்பற்ற சித்துருவாகி, பேரின்பவடி வாகி, எக்காலத்தும் நித்தியமா யிருக்கின்றது எப் பொருள்?

ஓரிடத்தும் ஒருகாலத்தும் ஒருவரானும் ஒரு வாற்றினும் அவரவர் கொள்கைகளும், உத்தேசம், இலக்கணம், சோதனை இவைமுதலியவற்றுல்வாதிக் கப்பட்டும், அநுவதிக்கப்பட்டும், தோல்வி வெற்றி களுண்டாய்ச் சிறிதும் ஒழிவு பெறுதல் அருமை யாதல்பற்றிப் 'பெருவழக்கு' என்னப்பட்டது. ஒரு பொருண்மேல் இருவர் மாறுகொண்டு செல்லும் வழக்குப்போலாது, இது அவரவரும் அங்கங்கு அவ்வக்காலத்துத் தத்தம் பல்வேறு கொள்கைகளை மேற்கொண்டு தொடர்வதாம்.

எவ்வகைத் தொழிலினும் வல்லது என்பது— சிருட்டி-படைத்தல், திதி-காத்தல், சங்காரம்-துடைத்தல், திரோபவம்-மறைத்தல், அநுக்கிரகம்-

அநுக்கிரகித்தல் என்னும் ஐந்தொழில்களும் வல்லமை யுண்மை. எவ்வகைப்பட்ட தொழில்களும் இவ்வைந்தனுள் அடங்குமா றுய்த்துணர்க.

இவை தூலம் சூக்குமம் காரணம் என்பவற்றுள் மூவைந்தாகும். அவற்றுள் மாயையினிடமாக உயிர்கட்குத் தநுகரண புவன போகங்களைத் தருவது படைப்பாம்.

தநு—எண்பத்துநான்குலட்ச பேதமாம்.

கரணம்—சீவன் வித்தை சிவன் என மூவகைத்து.

விடயாதிகளை அறியுந் தன்மை சீவகரணமாம்.

உயிர்கள் போகங்களை நுகர்வதற்கு முக்காலமாயும், அவற்றை வினைக்கீடாய் அளவிடுவதாயும், உயிர்கட்கு இச்சையாதி மூன்றனையும் எழுப்பும் சார்பாயும், தன்னையும் விடயத்தையும் வேற்றுமை யறியவொட்டாமல் மயங்கச்செய்வதாயும் இருக்கின்றது வித்தியாகரணமாம்.

ஆன்மாக்கட் கிருவினையொப்பும் மலபரிபாகமும் சத்திநிபாதமும் வருவித்து அவற்றை முத்தியிற் சேர்ப்பது சிவகரணமாம்.

வித்யாகரணத்தைப் பொருந்தி நடத்தும் புவனங்கள் இருநூற்றிருபத்துநான்காம்.

போகங்களாவன—சிவிகை குடை தேர் யானை குதிரைகளும், அறுசுவை மாதர் கீதம் முதலியனவுமாம்.

இவைகளுக்குட் சரீரத்தையும் கரணத்தையும் யான் என்றும், புவனபோகங்களை எனது என்றும், உயிர்கள் கருமச் சுகாதிகளை யனுபவிக்கச்செய்தல் காத்தலாம்.

உயிர்களால் காணப்பட்டவற்றை ஒடுக்கல் துடைத்தலாம்.

இவற்றுட் பலநாளுழன்றும் வெறுக்காமல் ருசிப்பித்தல் திரோபவித்தலாம்.

பின்னர் நித்தியமும் அநித்தியமுமாகிய பொருள்களைப்பருத்துத் தெரிவிப்பது அநுக்கிரகித்தலாம்.

இங்ஙனம் எண்பத்து நான்கிலக்க பேதமான உடல்களினிடத்தே பரமகர்த்தா ஐந்தொழில்கள் செய்வது தூலமென்றும், அத்தூலவுடலில் அவத்தைக் கருவிகளில் ஐந்தொழில்கள் செய்வது சூக்குமம் என்றுஞ் சொல்லுவர்.

காரண பஞ்சகிருத்யம் குருமுகமாக வழிப்பட்டுக் கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்து நிட்டையைகூடி அநுபவிக்குவதாகலான், அம்முறையை அவ்வாறு

உணர்ந்துகொள்ளத் தக்கது. இவ்வண்ணம் எல்லாம் வல்ல சத்தும், சித்தும், இன்பமும் தானேயாம்.

இங்ஙனம் சத்து சித்து ஆனந்தமாகிய தனக்குச் சச்சிதானந்தனெனப் பெயராம்.

என்றைக்குமுள்ளது, எனவே அப்பொருளில் லாதகாலமில்லை யென்றுயிற்று.

மேல் கங்குல் பகல் அற நின்ற எல்லை உளது எது? என்பது, சத்நிபாதத்தின்கண் இரவும் பகலும் இல்லையாக நின்றதொரு நிலைக்களத்தேதானேயாயுள்ளது எப்பொருள்?

'மேல்'என்பது வினை ஒப்பு மலபரிபாகத்துக்கு மேற்பட்ட இடம். அதுவே சத்நிபாதமாம்.

ஆன்மா, பயனின் முயற்சிகளையும் தேகபோகப் பற்றுக்களையும் முற்றத்துறந்து பிறிதொரு பயனையுங் கருதாமல், தத்துவங்களைச் சடமென்றறிந்து கழன்று, சத்தும் அசத்தும் பகுத்துணர் சத்தாயது ஆன்மாவென்றும், அவ்வாறு காட்டியது அருளென்றும் உள்ளுணர்ந்து, அவ் வருளைப்பற்றுதலாலும், நிட்டையிற்பெயராது நிற்றலாலும், முறையே மாயை கன்மங்களுக் கிடமாகிய சகலாவத்தையையும் ஆணவத்துக்கிடமாகிய கேவலாவத்தையையும் நீங்கின இடமாகிய சுத்த நிலையின்

கண் போதஞ்சிறிதுந் தோன்றுமல் நிற்க, பலகோடி-சூரியர் ஓரிடத்தொருங்கு தோன்றினாற்போல நீக்க மற நிறைபேரொளியாய்ச் சடசித்துக்களின் உள்ளும் புறம்புமாகிப் பூரண நிரவய நிட்கள சொரூபமாக எங்கெங்கும் பரந்து விளங்கும். இச்சுத்த நிலையே இராப்பகலற்ற இடமென்றும், மறப்பு நினைப்பற்றவிடமென்றும், இன்னும் பலவாறுகவும் பெரியோர் கூறுவர்.

இவ்வெல்லைக்கண் மேலீடாய்நின்ற திருவருட் போகத்தையும், சிவத்தையும் எதிரிட்டுக்காணும் தற்போத நீங்கிச் சிவயோக மெய்துதல் முத்தான் மாக்கட்கியையுமென வேதாகமங்கள் கூறுவனவாம்.

இவ்வெல்லையே தாதநெறி முதலிய நான்கு நெறிகளுள் சன்மார்க்க நெறியாய், மகாமலப் பிணிப்புக் கட்டறுத்துச் சிவானந்தப் பெரும்பேறு மருவிப் பாச இரிவும்பதியிற் புகலுமின்றி ஒருநிலையாம் இயல்பு.

இதுவே ஞானவரம்பும், மௌனாரம்பமும், பேசா வநுபூதி பிறந்தவிடமுமாம் (உதாரணம்.)

(கொன்றைவேந்தன்.)

"மோனமென்பது ஞானவரம்பு"

கந்தரநுபூதி.

"தூசாமணியுந் துகிலும்புனைவா
ணேசாமுருகா வினதன்மருளா
லாசாநிகளந் துகளாயினபின்
பேசாவநு பூதியிற்பிறந்ததுவே."

மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

தனக்கு வழித்துணையாகக் குடும்பபாரம் தலைக் கொண்டு, அதன் பாதுகாப்பி னேக்கத்தால் நெடுங்கால மறிவுமழுங்கி இனி எக்காலத்தில் யாண்டு ஓர்சுகங்கூடப் பெறுவதிலென் றேக்கமுற் றுள்ளயர்ந்து நோக்கியிருந்தவன், தனதோர் கல் வினையுளதாக; ஒரு நகரின்கணிருந்தாங்கெய்திய முதியோனை யெதிர்ப்பட்டு வணங்கிக் குறையிரத் தலும், அன்னோனிரங்கி "அஞ்சலி" எனது அநு ளையாற்றுன் அந்நகர்க்க ணெய்துதியாயின் அந்நக ராதிபதி தயவிற்ற "சுகமே வாழ்வை" எனவுப கரித்து வழிப்படுத்தானு மம்முதியோனைப் பணிந்து வழிகொண்டு, இடையிலுள்ள பல மிரு காதிகளடர்ந்த மலை காடு யாறு கவர்நெறிகள் யாவும் பிற்பட அரிதிற்கடந்து சென்று அந்நகரி னெல்லைக்க ணணுகலும், ஆண்டுள்ள செல்வக் கிளர்ச்சியை நோக்கிநோக்கி வியந்து, அந்நகரை யணைந்து, மந்திரத்தலைவ னுதவியாற் புரவலனைக் கண்டிறைஞ்சி, அவன் தயவுபெற்று, அவன் அரசிய

னெறிநின்று நீடுவாழப் பெற்றோனுகி அங்கணியங் குங்கால், நேர்படுகின்ற நகரின் எல்லையை நோக்குந் தோறும் இதுதொடங்கியன்றே நமக்குச் சுகோதயப் பேறுண்டாயிற்றென்று அதன்பெருமையைக் கருதி அவ்வெல்லையையும் வந்தித்தல் செய்வானுக.

இக்கருத்தேபற்றிப் பெரியோர் கோயில் முதலிய திருப்பதிகடோறு மெய்தியக்கால் அத்தலங்களின் திருவெல்லையை முன்னர் வணங்குமியல்பை அடியார் புராணந்தோறும் புராணகர்த்தர் கூறியிருப்பது அம்முறை பிறழ்வின்றி, முத்தியினெல்லைக்கும் முத்திப்பதிக்கும் அணுக்கமான, அநுசந்தான முள்ளதால், "எல்லையுளது" என அக்குறிப்புண்மை புலப்படுத்துவான் நூலாசிரியரும் போற்றினர்போலும்.

"அதுவே கருத்துக்கு இசைந்தது" என்பது:— அவ்வாறுய மெய்ப்பொருளுணர்ச்சியே பதிவர்க்கம் பசுவர்க்கங்களின் கருத்தெவற்றிற்கும் ஒப்பமுடிந்தது.

"அதுவே கண்டன எலாம்" என்பது:—அம் மெய்ப்பொருளே தூல சூக்குமங்களாற் காணப்பட்ட பூத பௌதிகங்களாகிய விடயபதார்த்தங்களனைத்தும் ஆதலால்,

இஃது அசுத்தநிலையில் காணப்படுவதாகிய ஞேயமாம். ஆகவே சுத்தநிலையிற் காணப்படும் ஞேயமும் ஒன்றுண்டென்பதாயிற்று. இச்சுத்த நிலைமேற்கூறிய திருவருளையே கண்ணுகக்கொண்டு யாண்டுங் காணப்பட்டவனைத்தும் சிவமேயாகவும், பிறிதொன்றின்றுகவும் காண்பதாம். உதாரணம்:—

"நவிலுங்கால்மேல்கீழ் நடுபக்கமெங்கும்
சிவமொழிய வேறில்லைதர்."

என்பதனுனும்,

"பார்ப்பனவெல்லாம் பரமாயறிதல்
சீர்படுபேரறி வுடையோர்திறனே."

என்பதனுலும்,

சிவஞானசித்தியார், சூத்-8. பா-30.

"அறியாமை யறிவகற்றி யறிவினுள்ளே
யறிவுதனை யருளினு னறியாதே யறிந்து
குறியாதே குறித்தந்தக் காணங்க ளோடும்
கூடாதேவாடாதே குழந்திருப்பை யாகிற்
பிரியாத சிவன்றுனே பிரிந்து தோன்றிப்
பிரபஞ்ச பேதமெலாந் தானுய்த் தோன்றி
நெறியாலே யிவையெல்லா மல்லவாகி
நின்றென்றுந் தோன்றிடுவ னிராதார னுயே."

மற்றும் வருவனவற்றுனுங் காண்க.

"மோனவுருவெளியது ஆகவும் கருதி அஞ்சலி செய்குவாம்" என்பது:—அம் மெய்ப்பொருளை

மௌனரூபமான் வெளியீடாகவும் தியானித்துக் கைகூப்பி வணங்குதல் செய்வாம். எ-று.

"வெளியது" என்பதில் "அது" பகுதிப் பொருள் விகுதி. "வெளியதாகவும்" என்றதால் எங்கும் பிரகாசமாய் ஆனந்த பூர்த்தியாகி யருளொடு நிறைந்ததாகவும், இச்சைவைத் துயிர்க்குயிராய்த் தழைத்ததாகவும், தட்டாமனின்றதாகவும், வழக்கிடவு நின்றதாகவும், என்றைக்கும் உள்ளதாகவும், எல்லையுளதாகவும், அதுவே கண்டனவெலாமாகவும், தனித்தனிக்கருதி அஞ்சலிசெய்குவாம். அன்றியும் கடையிற் கூறியவாறுகவும் கருதி யஞ்சலிசெய்குவாம் எனவுமுரைக்க.

இவ்வாறு கூறியவாற்றுன் ஆதாரங்களனைத்திற்கும் அதீதமாகிய நிராதாரப் பரமகுருவை [தக்ஷிணமூர்த்தியை] அஞ்சலிசெய்தமை கண்டுகொள்க.

அதுவன்றி இந்நூலாசிரியர் தாம்சொல்லப் புகுந்த சுருதிதரு அநுபவங்களையும் அவற்றின் பயனையும் அருட்சார்பாய்நின்று ஒருவாற்றுனுணர்த்துவதாகிய இந்நூல் இனிது முடிதற்பொருட்டு "ஆகாரபுவனம் சிதம்பரரகசியம்" என்னுந்தொடர் நிலைக்கண் "எண்குணமுங்காட்டி" சௌபானபக்ஷங் காட்டி "மந்திரஞ் சிக்ஷாஜோதிடாதி மற்றங்கநூல்

வணங்க மௌனமோலி யயர்வறச் சென்னியில் வைத்து ராசாங்கத்திலமர்ந்தது வைதிக சைவ மகிழதந்தோ!'' இதுவன்றித் ''தாயகம் வேறில்லை இல்லை'' ''அருளைக் காட்டத்தக்க நெறியிற்நெறியே தான்சன்மார்க்கம்'' என்றும், சின்மயானந்தகுரு என்னுந் தொடர்நிலைக்கண் ''சித்தாந்த முத்திமுதலே'' என்றும், இன்னும் பலவிடங்களினும் பழிச்சுதல்செய்தபடி இவ்வாசிரியர்க்கு வேதாந்தத்தெளிவாகிய சித்தாந்தமே சிறப்புடைத்தாதலால் அஃதொன்றே உடன்பாடென்பது பெறப்படுகின்றது. உதாரணம்:....

சிவஞானசித்தியார் சூத் - 8. பா - 15 - 16.

''வேதநூல் சைவநூ லென்றிரண்டே நூல்கள்
வேறுரைக்கு நூலிவற்றின் விரிந்த நூல்கள்
ஆதிநூ லநாதியம லன்றருநூ லிரண்டு
மாரணநூல் பொதுச்சைவ மருஞ்சிறப்பு நூலா
நீதியினு லுலகர்க்குஞ் சத்திநிபா தர்க்கு
நிகழ்த்தியது நீண்மறையி னெழிபொருள்வே தாந்தத்
தீதில்பொருள் கொண்டுரைக்கு நூல்சைவம் பிறநூ
றிகழ்சீர்வஞ் சிவாகமங்கள் சித்தாந்த மாகும்.''

''சித்தாந்தத் தேசிவன்றன் றிருக்கடைக்கண் சேர்த்திச்
சென்னமொன்றி லேசீவன் முத்த ராக
வைத்தாண்டு மலங்கழுவி ஞான வாரி
மடித்தானந் தம்பொழிந்து வரும்பிறப்பை யறுத்து

முத்தாந்தப் பதமலர்க்கீழ் வைப்ப னென்று
மொழிந்திடவு முலகரெல்லா மூர்க்காகிப்
பித்தாந்தப் பெரும்பிதற்றுப் பிதற்றிப் பாவப்
பெருங்குழியில் வீழ்ந்திடுவ ரிதுவென்ன பிராந்தி.''

''மௌன உருவெளி'' என்பதிற் * குடிலை ஆகிய மூலமநு † வினின்றும் சிவம் சத்திகளின் திருநோக்கத்தால் வெளிவந்தருளிய முதற்கடவுள் என்பதும் அமைந்து கிடத்தலின், தொல்லோர் வழக்கின்படி தாமும் மெய்ப்பொருளை அம் முதற் கடவுளாகவும் கருதி அஞ்சலிசெய்தனர்என உரைத் தலு மமையும்.

யோகிகள் மூலமநுவை மௌலைக்கரமென்றும் மூங்கை எழுத்தென்றுங் கூறுவர். உதாரணம்.—

திருமந்திரம்.

''ஊமையெழுத்தொடு பேசுமெழுத்துறி
லாமையகத்தினி லஞ்சுமடங்கிடு
மோமயமுற்றது வுள்ளொளிபெற்றது
நாமயமற்றது நாமறியோமே.''

முதற்கடவுளாகிய மூத்தபிள்ளையார் மூல மநு வினின்றும் வெளிவந்தருளிய வரலாற்றை விநாயக புராணத்திற் கண்டுகொள்க.

---

* பிரணவம். † மந்திரம்.

அன்றியும், இந் நூலாசிரியர் மேலே "மௌன குருவணக்கம்" என்னுந் தொடர்நிலைக்கண் "மூலன் மரபில்வரு மௌனகுருவே" என்று தமது ஆசிரியரை வழிபடுகின்றாராகலின், அத்துணையியல்பு வாய்ந்த சிவமே தம்மையாட்கொள்வான் திருவுளங் கொண்டு மேற்கூறிய திருமூலநாயனார் மரபிற் குருவடிவாய் எழுந்தருளிவந்து தமக்குப் பந்தமோசனஞ் செய்வித்தமையை யுட்கொண்டு, அவரை எண்ணும் வணங்குதல் செய்தபடி என்பதுங் காண்க.

இங்ஙனங் குறிப்பாற் பொருளுணர்த்துவது உள்ளுரையணியாம்.

திருமூலநாயனார் ஸ்ரீகயிலாயத்திலே ஸ்ரீநந்திதேவரது அருள் பெற்று அணிமாதி அட்டசித்திகளினும் வல்ல சிவயோகியார். அகத்தியமுனிவர்பாலுள்ள நட்பினால் அவருடன் சிலநாள் வசிக்க வேண்டிக் கயிலையினின்றுங் காசி சிதம்பர முதலிய அங்கங்குள்ள தலங்களைத் தரிசித்து வந்து, திருவாவடுதுறைக்கண் பரமசிவத்தைப் பணிந்து, அத்தலத்தின்கண்வசிக்க விரும்பிக் காவிரிக்கரைச் சார்பிலுள்ள வனத்தில் வரும்போது, அங்குத் தம்மை மேய்த்திருந்து அந்நாளிற் காலஞ் சென்றுவிட்ட மூலன் என்னும் பெயருள்ள வோரிடையனைச்சூழ்ந்து கதறிக்கொண்

டிருந்த பசுமந்தையைக் கண்டிரங்கி, அவற்றின் துயர் நீக்கற்பொருட்டுத் தமது யாக்கையை ஓரிடத் திற் சேமித்துவைத்து, அவனுடலிற்பிரவேசித்துப் பசுக்களையன்று முழுதும்மேய்த்து, பின்பு அதன தனிடங்களில் அவற்றைப் போக்கி, கணவ னிறந்தது தெரியாத இடையன் மனைவி வந்தழைக்கவும் மறு த்துவிட்டுத், தாம் சேமித்துவைத்த விடத்திற் போய்ப் பார்க்கத், தமதுடல் அங்கில்லாமை கண்டு அது பரமசிவத்தின் அருளென் றுள்ளுணர்ந்து, தாம் பிரவேசித்த யாக்கையொடு சென்று, ஆவடு துறைக்கண் பரமசிவத்தைத் தரிசித்துக் கோயிலின் மேற்பாலுள்ள அரசமரத்தி னிழற்க ணமர்ந்து, ஆகமங்கள் கூறுகின்ற சரியையாதி நான்குபாகங் களையும் ஆண்டுக்கொரு பாசுரமாக மூவாயிரந் திரு மந்திரஞ் சொல்லியருளினர். அவரது திருமரபிற் றோன்றிய மௌனகுருசுவாமிகளின் மரபினரே இந் நூற் கருத்தராகிய தாயுமானமுனிவர்.

"எங்கும் பிரகாசமாய் ஆனந்தபூர்த்தியாகி அரு ளொடு நிறைந்ததும்" "இச்சைவைத்து உயிர்க்கு உயிராய்த் தழைத்ததும்" "மனவாக்கினிற் றட்டா மல்நின்றதும்" "எங்குந்தொடர்ந்துள திர்வழக்கிடவு நின்றதும்" "யாதினும் வல்ல வொரு சித்தாகி இன்பமா என்றைக்கும் உள்ளதுமே" "கங்குல் பக லறநின்ற எல்லையுளதும்" ஆகிய இவ் வறுவகைத்

தன்மைத்தாய பொருளொன்றே ஞெய்யத்தழுந்தின சிவன்முத்தர் கண்டனவெலா மாகுமாதலின், அதனை "மௌனவுரு வெளியதாகவும் கருதி யஞ்சலி செய்குவாம்" என முடிக்க.

இவ் வாறனையும் வாய்பாடுகளாகக் கொண்டு நூன்முகத்தில் "பரிபூரணானந்தம்" என்னுந் தொடர்நிலைமுதல் "சிற்சுகோதய விலாசம்" என்ப திறுதியாகிய பன்னிருதொடர் நிலைகளினும், அதன் வியாபக இலக்கணங்களை ஒவ்வொன்றிற் கிவ் விரண்டாக ஒருவாறு குறிப்பித்து, அம்மெய்ப் பொருளைப் பழிச்சல் செய்கின்றுரென்க.

அப் பன்னிரண்டின்மேற் கூறும் "சிதம்பர ரகசியம்" என்னுந்தொடர்நிலையில் வத்து நிண்ணயமும், ஏனைத்தொடர்நிலைகளில் அதனைச்சார்ந்த பன்னெறிகளுங் கூறினர்.

அம்மெய்ப்பொருள் இவ்விதத் தன்மைத்தாய் விளங்குவதென்று நுவன்றதால் இது "பொருட்டன்மையணி." பொருள்வகை பின்னர்க் கூறுதும்.

இறைவன் ஆன்மாக்களுய்யும்பொருட்டுக் கடாஷித்தருளிய வேதாகமநெறியைப் பற்றுதார்க்கன்றி, அந் நெறியைப் பற்றியவழி உளதாகும் தத்துவஞான முடையார்க்குத், தியானசமாதிகளாற் சிவன்முத்தத்துவப்பேறு கைவந்துள்ள தாயு

மானமுனிவர், தமது சிவானந்தனுபவத் தேர்ச் சியை ஒருவாறு புலப்படுத்துவான் எடுத்துக் கொண்ட இம்முதற்செய்யுள், சொற்கள் வாளா விரி யாமையும், பொருள்கள் விபரீத ஐயங்கட் கிடமா காமையும், சிரவணஞ் செய்வார்க்கு இன்பந் தருகை யும், சீரிய சொற்களுடைமையும், சந்தச்சுவை யுடைமையும், ஆழிய கருத்தைக் கொண்டிருக்கை யும், காரணகாரியமுறைகளையுடைமையும், சான்றோர் ஆட்சியோடு மாறுபடாமையும், சிறப்பாகிய பொருட்பேற்றைப் பயத்தலும், உதாரணமுடைய தாதலும் ஆகிய பத்தழகோடுங் கூடிநிற்கின்றது காண்க.

2-வது பாடல்.

ஊனனந்தம்பெற்ற போனந்தஞ்சுற்று
முறவனந்தம்வினையினு
னுடலனந்தஞ்செயும் வினையனந்தங்கருத்
தோவனந்தம்பெற்றபோர்
சீரனந்தஞ்சொர்க்க நரகமுமனந்தநற்
றெய்வமுமனந்தபேதந்
திகழ்கின்றசமயமு மனந்தமதனன் ஞான
சித்சத்தியா லுணர்ந்து

காரனந்தங்கோடி வருஷித்தகதனவன்பர்
கண்ணும்விண்ணுந்தேக்கவே
கருதரியவானந்த மழைபொழியுமுகிலெநங்
கடவுளைத்துரியவடிவைப்
பேரனந்தம்பேசி மறையனந்தஞ்சாலும்
பெரியமெளனத்தின்வைப்பைப்
பேசருமனந்தபர ஞானவானந்தமாம்
பெரியபொருளைப்பணிகுவாம். 2

"ஊரோ அனந்த (பேதம்)" என்பது:—ஊர்களோ அளவில்லனவாகிய பேதங்கள்;

பல்லாயிரகோடி அண்டங்களிலும் சேய்மை, அணிமை நடுவிற் பலவேறுவகையாய் அளவில்லனவாய் உள்ள ஊர்களாம்.

"பேற்ற பேரோ அனந்த (பேதம்)" என்பது:—அவைகொண்டுள்ள பேர்களோ அளவில்லனவாகிய பேதங்கள்;

மேற்கூறியவூர்கள் பலவற்றுள்ளுந் தோன்றுந் தேகிகளடையும் பேர்களோ அளவில்லனவாகிய பேதங்கள்;

மேற்கூறியவூர்கள் பலவற்றுள்ளுந் தோன்றுந் தேகிகளடையும் பேர்களோ அளவில்லனவாகிய பேதங்களினினுமமையும்.

சுற்றும் உறவோ அனந்த (பேதம்)" என்பது:—தேகிகளைச் சூழ்கின்ற உறவாதிகளோ அளவில்லனவாகிய பேதங்கள்;

உறவினராவோர் ஒருவரையொருவர் சூழ்ந்து நத்தியிருப்பதால் 'சுற்றுமுறவு' எனப்பட்டனர்.

'சுற்றும் உறவு' என்றதால் அளவில்லனவாகிய பகையும் நாதுமலும் கூட்டி யுரைத்துக்கொள்க. உறவாதிகளாவன: மனைவி, மக்கள், தாய், தந்தையர் முதலிய பலர்.

"வினையிலுல் உடலோ அனந்த (பேதம்)" என்பது:—வினைகள் காரணமாகத் தோற்றும் உடல்களோ அளவில்லனவாகிய பேதங்கள்;

'வினை' நல்வினை தீவினையென இருவகையாம். வினையிலுலன்றித் தேகமெடுப்பதில்லை யாதலால் 'வினையிலுல் உடல்' என்றனர்.

உள்ளம் முதலியவற்றின் விகாரமே யிருவினைக்குங் காரணம்; அவ் வினைகளே பிறப்பிறப்பிற்குக் காரணம்; இவை மேல் நடு கீழ் ஆகிய மூவுலகத்தினும் தோற்றிக்கெடுவனவாம். தநு எண்பத்து நான்கிலக்க யோனிபேதமென வரையறுக்கப்பட்டதேனும், ஒவ்வொரு பேதத்தினும் எண்ணிறந்த உடல்கள் தோன்றி அழிவனவாதலால் 'உடல் அனந்தம்' என்னப்பட்டது. தநு எண்பத்து நான்கிலக்க யோனிபேத மென்பதற்கு உதாரணம்:—

சிவஞானசித்தியார்.

"அண்டசஞ் சுவேத சங்க ளுற்பிச்சஞ் சராயு சத்தோ
டெண்டரு நாலென் பத்து நான்கு நூ றுயி ரந்தா

னுண்டுபல் யோனியெல்லா மொழித்துமா னுடத்து நித்தல்
கண்டிடிற் கடலேக் கையா னீந்தினன் காரி யங்காண்.''

''செயும் வினையோ அனந்த (பேதம்)'' என் பது:—அவ் வுடல்களோடு கூடிய வுயிர்கள் செயுஞ் செய்கைகளோ அளவில்லனவாகின பேதங்கள்;

ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல், ஓம்பல், பயிறல், பயிற்றல், பொருந் தல், பொருத்தல், ஈட்டல், உழுதல், உழுதுவித்தல், காத்தல், அழித்தல், விரும்பல், வெறுத்தல்,எதிர்த் தல், நள்ளுதல் முதலிய பல வேறுவகைப் படுவன வாம். மன மிலயமாகுமளவும் செய்வினைக ளளவு படாமையின் அனந்தமாயின.

''கருத்தோ அனந்த (பேதம்)'' என்பது:—தேகி கள் பலவாறு கருதும் எண்ணங்களோ அளவில்லன வாகிய பேதங்கள்;

அவற்றை யீண்டு விரிக்கிற் பெருகும். தேவா ரத் திருவருட்பாக்களிற் பரக்கக் கண்டுகொள்க.

''உண்பது நாழி யுடுப்பது நான்குமுழம்
எண்பது கோடி நினைந் தெண்ணுவ.''

என்னும் ஔவையார் வாக்கானும்,

''ஒருபொழுதும் வாழ்வ தறியார் கருதுப
கோடியு மல்ல பல.''

என்னும் திருக்குறளுக்குப் பரிமேலழகர் இயற்றிய விருத்தியானுங் கண்டுகொள்க.

செயுஞ் செய்கைகள் தேகாதி யவயவங்களாலாம், கருதும் எண்ணங்கள் மனுதி யந்தக்கரணல்களாலாம்.

இவ் வினைகளுங் கருததுகளும் யோக முயற்சியையும் அக்கருத்தையும் நோக்குங்கால் பயனில்லனவாய்க் கழியும்.

"பேற்றபேர் சீரோ அனந்த (பேதம்)" என்பது:—(மேற்கூறிய) ஊர்முதலியவற்றைத் தத்தம் வினைக்கீடாய்ப் பெற்றவர்களது செல்வமுதலியவையோ அளவில்லனவாகிய பேதங்களாம்;

செல்வமுதலியவற்றின் எதிராகிய வறுமை முதலிய பேதங்களுங் கொள்க.

"சோர்க்கமோ நரகமுமோ அனந்த (பேதம்)" என்பது:—(தேகிகள் அவ்வவ் வந்தத்தி லடையும்) முத்திபதங்களும் நரகங்களும் தனித்தனி அளவில்லனவாகிய பேதங்கள்;

சோர்க்க நரகங்கள் புண்ணிய மிகுதியானும் பாவமிகுதியானுப் அடையப்பட்டவையாம்; ஆகவே, நடுவாகிய கன்மபூமி அவ் விரண்டனையும் சமமாக அநுபவிக்கும் இடமென்பது காண்க.

சோர்க்கங்களாவன:—இந்திரன் முதலிய இறைவர் பதங்களாம்.

நரகங்களாவன:—கனிட்ட பாதலங்கட்கும், அசுரகாண்டம் சர்ப்பகாண்டம் இராக்கதகாண்டம் இவை ஒவ்வொன்றும் மும்மூன்றுபுள்ள ஏழு பாதலங்கட்கும் கீழேஅடுக்காயுள்ள இரௌரவம், கும்பிபாகம், அபிசிகம்முதலிய அநேக பேதங்களாம்.

செய்கையுங் கருத்து மளவில்லனவாதலின் அவற்றுல் அடையும் பலனுகிய சொர்க்கநரகமு மளவில்லனவாம்.

"நற்றெய்வமுமோ அனந்த (பேதம்)" என்பது:—(அவரவர்களும் பூசித்துப் போற்றி அங்கங்கும் வழிபாடுசெய்யும்) நன்மையுள்ளதெய்வங்களோ அளவில்லனவாகிய பேதங்கள்;

தம்மை வழிபடுகின்றூர்க்கு இயன்றவாற்றுற் பேற்றையளிக்கின்ற உண்மைநோக்கி 'நற்றெய்வம்' என்றூர்.

பரமார்த்தமாய தெய்வம் ஒன்றேயாயினுந் தேகிகள் பல வேறுவகையாகியும், அவர்கள் மனவாக்குக் காயங்களால் அர்ச்சிக்குங் கர்மம் அளவிலாப்பேதங்களை யுடையனவாகியு மிருக்கையால், அவ்வவற்றிற்கேற்ப் சுகதுக்கங்களை யூட்டுநிமித்தம் பகவான் திருவிளையாடலாக அனந்தகருமகாண்டங்களை நியமித்து அனந்த வுருவங்களைக் கொண்டிருத்தலால் 'தெய்வமுமனந்தம்' என்றூர்.

"திகழ்கின்ற சமயமுமோ அனந்த (பேதம்)" என்பது:—(முடிவு பெறுமல்) அங்கங்கும் விளங்கா நின்ற சமயங்களுமோ அளவில்லனவாகிய பேதங்களாம்.

அவ்வச் சமயங்களும் வாதிக்கப்பட்டு ஒழிவு கூடாமல் அனந்தமான அளவைகளைக்கொண்டு நிற்கின்றன; ஆதலால், "திகழ்கின்ற சமயமும்" என்றார். உதாரணம்:—

அவிரோத உந்தியார்.

"ஒன்றோடொன் றொவ்வா மதங்களொன்றொன்றினுற்
பொன்றுவதில்லையே லுந்தீபற
பொய்யென்பதெத்தைநா முந்தீபற.

பூர்வத்திற் சமயங்க ளறுவகையா யிருந்தன. உதாரணம்:—

திருமந்திரத் திருவருட்பா.

"ஒன்றதேதேபேரூர் வழிபதற்காறுள
தென்றதேபோலு மிருமுச்சமயங்க
ணன்றிதுதீதிது வென்றுரைமாந்தார்கள்
குன்றுகுரைத்தெழு நாயையொத்தாரே."

என்பதனாலும்,

"முதலொன்றுனே முதுகுடன்வாலுந்
திதமுறுகொம்பு செவிதுதிக்கைகான்
மதியுடனந்தகர் வகைவகைபார்த்தே
யதுகூறலொக்கு மாறுசமயமே."

என்பதனானுமறிக. இவை அகச்சமய மெனக்கொள்க.

பிற்காலத்தில் இச் சமயங்களினின்றும் பல வேறுவகைப் புறச்சமயங்கள், அகப்புறச் சமயங்கள் புறப்புறச்சமயங்கள் முதலிய வுற்பத்தியாகியொவ்வொன்றினின்று மனேக சமயங்க ளுண்டாகியிருத்தலான் 'சமயமு மனந்தம்' என்றார்.

தெய்வபேதமும் சமயபேதமும் சிற்சிலமுன்ன ருரைக்கப்பட்டன.

''அதனல்'' என்பது:—(இங்ஙனம் மேற் போந்த ஊர்முதலியவைகளின் ஒவ்வொன்றின் பேதங்கள் எண்ணில் அடங்காியனவா யிருக்கும்) நோன்மையிஞலே,

''ஞான சிற்சத்தியால் உணர்ந்து'' என்பது:— ஞானமே திருமேனியாகியும் உயிருக்கு ஒளியாகியு மிருக்கும் சற்சத்தி யருளால் மேற்கூறிய விடயங் களையும் இனிச் சொரூபத்தையும் பாகுபாட்டா லறிந்து,

அநாதியே ஆன்மாவை இருவகை மறைப்புக்க ளாய் விஷயசொரூபங்களை மறைத்துள்ளது ஆணவ மலமாம் ஆணவத்தினிலக்கணம் சித்தியாரிற் றெற் றெனக் காண்க.

உயிர்க்குப் பரிபாக மேறுவான் தநுகரணாதி களைக் கொடுத்து முன்னர் விடயமறப்பை நீக்க வும், பின்னர்ச்சுருதியாதியாற் சொரூபமறைப்பை

நீக்கவும், அவ்விருவகை ஞானங்களையுந் தருவது அருட்சத்தியே யாகலாற் 'சிற்சத்தியா லுணர்ந்து' என்றது.

எனவே, அவ் வுயிர் உணர்த்த உணரு மாத்திரையேயன்றித் தனக்கென வேறொரு சத்தமில்லாத தான சிற்றறிவினதாமாகலான் அவ்வாறு கூறப்பட்டது. அதுவே நித்தாநித்தப் பொருள்களை அருண்முன்னீடாயறிந்து என்பதாம். இவ்வாறுணர்தல் சீவன்முத்தத்துவமாம். உதாரணம்:—

(அவிரோதவுந்தியார்.)

பல்சித்திமுத்தி பாலைடைதலாற்
றெல்சீவருமுள ருந்தீபற
சுதந்தாகீனரென் றுந்தீபற

(சிவஞானசித்தியார், சூத்-8. பா-28:)

"சூரியகாந் தக்கல்லினிடத்தே செய்ய
சுடர்தோன்றி யிடச்சோதி தோன்று மாபோல்
ஆரியனு மாசான்வந் தருளாற் றோன்ற
வடிஞான மான்மாவிற் றோன்றுந் தோன்றுந்
தூரியனுஞ் சிவந்தோன்றுந் தானுந் தோன்றும்
தொல்லுலக மெல்லாந்தன் னுள்ளே தோன்றும்
நேரியனுய்ப் பரியனுமா யுயிர்க்குயிரா யெங்கும்
நின்றநிலை யெல்லாமு நிகழ்ந்து தோன்றும்."

"கார் அனந்தம் கோடி வருடித்தது என" என்பது:—அளவில்லனவாகிய மேகசாலங்கள் ஒருங்கு

சேர்ந்து எக்காலத்தில் இடையறுமற் பொழிந்தன போலு மென்னும்படி.

"அன்பர் கண்ணும் விண்ணும் தேக்க" என்பது:—அன்பர்கள் கண்களும் அவை நாடும் ஞான காயமுந் தேங்குமாறு,

"கருதரிய ஆனந்த மழை பொழியும் முகில" என்பது:—நினைத்தற்கியையாத ஆனந்தப் பெரு மழையை விடாது பொழியாநின்ற நிலைமைத்தாய முகில,

"அன்பர் கண்ணும் விண்ணுந் தேக்கப், பொழியுமானந்தமழையை" ஏனையோர் மனத்திலு லேனு மதித்தலு மரிதாகலான் "கருதரிய" என்றார்.

சம்வர்த்தம் முதலிய ஏழுமேகங்களும் மணி முதலியவன்றி ஆனந்தமழையைப் பொழியமாட்டா வாகலானும் இது அவைபோலாது கருணைமழையைப் பொழிவதாகலானும், இம்மழை பொழியக் கண்ட அன்பர்க்கு ஒரு நினைவுமுண்டாய்ச் சலியாதாகலானும், "கருதரிய ஆனந்தம்" என்றார்.

இவ்வாறு வருவது அற்புத உருவக அணியாம்.

கைம்மாறு எதிர் பாராது நீரைச் சொரிந்து உலகுயிரைக் காக்கும் மேகம்போல அருண்மழையைப் பொழிந்து ஆன்மகோடிகளை யீடேற்றலால் "முகில" என்றார்.

"நம் கடவுளே" என்பது:—நமது கடவுளே.

"கடவுள்" என்பது எல்லாவற்றையும் கடந் துள்ளதாகலாற் காரணக்குறியாயிற்று.

எல்லாவற்றையும் கடந்துள்ளதாவது:-பூத முத லிய இருபத்துநான்கு தத்துவங்களும் பிரகிருதியி லொடுங்க, புருடதத்துவ முதலியன மாயையிலொடு ங்க, சுத்தவித்தை முதலியன வித்துவிலொடுங்க, சத்திசிவங்களின் கூறுகிய அபரவித்து அபராதங் கள் சுத்தமாயையிலொடுங்க, இவை யெல்லாங் கட ந்து நின்றது சுத்தசிவம் ஆதலால் கடவுள் என்னப் பட்டது. உதாரணம்:—

(சிவஞானசித்தியார் சூத்திரம்-2. பா-72.)

"மொய்தரு பூத மாதி மோகினி யந்த மாகப்
பொய்தரு சமயமெல்லாம் புக்குநின் றிடும் புகன்று
மெய்தரு சைவ மாதி யிருமூன்றும் வித்தையாகி
மெய்தத்துவங்களேயு மொன்றுமின்றெம்மிறைக்கே."

ஞேயத்தழுந்தின ஜீவன்முத்தரான தம்மைப் போலச் சிவசந்நிதி யநுசந்தான முடையோரையும் உள்ளிட்டுக்கொண்டு "நமது கடவுள்" என்று சுதந் தரித்துக் கூறினர். அங்ஙனங் கூறின் சங்கற்ப விகற் பங்கள் தோன்றுமே யென்னும் போதம் சிறிது மில்லாராகலால் உடைமையை உடைப்பொருளாக "நமது" என வுபசரித்தனர். அன்றி மலபரிபாகத் தின்மேல் ஞானம் பிரகாசித்துச் சதாசாரியன் அரு

ளால் நிட்டை கைகூடிச் சீவன் முத்தராய் விகற்ப மின்றி ஓடும்போன்னும் ஒப்பக்கண்டு, மெய்ப்பொரு ளின் வியாபகத்தில் வியாப்தமாகப் பொருந்தி அதனை நீங்காமலுடைந்தையாய் அதனையே நோக்கி யிருக்கை அவர்க்கியல்பாதலால், அவ்வாறு கூறவும் கூடும் எனக் கோடலுமொன்று. உதாரணம்:—

(சிவஞானசித்தியார் சூத்-8. பா-29.)

"மிக்கதொரு பக்குவத்தின் மிகுசத் திநிபாத
மேவுதலு ஞானம்விளைந் தோர்குருவி னருளாற்
புகட்டினுத் தேநிட்டை புரிந்து ளோர்கள்
பூதலத்திற் புகழ்சீவன் முத்த ராகித்
தக்கபிரி யாப்பிரிய மின்றி யோட்டிற்
றமனியத்திற் சமபத்தி பண்ணிச்சங் காரே
டொக்கவுறைந் திவனவனை யவனிவனை விடாதே
யுடைந்தையாய்ச்சிவன்றேற்ற மொன்றுகாண்பர்."

"துரிய வடிவை" என்பது:—துரியஞான சொரூபத்தை.

எல்லாவற்றையும் தன்னியல்பானே யறிந்து ஆன்மாக்களை அறிவிக்குமதே துரியஞானமாம். துரி யம் மேலான ஞானமாம். நின்மலாவத்தையிலே தற் சொரூப தரிசனந் தோன்றுவது துரியம். அஃது அறிவே மயமாயிருத்தலாம். இவ்வாறு தோற்றுவித் தருளியதாகலின் "துரியவடிவு" என்றார். உதார ணம்:—

(திருமந்திரத் திருவருட்பா)

"அறிவறி கின்ற வறிவு நனவா
மறிவறி யாமை யடையக் கனவா
மறிவறி வல்லறி யாமை சுழுத்தி
யறிவறி வாகு மான துரியமே."

என்பதனானும்;

"சிவமா யவமான மும்மலந் தீரப்
பவமான முப்பாழைப் பற்றறப் பற்றத்
தவமான சத்திய ஞானனந் தத்தே
துவமார் துரியஞ் சொரூபம தாமே."

என்பதனானும்,

"பாம குரவன் பாமெங்கு மாகித்
திரமுற வெங்கணுஞ் சேர்ந்தொழி வற்று
நிரவு சொரூபத்து ணீடுஞ் சொரூப
மரிய துரியத் தணைந்துநின் றானே."

என்பதனானுங் காண்க.

"பேர் அனந்தம்பேசி மறை அனந்தம்சொலும்" என்பது:— அளவில்லனவாகிய அபிதானங்களை யெடுத்து எண்ணிலவாகிய வேதாகமங்கள் எத்தா நின்ற,

பேரனந்தமாவன:—நிர்க்குணம், நிராமயம், நிரஞ்சனம், நிராலம்பம், நிர்விடயம், நிட்களம், அசங்கம், நிர்வசனம், நிர்த்திதாந்தம், நித்தம், முக்தம், தற்பரம், விசுவாதீதம், பரிபூரணம், சயம்பு, சிவம், பதி, பரம், அபரம், பராபவம், அந்நியம்,

அநந்தியம், தற்பதம், பரபதம், அநுபூதி, பரமாகாயம், அற்புதம், நிரதிசயம், தேதோசாமயம், சின்மயம், சிற்பரம், ஆதி, அநாதி, ஏகம், அநேகம், அகண்டம், பரஞ்சோதி, மாயாதீதம், சுகாதீதம், வன்னிசேதா, சத்தியன், அரு, உரு, புருடன், புருட்டுதன், புருகூதன், மெய், சத்து, பரமான்மா, பரதத்துவன், பரப்பிரமம், யாகமுதல்வன், மும்மண்டலேசன், முதலியபலவும், பலவேறு சமயிகள் கூறுவனவும், அன்பர்கள் துதிப்பனவும் ஆம்.

மறையனந்தமாவன:-நான்குவேதங்கள், அவற்றின் சாகைகள், இருபத்தெட்டுமூல ஆகமங்கள் இவற்றின் பிரிவுகள் உபாகமங்கள், இவற்றின் பகுதி விகுதிகள் முதலியவையாம். தாரகம் காயத்திரி முதலியனபகுதிகளும், அங்கம், மலைகள் முதலியன விகுதிகளும் ஆம்.

"மறை அனந்தம்" என்பதற்கு உதாரணம்:—

"இன்னவையிரண்டு மிவனருள் வலியா
லீன்றநான் மறையையந் நான்கும்
பின்னிவ னருளா லளவில வான
பிரணவ மாதிமந் திரமும்
அன்னவா ரூன தாரகத் தகார
மாதியக் கரங்களு முதித்த
சொன்னவக் கரத்திற் சிவகாம நூலிச்
சுரவர னடுமுகத் துதித்த."

தேகிகள் பக்குவத்திற்கேற்பக் கடவுணிலை பலவாக வேதங்கள் சொல்லியிருத்தலின் "மறை யனந்தமாகச் சொலும்" எனப் பொருள் கோடலு மொன்று. உதாரணம்:—

(அஞ்ஞவதைப்பரணி)

"பலபலவாய்ச் சொல்லுநெறி யெல்லாஞ் சொல்லப் பட்டதொரு பொருளினையாம் பணிதல் செய்வாம்."

(அவிரோதவுந்தியார்.)

"சுருதிகள் சொல்பல் சமயத் துணிவுமப்
பரசிவ பந்தமென் றுந்தீப்பற
பகர்நாமம் வேறுவே றுந்தீப்பற."

மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

"பெரிய மௌனத்தின் வைப்பை" என்பது:- பெருமைத்தாய மௌன நிலைபேற்றை,

பண்டை யோருகத்தின்கண் சனகாதி நான்கு பிரமவிருடிகளும் பரமசிவத்தைப் பிரார்த்தித்து "எங்களறிவு அமைந் தடங்கும் வகையை அடியோங்கட் குணர்த்தியருளுதி" என விண்ணப் பஞ் செய்ய, அதனைத் திருவுள்ளத்தடைத்து, கல் லாலி னீழற்கண் வீற்றிருந்து, வேதாந்தத் தெளி வாகிய ஆகமத்தியம்பும் திரிபதார்த்த வியல்புகளையு முபதேசித் தருளலும், அதனைக்கேட்டுணர்ந்து பின்னரும் "அறிவமைந் தடங்குதற்கு இன்றியமை

யாக் கருவியாகிய ஞானபோதகத்தையும் போதித் தருளல்வேண்டும்" என்ன, பரமகுரவன் புன்மூர லரும்பி அதற்கு யாதும் எதிர்கூறுஞகி, "அது வாயாற் புகல்வதன்று, இவ்வண்ணமிருக்கையே அந் நிலையாகும்" என்று அவர்கட்கு உணர்த்துவாஞகித் தனது திருமார்பின்கண் ஒரு கையைச்சேர்த்து ஒருகையில் மோன முத்திரியைக்காட்டி, யோகியர் போல நின்றபடி அவரும் அவ்வாறுணர்ந்து அறி வொடுக்கம்பெற்றுரென்ப. இங்ஙனமாகிய மோனத் தினிலையுந் தானேயாகலானும், அதுவே பரமுத்தி யாகிய வைப்பாகலானும், "பெரிய மௌனத்தின் வைப்பு" என்றார்.

மௌனநிலையி லிருப்போர் அடையும் நிட்சே பத்தை யெனினுமாம். உதாரணம்:—

"தானே சிவமான சத்தியஞா னைனந்த
மோனநிலை சொல்காழி முன்னனே."

என்பதானும்,

"மாயைமயக் கற்றுத்தற் போத மற்று
மவுனநிலை யுற்றோர்கள் பெற்ற பேறே."

என்பதானு மறிக.

"பேசரும் அனந்த பதம் (அனந்த) ஞானம் (அனந்த) ஆனந்தம் ஆம்" என்பது:—பேசற்கரிய அந்தமில்லாததான பதமும், அந்தமில்லாததான

ஞானமும், அந்தமில்லாததான ஆனந்தமுமே தனது மெய்யாகின்ற,

முடிவில்லாதனவாகிய பதத்தையும், ஞானத்தையும், ஆனந்தத்தையும் மனதிற் கொளலேவெகு அருமை. அவற்றை வாக்கினுல் வசனித்தல் அதினு மருமையாதலால், "பேசரும்" என்றூர்.

அனந்த பதமாவது:—முடிவில்லாத நித்தமுத்தியாம். அது கேவல சகலங்கள் நீங்கி, அருளைத்தரிசித்து, காண்பானுங்காட்சியுமா யறிந்துவந்த நற் சுதந்தரத்துவமும் விட்டு, தற்போதமும் நீங்கி, ஆனந்தாநுபவம்பெற்று, ஒன்றுந்தாணுகாமல் ஒன்றுயிருந்த சிவத்தில் இரண்டறக்கலந்து, போத வாசனையுமொழிந்த சுகாதீதமாகிய நிலையாம். ஆகலின் "பேசருமனந்தபதம்" என்றூர். இந்நிலையே சிவயோக சிவபோகங்களாம்.

அனந்தஞானமாவது:—முற்று முணர்தலாம்.

அனந்த ஆனந்தமாவது:-வரம்பிலின்ப முடைமையாகிய பரமசுகமாம். அவைமுறையே வேதாகமங்களை யருளிச்செய்தமையையும், திவ்யாகமத்தின் வழியே செல்வார்க்கு விஞைகளையொழித்து அநுக்கிரகிக்கின்றமையும் ஆமெனக் காண்க.

இனம்பற்றித் தன் வயத்தனுதல் முதலிய ஏனைய ஆறுகுணங்களையும் கூட்டியுரைக்க.

அவையாவன:—

தன்வ யத்தவன் றூய வுடம்பினன்
ரூனி யற்கை யுணர்வின ளுகுதல்
பன்னுமுற்ற வுணர்த லியல்பினன்
பாச நீங்குதல் பேரரு ளாகுதல்
மன்னு மீறில வாற்ற லுடைமையும்
வரம்பிலின்பமு மாகிய வெண்குணம்."

என்பனவாம்.

"பெரிய பொருளைப் பணிகுவாம்" என்பது:—
பரம கர்த்தாவை வணங்குவாம். எ-று.

இப்பொருளினும் உயர்வும் ஒப்புமுள்ளது பிறி தொன் றின்மையாக, இஃதே எல்லாவற்றிற்கும் பெரியதாகலான், "பெரியபொருள்" என்றார். பா ராதியண்டப் பரப்பு அனைத்தும், அவற்றுட் சரா சரமனைத்தும் விரிக்கின் பசுபாசங்களு ளடங்கும்; இவ்விரண்டும் பதியி லடங்கும். அடங்கவும் தான் சுதந்தரனுய் அவைக்கெல்லா மாதாரமாகி அவற் றோடு தாக்கற்று நிற்பதாகலான் எல்லாவற்றிற்கும் பெரியபொருளாம். உதாரணம்:—

(அவிரோதவுந்தியார்.)

"பல்லோர் துணிவும் பாதிமூன் றுந்தீர்த
லல்லால்வே றில்லெனு மூந்தீபற
வவரவர் கொள்கை வேறுந்தீபற."

ஊர் முதற்சமயம் ஈறுபுள்ளவிடயங்கள் தனித் தனி அனந்தம் என்னும் பேதங்களாயுள்ளன; அவற்றின் தோற்றக்கேடுகளைச் "சிற்சத்தியா லுணர்ந்து" "ஆனந்தமழைபொழியு முகிலும்" "நம் கடவுளும்" "துரியவடிவும்" "பெரிய மௌனவைப்பும்" "அனந்த பதமும்" "அனந்த ஞானமும்" அனந்தானந்தமும், ஆகிய "பெரிய பொருளைப் பணிகுவாம்" என முடிக்க.

இது சிவத்தைப் பணிந்தது.

'கருத்தோ அனந்தம்' என்பதிலுள்ள 'ஓகாரத்தையும்' 'நற்றெய்வமும் அனந்தபேதம்' என்பதிலுள்ள 'பேதம்' என்னும் சொல்லையும் எல்லாவற்றோடுங் கூட்டுக.

'தெய்வமும், சமயமும்'-என்பவற்றுள்ள உம்மைகள் சிறப்புமும்மை; மற்றவை எண்ணும்மைகள்.

ஈ-வது பாடல்.

அத்துவிதவத்துவைச் சொற்ப்ரகாசத்தனியை
யருமறைகண் முரசறையவே
யறிவினுக்கறிவாகி யானந்தமயமான
வாதியை யநாதி யேக
தத்துவசொரூபத்தை மதசம்மதம்பெறுச்
சாலம்ப ரகித மான

சாசுவத புட்கல நிராலம்ப வாலம்ப
சாந்தபத வ்யோம நிலையைப்
நித்தநிர் மலசகித நிஷ்ப்ரபஞ் சப்பொருளை
நிர்விஷய சுத்த மான
நிர்விகா ரத்தைதத் தடத்தமாய் நின்றுளிர்
நிரஞ்சன நிராம யத்தைச்
சித்தமறி யாதபடி சித்தத்தி னின்றிலகு
திவ்யதே சோம யத்தைச்
சிற்பர வெளிக்குள்வளர் தற்பரம தானபர
தேவதையை யஞ்சலி செய்வாம்.

"அத்துவித வத்துவை" என்பது:—சிவத்துடன் இரண்டற அநாதியே கலந்துள்ளதாகிய பொருளை,

பண்ணும் ஓசையும், பழமும் சுவையும், அவற்றினின்றும் வேறன்றும்; அவைபோல அபின்னமாகக் கலந்திருக்கின்றதால் வத்துவை யேகமென்னுமலும் துவிதமென்னுமலும் சுருதிகூறிய வண்ணம் "அத்துவிதம்" என்றார். உதாரணம்:—

(வள்ளலார்.)

"அத்துவித மொன்றேயா மாங்கிரண் டின்மையெனி
லத்துவித மன்றே வது."

என்பதனானும்,

(திருமந்திரம்.)

"அன்பு சிவமிரண் டென்ப ரறிவில
ரன்பே சிவமாவ தாரு மறிகில

ரன்பே சிவமாவ தாரு மறிந்தபி
னன்பே சிவமா யமர்ந்திருப் பாரே.''

என்பதனானும்,

''அத்துவி தப்பொருளென் னூரணங்க ளோதுகின்ற
சச்சிதா நந்தத் தனிப்பொருளே.''

என்பதனானு முணர்க.

'பக்குவான்மாக்களைச் சிவத்துடன் அத்து விதப்படுத்துவதாகிய வத்துவை' எனலுமாம். இது பக்குவமுடையவருக்கு இருவினையொப்பு மலபரி பாகமுண்டாகச் சத்திநிபாதம் விளைந்தவழி மானைக் காட்டி மானைப்பிடிப்பதுபோலச் சிவமே மானிட வுருவமேந்திக் குருமூர்த்தமா யெழுந்தருளி, அவர் கள் உடல் பொருள் ஆவியாகிய மூன்றையுங் கைக் கொண்டு, ஞானவனுக்கிரகஞ்செய்து, மும்மலங்களை நீக்கி, அவர்களைத் தன்னோடு சுத்தாத்துவித நிலை யையடையச் செய்தலாம். உதாரணம்:—

(அவிரோத வுந்தியார்:)

''மாய்க்குநோய்க் கன்றே மருந்தீகு வாரின்மா
றேய்க்குமோர் பக்குவற் குந்தீபற
தேசிக னுய்ச்சிவ முந்தீபற.''

(வள்ளலார்.)

''குருவுருவங் கொண்டிக் குவலயத்துட் டோன்றிப்
பருவரலை நீக்கும் பரன்.''

(திருவாசகம்.)

"அருபரத் தொருவ னவனியில் வந்து
குருபர னுகி யருளிய பெருமையைச்
சிறுமையென் றிகழாதே."

எனவும், மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.
இவ்வாறு அத்துவிதப்படுவதே வீடு. உதாரணம்:—

(திருவாய்மொழி.)

"நன்றுய் ஞானங் கடந்துபோய்
நல்லிந் திரிய மெல்லாம்மீர்த்
தொன்றுய்க் கிடந்த வரும்பெரும்பா
ழுலப்பி லதனை யுணர்ந்து ணர்ந்து
சென்றுங் கின்ப துன்பங்கள்
செற்றுக் களைந்து பசையற்று
லன்றே யப்போ தேவீ
டதுவே வீடு வீடாமே."

என்பதனனும்,

(சிவானந்தமாலை.)

"மித்தையுடற் கட்டறுத்து மெய்யருளாய் மெய்யொழிக்குந்
தத்துவமுங் கேவலமுஞ் சார்வகற்றிச்—சுத்தத்
தனியாகித் தானும்போய்த் தற்பரமாய் விட்டாற்
செனியா னிது சத்தியம்."

என்பதனனும்,

(அவிரோதவுந்தியார்.)

"அந்தப் பரத்தோ டாண்டற் றயிக்கமா
மந்தனன் னிட்டையே யுந்தீபற
அதுவித வீடென் றுந்தீபற."

என்பதனனு முணர்க.

'வீடு' என்பதற்குப் பொருள்:—விடுதலை. விடுதலையாவது பந்தநீக்கமாதலின் பந்தமொன்று உண்டென்பதும், அஃது உண்டாகவே பந்தத்திலே கட்டுப்பட்டிருந்து அதினின்றும் விடப்படுவான் உண்டென்பதும், பந்தம் சடமாகையினாலும், பந்தமுடையோன் சுதந்தரனாகையினாலும், உயிர்களுக்குப் பந்தத்தைநீக்கி முத்திகொடுப்பான் ஒரு சுதந்தரகர்த்தா உண்டென்பதுஞ் சர்வமத சம்மதமாம். உதாரணம்:—

(சிதம்பரசுவாமிகள்.)

"வீடென் றறைதரு சொற்குப் பொருளோவிடுதலையாதலினல், வீக்குண் டோனுங் கட்டுமாக விளங்குந் திடமாகப், பீடுறு கட்டுத் தானுய் விட்டுப்பெயரா திது சடமாம், பிணிபட் டோன்சு தந்தர முமிப் பிணிபோரச்செய்வோன் நீடுசுதந்தர முளனு மொருவன் நேரு மிவ வேதுவினு, னிகழ்பதி பசுபா சம்மென முப்பொருணிச்சய மென்றருளி, வேடனை வெல்லுங் குருவா யெனையாண் மெய்ப்பொருணீயன்றே, வேதகிரிப்பவரோக வயித்திய வேணி முடிக்கனியே."

மேற்கூறிய பக்குவான்மாவாகிய சற்சீடனது குணதிசயங்கள்:—

(சிவநெறிப்பிரகாசம்.)

"கூசியிடா திட்டபணி செய்து குருபத்தி
குறைவிலராய் நம்பினராய்த் துரோக மின்றி

மாசிலராய் மனவாக்குக் காயத்தாற் குருவின்
வாக்கியபா லனஞ்செய்யு மதிமானு மாயே.''

அன்றியும்,

''ஆதாவுஞ் சாந்தியுநற் பொறுமை தானு
மசத்தியமில் லாவுரையு மாசாரந் தவமும்
தீதான செயன்மறந்து நன்றியறிந் திடலுஞ்
சிவாகமத்தைக் கேட்டதனைத் தெளித லுனுந்
போதலறப் பொறிவழியி னிற்ற லாதிப்
புகன்றுடைய நற்குணங்கள் பொருந்தி மேலும்''

முதலியவாம்.

இது காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரித்த தென வுணர்க.

''சொற்பிரகாசத் தனியை'' என்பது:—மந்திரவடிவப் பேரொளியாகிய ஒன்றை,

பிரபஞ்ச வுற்பத்திக்கு உபாதான காரணங்கள் குண்டலிசத்தி, அசுத்தமாயை, பிரகிருதி என மூன்றும். அவற்றுட் குண்டலி சுத்தமாயிருத்தலால், பராசத்தி அதனை அதிட்டித்து நிற்க வாக்குண்டாய், அதிற்றோன்றிய மந்திரங்களே திருமேனியாய், உயிர்களுக்கும் புத்திமுத்திகளைக் கொடுத்தலால், ''சொற்பிரகாசம்'' என்றார் மந்திரம். சிவனுக்குத் திருமேனியாகுமாதலால் தனக்கும் அத்திருமேனியுள்ளதென்பது போதரும். உதாரணம்:—

(சிவஞான சித்தியார், சூத்-1. பா-59.)

"மந்திர மதனிற் பஞ்ச மந்திரம் வடிவமாகத்
தந்திரஞ் சொன்ன வாறிங் கென்னெனிற் சாற்றக்கேணீ
மூந்திய தோற்றத் தாலு மந்திர மூலத் தானு
மந்தமில் சத்தி யாதிக் கிசைத்தலு மாகுமன்றே."

என்பதனானும்,

"பங்கயற்கண் ணரியபரம் பரனுருவே
தனக்குரிய படிவமாகி"

என்பதனான முணர்க.

சொல்லின் தெளிவாகிய ஒன்றை யெனினுமாம். உதாரணம்:—

(பட்டினத்துச்சுவாமிகள்.)

"சொல்லினுஞ் முடிவிலும் வேதச்சுருதியிலு
மல்லினு மாசற்றவாகாயந் தன்னினு மாய்ந்துவிட்டோ
ரில்லினு மன்ப ரிடத்திலு மீச னிருப்ப தல்லால்"

என்பதனானும்,

(திருவுந்தியார்.)

"சொல்லும் பொருள்களுஞ் சொல்லா தனவுமங்
கல்லவு மானெனன் றுந்தீபற
யம்பிகை பாகனென் றுந்தீபற"

என்பதனான முணர்க.

சில பிரதிகளிற் "சொற்பிரகாசத்தனியை"—சுயமாய் பிரகாசிக்கும் ஒன்றை யென்றிருக்கிறது.

இது பின்வருவனவற்றுற் கூறியது கூறலெனுங் குற்றத்துக்குடன்படுமாகலாற் பிசகேயாம்.

"அருமறைகள் மூரசு அறைய" என்பது:—அருமையாகிய வேதங்கள் பலரு மறியுமாறு முழங்காநிற்ப,

அருட்சத்தியே யுயிர்க்கு உணர்வாகிப் பேரின்பத்தை யடைவிக்கின்றது என வேதாகமங்கள் ஐயமற வுணர்த்துகின்றது என்பதற்கு "மறைகள் மூரசறைய" என்றார்.

வேதத்துட்பொருள் யாவருக்கு மெளிதல்லவாதலால் "அருமறை" என்றார். சகல இரகசியங்கட்கும் உறையிடம் வேதங்களாகலினுனும், அவற்றின் பொருள் புதைபொருளா யிருத்தலினுலும் வேதங்கள் "மறை" எனும் பெயர் பெற்றன. மூரசறைதல்—வெளிப்படுத்தல்.

"அறிவினுக்கு அறிவாகி ஆனந்த மயமான ஆதியை" என்பது:—சிற்றறிவாகிய வுயிர்க்குள் அறிவாகிப் பேரின்பப் பெருக்கே தனது மயமான ஆதிசத்தியை,

உயிரானது உடலுக்கும் அந்தக்கரணங்கட்கும் அன்னியமானதென்றும், பாசவுணர் வொழிந்து நின்றவிடம் பசுவுணர்வென்றும், பசுவுணர்வொழிந்து நின்றவிடம் பதியுணர்வென்றும், தன ஞானக்

கிரியைகள்மலம்றைக்கப்பட்டு அவத்தைபடுவதென்றும், தன்னைக்கர்த்தர் சத்திதானேயான அருள் காரணமாகக் கருவி முதலியவற்றை லுணர்த்துவனென்றும், பக்குவச்செயலைக்கண்டு வியாபகமான அறிவைவு நல்க, முத்தியில் ஆனந்தம் பெறுவையென்று முணர்த்துதலை "அறிவினுக்கறிவாகி ஆனந்தமயமான ஆதி" என்றனர். உதாரணம்:—

(சிவஞானசித்தியார் சூத்-5. பா-8.)

"தெரிந்துகொண் டோரோவொன் றுகச்
சென்றறைந்து புலனும் பற்றி
புரிந்திடு முணர்வி லேடு
போகமுங் கொடுத்தி யோனி
திரிந்திடு மதுவுஞ் செய்து
செய்திகண் டுயிர்கட் கெல்லாம்
விரிந்திடு மறிவுங் காட்டி
வீட்டையு மளிப்பன் மேலோன்."

எனவும்.

(கந்தபுராணம்.)

"அருளி னீர்மையா லந்தொழில் புரிபவன்"

எனவும்,

(சௌந்தரியலகரி.)

"சிவமெனும் பொருளு மாதி சத்தியொடு
சேரி னெத்தொழிலும் வல்லதாம்"

எனவுங் கூறியவாற்றால், பஞ்சகிருத்தியங்களும் ஆதிசத்தியின் சேர்க்கையால் நடக்குமெனலும் ஒன்று. இவ்வாறு கூறுதலும் சத்தியும் சிவமும் ஒன்றுதல்பற்றி என்க. உதாரணம்:—

(சிவஞானசித்தியார் சூ-2. பா-77.)

"சிவஞ்சத்தி தன்னை யீன்றுஞ்
சத்திதான் சிவத்தை யீன்று
மூவந்திரு வரும்பு ணர்ந்திங்
குலகுயி ரெல்லா மீன்றும்
பவன்பிரம சாரி யாகும்
பான்மொழி கன்னி யாகுந்
தவந்தரு ஞானத் தோர்க்கித்
தன்மைதான் றெரியு மன்றே."

"அறிவினுக்கறிவாகி" என்பதற்குதாரணம்:—

(வள்ளலார்.)

"அறிவுக் கறிவா யறிவிப்பான் சில்லோர்க்
கறிவருவு கொண்டருளு வான்."

(கந்தபுராணம்.)

"ஒருமையா லுணருவோ ருணர்வினுக் குணர்வதாம்
பெருமையா னெங்கணும் பிரிவரும் பெற்றியான்."

என்பனவற்றாற் காண்க.

ஈச்சுரனுக்குரிய கல்யாணகுணங்களில் 'வரம்பி லின்பம்'—(அளவிலாப் பேரின்பம்) ஒன்றுதலால் "ஆனந்தமயம்" என்றார். உதாரணம்:—

(வள்ளலார்.)

"இன்ப மயனீச னின்பம் விளைத்தலாற்
சம்புவெனும் பேருந் தகும்"

(திருமந்திரம்.)

"இன்பமு மின்பக் கலவியு மாய்நிற்கும்."

என்பனவற்றுற் காண்க.

"ஆதியை" எல்லாவற்றிற்கும் மூலகாரண மாகிய முதற்பொருளை (பரமசிவத்தை) யெனினு மாம். உதாரணம்:—

(திருமூலர்.)

"அருளும் வகைசெயு மாதிப் பிரானும்"

என்பதனுனும்,

"பகலவன் பல்லுயிர்க் காதியு மாமே"

என்பதனுனு மறிக.

"அநாதி ஏக தத்துவ சொரூபத்தை" என்பது:—ஆதியந்த மில்லாததாய சிவமே தானுகியும், தானே சிவமாகியும் ஒன்றுபுள்ள உண்மை வடிவம்.

சத்தி சிவத்தின் வேற்றுமையின்றிநிற்குமென்பதாம். சத்தியுஞ் சிவமும் இரண்டென்னில், நீக்கமுற்று நிற்பதெனப் பொருள்பட்டு, சருவவியாபகம் பின்னப்படுமாதலால், சூரியனும் கிரணமும்போல, தன்னியல்பி னிற்பதும்புறம்போந்தின் றுணர்த்துவது மாகிய இரு தன்மையையுடைய பேரறிவாய சைதன்யமொன்றே புறப்பொருளை நோக்குநிலையிற்

சத்தி யெனவும், அதனை நோக்காது அறிவு மாத்திரையாய் நிற்குநிலையிற் சிவமெனவும், வேதாகமங்களுணர்த்துமாற்றால் "அநாதியேகம்" என்றும், அனலின் தன்மைபோன்று சுடுதல் அடுதன் முதலிய தொழிலால் வேறுவகையாமாறுபோல, சிவசத்தி ஒன்றே காரிய வேறுபாட்டால் சிற்சத்தி, பராசத்தி, இச்சாசத்தி, ஞானசத்தி, கிரியாசத்தி, என்றைவகையாயும், நிவிர்த்தி முதலிய ஐவகையாயும், இன்னும் பல வேறு வகையாவும் நிற்குமாதலால் "தத்துவ சொரூபம்" என்றுங் கூறினர். அவ்வச்சத்திகளோடு புணர்ந்த சிவமும் அச்சத்திகட்கு இடமான விந்துவும் பல வேறு வகையான விருத்திப்பட்டு அவ்வப்பெயர் பெறுமென்றுணர்க. உதாரணம்:—

(சிவஞானசித்தியார்.)

"மருவிடு மனைதிமுத்த சித்துரு மன்னிநின்றே."

(கந்தபுராணம்.)

"இத்திரத்தா லவசமதா யீறுமுத னடுவுமிலா
வத்தனது திருவடிக்கீ ழடங்கியே யாணையினன்."

எனவும்,

"அண்ணலு மேகன்ரனு மளப்பருங் குணத்தினனும்"

(பிரமகீதை.)

"ஒருத்தனே யவிரசி யாகிய

வொளியாவ ளெளிர்கின்ரு ன்." எனவு ம்

(தத்துவராயர்.)

"தலம்வந்த தத்துவரு ரெம்மையே
யின்று சார்ந்தன்ரே."

"போதமே

தத்துவரூ பம்மிதனைச் சங்கையற்ற மாணவக
புத்தியிடை நன்ரூய்ப் புதை."

எனவும் வருவனவற்ரூற் காண்க.

"மதசம்மதம் பெரூச் சாலம்பரகிதமான சாச் வதம் புட்கலம் நிராலம்பம் ஆலம்பம் சாந்தபதம் வியோமநிலையை" என்பது:—பற்பல சமயங்களி னும் பலவேறு பொருண்மைபடக் கூறுங்கொள்கை களில் அவ்வவ் வாற்ரூனின்றும், அவைக்கதீதமு மாகின்ற சாலம்ப ரகிதமும் சாசுவதமும் புட்கல மும் நிராலம்பமும் ஆலம்பமுமான சாந்தபதமென் னும் பரவெளியை,

"மதசம்மதம்பெரு" என்பதற் குதாரணம்:—

(பட்டினத்துச்சுவாமிகள்.)

"அன்ரென்று மாமென்று மாறு சமயங்க
ளொன்ரேடொன் ரெவ்வா துரைத் தாலும்."

என்றும்,

(பிரமகீதை.)

"வேதமா கமபுராண மிருதிகள் வேரு மார்க்க
ரோதுமா கமங்கடர்க்கமொன்ரெடொன் ரெவ்வாதாகும்"

என்றும் வருவனவற்ரூற் காண்க.

சாலம்பம் - ஆதாரத்தோடு கூடியது: சாலம்ப ரகிதம் - தாமென்றேனும் பிடிப்பில்லாதது; எல்லா வற்றிற்கும் தான் ஆதாரமாயிருத்தலன்றி, தனக் குத் தன்னிலும் வேறோராதாரமின்றி யுள்ளது. உதாரணம்:—

(சிவஞானசித்தியார்.)

"நின்றென்றுந் தோன்றிடுவ னிராதார னாயே"

என்பதனாலும்,

"ஆதாவின்றிச் சற்று மனைத்திற்கா தார மானாய்"

என்பதனாலுங் கண்டு கொள்க.

"எம்பொள் களுக்குந் தோற்றமு நிலையு

(பிரமகீதை.)

"மிறுதியு மிதன்கணே யாகி
யொப்பிட வொன்று மின்றியே யென்று
மூள்ளதா யுரையுணர் விறந்த."

என்பதாலும்,

(சிவஞானசித்தியார்.)

"அந்தமொ டாதி யில்லா னளப்பில தலாலே"

என்பதாலு மறிக.

புட்கலம்-நிறைவு. உதாரணம்.

(கந்தபுராணம்.)

"ஒருவர் பாலினும் பிறந்திடா னருவதா யுருவா
யிருமை யாயுறை பூரண னியாவர்க்கு மீசன்."

(வள்ளலார்.)

"போக்கொடு வரவுமில்லாப்
பூரணப் பொருள்வந் தெய்தும்."

மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

நிராலம்பம்-தன்னிலும் பிறிதொன் றியற்கை யானே யில்லாதது. உதாரணம்—:

(பிரமகீதை.)

"ஒழிந்தொரு பொருளில்லை யுள்ளதெல்லா மவனேமுன்
கழிந்தபொருள்மேலும் வரக்டவ பொருடானுமவன்."

(கந்தபுராணம்.)

"மூல காரண மில்லதோர் பராபர முதல்வன்."

ஆலம்பம் எல்லாவற்றிற்கும் தானே ஆதாரமா யிருப்பது. உதாரணம்:—

(திருவாசகம்.)

"ஒன்றுநீ யல்லை யன்றியொன் றில்லை
யாருனை யறியகிற் பாரே."

(தேவாரம்.)

"தக்கானை தானன்றி வேறொன்றில்லாத் தத்துவனை."

என்பனவற்றுற் காண்க.

சாந்த பதவியோமநிலை- அகங்காராதிகளில்லாத தானமாகிய ஆகாயம். உதாரணம்:—

(அருணகிரிநாதர்.)

"இராப்பக லற்ற விடத்தே யிருக்கை
யொளி தல்லவே."

(தலமான்மியம்.)

"மங்கல்செய் மலம்புலன்கண் மாளவோட்டி
மன்னுயிரை யாட்கொள்ளும் விருது கட்டித்
துங்கமமை தணிந்திடமே தங்கு மெங்கட்
டுகைமகன்றன் றிருவடியைத் துணைக்கொள் வாமே.

(ஞானவாசிட்டம்.)

"திடவிசும்பன் முயிருந்தும் விசும்பான
நிலையதுவாம்"

என்பனவற்று லறிக.

யோகமாவது அகத்தொழின்மாத்திரையானே ஈச்சுரன் அருவத் திருமேனியை நோக்கிச்செய்யும் வழிபாடு. அது இந்திரியங்களையொடுக்கி மனத்தை விடயங்களின் வழிசெல்லவொட்டாமல் திருப்பி, ஒரு குறிப்பில் நிறுத்தி, உச்சுவாசம் நிச்சுவாச மென்னும் இரேசக பூரகவாயுவைத் தடுத்து, நடு நாடியாகிய சுழுமுனை மார்க்கத்திலே பிராணவா யுவை நிறுத்தி, மூலாதார முதலிய ஆறுதாரங் களின் அந்தர்மாதிருகாக்கிரமத்தை யறிந்து, அவ் வவ் வாதாரங்களி னதிதேவதைகளை யுபாசித்து அவர்களனுக்கிரகத்தா லவ்வாதாரங்களி லதோ முகமான பதுமங்களைப் பேதித்து, அவற்றின்மேல் பிரமரந்திரமளவும் அசபையுடன் சென்றணைந்து, அங்கு அதோமுகமாகவிருக்கும் சகத்திரதள தாம ரைமுகையை ஈசுரனருளால் அங்கு உதிக்கும்

சிவார்க்கனுலே மலரச்செய்து, அந்தத் தாமரைப் புட்பத்தின் கேசாக்கிரகத்திலே உள்ள சந்திரமண் டலத்தை ஆகுஞ்சனஞ் செய்தலினுலே மூலாக்கி னியை அக்கினிபீசாட்சர உச்சாரணத்தினுலே எழுப்பி, நாடிசக்கரங்களைப்பேதித்து, அவ்வங்கியி னுலே சந்திரமண்டலத்தை யிளகப்பண்ணி அந்த வமிர்தத்தைச் சர்வநாடிவழியாயிழுத்து, உடல் முற்றும் நிறையச்செய்து, அதிலுண்டாகும் சுகோ தயத்தில் அந்தமயமான ஞாதுமிர்தாவத்தையை யடைந்துநின்று, சோமசூரியாக்கினிப் பிரகாசாதி களாகிய பிரத்தியேகப் பிரகாசங்களெல்லாம் சூரி யோதயத்தில் நட்சத்திராதிப் பிரகாசங்களடங்கி னுற்போலத் தனனிடத்தடங்கப் பரவொளி நடுவிற் சர்வதோமுகமாய்ப் பெருஞ்சோதியான சிவத்தைச் சத்தியோடு நேர்நோக்கிச் சுயம்பிரகாசமா யதனு ளழுந்து மியல்பாதலாலும், சாந்தியோகத்திற்குக் காரணமாதலாலும், யோகியர்புக்கழுந்துவது பர வெளிச் சோதியுள்ளாகலாலும் 'சாந்தபதவி யோம நிலை' என்னப்பட்டது. உதாரணம்:—

"காலை நேர்பெற வோட்டியே கனலினை மூட்டிப்
பால மார்பயன் வீட்டியே தன்னுறு படிவத்
தேலு மன்பினின் மஞ்சன மாட்டியே யிறைக்குச்
சீல மாமலர் சூட்டியுட் பூசனை செய்தான்."
"காலமூ வாயிரங் கழிந்த பின்முறை
மாலுறு மருத்தெனு மாவைத் தூண்டியே

மூலவெங் கனலினை முடுக்கி மூட்டுறு
மேலுறு மமிர்தினை மிசைதன் மேயினன்."

இடத்தின்பேரருளை யிடமாக வுபசரித்தனர்.

"நித்தமநின்மலசகிதம் நிட்ப்ரபஞ்சப்பொருளை" என்பது:-நித்தத்வமும் இயற்கையிலே அநாதி மலமில்லாததும் பிரபஞ்சாவத்தை கடந்துள்ளது மாகிய பொருளை.

விடயங்களை ஒவ்வொன்றுய்விசாரித்தறிய அவைதுன்பத் தன்மையனவென்று அனுபவத்தாற்கண்டு ஒழிவுபெறலும், ஆன்மா தனது நிலைமையையும் உணரப்பெறும். பெறவே நித்தமாயுள்ள திதுவென மேலேயுணரக்கிடைத்தற்குத் திருவருள்முன்னிற்ப தாகலான் இதுமெய்ப்பொருளின் குணமென்றும், சமவேதம்பற்றி நித்தத்துவமும் சிவம் மலத்தான் மறைக்கப்படாத இயல்புடைமைத் தாகலால் அதன் குணமாகிய சத்தியும் அவ்வியல்பாகலால் நினமல சகிதமும், ஆத்மாக்கட்குச் சுகதுக்கங்களைப் பக்குவத்தில் இல்லையாகப் பண்ணிப் புலங்கொளுத்தி விட்டின்க ணுய்ப்பதற்குச் சத்தி கருவியாய் முன்னிற்றலால் "நிட்பிரபஞ்சப் பொருளுமாம்" என்பது காண்க. உதாரணம்:—

(கந்தபுராணம்.)

"நித்தனு முயிர்க்கு ணீங்கா நிருத்தனு மவனே
யென்னும."

(வள்ளலார்.)

"பராபரமாய் நித்தமாய்ப் பரிபூரணமாய்."

என்பதனானும்,

(திருவாசகத் திருவருட்பா.)

"நீருறு தீயே நினைவதே லரிய நின்மலா
நின்னருள் வெள்ளம்."

(கந்தபுராணம்.)

"நிர்க்குணத்தனே நிமல னன்னவன்."

என்பதனானும்,

(வள்ளலார்.)

"உலக மேழையுங் கடந்தவ னடிகளே யுவப்பாம்."
"உலகப் பற்றை யொழித்த நிபுணன்."

என்பதனானு மறிக.

"நிர்விடய சுத்தமான நிர்விகாரத்தை" என்பது:—விடயப்பற்றுக்க ளொன்று மில்லாததாய்ச் சுத்தமாக யாதொன்றின் வயத்தும் தானெய்தாமல் யாவும் தன்வயத்தனவா யுள்ளதை,

மயக்கவடிவாகிய கேவலாவத்தையும்; விகற்பவடிவாகிய சகலாவத்தையுமே விடயமாகும். அவையில்லாதது நிர்விடயம். இதுவே சுத்தாவத்தையாம். இதில்நின்ற திருவருளே யெவைக்குந் தாரகமாதலால் நிர்விடயமும், சுத்தமும், நிர்விகாரமுமாம் என்பது காண்க. நிர்விடயம்-அபரிச்சின்னம்; சுத்

தம் தான் பூரணஞகவிருந்து பிறிதொன்றுலு மறி யொண்ணுமை; நிர்விகாரம்-விகாரங்களே யடையா தது. உதாரணம்:—

"விடயப் பேயை விளக்கிய விபுதன்."

(தேவிகாலோத்தரம்.)

"பொருவிலா நித்தசுத்தப் பொருளினை
யடைவரன்றே."

(கந்தபுராணம்.)

"சுத்தனு முணர்தற் கொண்ணுச் சோதிரி
மியாண்டு மேவும்."

வள்ளலார்.

"அறிவுக் கறிவா யவிகாரி யாகி
நிறைதல பதிஞிச் சமயம்."
"அவிகாரி யீசனருளாநீ பெற்று
லவிகாரி யாவையன்றி யாச்சோ."

என்பனவற்று லறிக.

"தடத்தமாய் நின்று ஒளிர் நிரஞ்சனம் நிராமய த்தை" என்பது:—இஃதனவும் அஃதனவும் இஃ தன்றெனவும் அஃதன்றெனவும் பிருதிவி முதலிய கருவிகளாயும் அவையல்லாததுமாகி நடுவாய்நின்று விளங்காநின்ற நிரஞ்சனமாகிய நிராமயத்தை,

தனக்கு வேண்டுதலும் வேண்டாமையுமாகிய மற்றிருரு சிறிதுமின்றுய்த் திருவருட் போதரான

வரை வீட்டின்கனுய்ப்பதும், தோற்றக்கேடில்லாத அருட்சத்தியேயாகவின், "நிரஞ்சன நிராமயமும்" ஆமாறுகாண்க. தடத்தம்-பொதுவா யிருக்கை; நிரஞ்சனம்-பற்றில்லாதது: நிராமயம் - அவத்தை யில்லாதது. உதாரணம்:—

(தேவாரத் திருவருட்பா.)

"புக்கானே யெப்பொருட்கும் பொதுவா னானே

(வள்ளலார்.)

"சாற்றிரண்டு மற்ற சமயநிலைய சுத்தத்து
வீற்றிருப்ப னெங்கள் விமலன்."

(தத்துவராயர்.)

"நிரஞ்சன நிராமய பராபர புராதன."

(திருவள்ளுவர்.)

"பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை."

(வள்ளலார்.)

"நிராமயமாய் நிட்களமாய் நீங்காப் புராதனமாய்:"

(தேவாரத் திருவருட்பா.)

"நிராமய பராபர புராதன பராவுசிவ
ராக வருளென்."

என்பனவற்றுற் காண்க.

"சித்தம் அறியாதபடி சித்தத்தில் நின்று இலகு திவ்யம் தேசோமயத்தை" என்பது:—சிந்திக்குந் தன்மைத்தாகிய சித்தம் இன்னபடித்தென அறியா வண்ணம் அச்சித்தத்தினிடத்தேநின்று உள்ளும்

புறம்புமாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற உயர்வினு ளுயர்வான தேசோராசியை,

பானுவும் கண்ணும் நீரும் நிழலும்போலச் சிவசந்நிதியின்கண் தற்போதங் கழன்று நீங்காதிருப்பவராகிய பரையோகர், ஒன்றென்றும் இரண்டென்றும் மாகாதகலப்பிற் பரமசுகத்துடன் பொருந்திநிற்க, இருள் நக்ஷத்திரங்கள் சந்திரன் முதலியன சூரியவொளிமுன் மறைந்ததவாறுபோல, எல்லாமும் எங்கும் எப்போழ்தும் அகண்டாகார சோதியே பரந்து நிற்குமாற்றால், "திவ்ய தேசோமயமுமாம்" என்பதுணர்கஇவ்வனுபவக் காட்சிதோன்றித் தற்போதம் நீங்கின வழிவிகற்பமின்றி எங்குமாகப் பிரகாசிக்கின்றமையால் 'சித்தமறியாதபடி சித்தத்தி னின்றிலகும்" என்றபடி. உதாரணம்:—

(அமுதசாரம்.)

"உள்ளத்தினின்று மொளித்தான் பரன்குரவன்."

(பிரமகீதை.)

"தீமரந்தொறு மடைந்தழி வுறுது தெரிவா
காமை நின்றணி யால்வடிவு காணு மதுபோ
லாமு டம்பிலழி வின்றி மறைகின்றவமல
னேமெனும்பொரு ளுணர்ந்திட வுடம்பி லொளியாம்.

(தேவாரத் திருவருட்பா

"சிந்தையு ளொன்றி நின்ற வெம்மான்."

"ஊற்றுரு கியுள்ளே யொளித்தாய்போற்றி."

என்றும்,

(திருமூல நாயனார்.)

"பேரொளி யாய பெரிய பெருஞ்சுடர்."

(பிரபுங்கலீலை)

"தூயபர மானந்த பரஞ்சோதி தோன்றக்கண்
டிருந்தார்."

(அருணகிரிநாதசுவாமிகள்.)

"அதல விதலமுத லந்தத்த லங்களென
லவணி யெனவமரண்டத்த கண்டமென
வகில சலதியென வேண்டிக்கில் விண்டு வென-வங்கிபானு
அமுத கிரணமென வந்தத்து மந்த்ரமென
வறையு மறைகளின ருந்தத்துவங்களென
வணுவி லணுவெனநி றைந்திட்டு நின்றதொர்ப-ரப்பிரகாசம்.

(திருமூல நாயனார்.)

"பரமாண்டத் தூடே பராசத்தி பாதம்
பரமாண்டத் தூடே படரொளி யீசன்
பரமாண்டத் தூடே பதர்தரு நாதம்
பரமாண்டத் தூடே பரனட மாடுமே."

(வள்ளலார்.)

"நிராமயமாய் நிட்களமாய் நித்தியமாய் நின்மலமாய்ப்
புராதனமா யசஞ்சலமாய்ப் பூரணமாய்ப் புனிதமாய்ச்
சராசரமாய்ச் சாக்கியாய்ச் சத்தியமாய்ச்சித்துருவாய்ப்
பராபரமால்வெறுவெளியா யிருக்குமந்தப் பரமசிவம்."

"ஈசனுய்ப் பரம தத்துவ னுகி
யீறிடை முதலில னுகி
யேசறு மணியா யெவைக்குமா தார
மாகியே தனக்கவை யிலையாய்ப்
பாசமோ சகனு யனுதிமுத் தனுமாய்ப்
பகருஞா னுனந்தக் கடலா
யாசையாற் காண்போர்க் கற்புத வடிவா
மம்பிகா பதியினைப் பணிவாம்."

என்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

"சிற்பர வெளிக்குள் வளர் தற்பரமதான பர தேவதையை அஞ்சலி செய்வாம்" என்பது:—சித்தாகிய பரமாகாயத்தில் பூரணுகாரமாயிருக்கும் சிவசத்தியை அஞ்சலித்து வணங்கல் செய்வாம். எ-று.

சிற்பரவெளி—பரம ஆகாயமாம்; இதன் பொருளை முதற்பாட்டுரையிற் காண்க. ஆகவே, பரமாகாய சரீரியான சிவம் என்பதாம். எனவே, சிவத்தினுட்கிடையா, யதனேடு பூரணுகாரமாய்த் தான் அதுவாகியும் அதுதானுகியும் உள்ளது சத்தி என்றவாறும். உதாரணம்:—

(சிவஞானசித்தியார் சூத்-5. பா-9.)

"அருளது சத்தியாகு மான்றனக் கருளை யின்றித்
தெருள்சிவ மில்லை யந்தச் சிவமின்றிச் சத்தியில்லை
மருளினை யருளால் வாட்டி மன்னுயிர்க் களிப்பன்கண்கட்
கிருளினை யொளியா லோட்டு மிரவியைப்போலவீ சன்."

ஆன்மாக்களுக்குப் பந்தமோசன காரியார்த்த மாகக் கேவல சுத்தாவத்தைகளிற் சிவத்தினது திரு வருளின் தாரதம்மியாதிக்கேற்ப அச்சிவசத்தியும் பரை ஆதிவிருப்பு அறிவு தொழில்களான ஐந்து சத்திகளாயும், நிவிர்த்தி முதலிய ஐந்து கலாசத்திக ளாயும், வாமைமுதலிய அட்டசித்திகளாயும், உன் மனை சமனை முதலிய கலைகளாயும், இன்னும் காரிய வேறுபட்டாற் பல்வகை உருவங்களையும் பெயர்க ளையும் பெற்று ஆறுகோடி மாயாசத்திகளாகியும் பெற்று ஆறுகோடி மாயாசத்திகளாகியும் பிரிந்தும், சிவத்தோடன்றும் பிரியாமலும் நிற்றலால் "அத் துவித வத்துவை" எனத்தொடங்கி "சிற்பரவெளிக் குள்வளர் தற்பரமதானபர தேவதையை" எனமுடி த்து, அதனுண்மையை எடுத்து வாழ்த்துதல் செய் தனர்.

இனிச்சிவம் எவ்வாற்றானிற்கும் அவ்வாற்றாற் சத்தியும் சமவேதமாய் நிற்குமென்னுமியலால் 'அங் கிங்கெனதபடி யெங்கும்பிரகாசமா யானந்த பூர்த்தி யாகி' என்னும் செய்யுளில் 'ஆனந்தபூர்த்தியாகி அரு ளொடு நிறைந்தது' என்பதற்கு "அத்துவித வத்து வாகிய சொற்பிரகாசத்தனி" என்பதனையும், "உயி ர்க்குயிராய்த் தழைத்தது" என்பதற்கு "ஆனந்த மயமான ஆதி" யென்பதனையும், 'மனவாக்கினில் தட்டாமனின்றது' என்பதற்கு 'ஏகதத்வசொரூபம்'

என்பதனையும், "வழக்கிடவு நின்றது" என்பதற்கு 'மதசம்மதம்பெறுச் சாந்தபதவி யோமநில' என்பதனையும் 'சித்தாகியின்பமா யென்றைக்கு முள்ளதெது' என்பதற்கு 'நிட்ப்ரபஞ்சப்பொருள்' என்பதனையும், 'கங்குல் பகலறநின்ற எல்லையுளது' என்பதற்கு 'சுத்தமான நிர்விகாரத்தை' என்பதனையும், 'அது கருத்திற்கிசைந்தது' என்பதற்கு, 'தடத்தமாய் நின்றுளிர் நிராமயம்' என்பதனையும், 'அதுவே கண்டனவெலாம்' என்பதற்கு, 'திவ்யதேசோமயம்' என்பதனையும், 'மௌனவுரு வெளியதாகவும் கருதி யஞ்சலிசெய்குவாம்' என்பதற்கு 'சிற்பரவெளிக்குள் வளர் தற்பரமதானபர தேவதையை யஞ்சலிசெய்வாம்' என்பதனையும் நிரை நிரையாகக் கூட்டிப் பொருளுரைத்துக் கொள்க.

சிவம் எவ்வாறுநிற்கும் அவ்வாறு சத்தியுமா மென்பதற்கு உதாரணம்:—

(சிவஞானசித்தியார் சூத்-2. பா-75.)

"சத்தியாய் விந்து சத்தி யாய்மனோன் மனிதா னாகி
யொத்துறு மகேசை யாகி யுமைதிரு வாணி யாகி
வைத்துறுஞ் சிவாதிக்கிங்ஙன் வருஞ்சத்தியொருத்தியாகு
மெத்திற நின்று னீச னத்திற மவளு நிற்பள்."

(விநாயகபுராணம்.)

"எத்திற மிறைவ னின்றன னவனுக்
கியைதர வத்திற நின்று

மெத்திய வுயிரின் பலவிருள் கெடுத்து
விளங்குபூ ரணியையேத் தெடுப்பாம்.''

மற்றும் வருவனவற்று ளுணர்க.

சத்திக்கும் சிவத்திற்கும் பேதமின்மை என்பதற்கு உதாரணம்:—

(சிவஞானசித்தியார், சூத்-2. பா-76.)

"சத்திதா னுதை மாதி தானுகுஞ் சிவமு மந்தச்
சத்திதா னுதி யாகுந் தருமவடி வானவெல்லாஞ்
சத்தியுஞ் சிவமுமாகுஞ் சத்திதான் சத்தனுக்குச்
சத்தியாஞ் சத்தன்வெண்டிற் றெல்லாமாஞ் சத்திதானே.''

தேவதை, கடவுள், தெய்வம் சிவம் முதலிய சொற்கள் அஃறிணைப்பெயர்களாயினும் உயிர்த்திணை மூப்பாலிலும் வழங்கிவருகின்றன வாதலாற் பர தேவதை என்பதைப் பரமசிவன் என ஆண்பாலாகக் கோடலுமாம்.

'சிற்பர வெளிக்குள் வளர் தற்பரம்' என்பதற்குதாரணம்:—

(நெஞ்சுவிடுதூது.)

"வெறு வெளியாய்ப் பாழாய் வெறும்பாழுக் கப்பா
லுறு பொருளாய் நின்ற வொருவன்.''

(சிவப்பிரகாசம்.)

"சொற்பெறு மதிதம்வந்து தோன்றுமே தோன்றினின்ற
சிற்பர மதனுலுள்ளச் செயலறுத் திடவு திக்குந்
தற்பர மாகினின்ற சாக்கிரா தீதந்தானே.''

(அருணகிரிநாத சுவாமிகள்.)

"யாஞ கியவென் னவிழுங் கிவெறுந்
தாளுய் நிலைநின் றதுதற் பரமே."

(திருவம்மானை.)

"சத்திய மானதூ சத்தேகா ணம்மானை
தற்போதம் போனவிடத் தற்பரமா மம்மானை."

(திருவுந்தியார்.)

"இரவுபக லில்லா வின்பவெளி யூடே
விரவி விரவிநின் றுந்தீப்ற
விரய விரயநின் றுந்தீபற."

(விநாயகபுராணம்.)

"நித்தியமாய் நிர்க்குணமாய் நிர்மலமாய் நிரஞ்சனமாய்
நினைவுக் கெட்டாச்
சத்தியமாய்த் தற்பரமாய்த் தத்துவமாய்ச் சச்சிதா
னந்த மாகி
யத்துவிதப் பொருளாகி யகண்டபரி பூரணமா
யமல ஞான
மெத்தியமுள் ளத்தமர்ந்த விநாயகமான் மியத்தவத்
தோர் விரும்பிக் கேட்பார்."

தயா, உமா, மாலா, க்ருபா, சீதா, ப்ரமா, பூஜா, கலா, கதா, க்ரியா முதலிய வடசொற்களி னீற்றுயிர் கெட்டி ஐகாரமேற்றுத் தயை, உமை, மாலை, க்ருபை, சீதை, ப்ரமை, பூஜை, கலை, கதை, க்ரியையெனத் தமிழில் வழங்குவதுபோலத் தேவ

தா என்னும் வடமொழியி னீற்றுயிர் கெட்டு ஐகார மேற்று 'தேவை' யெனத் தமிழில் வழங்கி வந்தது. உதாரணம்:—

"வேத முதலாய் விரிந்தபன் னூல்களு
மோதி யோதியு முரையாப் பொருடற்
போத மிறந்தோர் பொருந்துந் தேவதை
சீத மலரடி சிந்தையில் வைப்பாம்."

இச்செய்யுளிலும் 'வத்துவை' 'தனியை' 'ஆதியை' 'சொரூபத்தை' 'வ்யோம நிலையை' 'நிட் பிரபஞ்சப் பொருளை' 'நிர்விகாரத்தை நிராமயத் தை' 'தேதேசாமயத்தை, அஞ்சலிசெய்வாம், எனத் தனித்தனிக் கூட்டியு முரைத்துக் கொள்க.

இந்தச் செய்யுளுக்கு ஈசுவரி பரமாகப் பெண் பாலிலும், ஈசுவரன் பரமாக ஆண்பாலிலும் பொரு ளுரைத்தமை காண்க.

அ, அன், ரகிதர், நிர், நின், நிஷ் இவை வட மொழி எதிர் மறையைக் குறிக்கும் உபசர்க்கங்க ளென்னும் முதலடை மொழிகள்.

எ, இன் - அசைநிலைகள்.

அது—பகுதிப்பொருள் விகுதி.

பிரகாசம் ஒளிர் இலகு தேசு என்பனவும், அத்துவிதம் தனி ஏகம் என்பனவும் சாசுவதம் நித் தம் என்பனவும் வியோமம் வெளி என்பனவும் நின்

மலம் சுத்தம் என்பனவும் தனித்தனி ஒருபொருட் கிளவிகள்.

ஆதி, அநாதி, சகிதம், சகிதம், நிராலம்பம், ஆலம்பம் இவை ஒன்றற்கொன்று முரணுகவந்த சொற்கள்.

தனி, ஆதி, நிஷ்ல, நிர்விகாரம், நிராமயம், தேசோமயம் முதலியவற்றை யிவற்றையுடைய பொருளென வுருவகஞ் செய்யப்பட்டது.

'ஆயிரமுகத்தா னகன்றதாயினும், பாயிரமல்லது பனுவலன்றே' யென்றிருப்பதால் நூல் செய்யப்புகுந்த இக்கிரந்தகர்த்தர் இம்மூன்று செய்யுளாற் பாயிரம் புகன்றதாம். இது தெய்வவணக்கம் கூறியபடி இவை கடவுள் வாழ்த்துத்துறையின் பகுதிகளாம்.

ஸ்ரீமத் தாயுமானசுவாமிகள் திருப்பாடல்களில் முதல்மூன்று பாட்டுகளுக்கு மகாவித்துவானைகவிருந்த புரசை அஷ்டாவதானம் சபாபதிமுதலியாரவர்களியற்றிய உரை எமக்கு வெகு அருமையாகக்கிடைக்க, அவசியமுள்ள இடங்களிற் சீர்திருத்தி ஆங்காங்கு சேர்க்கவேண்டியவைகளைச் சேர்த்து பல சாத்திரங்களினின்றும் உதாரணங்களை யெடுத்துக் காட்டி அச்சிடுவித்தனம்.

சிவமயம்.

நூலினுட்பிரிவு

நூல்	பக்கம்	நூல்	பக்கம்
திருவருள்விலாசப் பரசிவவணக்கம்	107	நினைவொன்று	209
பரிபூரணானந்தம்	109	பொன்னைமாதரை	212
பொருள்வணக்கம்	116	ஆரணம்	227
சின்மயானந்தகுரு	120	சொல்லற்கரிய	230
மௌனகுருவணக்கம்	127	வம்பனேன்	233
கருணைகரக்கடவுள்	134	சிவன்செயல்	235
சித்தர்கணம்	141	தன்னையொருவர்	238
ஆனந்தமானபரம்	148	ஆசையெனும்	240
சுகவாரி	154	எனக்கெனச்செயல்	250
எங்குநிறைகின்ற பொருள்	162	மண்டலத்தின்	256
சச்சிதானந்தசிவம்	170	பாயப்புலி	259
தேசோமயானந்தம்	177	உடல்பொய்யுறவு	273
சிற்சுகோதயவிலாசம்	185	எசற்றவந்நிலை	288
ஆகாரபுவனம் சிதம்பரரகசியம்	191	காடுங்கரையும்	290
தேன்முகம்	203	எடுத்ததேதகம்	291
பன்மாலை	205	முகமெலாம்	292
		திடமுறவே	292
		தன்னை	294
		ஆக்குவை	294

நூல்	பக்கம்	நூல்	பக்கம்
கற்புறுசிந்தை	295	அன்புநிலைமை	380
மலைவளர்காதலி	296	அன்பர்நெறி	382
அகிலாண்டநாயகி	302	அறிஞருரை	383
பெரியநாயகி	302	நிற்குநிலை	385
தந்தைதாய்	303	நிலைபிரிந்தோர் கூடு தற்குபாயம்	398
பெற்றவட்கே	305	காண்பேனேவென் கண்ணி	390
கல்லாலின்	307	ஆகாதோவென்கண்ணி	394
பராபரக்கண்ணி	312	இல்லையோவென் கண்ணி	397
பைங்கிளிக்கண்ணி (எங்நாட்கண்ணியில்.)	356	வேண்டாவோவென் கண்ணி	398
தெய்வவணக்கம்	363	நல்லறிவேயென்கண்ணி	393
குருமாபின்வணக்கம்	365	பலவகைக்கண்ணி	399
அடியார்வணக்கம்	366	நின்றலை	402
யாக்கையைப்பழித்தல்	367	பாடுகின்றபனுவல்	403
மாதரைப்பழித்தல்	369	ஆனந்தக்களிப்பு	404
தத்துவமுறைமை	370	அகவல்	411
தன்னுண்மை	373	வண்ணம்	413
அருளியல்பு	374		
பொருளியல்பு	376		
ஆனந்தவியல்பு	378		

நூலினுட்பிரிவு

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தாயுமானசுவாமிகள்பாடல்

திருவருள்விலாசப் பாசிவ வணக்கம்

ஆசிரிய விருத்தம்

அங்கிங்கெனாதபடி யெங்கும்ப்ரகாசமா
யானந்தபூர்த்தியாகி
யருளொடுநிறைந்ததெது தன்னருள்வெளிக்குளே
யகிலாண்டகோடியெல்லாந்
தங்கும்படிக்கிச்சை வைத்துயிர்க்குயிராய்த்
தழைத்ததெதுமனவாக்கினிற்
றட்டாமனின்றதெது சமயகோடிகளெலாந்
தந்தெய்வமெந்தெய்வமென்
றெங்குந்தாடர்ந்தெதிர் வழக்கிடவுநின்றதெது
வெங்கணும்பெருவழக்காய்
யாதினும்வல்லவொரு சித்தாகியின்பமா
யென்றைக்குமுள்ளதெதுமேற்
கங்குல்பகலறநின்ற வெல்லையுளதெதுவது
கருத்திற்கிசைந்தததுவே

கண்டனவெலாமோன வுருவெளிய தாகவுங்
கருதியஞ்சலிசெய்குவாம். 1
ஊரனந்தம்பெற்ற பேரனந்தஞ்சுற்று
முறவனந்தம்வினையிலு
ளுடலனந்தஞ்செயும் வினையனந்தங்கருத்
தோவனந்தம்பெற்றபேர்
சீரனந்தஞ்சொர்க்க நரகமுமனந்தநற்
றெய்வமுமனந்தபேதந்
திகழ்கின்றசமயமு மனந்தமதனன்ஞான
சிற்சத்தியாலுணர்ந்து
காரனந்தங்கோடி வருஷித்தெனவன்பர்
கண்ணும்விண்ணுங்தேக்கவே
கருதரியவானந்த மழைபொழியுமுகிலெனங்
கடவுளத்துரியவடிவைப்
பேரனந்தம்பேசி மறையனந்தஞ்சொலும்
பெரியமௌனத்தின்வைப்பைப்
பேசருமனந்தபத ஞானவானந்தமாம்
பெரியபொருளைப்பணிகுவாம். 2
அத்துவிதவத்துவைச் சொற்ப்ரகாசத்தனியை
யருமறைகண்முரசறையவே
யறிவினுக்கறிவாகி யானந்தமயமான
வாதியையநாதியேக
தத்துவசொரூபத்தை மதசம்மதம்பெறுச்
சாலம்பரகிதமான

காசுவதபுட்கல நிராலம்பவாலம்ப
சாந்தபதவ்யோமநிலையை
நித்தநிர்மலசகித நிஷ்ப்ரபஞ்சப்பொருளை
நிர்விஷயசுத்தமான
நிர்விகாரத்தைதத் தடத்தமாய்நின்றுளிர்
நிரஞ்சன்நிராமயத்தைச்
சித்தமறியாதபடி சித்தத்தினின்றிலகு
திவ்யதேதசோமயத்தைச்
சிற்பரவெளிக்குள்வளர் தற்பரமதானப
தேவதையையஞ்சலிசெய்வாம். 3

பரிபூரணானந்தம்

வாசாகயிங்கரிய மன்றியொருசாதன
மேனுவாயுநிற்கும்வண்ணம்
வாலாயமாகவும் பழகியறியேன்றுறவு
மார்க்கத்தினிச்சைபோல
நேசானுசாரியாய் விவகரிப்பேனந்த
நினைவையுமறந்தபோது
நித்திரைகொள்வேன்றேகநீங்குமெனவெண்ணிலோ
நெஞ்சந்துடித்தயருவேன்
பேசாதவானந்த நிட்டைக்குமறிவிலாப்
பேதைக்கும்வெகுதூரமே
பேய்க்குணமறிந்திந்த நாய்க்குமொருவழிபெரிய
பேரின்பநிட்டையருள்வாய்

பாசாடவிக்குளே செல்லாதவர்க்கருள்
பழுத்தெதாழுகுதேதவதருவே
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. 1

தெரிவாகவூர்வன நடப்பனபறப்பன
செயற்கொண்டிருப்பனமுதற்
றேகங்களத்தனையு மோகங்கொள்பௌதிகஞ்
சென்மித்தவாங்கிறக்கும்
விரிவாயபூதங்க ளொன்றேடொன்றுயழியு
மேற்கொண்டசேடமதுவே
வெறுவெளிநிராலம்ப நிறைசூன்யமுபசாந்த
வேதவேதாந்தஞானம்
பிரியாதபேரொளி பிறக்கின்றவருளருட்
பெற்றோர்கள்பெற்றபெருமை
பிறவாமையென்றைக்கு மிறவாமையாய்வந்து
பேசாமையாகுமெனவே
பரிவாயெனக்குநீ யறிவிக்கவந்ததே
பரிபாககாலமலவோ
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. 2

ஆராயும்வேளையிற் பிரமாதியாலு
மையவிவருசெயலுமில்லை
யமைதியொடுபேசாத பெருமைபெறுகுணசந்த்ர
ராமெனவிருந்தபேரும்

நேராகவொருகோப மொருவேளைவரவந்த
நிறைவொன்றுமில்லாமலே
நெட்டுயிர்த்துத்தட் டழிந்துளருவார்வசன
நிர்வாகரென்றபேரும்
பூராயமாயென்று பேசுமிடமொன்றைப்
புலம்புவார்சிவராத்திரிப்
போதுதுயிலோமென்ற விரதியருமரிதுயிற்
போலேயிருந்துதுயில்வார்
பாராதிதனிலுள்ள செயலெலாமுடிவிலே
பார்க்கினின்செயலல்லவோ
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. 3

அண்டபகிரண்டமும் மாயாவிகாரமே
யம்மாயையில்லாமையே
யாமெனவுமறிவுமுண் டப்பாலுமறிகின்ற
வறிவினையறிந்துபார்க்கி
னெண்டிசைவிளக்குமொரு தெய்வவருளல்லாம
லில்லையெனுநினைவுமுண்டிங்
கியானெனதறத்துரிய நிறைவாகிநிற்பதே
யின்பமெனமன்புமுண்டு
கண்டனெவலாமல்ல வென்றுகண்டனைசெய்து
கருவிகரணங்களோயக்
கண்மூடியொருகண மிருக்கவென்றுற்பாழ்த்த
சன்மங்கள்போராடுதே

பண்டையுளகர்மமே கர்த்தாவெனும்பெயர்ப்
பசுஞானிச்சிப்பதே
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. 4

சந்ததமுமெனதுசெய தினதுசெயலியானெனுந்
தன்மைநினையன்றியில்லாத்
தன்மையால்வேறலென் வேதாந்தசித்தாந்த
சமரசசுபாவமிதுவே
யிந்தநிலைதளியநா னெக்குருகிவாடிய
வியற்கைதிருவுளமறியுமே
யிந்நிலையிலேசற் றிருக்கவென்றுன்மடமை
யிதசத்ருவாகவந்து
சிந்தைகுடிகொள்ளுமே மலமாயைகன்மந்
திரும்புமோதிதாடுவழக்காய்ச்
சென்மம்வருமோவெனவும் யோசிக்குமேதமனது
சிரத்தையெனும்வாளுமுதவிப்
பந்தமறமெய்ஞ்ஞான தீரமுந்தந்துதனைப்
பாதுகாத்தருள்செய்குவாய்
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. 5

பூதலயமாகின்ற மாயைமுதலென்பர்சிலர்
பொறிபுலனடங்குமிடமே
பொருளென்பர்சிலர்கரண முடிவென்பர்சிலர்குணம்
போனவிடமென்பர்சிலபேர்

நாதவடிவென்பர்சிலர் விந்துமயமென்பர்சிலர்
நட்டநடுவேயிருந்த
நாமென்பர்சிலருருவ மாமென்பர்சிலர்கருதி
நாடிலருளென்பர்சிலபேர்
பேதமறவுயிர்கெட்ட நிலயமென்றிடுவர்சிலர்
பேசினருவென்பர்சிலபேர்
பின்னுமுன்னுங்கெட்ட சூனியமதென்பர்சிலர்
பிறவுமேமொழிவரிவையாற்
பாதரசமாய்மனது சஞ்சலப்படுமலாற்
பரமசுகநிட்டைபெறுமோ
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. 6

அந்தகாரத்தையோ ரகமாக்கிமின்போலெ
னறிவைச்சுருக்கினவரா
ரவ்வறிவுதானுமே பற்றினதுபற்று
யழுந்தவுந்தலைமீதிலே
சொந்தமாயெழுதப் படித்ததார்மெய்ஞ்ஞான
சுகநிட்டைசேராமலே
சோற்றுத்துருத்தியைச் சதமெனவுமுண்டுண்டு
தூங்கவைத்தவரார்கொலோ
தந்தைதாய்முதலான வகிலப்ரபஞ்சந்
தனைத்தந்ததினதாசையோ
தன்னையேநோவதே பிறரையேநோவதே
தற்காலமதைநோவதே

பந்தமான துதந்த வினையையே நோவதே னை
பரமார்த்தமே துமறியேன்
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. 7
வாராதெலாமொழிய வருவனவெலாமெய்த
மனதுசாக்ஷியதாகவே
மருவநிலைதந்ததும் வேதாந்தசித்தாந்த
மரபுசமரசமாகவே
பூராயமாயுணர யூகமதுதந்ததும்
பொய்யுடலைநிலையன்றெனப்
போதநெறிதந்ததுஞ் சாசுவதவானந்த
போகமேவீடென்னவே
நீராளமாயுருக வுள்ளன்புதந்தது
நின்னதருளின்னுமின்னும்
நின்னையே துணையென்ற வென்னையேகாக்கவொரு
நினைவுசற்றுண்டாகிலோ
பாராதியறியாத மோனமேயிடைவிடாப்
பற்றுகநிற்கவருள்வாய்
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. 8
ஆழாழிகரையின்றி நிற்கவிலையோகொடிய
வாலமுதாகவிலையோ
அக்கடலின்மீதுவட வனனிற்கவில்லையோ
வந்தரத்தகிலகோடி

தாழாமனிலைநிற்க வில்லையோமேருவுந்
தனுவாகவளையவிலையோ
சத்தமேகங்களும் வச்ரதரனாணையிற்
சஞ்சரித்திடவில்லையோ
வாழாதுவாழவே யிராமனடியாற்சிலையு
மடமங்கையாகவிலையோ
மணிமந்த்ரமாதியால் வேண்டுசித்திகளுலக
மார்க்கத்தில்வைக்கவிலையோ
பாழானவென்மனங் குவியவொருதந்திரம்
பண்ணுவதுனக்கருமையோ
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. 9

ஆசைக்கொரளவில்லை யகிலமெல்லாங்கட்டி
யாளினுங்கடன்மீதிலே
ஆணைசெலவேநினைவ ரளகேசனிகராக
வம்பொன்மிகவைத்தபேரும்
நேசித்துரசவாத வித்தைக்கலைந்திடுவர்
நெடுநாளிருந்தபேரும்
நிலையாகவேயினுங் காயகற்பந்தேடி
நெஞ்சுபுண்ணாவரெல்லாம்
யோசிக்கும்வேளையிற் பசிதீரவுண்பது
முறங்குவதுமாகமுடியு
முள்ளதேபோதுநா னானெனக்குளறியே
யொன்றைவிட்டொன்றுபற்றிப்

பாசக்கடற்குளே வீழாமன்மனதற்ற
பரிசுத்தநிலையையருள்வாய்
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. 10

பொருள்வணக்கம்

நித்தியமாய்நிர்மலமாய் நிட்களமாய்நிராமயமாய்
நிறைவாய்நீங்காச்
சுத்தமுமாய்த்தூரமுமாய்ச் சமீபமுமாய்த்துரிய
நிறை சுடராயெல்லாம்
வைத்திருந்ததாரகமா யானந்தமயமாகி
மனவாக்கிகட்டாச்
சித்துருவாய்நின்றவொன்றைச் சுகாரம்பப்பெரு
வெளியைச் சிந்தைசெய்வாம். 1
யாதுமனநினையுமந்த நினைவுக்குநினைவாகி
யாதின்பாலும்
பேதமறநின்றுயிருக் குயிராகியன்பருக்கே
பேரானந்தக்
கோதிலமுதூற்றரும்பிக் குணங்குறியொன்றறத்
தன்னைக்கொடுத்துக்காட்டுந்
தீதில்பராபரமான சித்தாந்தப்பேரொளியைச்
சிந்தைசெய்வாம். 2
பெருவெளியாயைம்பூதம் பிறப்பிடமாய்ப்பேசாத
பெரியமோனம்

வருமிடமாய்மனமாதிக் கெட்டாததேரின்ப
மயமாய்ஞானக்
குருவருளாற்காட்டிடவு மன்பரைக்கோத்தறவிழுங்
கிக் கொண்டப்பாலுங்
தெரிவரிதாய்க்கலந்ததிதந்தப் பொருளந்தப்பொரு
ளினையாஞ் சிந்தைசெய்வாம். 3

இகபரமுமுயிர்க்குயிரை யானெனதற்றவருறவை
யெந்தாளுஞ்
சுகபரிபூரணமான நிராலம்பகோசரத்தைத்
துரியவாழ்வை
அகமகிழவருந்தேனை முக்கனியைக்கற்கண்டை
யமிர்தநாடி
மொகுமொகெனவிருவிழிநீர் முத்திறைப்பக்கரமலர்
கண் முகித்துநிற்பாம். 4

சாதிகுலம்பிறப்பிறப்புப் பந்தமுத்தியருவுருவத்
தன்மைநாம
மேதுமின்றியெப்பொருட்குமெவ்விடத்தும்பிறிவற
நின்றியக்கஞ்செய்யுஞ்
சோதிமாத்தூவெளியை மனதவிழுநிறைவான
துரியவாழ்வைத்
தீதில்பரமாம்பொருளைத் திருவருளேநினைவாகச்
சிந்தைசெய்வாம். 5

இந்திரசாலங்கனவு கானலினீரெனவுலக
மெமக்குத்தோன்றச்

சந்ததமுஞ்சிற்பரத்தா லழியாததற்பரத்தைச்
சார்ந்துவாழ்க
புந்திமகிழுறநாளுந் தடையறவானந்தவெள்ளம்
பொலிகவென்றே
வந்தருளுங்குருமௌனி மலர்த்தாளையனுதினமும்
வழுத்தல்செய்வாம். 6
பொருளாகக்கண்டபொரு ளெவைக்குமுதற்
பொருளாகிப் போதமாகித்
தெருளாகிக்கருதுமன்பர் மிடிதீரப்பருகவந்த
செழுந்தேனாகி
அருளானோர்க்ககம்புறமென் றுன்னாதபூரணவா
னந்தமாகி
இருடீரவிளங்குபொரு ளியாதந்தப்பொருளினையா
மிறைஞ்சிநிற்பாம். 7
அருமறையின்சிரப்பொருளாய் விண்ணவர்மாமுனி
வர்சித்த ராதியானோர்
தெரிவரியபூரணமாய்க் காரணங்கற்பனைகடந்த
செல்வமாகிக்
கருதரியமலரின்மண மெள்ளிலெண்ணெயுடலுயிர்
போற்கலந்தெந்நாளுந்
துரியநடுவூடிருந்த பெரியபொருளியாததனைத்
தொழுதல்செய்வாம். 8
விண்ணாதிபூதமெல்லாந் தன்னகத்திலடக்கிவெறு
வெளியாய்ஞானக்

கண்ணுரைக்கண்டவன்பர் கண்ணுடையானந்தக்
கடலாய்வேறொன்
றெண்ணுதடிக்கிரங்கித் தானுகச்செய்தருளு
மிறையேயுன்றன்
றண்ணருஞ்சாந்தவரு டனினினைந்துகரமலர்க
டலைமேற்கொள்வாம். 9

விண்ணிறைந்த வெளியாயென் மனவெளியிற்
கலந்தறிவாம் வெளியினூடுந்
தண்ணிறைந்தபேரமுதாய்ச் சதானந்தமானபெருந்
தகையேநின்பா
லுண்ணிறைந்தபேரன்பா லுள்ளுருகிமொழிகுளறி
யுவகையாகிக்
கண்ணிறைந்தபுனலுகுப்பக் காமுகிழ்ப்பநின்னரு
ளைக் கருத்தில்வைப்பாம். 10

வேறு.

ஆதியந்தங்காட்டாத முதலாயெம்மை
வடிமைக்காவளர்த்தெடுத்த வன்னைபோல
நீதிபெறுங்குருவாகி மனவாக்கெட்டா
நிச்சயமாய்ச்சொச்சமதாய் நிமலமாகி
வாதமிடுஞ்சமயநெறிக் கரியதாகி
மௌனத்தேர்பால்வெளியாம் வயங்காநின்ற
சோதியையென்னுயிர்த்துணையை நாடிக்கண்ணீர்
சொரியவிருகரங்குவித்துத் தொழுதல்செய்வாம்.

அகரவுயிரெழுத்தனைத்து மாகிவேரு
யமர்ந்ததெனவகிலாண்ட மனைத்துமாகிப்
பகர்வனவெல்லாமாகி யல்லதாகிப்
பரமாகிச்சொல்லரிய பான்மையாகித்
துகளறுசங்கற்ப விகற்பங்களெல்லாந்
தோயாதவறிவாகிச் சுத்தமாகி
நிகரில்பசுபதியான பொருளைநாடி
நெட்டுயிர்த்துப்பேரன்பா னினைதல்செய்வாம்.

சின்மயானந்தகுரு

அங்கைகொடுமலர்தூவி யங்கமதுபுளகிப்ப
வன்பினுலுருகிவிழிநீ
ராறுகவாராத முத்தியினதாவேச
வாசைக்கடற்குண்மூழ்கிச்
சங்கரசுயம்புவே சம்புவேயெனவுமொழி
தழுதழுத்திடவணங்குஞ்
சன்மார்க்கநெறியிலாத் துன்மார்க்கனேனையுந்
தண்ணருள்கொடுத்தாள்வையோ
துங்கமிகுபக்குவச் சனகன்முதன்முனிவோர்க
டொழுதருகில்வீற்றிருப்பச்
சொல்லரியநெறியையொரு சொல்லாலுணர்த்தியே
சொரூபானுபூதிகாட்டிச்
செங்கமலபீடமேற் கல்லாலடிக்குள்வளர்
சித்தாந்தமுத்திமுதலே

சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. 1
ஆக்கையெனுமிடிகரையை மெய்யென்றபாவிநா
னத்துவிதவாஞ்சையாத
லரியகொம்பிற்றேனே முடவனிச்சித்தபடி
யாகுமறிவுவிழுவின்பந்
தாக்கும்வகையேதிநாட் சரியைகிரியாயோக
சாதனம்விடுத்ததெல்லாஞ்
சன்மார்க்கமல்லவிவை நிற்கவென்மார்க்கங்கள்
சாராததேபரிவதாய்
வாக்குமனமணுகாத பூரணப்பொருள்வந்து
வாய்க்கும்படிக்குபாயம்
வருவித்துவட்டாத பேரின்பமானசுக
வாரியினைவாய்மடுத்துத்
தெக்கித்திளைக்கநீ முன்னிற்பதென்றுகாண்
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. 2
அவ்வியமிருக்கநா னென்கின்றவாணவ
மடைந்திட்டிருக்கலோப
மருளின்மைகூடக் கலந்துள்ளிருக்கமே
லாசாபிசாசமுதலாம்
வெவ்வியகுணம்பல விருக்குமென்னறிவூடு
மெய்யனீவீற்றிருக்க

விதியில்லையென்னிலோ பூரணனெனும்பெயர்
விரிக்கிலுரைவேறுமுளதோ
கவ்வுமலமாகின்ற நாகபாசத்தினுற்
கட்டுண்டவுயிர்கண்மூர்ச்சை
கடிதகலவலியவரு ஞானசஞ்சீவியே
கதியான பூமிநடுவுட்
செவ்விதின்வளர்ந்தோங்கு திவ்யகுணமேருவே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. 3

ஐவகையெனும்பூத மாதியைவகுத்ததனு
ளசரசரபேதமான
யாவையும்வகுத்துநல் லறிவையும்வகுத்துமறை
யாதிநூலையும்வகுத்துச்
சைவமுதலாவளவில் சமயமும்வகுத்துமேற்
சமயங்கடந்தமான
சமரசம்வகுத்தநீ யுன்னைநான ணுகவுந்
தண்ணருள்வகுக்கவிலையோ
பொய்வருநெஞ்சினர்கள் காணுதகாட்சியே
பொய்யிலாமெய்யரறிவிற்
போதபரிபூரண வகண்டிதாகாரமாய்ப்
போக்குவரவற்றபொருளே
தெய்வமறைமுடிவான பிரணவசொரூபியே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே

சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. 4

ஐவகையாகின்ற பூதபேதத்தினு
லாகின்றவாக்கைநீர்மே
லமர்கின்றகுமிழியென நிற்கின்றதென்னநா
னறியாதகாலமெல்லாம்
புந்திமகிழுறவுண் டுடுத்தின்பமாவதே
போந்தநெறியென்றிருந்தேன்
பூராயமாகனின தருள்வந்துணர்த்தவிவை
போனவழிதெரியவில்லை
எந்தநிலைபேசினு மிணங்கவிலையல்லா
லிறப்பொடுபிறப்பையுள்ளே
எண்ணினுனைஞ்சது பகீலெனுந்துயிலுறு
திருவிழியுமிரவுபகலாய்ச்
செந்தழலின்மெழுகான தங்கமிவையென்கொலோ
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. 5

காரிட்டவாணவக் கருவறையிலறிவற்ற
கண்ணிலாக்குழவியைப்போற்
கட்டுண்டிருந்தவெமை வெளியில்விட்டல்லலாங்
காப்பிட்டதற்கிசைந்த
பேரிட்டுமெய்யென்று பேசுபாழ்ம்பொய்யுடல்
பெலக்கவினையமுதமூட்டிப்

பெரியவனத் தினிடை போக்குவரவுறுகின்ற
பெரியவிளையாட்டமைத்திட்
டேரிட்டதன்சுருதி மொழிதப்பினமனவிட்
டிடருறவுறுக்கியிடர்தீர்த்
திரவுபகலில்லாத பேரின்பவீட்டினி
லிசைந்துதுயில்கொண்மினென்று
சீரிட்டவுலகன்னை வடிவானவெந்தையே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. 6

கருமருவுகுகையனைய காயத்தினடுவுட்
களிம்புதாய்செம்பனையயான்
காண்டகவிருக்கநீ ஞானவனன்மூட்டியே
கனிவுபெறவுள்ளுருக்கிப்
பருவமதறிந்துநின் னருளானகுளிகைகொடு
பரிசித்துவேதிசெய்து
பத்துமாற்றுத்தங்க மாக்கியேபணிகொண்ட
பக்ஷத்தையென்சொல்லுவே
னருமைபெறுபுகழ்பெற்ற வேதாந்தசித்தாந்த
மாதியாமந்தமீது
மத்துவிதநிலையரா யென்னையாண்டுன்னடிமை
யானவர்களறிவினூடுந்
திருமருவுகல்லா லடிக்கீழும்வளர்கின்ற
சித்தாந்தமுத்திமுதலே

சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருதேவ. 7

கூடுதலுடன்பிரிதலற்றுநிர்த்தொந்தமாய்க்
குவிதலுடன்விரிதலற்றுக்
குணமற்றுவரவினோடு போக்கற்றுநிலையான
குறியற்றுமலமுமற்று
நாடுதலுமற்றுமேல் கீழ்நடுப்பக்கமென
நண்ணுதலுமற்றுவிந்து
நாதமற்றைவகைப் பூதபேதமுமற்று
ஞாதுருவின்ஞானமற்று
வாடுதலுமற்றுமே லொன்றற்றிரண்டற்று
வாக்கற்றுமனமுமற்று
மன்னுபரிபூரணச் சுகவாரிதன்னிலே
வாய்மடுத்துண்டவசமாய்த்
தேடுதலுமற்றவிட நிலையென்றமௌனியே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருதேவ 8

தாராதவருளெலாந் தந்தருளமௌனியாய்த்
தாயனையகருணைகாட்டித்
தாளிணையென்முடிசூட்டி யறிவிற்சமாதியே
சாசுவதசம்ப்ரதாய
மோராமன்மந்திரமு முன்னுமன்முத்திநிலை
யொன்றேறிண்டெனுமை

லொளியெனவும்வெளியெனவு முருவெனவுநாதமா
மொலியெனவுமுணர்வுறுமற்
பாராதுபார்ப்பதே யேதுசாதனமற்ற
பரமவனுபூதிவாய்க்கும்
பண்பென்றுணர்த்தியது பாராமலந்நிலே
பதிந்தநின்பழவடியர்தஞ்
சீராயிருக்கநின தருள்வேண்டுமையனே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. ()

போதமாயாதிநடு வந்தமுமிலாததாய்ப்
புனிதமாயவிகாரமாய்ப்
போக்குவரவில்லாத வின்பமாய்நின்றநின்
பூரணம்புகலிடமதா
வாதரவுவையாம லறிவினமறைப்பதுநி
னருள்பின்னுமறிவின்மைதீர்த்
தறிவித்துநிற்பதுநி னருளாகிலெளியனேற்
கறிவாவதேதறிவிலா
ஏதம்வருவகையேது வினையேதுவினைதனக்
கிடானகாயமேதுதன்
னிச்சாசுதந்தரஞ் சிறிதுமிலையிகபர
மிரண்டினுண்மலவுதீரத்
தீதிலருள்கொண்டினி யுணர்த்தியெனையாள்வையோ
சித்தாந்தமுத்திமுதலே

சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருதேவ. 10

பத்திநெறிநிலைநின்று நவகண்டபூமிப்
பரப்பைவலமாகவந்தும்
பரவையிடைமூழ்கியும் நதிகளிடைமூழ்கியும்
பசிதாகமின்றியெழுநா
மத்தியிடைநின்றுமுதிர் சருகுபுனல்வாயுவினை
வன்பசிதனக்கடைத்து
மௌனத்திருந்துமுயர் மலைநுழைவுபுக்கியு
மன்னுதசநாடிமுற்றுஞ்
சுத்திசெய்தும்மூல ப்ராணனைடங்கியைச்
சோமவட்டத்தடைத்துஞ்
சொல்லரியவமுதுண்டு மற்பவுடல்கற்பங்க
டோறுநிலைநிற்கவீறு
சித்திசெய்துஞ்ஞான மலதிகதிகூடுமோ
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருதேவ. 11

மௌனதுரு வணக்கம்

ஆசைநிகளத்தினை நிர்த்தூளிபடவுதறி
யாங்காரமூலையையெற்றி
யத்துவிதமாகி மதமாறுமாறுக
வங்கையின்விலாழியாக்கிப்

பாசவிருடன்னிழ லெனச்சுளித்தார்த்துமேற்
பார்த்துப்பரந்தமனைதப்
பாரித்தகவளமாய்ப் பூரிக்கவுண்டுமுக
படாமன்னமாயைநூறித்
தேசுபெறநீவைத்த சின்முத்திராங்குசச்
செங்கைக்குளேயடங்கிச்
சின்மயானந்தசுக வெள்ளம்படிந்துநின்
றிருவருட்பூர்த்தியான
வாசமுறுசற்சார மீதென்னையாருஞான
மத்தகசமெனவளர்த்தாய்
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமிளனகுருவே. 1

ஐந்துவகையாகின்ற பூதமுதனுதமு
மடங்கிவெளியாகிவெளிசெய்
தறியாமையறிவாதி பிரிவாகவறிவார்க
ளறிவாகநின்றநிலையிற்
சிந்தையறநில்லென்று சும்மாவிருத்திமேற்
சின்மயானந்தவெள்ளந்
தேக்கித்திளைத்துநா னதுவாயிருக்கநீ
செய்சித்ரமிகுமன்றுகா
ணைந்தவடவாற்பரம குருவாழ்கவாழுவரு
ளியநந்திமரபுவாழ்க
வென்றடியர்மனமகிழ வேதாகமத்துணி
பிரண்டில்லையொன்றென்னவே

வந்தகுருவேவீறு சிவஞானசித்திநெறி
மௌனோபதேசகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோ கதந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. 2

ஆதிக்கநல்கினவ ராரிந்தமாயைக்கெ
னறிவன்றியிடமில்லையோ
வந்தரப்புட்பமுங் கானலின்னீருமோ
ரவசரத்துபயோகமோ
போதித்தநிலையுபு மயக்குதேயபயநான்
புக்கவருடோற்றிடாமற்
பொய்யானவுலகத்தை மெய்யாநிறுத்தியென்
புந்திக்குளிந்த்ரசாலஞ்
சாதிக்குதேயிதனை வெல்லவுமுபாயநீ
தந்தருள்வதென்றுபுகல்வாய்
சண்மதஸ்தாபனமும் வேதாந்தசித்தாந்த
சுடரசநிர்வாகநிலையு
மாதிக்கொடண்டப் பரப்பெலாமறியவே
வந்தருளுஞானகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. 3

மின்னனையபொய்புடலை நிலையென்றுமையிலகு
விழிகொண்டுமையல்பூட்டு
மின்னார்களின்பமே மெய்யென்றும்வளர்மாட
மேல்வீடுசார்க்கமென்றும்

பொன்னேயழியாதுவளர் பொருளென்றுபோற்றிப்
பொய்வேடமிகுதிகாட்டிப்
பொறையறிவுதுறவீத லாதிநற்குணமெலாம்
போக்கிலேபோகவிட்டுத்
தன்னிகரிலோபாதி பாழ்ம்பேய்பிடித்திடத்
தரணிமிசைலோகாயதன்
சமயநடைசாராமல் வேதாந்தசித்தாந்த
சமரசசிவானுபூதி
மன்னவொருசொற்கொண்டெனைத்தடுத்தாண்டன்
பின் வாழ்வித்தஞானகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. 4

போனகமிருக்கின்ற சாலையிடைவேண்டுவ
புசித்தற்கிருக்குமதுபோற்
புருஷார்பெறுதர்மாதி வேதமுடனுகமம்
புகலுமதிலாம்பயன்
ஞானநெறிமுக்யநெறி காட்சியனுமான்முத
லுரைவிதங்கடோர்ந்து
நானெனைக்குளறு படைபுடைபெயர்த்திடவு
நான்குசாதனமுமோர்ந்திட்
டானநெறியாஞ்சரியை யாதிசோபானமுற்
றணுபசுத்சம்புபசுஷ
மாமிருவிகற்பமு மாயாதிசேவையு
மறிந்திரண்டொன்றெனுமோர்

மானதவிகற்பமற வென்றுநிற்பதுநமது
மரபென்றபரமகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. 5

கல்லாதவறிவுமேற் கேளாதகேள்வியுங்
கருணைசிறிதேதுமில்லாக்
காட்சியுங்கொலைகளவு கட்காமமாட்சியாக்
காதலித்திடுநெஞ்சமும்
பொல்லாதபொய்ம்மொழியு மல்லாதுநன்மைகள்
பொருந்துகுணமேதுமறியேன்
புருஷர்வடிவானதே யல்லாதுகனவிலும்
புருஷார்த்தமேதுமில்லே
னெல்லாமறிந்தநீ யறியாததன்றெனக்
கெவ்வண்ணமுய்வண்ணமோ
விருளையிருளென்றவர்க் கொளிதாரகம்பெறு
மெனக்குநின்னருடாரகம்
வல்லாமெனுமிபய ருனக்குள்ளதேதயிந்த
வஞ்சனையாளநினையாய்
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. 6

கானகமிலங்குபுலி பசுவெலாடுகுலாவுநின்
கண்காணமதயானைநீ
கைகாட்டவுங்கையா னெகிடிக்கனப்பெரிய
கட்டைமிகவேவந்திவருமே

போனகமமைந்தி தன வக்காமதே னுநின்
பொன்னடியினின்றுசா லுமே
புவிராசர்கவிராசர் த்வராசனென்றுனைப்
போற்றிசயபோற்றியென்பார்
ஞானகருணைகர முகங்கண்டபோதிலே
நவநாதசித்தர்களுமுன்
னட்பினைவிரும்புவார் சுகர்வாமதேவர்முதன்
ஞானிகளுமுனைமெச்சுவார்
வானகமுமண்ணகமும் வந்தித்திர்வணங்கிடுமுன்
மகிமையதுசொல்லிவெளிதோ
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமெளனகுருவே.

சருகுசலபக்ஷிணிக ளொருகோடியல்லாற்
சகோதரபக்ஷிகள்போலவே
தவளநிலவொழுகமிர்த தாரையுண்டழியாத
தன்மையரனந்தகோடி
இருவினைகளற்றிரவு பகலென்பதறியாத
வேகாந்தமோனஞான
வின்பநிஷ்டையர்கோடி மணிமந்த்ரசித்திநிலை
யெய்தினர்கள்கோடிசூழக்
குருமணியிழைத்திட்ட சிங்காசனத்தின்மிசை
கொலுவீற்றிருக்குநின்னைக்
கும்பிட்டனந்தமுறை தெண்டனிட்டென்மனக்
குறையெலாந்தீரும்வண்ணம்

மருமலரெடுத்துனிரு தாளையர்ச்சிக்கவெனை
வாவென்றழைப்பதிதந்நாண்
மந்த்ரகுருவேவையோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. 8

ஆங்காரமானகுல வேடவெம்பேய்பாழ்த்த
வாணவத்தினும்வலிதுகா
ணறிவினைமயக்கிடு நடுவறியவொட்டாதி
யாதிதான்றுதாடினுமதுமாய்த்
தாங்காதுமொழிபேசு மரிகரப்பிரமாதி
தம்மொடுசமானமென்னுங்
தடையற்றதேரிலஞ் சுருவாணிபோலவே
தன்னிலசையாதுநிற்கு
மீங்காரெனக்குநிக ரென்னப்ரதாபித்
திராவணகாரமாகி
யிதயவெளியெங்கணுந் தன்னரசுநாடுசெய்
திருக்குமிதமெனுடனேநாமும்
வாங்காவிலாவடிமை போராடமுடியுமோ
மௌனோபதேசகுருவே
மந்த்ரகுருவேவையோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. 9

பற்றுவெகுவிதமாகி யொன்றைவிட்டொன்றினைப்
பற்றியுழல்கிருமிபோலப்
பாழ்ஞ்சிந்தைபெற்றநான் வெளியாகநின்னருள்
பகர்ந்துமறியேன்றுவிதமோ

சிற்றறிவதன்றியு மெவரேனுமொருமொழி
திடுக்கென்றுரைத்தபோது
சிந்தைசெவியாகவே பறையறையவுதரவெந்
தீநெஞ்சமளவளாவ
உற்றுணரவுணர்வற்றுன் மத்தவெறியினர்போல
வுளறுவேன்முத்திமார்க்க
முணர்வுதப்படியின்ப துன்பஞ்சமானமா
யுறுவுதப்படியாயினும்
மற்றெனக்கையநீ சொன்னவொருவார்த்தையினை
மலையிலக்கெனநம்பினேன்
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமுலன்
மாபில்வருமெளனகுருவே. 10

கருணாகரக்கடவுள்

நிர்க்குணநிராமய நிரஞ்சனநிராலம்ப
நிர்விஷயகைவல்யமா
நிஷ்களவசங்கசஞ் சலரகிதநிர்வசன
நிர்த்திதாந்தநித்தமுக்த
தற்பரவிஸ்வாதீத வ்யோமபரிபூரண
சதானந்தஞானபகவ
சம்புசிவசங்கர சர்வேசவென்றுநான்
சர்வகாலமுநினைவதே
அற்புதவகோசர நிவர்த்திபெறுமன்பருக்
கானந்தபூர்த்தியான

வத்துவிதநிச்சய சொரூபசாக்ஷாத்கார
வனுபூதியனுசூதமுங்
கற்பனையறக்காண முக்கணுடன்வடநிழற்
கண்ணுறுடிருந்தகுருவே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணைகரக்கடவுளே. 1

மண்ணுதியைந்தொடு புறத்திலுளகருவியும்
வாக்காதிசோத்ராதியும்
வளர்கின்றசப்தாதி மனமாதிகலையாதி
மன்னுசுத்தாதியுடனே
தொண்ணூற்றிருடாறுமற் றுள்ளனவுமெளனியாய்ச்
சொன்னவொருசொற்கொண்டதே
தூவெளியதாயகண் டானந்தசுகவாரி
தோற்றுமதையென்சொல்லுவேன்
பண்ணுருமிசையிலெடு பாடிப்படித்தருட்
பான்மைநெறிநின்றுதவறுப்
பக்குவவிசேஷராய் நெக்குநெக்குருகிப்
பணிந்தெழுந்திருகைகூப்பிக்
கண்ணுறுகரைபுரள நின்றவன்பரையெலாங்
கைவிடாக்காட்சியுறவே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணைகரக்கடவுளே. 2

எல்லாமுனடிமையே யெல்லாமுனுடைமையே
யெல்லாமுனுடையசெயலே

யெங்கணும்வியர்பிநீ யென்றுசொலுமியல்பென்
றிருக்காதிவேதமெல்லாஞ்
சொல்லான்முழக்கியது மிக்கவுபகாரமாச்
சொல்லிறந்தவரும்விண்டு
சொன்னவையுமிவைநல்ல குருவானபேரும்
தொகுத்தநிறிதானுமிவையே
யல்லாமலில்லையென நன்றுவறிந்தே
னறிந்தபடிநின்றுசுகநா
ணுகாதவண்ணமே யிவ்வண்ணமாயினே
னதுவுநினதருளென்னவே
கல்லாதவறிஞனுக் குள்ளேயுணர்த்தினே
கதிக்குவகையேதுபுகலாய்
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணைகரக்கடவுளே. 3

பட்டப்பகற்பொழுதை யிருளென்றமருளர்தம்
பகுமோவெனதுபகுதம்
பார்த்தவிடமெங்கணுங் கோத்தநிலைகுலையாது
பரமவெளியாகவொருசொற்
றிட்டமுடன்மௌனியா யருள்செய்திருக்கவுஞ்
சேராமலாராகநான்
சிறுவீடுகட்டிய தினடுசோற்றையுண்டுண்டு
தேக்குசிறியார்கள்போல
நட்டணையதாக்கற்ற கல்வியும்விவேகமு
நன்னிலயமாகவுன்னி

நானென்றுநீயென் றிரண்டில்லையென்னவே
நடுவேமூளைத்தமனதைக்
கட்டவறியாமலே வாடினேனெனப்போது
கருணைக்குரித்தாவனே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணைகரக்கடவுளே. 4

மெய்விடாநாவுள்ள மெய்யருளிருந்துநீ
மெய்யானமெய்யையெல்லா
மெய்யெனவுணர்த்தியது மெய்யிதற்கையமிலை
மெய்யேதுமறியாவெறும்
பொய்விடாப்பொய்யினே னுள்ளத்திருந்துதான்
பொய்யானபொய்யையெல்லாம்
பொய்யெனுவண்ணமே புகலவைத்தாயெனிற்
புன்மையேனென்செய்குவேன்
மைவிடாதழுதீலை கண்டகுருவேவிஷ்ணு
வடிவானஞானகுருவே
மலர்மேவிமறையோது நான்முகக்குருவே
மதங்கடொறுநின்றகுருவே
கைவிடாதேயென்ற வன்பருக்கன்பாய்க்
கருத்தூடுணர்த்துகுருவே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணைகரக்கடவுளே. 5

பண்ணேனுனக்கான பூசையொருவடிவிலே
பாவித்திறைஞ்சவாங்கே

பார்க்கின்றமலரூடு நீயேயிருத்தியப்
பனிமலரெடுக்கமனமும்
நண்ணினலாமலிரு கைதான்குவிக்கவெனி
னுணுமென்னுளநிற்றிநீ
நான்கும்பிடும்போ தரைக்கும்பிடாதலா
னுன்பூசைசெய்யன்முறையோ
விண்ணேவிணுதியாம் பூதமேநாதமே
வேதமேவேதாந்தமே
மேதக்கவேள்வியே கேள்வியாம்பூமிக்குள்
வித்தேதயவித்தின்மூலமே
கண்ணேகருத்தேதயெ னெண்ணேயெழுத்தே
கதிக்கானமோனவடிவே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணைகரக்கடவுளே. 6

சந்ததமும்வேதமொழி யாதொன்றுபற்றினது
தான்வந்துமுற்றுமெனலாற்
சுகமீதிருந்தாலு மரணமுண்டென்பது
சதாநிஷ்டர்நினைவதில்லை
சிந்தையறியார்க்கீது போதிப்பதல்லவே
செப்பினும்வெகுதர்க்கமாந்
திவ்யகுணமார்க்கண்டர் சுகராதிமுனிவோர்கள்
சித்தாந்தநித்யரலவோ
இந்த்ராதிதேவதைகள் பிரமாதிகடவுள
ரிருக்காதிவேதமுனிவ

ரெண்ணரியகணநாதர் நவநாதசித்தர்க
ளிரவிமதியாதியோர்கள்
கந்தருவர்கின்னரர்கண் மற்றையர்கள்யாவருங்
கைகுவித்திடுதெய்வமே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணைகரக்கடவுளே. 7

துள்ளுமறியாமனது பலிகொடுத்தேதன்கர்ம
துட்டதேவதைகளில்லை
துரியநிறைசாந்ததே வதையாமுனக்கே
தொழும்பனன்பபிடேகநீ
ருள்ளுறையிலென்னுவி நைவேத்தியம்ப்ராண
னெங்குமதிதூபதீப
மொருகாலமன்றிது சதாகாலபூசையா
வொப்புவித்தேன்கருணைகூர்
தெள்ளிமறைவடியிட்ட வமுதப்பிழம்பே
தெளிந்ததேதேனேசினியே
திவ்யரசம்யாவுந் திரண்டொழுகுபாகே
தெவிட்டாதவானந்தமே
கள்ளனறிவுடமே மெள்ளமெளவெளியாய்க்
கலக்கவருநல்லவுறவே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணைகரக்கடவுளே. 8

உடல்குழையவென்பெலா நெக்குருகவிழிநீர்க
ளுற்றெனவெதும்பியூற்ற

ஆசிகாந்தத்தினைக் கண்டணுகல்போலவே
யோருறவுமுன்னியுன்னிப்
படபடெனநெஞ்சம் பதைத்துண்ணடுக்குறப்
பாடியாடிக்குதித்துப்
பனிமதிமுகத்திலே நிலவனையபுன்னகை
பரப்பியார்த்தார்த்தெழுந்து
மடலவிழுமலரனைய கைவிரித்துக்கூப்பி
வானேயவானிலின்ப
மழையேயமழைத்தாரை வெள்ளமேநீடூழி
வாழியெனவாழ்த்தியேத்துங்
கடன்மடைதிறந்தனைய வன்பரன்புக்கெளியை
கன்னெஞ்சனுக்கெளியையோ
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணைகரக்கடவுளே. 9

இங்கற்றபடியங்கு மெனவறியுநல்லறிஞ
ரெக்காலமும்முதவுவா
ரின்சொறவறூர்பொய்ம்மை யாமிழுக்குரையா
ரிரங்குவார்கொலைகள்பயிலார்
சங்கற்பசித்தரவ ருள்ளக்கருத்தி லுறை
சாக்ஷிநீயிகபரத்துஞ்
சந்தானகற்பகத் தேவாயிருந்தே
சமஸ்தவின்பமுமுதவுவாய்
சிங்கத்தையொத்தினைப் பாயவருவினையினைச்
சேதிக்கவருசிம்புளே

சிந்தாகுலத்திமிர மகலவருபானுவே
தீனனேன்கரையேறவே
கங்கற்றபேராசை வெள்ளத்தின்வளரருட்
ககனவட்டக்கப்பலே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணைகரக்கடவுளே. 10

சித்தர்கணம்

திக்கொடுதிகந்தமும் மனவேகமென்னவே
சென்றோடியாடிவருவீர்
செம்பொன்மகமேருவொடு குணமேருவென்னவே
திகழ்துருவனளவளாவி
உக்ரமிகுசக்ரதர னென்னநிற்பீர்கையி
லுழுந்தமிழுமாசமனமா
வோரேழுகடலையும் பருகவல்லீரிந்த்ர
னுலகுமயிராவதமுமே
கைக்கிளியபந்தா வெடுத்துவிளையாடுவீர்
ககனவட்டத்தையல்லாங்
கடுகிடையிருதிதியே யட்டகுலவெற்பையுங்
காட்டுவீர்மேலுமேலும்
மிக்கசித்திகளெலாம் வல்லநீரடிமைமுன்
விளங்கவருசித்தியிலையோ
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. 11

பாட்டளிதுதைந்துவளர் கற்பகநனீழலைப்
பாரினிடைவரவழைப்பீர்
பத்மநிதிசங்கநிதி யிருபாரிசத்திலும்
பணிசெயுந்தொழிலாளர்போற்
கேட்டதுகொடுத்துவர நிற்கவைப்பீர்பிச்சை
கேட்டுப்பிழைப்போரையுங்
கிரீடபதியாக்குவீர் கற்பாந்தவெள்ளமொரு
கேணியிடைகுறுகவைப்பீ
ரோட்டிணையெடுத்தா யிரத்தெட்டுமாற்றுக
வொளிவிடும்பொன்னுக்குவீ
ருரகனுமிளைப்பாற யோகதண்டத்திலே
யுலகுசுமையாகவருளான்
மீட்டிடவும்வல்லநீ ரென்மனக்கல்லையனன்
மெழுகாக்கிவைப்பதறிதா
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. 2

பாரொடுநன்னீராதி யொன்றொடொன்றுகலவே
பற்றிலயமாகுபோழ்து
பரவெளியின்மருவுவீர் கற்பாந்தவெள்ளம்
பரந்திடினதற்குமீதே
நீரிலுறைவண்டாய்த் துவண்டுசிவயோகநிலை
நிற்பீர்விகற்பமாகி
நெடியமுகிலேழும் பரந்துவருஷிக்கிலோ
நிலவுமதிமண்டலமதே

ஊரெனவிளங்குவீர் பிரமாதிமுடிவில்விடை
யூர்தியருளாலுலவுவீ
ருலகங்கள்கீழ்மேல தாகப்பெருங்காற்
றுலாவினற்றூரணையிணன்
மேருவெனவசையாம னிற்கவல்லீருமது
மேதக்கசித்தியெளிதா
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. 3

எண்ணரியபிறவிதனின் மானுடப்பிறவிதா
னியாதினும்மரிதரிதுகா
ணிப்பிறவிதப்பினு லெப்பிறவிவாய்க்குமோ
வேதுவருமோவறிகிலேன்
கண்ணகனிலத்துநா ளுள்ளபொழுதெயருட்
ககனவட்டத்தினின்று
காலூன்றிநின்றுபொழி யானந்தமுகிலொடு
கலந்துமதியவசமுறவே
பண்ணுவதுநன்மையிந் நிலைபதியுமட்டுமே
பதியாயிருந்தெதகப்
பவுரிகுலையாமலே கௌரிகுண்டலியாயி
பண்ணவிதனருளினாலே
விண்ணிலவுமதியமுத மொழியாதுபொழியவே
வேண்டுவேனுமதடிமைநான்
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. 4

பொய்திகழுமுல்கருடையென் சொல்கேனென்சொல்
கேன் பொழுதுபோக்கேதென்னிலோ
பொய்புடனிமித்தம்புசிப்புக்கலைந்திடல்
புசித்தபின்கண்ணுறங்கல்
கைதவமலாமலிது செய்தவமதல்லவே
கண்கெட்டபோக்கும்வெளியாய்க்
கண்டதிதுவிண்டிலதைக் கண்டித்துநின்றலைக்
காலமோவதையறிகிலேன்
மைதிகழுமுகிலினங் குடைநிழற்றிடவட்ட
வரையிணடுசெம்பொன்மேரு
மால்வரையின்முதுகூடும் யோகதண்டக்கோல்
வரைந்துசயவிருதுகாட்டி
மெய்திகழுமஷ்டாங்க யோகபூமிக்குள்வளர்
வேந்தரேகுணசாந்தரே
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. 5

கெசதுரகமுதலான சதுரங்கமனமாதி
கேள்வியினிசைந்துநிற்பக்
கெடிகொண்டதலமாறு மும்மண்டலத்திலுங்
கிள்ளாக்குசெல்லமிக்க
தெசவிதமதாய்நின்ற நாதங்களோலிடச்
சிங்காசனுதிபர்களாய்த்
திக்குத்திகந்தமும் பூரணமதிக்குடை
திகழ்ந்திடவசந்தகால

மிசையமலர்மீதுறை மணம்போலவானந்த
மிதயமேற்கொள்ளும்வண்ண
மென்றைக்குமழியாத சிவராசயோகமா
யிந்த்ராதிதேவர்களெலாம்
விசயசயசயவென்ன வாசிசொலவேகொலு
விருக்குநும்பெருமையெளிதோ
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. 6

ஆணிலேபெண்ணிலே யென்போலவொருபேதை
யகிலத்தின்மிசையுள்ளதோ
வாடியகறங்குபோ லோடியுழல்சிந்தையை
யடக்கியொருகணமெனும்யான்
காணிலென்றிருவருளை யல்லாதுமௌனியாய்க்
கண்மூடியோடுமூச்சைக்
கட்டிக்கலாமதியை முட்டவேமூலவெங்
கனலினையெழுப்பநினைவும்
பூணிலேனிற்றைநாட் கற்றதுங்கேட்டதும்
போக்கிலேபோகவிட்டுப்
பொய்யுலகுயிரினே ணுயினுங்கடையான
புன்மையேனின்னமின்னம்
வீணிலேயலையாமன் மலையிலக்காகநீர்
வெளிப்படத்தோற்றல்வேண்டும்
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. 7

கன்னலமுதென்னவுமுக் கனியெனவும்வாயூறு
கண்டெனவுமடியெடுத்துக்
கடவுளர்கடந்ததல வழுதழுதுபேய்போற்
கருத்திலெழுகின்றவெல்லா
மென்னதறியாமையறி வென்னுமிருபகுதியா
லீட்டுதமிழென்றமிழினுக்
கின்னல்பகராதுலக மாராமைமேலிட்
டிருத்தலாலித்தமிழையே
சொன்னவனியாவனவன் முத்திசித்திகளெலாந்
தோய்ந்தநெறியேபடித்தீர்
சொல்லுமெனவவர்நீங்கள் சொன்னவையிற்சிறிது
தோய்ந்தகுணசாந்தனெனவே
மின்னல்பெறவேசொல்ல வச்சொல்கேட்டடிமை
மனம் விகசிப்பதந்தநாளோ
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. 8

பொற்பிணைடுகைகாலில் வள்ளுகிர்படைத்தலாற்
போந்திடையொடுக்கமுறலாற்
பொவிவானவெண்ணீறு பூசியேயருள்கொண்டு
பூரித்தவெண்ணீர்மையா
லெற்படவிளங்குகக னத்திலிமையாவிழி
யிசைந்துமேலேக்கமுறலா
லிரவுபகலிருளான கனதந்திபடநூறி
யி தயங்களித்திடுதலாற்

பற்பலவித்தங்கொண்ட புலிகலையினுரியது
படைத்துப்ரதாபமுதலாற்
பனிவெயில்கள்புகுதாம னெடியவான்முடர்நெடிய
பருமரவனங்களாரும்
வெற்பினிடையுறைதலாற் றவராசசிங்கமென
மிக்சோருமைப்புகழ்வர்காண்
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. 9

கல்லாதபேர்களே நல்லவர்கணல்லவர்கள்
கற்றுமறிவில்லாதவென்
கர்மத்தையென்சொல்வேன் மதியையென்சொல்லு
வேன் கைவல்யஞானநீதி
நல்லோருரைக்கிலோ கர்மமுக்கியமென்று
நாட்டுவேன்கர்மமொருவ
னுட்டினுலோபழைய ஞானமுக்கியமென்று
நவிலுவேன்வடமொழியிலே
வல்லாளுருத்தன்வர வுந்த்ராவிடத்திலே
வந்ததாவிவகரிப்பேன்
வல்லதமிழறிஞர்வரி னங்ஙனேவடமொழியின்
வசனங்கள்சிறிதுபுகல்வேன்
வெல்லாமலெவரையு மருட்டிவிடவகைவந்த
வித்தையென்முத்திதருமோ
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. 10

ஆனந்தமானபரம்

கொல்லாமையெத்தனீ குணக்கேட்டைநீக்குமக்
குணமொன்றுமொன்றிலேன்பாற்
சோரமெத்தனைபக்ஷ பாதமெத்தனைவன்
குணங்களெத்தனைகாடியபாழ்ங்
கல்லாமையெத்தனை யகந்தையெத்தனைமனக்
கள்ளமெத்தனையுள்ளசற்
காரியஞ்சொல்லிடினு மறியாமையெத்தனை
கதிக்கென்றமைத்தவருளிற்
செல்லாமையெதத்தனை விர்தாகோஷ்டியென்னிலோ
செல்வமெதத்தனைமுயற்சி
சிந்தையெத்தனைசலன மிந்த்ரசாலம்போன்ற
தேகத்தில்வாஞ்சைமுதலா
யல்லாமையெத்தனை யமைத்தனையுனக்கடிமை
யானெனினிவைக்குமாளோ
வண்டபகிரண்டமு மடங்கிவாருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. 1

தெருளாகிமருளாகி யுழலுமனமாய்மனஞ்
சேர்ந்துவளர்சித்தாகியச்
சித்தெலாஞ்சூழ்ந்தசிவ சித்தாய்விசித்ரமாய்த
திரமாகிநானுவிதப்
பொருளாகியப்பொருளே யறிபொறியுமாகியைம்
புலனுமாயைம்பூதமாய்ப்
புறமுமாயகமுமாய்த தூரஞ்சமீபமாய்ப்
போக்கிகாடிவசத்துமாகி

இருளாகியொளியாகி நன்மைதீமையுமாகி
யின்றுகிநாளையாகி
யென்றுமாயொன்றுமாய்ப் பலவுமாயாவுமா
யிவையல்லவாயநின்னை
யருளாகிநின்றவர்க ளறிவதல்லாலொருவ
ரறிவதற்கெளிதாகுமோ
வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. 2

மாறுபடுதர்க்கந் தொடுக்கவறிவார்காண்
வயிற்றின்பொருட்டதாக
மண்டலமும்விண்டலமு மொன்றுகிமனதுழல
மாலாகிநிற்கவறிவார்
வேறுபடுவேடங்கள் கொள்ளவறிவாரொன்றை
மெணமெணென்றகம்வேறதாம்
வித்தையறிவாரெமைப் போலவேசந்தைபோன்
மெய்ந்நூல்விரிக்கவறிவார்
சிறுபுலிபோற்சீறி மூச்சைப்பிடித்துவிழி
செக்கச்சிவக்கவறிவார்
திரமென்றுதந்தம் மதத்தையேதாமதச்
செய்கைகொடுமுளறவறிவா
ரறுசமயங்களொறும் வேறுவேறுகிவிளை
யாடுமுனையாவரறிவா
ரண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. 3

காயிலையுதிர்ந்தகனி சருகுபுனன்மண்டிய
கடும்பசிதனக்கடைத்துங்
கார்வரையின்முறையிற் கருங்கல்போலசையாது
கண்மூடிநெடிதிருந்துங்
தீயினிடைவைகியுந் தோயமதின்மூழ்கியுந்
தேகங்களென்பெலும்பாய்த்
தெரியநின்றுஞ்சென்னி மயிர்கள்கூடாக்குருவி
தெற்றவெயி லூடிருந்தும்
வாயுவையடக்கியு மனதினையடக்கியு
மௌனத்திலேயிருந்து
மதிமண்டலத்திலே கனல்செல்வமுண்டு
வனமூடிருந்துமறிஞ
ராயுமறைமுடிவான வருணடிஞரடிமை
யகிலத்தைநாடன் முறையோ
வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. 4

சுத்தமுமசுத்தமுந் துக்கசுகபேதமுந்
தொந்தமுடனிர்த்தொந்தமும்
ஸ்தூலமொடுசூக்ஷ்மமு மாசையுநிராசையுஞ்
சொல்லுமொருசொல்லின்முடிவும்
பெத்தமொடுமுத்தியும் பாவமொடபாவமும்
பேதமொடுபேதநிலையும்
பெருமையொடுசிறுமையு மருமையுடனெளிமையும்
பெண்ணினுடனணுமற்று

நித்தமுமனித்தமு மஞ்சனநிரஞ்சனமு
நிட்களமுநிகழ்சகலமு
நிதியுமநீதியு மாதியொடநாதியு
நிர்விஷயவிஷயவடிவு
மத்தனையுநீயலதி தளத்தனையுமில்லையெனின்
யாங்களுனையன்றியுண்டோ
வண்டபகிரண்டமு மடங்கலுவாருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. 5

ணவக் காட்டைக்களைந்தறக்
கண்டகங்காரமென்னுங்
கல்லெப்பிளந்துநெஞ் சகமானபூமிவெளி
காணத்திருத்திமேன்மேற்
பாராதியறியாத மோனமாம்வித்தைப்
பதித்தன்புநீராகவே
பாய்ச்சியதுபயிராகு மட்டுமாமாயைவன்
பறவையணுகாதவண்ண
நேராகநின்றுவிளை போகமட்புசித்துய்ந்த
நின்னன்பர்கூட்டமெய்த
நினைவின்படிக்குநீ முன்னின்றுகாப்பதே
நின்னருட்பாரமென்று
மாராருமறியாத சூதானவெளியில்வெளி
யாகின்றதுரியமயமே
யண்டபகிரண்டமு மடங்கலுவாருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. 6

வானுதிபூதமா யகிலாண்டகோடியாய்
மலையாகிவளைகடலுமாய்
மதியாகியிரவியாய் மற்றுளவெலாமாகி
வான்கருணைவெள்ளமாகி
நானுகிநின்றவனு நீயாகிநின்றிடவு
நானென்பதற்றிடாதே
நானுனெனக்குளறி நானுவிகாரியாய்
நானறிந்தறியாமையாய்ப்
போனுலதிட்டவலி வெல்லவெளிதாபகற்
பொழுதுபுகுமுன்கண்மூடிப்
பொய்த்துயில்கொள்வான்றனை யெழுப்பவசமோவி
னிப் போதிப்பதெந்தநெறியை
யானுலுமுன்கொடுமை யனியாயமநியாய
மார்பாலெடுத்துமொழிவே
னண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. 7

பொய்யினேன்புலையினேன்கொலையினேனின்னருள்
புலப்படவறிந்துநிலையாப்
புன்மையேன்கல்லாத நன்மையேனன்மைபோற்
பொருளலாப்பொருளைநாடும்
வெய்யனேன்வெகுளியேன் வெறியனேன்சிறிய
னேன் வினையினேனென்றனைநீ
விட்டுவிடநினைவையேற் றட்டழிவதல்லாது
வேறுகதியேதுபுகலாய்

துய்யனேமெய்யனே புயிரினுக்குயிரான
துணைவனேயிணையொன்றிலாத்
துரியனே துரியமுங் காணுவதீதனே
சுருதிமுடிமீதிருந்த
வையனேயப்பனே யெனுமறிஞரறிவைவிட்
டகலாதகருணைவடிவே
யண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. 8

எத்தனைவிதங்கடான் கற்கினுங்கேட்கினுமென்
னிதயமுமொடுங்கவில்லை
யானனுமகந்ததா னெள்ளளவுமாறவிலை
யாதினும்மபிமானமென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட தீகையொடிரக்கமென்
சென்மத்துநானறிகிலேன்
சீலமொடுதவவிரத மொருகனவிலாயினுந்
தெரிசனங்கண்டுமறியேன்
பொய்த்தமொழியல்லான் மருந்துக்குமெய்ம்மொழி
புகன்றிடேன்பிறர்கேட்கவே
போதிப்பதல்லாது சும்மாவிருந்தருள்
பொருந்திடாப்பேதைநானே
யத்தனைகுணக்கேடர் கண்டதாக்கேட்டதா
வவனிமிசையுண்டோசொலா
யண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. 9

எக்காலமுந்தனக் கென்னவொருசெயலிலா
வேழைநீயென்றிருந்திட்
டெனதாவியுடல்பொருளு மெளனியாய்வந்துகை
யேற்றுநமதென்றவன்றே
பொய்க்காலதேசமும் பொய்ப்பொருளில்வாஞ்சை
யும் பொய்யுடலுமெய்யென்னலும்
பொய்யுறவுபற்றலும் பொய்யாகுநானென்னல்
பொய்யினும்பொய்பாகையான்
மைக்காலிருட்டனைய விருளில்லையிருவினைகள்
வந்தேதறவழியுமில்லை
மனமில்லையம்மனத் தினமில்லைவேறுமொரு
வரவில்லைபோக்குமில்லை
யக்காலமிக்கால மென்பதிலையெல்லா
மதீதமயமானதன்றே
வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. 10

க க வா ரி

இன்னமுதுகனிபாகு கற்கண்டுசீனிதே
னெனருசித்திடவலியவந்
தின்பங்கொடுத்தநினை யெந்நேரநின்னன்ப
ரிடையறுதுருகிவாடி
யுன்னியகருத்தவிழ வுரைகுளறியுடலெங்கு
மோய்ந்தயர்ந்தவசமாகி

யுணர்வரியபேரின்ப வனுபூதியுணர்விலே
யுணர்வார்களுள்ளபடிகாண்
கன்னிகையொருத்திசிற் றின்பம்வேம்பென்னினுங்
கைக்கொள்வாள்பக்குவத்திற்
கணவனருள்பெறின்முனே சொன்னவாறென்னை
னங்கருதிநகையாவளதுபோற்
சொன்னபடிகேட்குமிப் பேதைக்குநின்கருணை
தோற்றிற்சுகாரம்பமாஞ்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபராஞ்
சோதியேசுகவாரியே. 1

அன்பின்வழியறியாத வென்னைத்தொடர்ந்தென்னை
யறியாதபக்குவத்தே
யாசைப்பெருக்கைப் பெருக்கிக்கொடுத்துநா
னற்றேனலந்தினை
என்புலமயங்கவே பித்தேதற்றிவிட்டா
யிரங்கியொருவழியாயினு
மின்பவெளமாகவந் துள்ளங்களிக்கவே
யெனைநீகலந்ததுண்டோ
தன்பருவமலருக்கு மணமுண்டுவண்டுண்டு
தண்முகைதனக்குமுண்டோ
நமியனேற்கிவ்வணந் திருவுளமிரங்காத
தன்மையாற்றனியிருந்து
துன்பமுறினெங்ஙனே யழியாதுனின்னன்பர்
சுகம்வந்துவாய்க்குமுரையாய்

சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. 2

கல்லேனுமையவொரு காலத்தினுருகுமென்
கன்னெஞ்சமுருகவிலையே
கருணைக்கிணங்காத வன்மையைபுநான்முகன்
கற்பிக்கவொருகடவுளோ
வல்லான்வகுத்ததே வாய்க்காலெனும்பெரு
வழக்குக்கிழுக்குமுண்டோ
வானமாய்நின்றின்ப மழையாயிரங்கியெனை
வாழ்விப்பதுன்பரங்காண்
பொல்லாதசேயெனிற் றாய்தள்ளனீதமோ
புகலிடம்பிறிதுமுண்டோ
பொய்வார்த்தைசொல்லிலோ திருவருட்கயலுமாய்ப்
புன்மையேனுவனந்தோ
சொல்லான்முழுக்கிலோ சுகமில்லைமௌனியாய்ச்
சும்மாவிருக்கவருளாய்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியே சுகவாரியே. 3

என்பெலாநெக்குடைய ரோமஞ்சிலிர்ப்பவுட
லிளகமனதழலின்மெழுகா
யிடையறுதுருகவரு மழைபோறலிங்கியே
யிருவிழிகணீரிறைப்ப
அன்பினன்மூர்ச்சித்த வன்பருக்கங்ஙனே
யமிர்தசஞ்சீவிபோல்வந்

தானந்தமழுபொழிவை யுள்ளன்பிலாதவினை
யார்க்காகவடிமைகொண்டாய்
புன்புலான்மயிர்தோ னரம்பென்புமொய்த்திடு
புலைக்குடிலிலுருவருப்புப்
பொய்யல்லவேயிதனை மெம்மென்றுநம்பியென்
புந்திசெலுமோபாழிலே
துன்பமாயலையவோ வுலகநடையையவொரு
சொப்பனத்திலும்வேண்டிலேன்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. 4

வெந்நீர்பொருதெனுடல் காலின்முட்டைக்கவும்
வெடுக்கென்றசைத்திடித்தால்
விழியிமைத்தங்குனே தண்ணருளைநாடுவேன்
வேறுன்றையொருவர்கொல்லி
னந்நேரமையோவென் முகம்வாடிநிற்பதுவு
மையனின்னருளறியுமே
யாலுமெத்தப் பயந்தவனியானென்னை
யாண்டுகைவிடாதே
யிந்நேரமென்றிலை யுடற்சுமையதாகவு
மெடுத்தாலிறக்கவென்றே
யெங்கெங்குமொருதீர்வை யாயமுண்டாயினு
மிறைஞ்சுசுகராதியான்
தொன்னீர்மையாளர்க்கு மானுடம்வகுத்தவரு
டுணையென்றுநம்புகின்றேன்

சுத்தநிர்க்குணமான பரமதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. 5

பற்றுவனவற்றிடுநிராசையென்றுருபூமி
பற்றிப்பிடிக்குமியோகப்
பாங்கிற்பிராணலய மென்னுமொருபூமியிவை
பற்றின்மனமறுமென்னவே
கற்றையஞ்சடைமௌனி தானேகனிந்தகனி
கனிவிக்கவந்தகனிபோற்
கண்டதிங்நெறியெனத திருவுளக்கனிவிணைடு
கனிவாய்திறந்துமொன்றைப்
பெற்றவனுமல்லேன் பெறுதவனுமல்லேன்
பெருக்கத்தவித்துளறியே
பெண்ணீர்மையென்னவிரு கண்ணீரிறைத்துநான்
பேய்போலிருக்கவுலகஞ்
சுற்றிநகைசெய்யவே யுலையவிட்டாயெனிற்
சொல்லவினிவாயுமுண்டோ
சுத்தநிர்க்குணமான பரமதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. 6

அரும்பொனேமணியே யெனன்பேயெனன்பான
வறிவேயெனறிவிலாறு
மானந்தவெள்ளமே யென்றென்றுபாடினே
னுடினேனுடிநாடி
விரும்பியேகூவினே னுலறினேனலறினேன்
மெய்சிலிர்த்திருகைகூப்பி

விண்மாரியெனவெனிரு கண்மாரிபெய்யவே
வேசற்றயர்ந்தேனியா
னிரும்புநேர்நெஞ்சகக் கள்வனுனுலுமுனை
யிடைவிட்டுநின்றதுண்டோ
வென்றுநீயன்றுநா னுன்னடிமையல்லவோ
யாதேனுமறியாவெறுந்
துரும்பனேனென்னினுங் கைவிடுதனீ தியோ
தொண்டரொடுகூட்டுகண்டாய்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. 7

பாராதியண்டங்க ளத்தனையும்வைக்கின்ற
பரவெளியினுண்மைகாட்டிப்
பற்றுமனவெளிகாட்டி மனவெளியினிற்றோய்ந்த
பாவியேன்பரிசுகாட்டித்
தாராளமாய்நிற்க நிச்சிந்தைகாட்டிச்
சதாகாலநிஷ்டையெனவே
சகசநிலைகாட்டினை சுகாதீதநிலையந்
தனைக்காட்டநாள்செல்லுமோ
காராரவெண்ணரு மனந்தகோடிகணின்று
காலுன்றிமழைபொழிதல்போற்
கால்வீசிமின்னிப் படர்ந்துபரவெளியெல்லாங்
கம்மியானந்தவெள்ளஞ்
சோராதுபொழியவே கருணையின்முழங்கியே
தொண்டரைக்கூவுமுகிலே

சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. 8

பேதித்தசமயமோ வொன்றுசொனபடியொன்று
பேசாதுதுறவாகியே
பேசாதபெரியோர்க ணிருவிகற்பத்திறற்
பேசார்கள்பரமகுருவாய்ப்
போதிக்குமுக்கணிறை நேர்மையாய்க்கைக்கொண்டு
போதிப்பதாச்சறிவிலே
போக்குவரவறவின்ப நீக்கமறவசனமாப்
போதிப்பதெவரையனே
சாதித்தசாதனமு மியோகியர்கணமதென்று
சங்கிப்பராதலாலே
தன்னிலேதாஞ யயர்ந்துவிடுவோமெனத்
தனியிருந்திடினங்ஙனே
சோதிக்கமனமாயை தனியேவிளைலடிமை
சுகமாவதெப்படிசொலாய்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. 9

அண்டமுடிதன்னிலோ பகிரண்டமதனிலோ
வலரிமண்டலநடுவிலோ
வனனடுவிலோவமிர்த மதிநடுவிலோவன்ப
ரகமுருகிமலர்கடுவித்
தெண்டமிடவருமூர்த்தி நிலையிலோதிக்குத்
திகந்தத்திலோவெளியிலோ

திகழ்விந்துநாதநிலை தன்னிலோவேதாந்த
சித்தாந்தநிலைதன்னிலோ
கண்டபலபொருளிலோ காணுதநிலையனக்
கண்டசூனியமதனிலோ
காலமொருமூன்றிலோ பிறவிநிலைதன்னிலோ
கருவிகரணங்களோய்ந்த
தொண்டர்களிடத்திலோ நீவீற்றிருப்பது
தொழும்பனேற்குளவுபுகலாய்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. 10

எந்தநாள்கருணைக் குரித்தாகுநாளெனவு
மென்னிதயமெனைவாட்டுதே
யேதென்றுசொல்லுவேன் முன்னெடுபின்மலைவறவு
மிற்றைவரையாதுபெற்றேன்
பந்தமானதிலிட்ட மெழுகாகியுள்ளம்
பதைத்துப்பதைத்துருகவோ
பரமசுகமாவது பொறுப்பரியதுயரமாய்ப்
பலகாலுமூர்ச்சிப்பதோ
சிந்தையானதுமறிவை யென்னறிவிலறிவான
தெய்வநீயன்றியுளதோ
தேகநிலையல்லவே யுடைகப்பல்கப்பலாய்த்
திரையாழியூடுசெலுமோ
சொந்தமாயாண்டநீ யறியார்கள்போலவே
துன்பத்திலாழ்ந்தன்முறையோ

சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. 11

எந்நாளுமுடலிலே யுயிராமுனைப்போ
லிருக்கவிலையோமனதெனு
மியானுமென்னட்டாம் பிரானனுமெமைச்சடம
தென்றுனைச்சித்தென்றுமே
யந்நாளிலெவனே புரித்தானதைக்கேட்ட
வன்றுமுதலின்றுவரையு
மநியாயமாயெமை யடக்கிக்குறுக்கே
யடர்ந்தரசுபண்ணியெங்கண்
முன்னுகநீயென்ன கோட்டைகொண்டாயென்று
மூடமனமிகவுமேச
மூண்டெரியுமனலிட்ட மெழுகாயுளங்கருகன்
முறைமையோபதினுயிரஞ்
சொன்னனுநின்னரு ளிரங்கவிலையேயினிச்
சுகம்வருவதெப்படிசொலாம்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. 12

எங்குநிறைகின்றபொருள்

அவனன்றியோரணுவு மசையாதெனும்பெரிய
வாப்தர்மொழியொன்றுகண்டா
லறிவாவதேதுசில வறியாமையேதிவை
யறிந்தார்களறியார்களார்

மௌனமொடிருந்ததா ரென்போ லுடம்பெலாம்
வாயாய்ப்பிதற்றுமவரார்
மனதெனவுமொருமாயை யெங்கேயிருந்துவரும்
வன்மையொடிரக்கமெங்கே
புவனம்படைப்பதென் கர்த்தவியமெவ்விடம்
பூதபேதங்களெவிடம்
பொய்மெயிதமகிதமேல் வருநன்மைதீமையொடு
பொறைபொறுமையுமெவ்விட
மெவர்சிறியரெவர்பெரிய ரெவருறவரெவர்பகைஞர்
யாதுமுணையன்றியுண்டோ
விகபரமிரண்டினி லுமுயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. 1

அன்னேயனேயெனுஞ் சிலசமயநின்னேயே
யையாவையாவென்னவே
யலறிடுஞ்சிலசமய மல்லாதுபேய்போல
வலறியேயொன்றுமிலவாய்ப்
பின்னேதுமறியாம லொன்றைவிட்டொன்றைப்
பிதற்றிடுஞ்சிலசமயமேற்
பேசரியவொளியென்றும் வெளியென்றுநாதாதி
பிறவுமேநிலயமென்றுந்
தன்னேரிலாததோ ரணுவென்றுமூவிதத்
தன்மையாங்காலமென்றுஞ்
சாற்றிடுஞ்சிலமசய மிவையாகிவேறதாய்ச்
சதாஞானவானந்தமா

யென்னேயெனேகருணை விளையாட்டிருந்தவா
றெம்மனோர்புகலவெளிதோ
விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. 2

வேதமுடனுகம புராணமிதிகாசமுதல்
வேறுமுளகலைகளெல்லா
மிக்காகவத்துவித துலிதமார்க்கத்தையே
விரிவாயெடுத்துரைக்கு
மோதரித்துவிதமே யத்துவிதஞானத்தை
யுண்டுபணுஞானமாகு
மூகமனுபவம்வசன மூன்றுக்குமொவ்வுமீ
துபயவாதிகள்சம்மத
மாதலினெனக்கினிச் சரியையாதிகள்போது
மியாதொன்றுபாவிக்கநா
னதுவாதலாலுன்னை நானென்றுபாவிக்கி
னத்துவிதமார்க்கமுறலா
மேதுபாவித்திடினு மதுவாகிவந்தருள்செ
யெந்தைநீகுறையுமுண்டோ
விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. 3

சொல்லானதிற்சற்றும் வாராதபிள்ளையைத்
தொட்டில்வைத்தாட்டியாட்டித்
தொடையினைக்கிள்ளல்போற் சங்கற்பமொன்றிற்
றொடுக்குந்தொடுத்தழிக்கும்

பொல்லாதவாதனை யெனுஞ்சப்தபூமியிடை
போந்துதலைசுற்றியாடும்
புருஷனிலடங்காத பூவைபோற்றானே
புறம்போந்துசஞ்சரிக்குங்
கல்லோடிரும்புக்கு மிகவன்மைகாட்டிடுங்
காணுதுகேட்டவெல்லாங்
கண்டதாக்காட்டியே யணுவாச்சுருக்கிடுங்
கபடநாடகசாலமோ
யெல்லாமும்வலதிந்த மனமாயையேழையா
மென்னுலடக்கவசமோ
விகபரமிரண்டினு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. 4

கண்ணீரைநீர்மல்கி யுள்ளநெக்குருகாத
கள்ளமேனெஞ்சுமோ
கைகுவித்தாடியும் பாடியும்விடாமலே
கண்பனித்தாரைகாட்டி
யண்ணுபரஞ்சோதி யப்பாவுனக்கடிமை
யானெனவுமேலெழுந்த
வன்பாகிநாடக நடித்தீதாகுறைவில்லை
யகிலமுஞ்சிறிதறியுமேற்
றண்ணருநின்னதரு ளறியாததல்லவே
சற்றேனுமினிதிரங்கிச்
சாசுவதமுத்திநிலை யீதென்றுணர்த்தியே
சகலநிலைதந்துவேறொன்

றெண்ணுமவுள்ளபடி சுகமாயிருக்கவே
யேழையேற்கருள்செய்கண்டா
யிகபரமிரண்டினி லு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. 5

காகமான துகோடி கூடிநின்று லுமோரு
கல்லின்முன்னெதிர்நிற்குமோ
கர்மமான துகோடி முன்னேசெய்தா லுநின்
கருணைப்பிரவாகவருளைத்
தாகமாய்நாடினரை வாதிக்கவல்லதோ
தமியனேற்கருட்டாகுமோ
சற்றுமிலையென்பதுவும் வெளியாச்சுவினையெலாஞ்
சங்கேதமாய்க்கூடியே
தேகமானதைதமிகவும் வாட்டுதேதுன்பங்கள்
சேராமல்யோகமார்க்க
சித்தியோவரவில்லை சகசநிட்டைக்குமென்
சிந்தைக்கும்வகுதூரமா
னேகமாய்நின்னே டிருக்குநாளெந்தநா
ளிந்நாளின்முற்றுறுதோ
விகபரமிரண்டினி லு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. 6

ஒருமைமனதாகியே யல்லலறநின்னருளி
லொருவனன்வந்திருக்கி
னுலகம்பொருதோ மாயாவிசித்ரமென
வோயுமோவிடமில்லையோ

வருளுடையநின்னன்பர் சங்கைசெய்திடுவரோ
வலதுகிர்த்தியகர்த்தரா
யகிலப்படைத்திதம்மை யாள்கின்றபேர்சில
ரடாதென்பரோவகன்ற
பெறுமைபெறுபூரணங் குறையுமோபூதங்கள்
பேய்க்கோலமாய்விதண்டை
பேசுமோவலதுதான் பரிபாககாலம்
பிறக்கவிலையோதொல்லையா
மிருமைசெறிசடவினை யெதிர்த்துவாய்பேசுமோ
வேதுளவுசிறிதுபுகலா
யிகபரமிரண்டினி லுமுயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. 7

நில்லாதுதேகமெனு நினைவுண்டுதேகநில
நின்றிடவுமெளனியாகி
நேரேயுபாயமொன் றருளினையையோவிதனை
நின்றனுட்டிக்கவென்றுற்
கல்லாதமனமோ வொடுங்கியுபரதிபெறக்
காணவிலையாகையாலே
கையேற்றுணும்புசிப் பொவ்வாதநாளுமுன்
காட்சியிலிருந்துகொண்டு
வல்லாளராயியம நியமாதிமேற்கொண்ட
மாதவர்க்கேவல்செய்து
மனதின்படிக்கலாஞ் சித்திபெறலாஞானம்
வாய்க்குமொருமனுவெனக்கிங்

கில்லாமையொன்றினையு மில்லாமையாக்கவே
யிப்போதிரங்குகண்டா
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. 8

மரவுரியுடுத்துமலை வனநெற்கொறித்துமுதிர்
வனசருகுவாயில்வந்தால்
வன்பசிதவிர்த்துமனல் வெயிலாதிமழையால்
வருந்தியும்மூலவனலைச்
சிரமளவெழுப்பியு நீரினிடைமூழ்கியுந்
தேகநமதல்லவென்று
சிற்சுகவபேக்ஷையாய் நின்னன்பர்யோகஞ்
செலுத்தினாரியாம்பாவியேம்
விரவுமறுசுவையினொடு வேண்டுவபுசித்தரையில்
வேண்டுவவெலாமுடுத்து
மேடைமாளிகையாதி வீட்டினிடைவைகியே
வேறொருவருததமின்றி
யிரவுபகலேழையர்கள் சையோகமாயினோ
மெப்படிபிழைப்பதுரையா
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. 9

முத்தளையமூரலும் பவளவாயின்சொலு
முகத்திலகுபசுமஞ்சளு
மூர்ச்சிக்கவிரகசன் னதமேற்றவிருகும்ப
முலையின்மணிமாலைநால

வைத்தெமைமயக்கியிரு கண்வலையைவீசியே
மாயாவிலாசமோக
வாரியிலாழ்த்திடும் பாழானசிற்றிடை
மடந்தையர்கள்சிற்றின்பமோ
புத்தமிர்தபோகம் புசித்துவிழியிமையாத
பொன்னுட்டும்வந்தெதன்ரூற்
போராட்டமல்லவோ பேரின்பமுத்தியிப்
பூமியிலிருந்துகாண
வெத்தனவிகாதம்வரு மென்றுசுகர்சென்றநெறி
யிவ்வுலகமறியாததோ
விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. 10

உன்னிலையுமென்னிலையு மொருநிலையெனக்கிடந்
துளறிடுமவத்தையாகி
யுருவுதான்காட்டாத வாணமுமிமாளிகண்
டொளிக்கின்றவிருளென்னவே
தன்னிலைமைகாட்டா தொருங்கவிருவினையினுற்
றுவுசுகதுக்கவேலை
தட்டழியமுற்றிமில் லாமாயையதனுற்
றடித்தகிதபேதமான
முன்னிலையொழிந்திட வகண்டிதாகாரமாய்
மூதறிவுமேலுதிப்ப
முன்பிறைநுதிகீழ்மே னடுப்பக்கமென்னுமன்
முற்றுமானந்தநிறைவே

யென்னிலேமையய்நிற்க வியல்புகூரருள்வடிவ
மெந்நாளும்வாழிவாழி
யிகபரமிரண்டினு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே 11

சச்சிதானந்தம்

பாராதிகனப் பரப்புமுண்டோவென்று
படர்வெளியதாகியெழுநாப்
பரிதிமதிகாணச் சுயஞ்சோதியாயண்ட
பகிரண்டவுயிரெவைக்கும்
நேராகவறிவா யகண்டமாயேகமாய்
நித்தமாய்நிர்த்தொந்தமாய்
நிர்க்குணவிலாசமாய் வாக்குமனமணுகாத
நிர்மலானந்தமயமாய்ப்
பேராதுநிற்றிநீ சும்மாவிருந்துதான்
பேரின்பமெய்திடாமற்
பேய்மனதையண்டியே தாயிலாப்பிள்ளைபோற்
பித்தாகவோமனதைநான்
சாராதபடியறிவு னிருவிகற்பமாஞ்
சாசுவதநிட்டையருளாய்
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. 1
குடக்கொடுகுணக்காதி திக்கினையுழக்கூடு
கொள்ளல்போலந்துபூதங்

கூடுஞ்சுருங்கிலைச் சாலோகமொன்பது
குலாவுநடைமனையைநாறும்
வடக்கயிறுவெண்ணரம் பரவென்புதசையினுன்
மதவேள்விழாநடத்த
வைக்கின்றகைத்தேதரை வெண்ணீர்செநீர்கணீர்
மலநீர்புணீரிறைக்கும்
விடக்குத்துருத்தியைக் கருமருந்துக்கூட்டை
வெட்டவெட்டத்தளிர்க்கும்
வேட்கைமரமுறுகின்ற சுடுகாட்டைமுடிவிலே
மெய்போலிருந்துபொய்யாஞ்
சடக்கைசடக்கெனச் சதமென்றுசின்மயந்
தாஞ்கிநிற்பதென்றே
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. 2

பாகத்திறற்கவிதை பாடிப்படிக்கவோ
பத்திநெறியில்லவேத
பாராயணப்பனுவன் மூவர்செய்பனுவலது
பகரவோவிசையுமில்லை
யோகத்திலேசிறிது முயலவென்றுற்றேறக
மொவ்வாதிவூண்வெறுத்தா
லுயிர்வெறுத்திடலொக்கு மல்லாதுகிரியைக
ளுபாயத்திறற்செய்யவோ
மோகத்திலேசிறிது மொழியவிலைமெய்ஞ்ஞான
மோனத்தினிற்கவென்றுன்

மூற்றுதுபரிபாக சத்திகளேகநின்
மூதறிவிலேயெழுந்த
தாகத்திலேவாய்க்கு மமிர்தப்பிரவாகமே
தன்னந்தனிப்பெருமையே
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. 3

இமையளவுபோதையொரு கற்பகாலம்பண்ணு
மிவ்வுலகமெவ்வுலகமோ
வென்றெண்ணம்வருவிக்கு மாதர்சிற்றின்பமோ
வென்னின்மகமேருவாக்கிச்
சுமையெடுமினென்றுதான் சும்மாடுமாயெமைச்
சுமையாளுமாக்கிநாளுந்
துர்ப்புத்திபண்ணியுள நற்புத்தியாவையுஞ்
சூறையிட்டிந்த்ரஜால
மமையவொருகூத்துஞ் சமைந்தாடுமனமாயை
யம்மம்மவெல்லவெளிதோ
வருள்பெற்றபோக்கிலா மோனிபெற்றுநிற்குமீ
தருளேவலாதுமருளோ
சமையநெறிகாணுத சாக்ஷிநீசூக்ஷ்மமாத்
தமியனேற்குளவுபுகலாய்
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே.
இனியேதமக்குனருள் வருமோவெனக்கருதி
யேங்குதேதெஞ்சமையோ

வின்றைக்கிருந்தாரை நாளைக்கிருப்பரென்
றெண்ணவோ திடமில்லையே
யனியாயமாயிந்த வுடலுநானன்றுவரு
மந்தகற்காளாகவோ
வாடித்திரிந்துநான் கற்றதுங்கேட்டது
மவலமாய்ப்போதனன்றே
கனியேனும்வறியசெங் காயேனுமுதிர்சருகு
கந்தமூலங்களேனுங்
கனல்வாதைவந்திதய்தி னள்ளிப்புசித்துநான்
கண்மூடிமௌனியாகித்
தனியேயிருப்பதற் கெண்ணினேனெண்ணமிது
சாமிநீயறியாததோ
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. 5

மத்தமதகரிமுகிற் குலமென்னநின்றிலகு
வாயிலுடன்மதியகடுதோய்
மாடகூடச்சிகர மொய்த்தசந்திரகாந்த
மணிமேடையுச்சிமீது
முத்தமிழ்முழக்கமுடன் முத்தநகையார்களொடு
முத்துமுத்தாய்க்குலாவி
மோகத்திருந்துமென் யோகத்தினிலைநின்று
மூச்சைப்பிடித்தடைத்துக்
கைத்தலநகப்படை விரித்தபுலிசிங்கமொடு
கரடிநுழைநுழைகொண்ட

கானமலியுச்சியிற் குகையூடிருந்துமென்
கரதலாமலகமென்னச்
சத்தமறமோனநிலை பெற்றவர்களுய்வர்காண்
சனகாதிதுணிவிதன்றே
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. 6

கைத்தலம்விளங்குமொரு நெல்லியங்கனியெனக்
கண்டவேதாகமத்தின்
காட்சிபுருஷார்த்தமதின் மாட்சிபெறுமுத்தியது
கருதினனுமானமாதி
யுத்திபலவாநிரு விகற்பமேலில்லையா
லொன்றேடிரண்டென்னவோ
வுரையுமிலநீயுமில நானுமிலயென்பது
முபாயநீயுண்டுநானுஞ்
சித்தமுளனுனில்லை யெனும்வசனநீயறிவை
தெரியார்கடெரியவசமோ
செப்புகேவலநீதி யொப்புவமையல்லவே
சின்முத்திராக்கமாபிற்
சத்தமறவெனையாண்ட குருமௌனிகையினுற்
றமியனேற்குதவுபொருளே
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. 7

காயாதமபமீது கல்லேறுசெல்லுமோ
கடவுணீயாங்களடியேங்

கர்மபந்தத்திறற் சன்மபந்தம்பெறக்
கற்பித்ததுன்னதருளே
வாயாரவுண்டபேர் வாழ்த்துவதுநொந்தபேர்
வைவதுமெங்களுலக
வாய்பாடுநிற்கநின் வைதிகவொழுங்குநினை
வாழ்த்திறற்பெறுபேறுதா
னேயாதுபெறுவரென முறையிட்டதாற்பின்ன
ருளறுவதுகருமமன்று
முபயநெறியீதென்னி னுசிதநெறியெந்தநெறி
யுலகிலேபிழைபொறுக்குந்
தாயானகருணையு முனக்குண்டெனக்கினிச்
சஞ்சலங்கெடவருள்செய்வாய்
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. 8

இன்னம்பிறப்பதற் கிடமென்னினிவ்வுடல
மிறவாதிருப்பமூலத்
தெழுமங்கியமிர்தாழுகு மதிமண்டலத்திலுற
வென்னம்மைகுண்டலினிபாற்
பின்னம்பிறக்காது சேயெனவளர்த்திடப்
பேயேனல்கவேண்டும்
பிறவாதநெறியெனக் குண்டென்னினிம்மையே
பேசுகர்ப்பூரதீபம்
மின்னும்படிக்ககண் டாகாரவன்னைபால்
வினையேனையொப்புவித்து

வீட்டுநெறிகூட்டிடுதன் மிகவுநன்றிவையன்றி
விவகாரமுண்டெனினிலோ
தன்னந்தனிச்சிறிய னற்றிலேன்போற்றிவளர்
சன்மார்க்கமுத்திமுதலே
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. 9

வேதாவையிவ்வணம் விதித்தநீதிதன்னினுன்
வினைப்பகுதியென்பனந்த
வினைபேசவறியாது நிற்கவிவைமனதால்
விளைந்ததான்மனைதனாடிற்
போதமேநிற்குமப் போதத்தைநாடிலோ
போதமுநினுல்விளக்கம்
பொய்யென்றுதெய்வமறை யாவுமேநீயென்று
போக்குவரவறநிகழ்த்து
மாதாரவாசேய முழுதுநீயாதலா
லகலமீதென்னையாட்டி
யாடல்கண்டவனுநீ யாடுகின்றவனுநீ
யருளுநீமெளனஞான
தாதாவுநீபெற்ற தாய்தந்தைதாமுநீ
தமருநீயாவுநீகாண்
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. 10

கொந்தவிழ்மலர்ச்சோலை நன்னீழல்வைகினுங்
குளிர்தீம்புனற்கையள்ளிக்

கொள்ளுகினுமந்நீ ரிடைத்திடைத்தாடினுங்
குளிர்சந்தவாடைமடவார்
வந்துலவுகின்றதென முன்றிலிடையுலவவே
வசதிபெறுபோதும்வெள்ளை
வட்டமதிபட்டப் பகற்போலநிலவுதர
மகிழ்போதும்வேலையமுதம்
விந்தைபெறவறுசுவையில்வந்ததெனவமுதுண்ணும்
வேளையிலுமாலகந்தம்
வெள்ளிலையடைக்காய் விரும்பிவேண்டியவண்ணம்
விளையாடிவிழிதுயிலினுஞ்
சந்ததமுநின்னருளே மறவாவரந்தந்து
தமியேனைரக்ஷபுரிவாய்
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. 11

தேசோமயானந்தம்

மருமலர்ச்சோலைசெறி நன்னீழன்மலயாதி
மன்னுமுனிவர்க்கேவலாய்
மந்த்ரமாலிகைசொல்லு மியமநியமாதியா
மார்க்கத்தினின்றுகொண்டு
கருமருவுகாயத்தை நிர்மலமதாகவே
கமலாசனந்திசேர்த்துக்
காலட்பிடித்தனல யம்மைகுண்டலியடிக்
கலமதியிணுடுதாக்கி

யுருகியிருமமிர்தத்தை யுண்டுண்டுறங்காம
லுணர்வானவிழியைநாடி
யொன்றேடிரண்டெனுச் சமரசசொரூபசுக
முற்றிடவென்மன தின்வண்ணங்
திருவருண்முடிக்கவித் தேகமொடுகாண்பதே
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. 1

இப்பிறவியெனுமோ ரிருட்கடலின்மூழ்கிநா
னென்னுமொருமகரவாய்ப்பட்
டிருவினையெனுந்திரையி னெற்றுண்டுபுற்புத
மெனக்கொங்கைவரிசைகாட்டுந்
துப்பிதழ்மடந்தையர் மயற்சண்டமாருதச்
சுழல்வந்துவந்தடிப்பச்
சோராதவாசையாங் காழ்றுவான தி
சுரந்ததினமேலுமார்ப்பக்
கைப்பரிசுகாரர்போ லறிவானவங்கமுங்
கைவிட்டுமதிமயங்கிக்
கள்ளவங்கக்காலர் வருவரென்றஞ்சியே
கண்ணருவிகாட்டுமெளியேன்
செப்பரியமுத்தியாங் கரைசேரவுங்கருணை
செய்வையோசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. 2

தந்தைதாய் தமர்தார மகவென்னுமிவையெலாஞ்
சந்தையிற்கூட்டமிதிலோ
சந்தேகமில்லைமணி மாடமாளிகைமேடை
சதுரங்கசேனையுடனே
வந்தேதோர்வாழ்வுமோ ரிந்த்ரசாலக்கோலம்
வஞ்சனைபொறுமைலோபம்
வைத்தமனமாங்கிருமி சேர்ந்தமலபாண்டமோ
வாஞ்சனையிலாதகனவே
யெந்தநாளுஞ்சரி யெனத்தேர்ந்துதேர்ந்துமே
யிரவுபகலில்லாவிடத்
தேகமாய்நின்றநின் னருள்வெள்ளமிதிலே
யானென்பதறவுழ்கிச்
சிந்தைதான்றெளியாது சுழலும்வகையென்கொலோ
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. 3

ஆடாமலோய்ந்திட்ட பம்பரம்போல்விசை
யடங்கிமனம்வீழுநேரே
யறியாமையாகின்ற விருளகலவிருளாளியு
மல்லாதிருந்தவெளிபோற்
கோடாதனைக்கண் டெனக்குணிறைசாந்தவெளி
கூடியின்பாதீதமுங்
கூடினேனேனைசரியை கிரியையின்முயன்றுநெறி
கூடினேனேவல்லனியா

னீடாகவேயாற் வீட்டினினிரம்பியே
யிலகிவளர்பிராணனென்னு
மிருந்தியினைக்கட்டி யோகபரனுகாம
லேழைக்குடும்பனுகித்
தேடாதழிக்கவொரு மதிவந்ததென்கொலோ
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. 4

பாடாதுபாடிப் படித்தளவில்சமயமும்
பஞ்சுபடுசொல்லனிவனைப்
பார்மிலேபார்மிலே வென்றுசபைகூடவும்
பரமார்த்தமிதுவென்னவே
யாடாதுமாடிநெஞ் சுருகிநெக்காடவே
யமலமேயேகமேமெயம்
மாதியேசோதியே யெங்குநிறைகடவுளே
யரசேயெனக்கூவிநான்
வாடாதுவாடுமென் முகவாட்டமுங்கண்டு
வாடாவெனக்கருணைநீ
வைத்திடாவண்ணமே சங்கேதமாவிந்த
வன்மையைவளர்ப்பித்ததார்
தேடாதுதேடுவோர் தேட்டற்றதேட்டமே
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. 5

பிறியாததன்னருட் சிவஞானியாய்வந்து
பேசரியவாசியாலே
பேரின்பவுண்மையை யளித்தனையென்மனதறப்
பேரம்பலக்கடவுளா
யறிவாயிருந்திடும் நாதவொலிகாட்டியே
யமிர்தப்பிரவாகசித்தி
யருளினையலாதுதிரு வம்பலமுமாகியெனை
யாண்டனைபினைத்திநெறியாய்க்
குறிதானளித்தனைநன் மரவுரிகளந்தணக்
கோலமாயசபாநலங்
கூறினபின்மௌனியாய்ச் சும்மாவிருக்கநெறி
கூட்டினையெலாமிருக்கச்
சிறியேன்மயங்கிமிக வறிவின்மையாவதை
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. 6

ஆராரெனக்கென்ன போதித்துமென்னவென்
னறிவினைமயக்கவசமோ
வண்டகோடியையெலாங் கருப்பவரைபோலவு
மடுக்கடுக்காவமைத்துப்
போமாமனின்றபர வெளியிலேமனவெளி
பிறங்குவதலாதென்றினும்
பின்னமுறமருவாது நன்னயத்தாலினிப்
பேரின்பமுத்திநிலையுந்

தாராதுதள்ளவும் போகாதுளைது
தள்ளினும்போகேனியான்
றடையேதுமில்லையாண் டவனடிமையென்னுமிரு
தன்மையிலுமென்வழக்குத்
தீராதுவிடுவதிலை நடுவானகடவுளே
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. 7

கந்துகமதக்கரியை வசமாகடத்தலாங்
கரடிவெம்புலிவாயையுங்
கட்டலாமொருசிங்க முதுகின்மேற்கொள்ளலாங்
கட்செவியெடுத்தாட்டலாம்
வெந்தழலினிரதம்வைத் தைந்துலோகத்தையும்
வேதித்துவிற்றுண்ணலாம்
வேறொருவர்காணுமை லுலகத்துலாவலாம்
விண்ணவரையேவல்கொளலாஞ்
சந்ததமுமிளமையோ டிருக்கலாமற்றொரு
சரீரத்தினும்புகுதலாஞ்
சலமேனடக்கலாங் கனன்மேலிருக்கலாந்
தன்னகரில்சித்திபெறலாஞ்
சிந்தையையடக்கியே சும்மாவிருக்கின்ற
திறமரிதுசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. 8

எல்லாமறிந்தவரு மேதுமறியாதவரு
மில்லையெனுமிவ்வுலகமீ
தேதுமறியாதவ னெனப்பெயர்தரித்துமிக
வேழைக்குளேழையாகிக்
கல்லாதவறிவிற் கடைப்பட்டநானன்று
கையிலுலுண்மைஞானங்
கற்பித்தநின்னருளி னுக்கென்னகைம்மாறு
காட்டுவேன்குற்றேவலு
னல்லார்ந்தமேனியொடு குண்டுகட்பிறையெயிற்
றுபாசவடிவமான
வந்தகாரீயொரு பகட்டாற்பகட்டுவ
தடாதடாகாசுரம்பாற்
செல்லாதடாவென்று பேசவாயதுதந்த
செல்வமேசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. 9

மின்போலுமிடையொடியு மொடியுமெனமொழிதல்
போன்மென்சிலம்பொலிகளார்ப்ப
வீங்கிப்புடைத்துவிழு சுமையன்னகொங்கைமட
மின்னார்கள்பின்னேவலா
லென்போலவந்தவர்கள் கற்றார்கள்கல்லார்க
ளிருவர்களிலொருவருண்டோ
வென்செய்கேனம்மம்ம வென்பாவமென்கொடுமை
யேதென்றெடுத்துமொழிவே

னன்பால்வியந்துருகி யடியற்றமரமென்ன
வடியிலேவீழ்ந்துவீழ்ந்திதம்
மடிகளேயுமதடிமை யாங்களெனுநால்வருக்
கறமாதிபொருளுரைப்பத்
தென்பாலின்முகமாகி வடவாலிருக்கின்ற
செல்வமேசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. 10

புத்தமிர்தபோகமுங் கற்பகநனீழலிற்
பொலிவுறவிருக்குமியல்பும்
பொன்னுலகிலயிரா வதத்தேறுவரிசையும்
பூமண்டலாதிக்கமும்
மத்தவெறியினர்வேண்டு மாலென்றுதள்ளவுமெ
மாலுமொருசுட்டுமறவே
வைக்கின்றவைப்பாளன் மௌனதேசிகனென்ன
வந்தநின்னருள்வாழிகாண்
சுத்தபரிபூரண வகண்டமேயகமே
சுருதிமுடிவானபொருளே
சொல்லரியவுயிரினிடை யங்கங்குநின்றருள்
சுரந்துபொழிகருணைமுகிலே
சித்திநிலைமுத்திநிலை விளைகின்றபூமியே
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. 11

சிற்சுகோதயவிலாசம்

காகமோடுகழு கலகைநாய்நரிகள்
சுற்றுசோறிடுதுருத்தியைக்
காலிரண்டுநவ வாசல்பெற்றுவள
காமவேணடனசாலையை
மோகவாசைமுறி யிட்டபெட்டியைமு
மலமிருந்தொழுகுகேணியை
மொய்த்துவெங்கிருமி தத்துகும்பியை
மூடங்கலார்கிடைசரக்கினை
மாகவிந்த்ரதனு மின்னையொத்திலக
வேதமோதியகுலாலனுர்
வனையவெய்யதடி காரனுனயமன்
வந்தடிக்குமொருமட்கலத்
தேகமானபொயை மெய்யெனக்கருதி
யையவையமிசைவாடேவா
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே.

குறிகளோடுகுண மேதுமின்றியன
லொழுகநின்றிடுமிரும்பனற்
கூடலின்றியது வாயிருந்தபடி
கொடியவாணவவறைக்குளே
யறிவதேதுமற வறிவிலாமைமய
மாயிருக்குமெனையருளினு
லளவிலாததனு கரணமாதியை
யளித்தபோதுனையறிந்துநான்.

பிறிவிலா தவண நின்றிடா தபுடி
பலநிறங்கவருமுபலமாய்ப்
பெரியமாயையி லழுந்திநின்ன து
ப்ரசாதநல்லருண்மறந்திடுஞ்
சிறியனேனுழுனை வந்தணைந்துசுக
மாயிருப்பதினிபென்றுகாண்
டெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. 2

ஐந்துபூதமொரு கானனீரென
வடங்கவந்தபெருவானமே
யாதியந்தநடுவேதுமின்றியரு
ளாய்நிறைந்திலகுசோதியே
தொந்தருபமுட னருபமாதிகுறி
குணமிறந்துவளர்வஸ்துவே
துரியமேதுரிய வுயிரினுக்குணர்வு
தோன்றநின்னருள்சுபாவமே
யெந்தநாளுநடு வாகிநின்றொளிரு
மாதியேகருணைநீதியே
யெந்தையேயென விடைந்திடைந்துருகு
மெளியனேன்கவலைதீரவுஞ்
சிந்தையானதை யறிந்துநீயுனருள்
செய்யநானுமினியுய்வனே
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. 3

ஐவரென்றபுல வேடர்கொட்டம
தடங்கமார்க்கடவன்முட்டியா
யடவிநின்றுமலை யருகினின்றுசரு
காதிதின்றுபனிவெயிலிலுன்
மெய்வருந்துதவ மில்லைநற்சரியை
கிரியையோகமெனுமூன்றதாய்
மேவுகின்றசவு பானநன்னெறி
விரும்பவில்லையுலகத்திலே
பொய்முடங்குதாழில் யாததற்குநல
சாரதித்தாழினடத்திடும்
புத்தியுகமறி வற்றமூகமிவை
பொருளெனக்கருதுமருளன்யான்
தெய்வநல்லருள் படைத்தவன்பரொடு
சேரவுங்கருணைகூர்வையோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. 4

ஏகமானவுரு வானநீயருளி
லீலனேகவுருவாகியே
யெந்தநாளகில கோடிசிருஷ்டிசெய
விசையுநாள்வரையநான்முத
லாகநாளது வரைக்குமுன்னடிமை
கூடவேசனனமானதோ
வனந்தமுண்டுநல சனனமீதிதனு
ளறியவேண்டுவனவறியலாம்

மோகமாதிதரு பாசமானதை
யறிந்துவிட்டுனையுமெனையுமே
முழுதுணர்ந்துபக மானவின்பவெள
மூழ்கவேண்டுமிதுவின்றியே
தேகமேநழுவி நானுமோநழுவின்
பின்னையுய்யும்வகையுள்ளதோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. 5

நியமலட்சணமு மியமலட்சணமு
மாசனாதிவிதபேதமு
நெடிதுணர்ந்திதய பத்மபீடமிசை
நின்றிலங்குமசபாநலத்
தியலறிந்துவளர் மூலகுண்டலியை
யினிதிறைஞ்சியவனருளினு
லெல்லையற்றுவளர் சோதிமூலவன
லெங்கண்மோனமனு முறையிலே
வயமிகுந்துவரு மமிர்தமண்டல
மதிக்குளேமதியைவைத்துநான்
வாய்மடுத்தமிர்த வாரியைப்பருகி
மன்னுமாரமிர்தவடிவமாய்ச்
செயமிகுந்துவரு சித்தயோகநிலை
பெற்றுஞானநெறியடைவதே
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. 6

எறிதிரைக்கடனி கர்த்தசெல்வமிக
வல்லலென்றுருவர்பின்செலா
தில்லையென்னுமுரை பேசிடாதுலகி
லெவருமாமெனமதிக்கவே
நெறியின்வைகிவளர் செல்வமும்முதவி
நோய்களற்றசுகவாழ்க்கையாய்
நியமமாதிநிலை நின்றுஞானநெறி
நிட்டைகூடவுமெங்ஙனேமே
யறிவினின்றுகுரு வாயுணர்த்தியது
மன்றிமோனகுருவாகியே
யகிலமீதுவர வந்தசீரருளை
யையவையவினியென்சொல்கேன்
சிறியனேழைநம தடிமையென்றுனது
திருவுளத்தினிலிருந்ததே
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. 7

எவ்வுயிர்த்திரளு முலகினென்னுயி
ரெனக்குழைந்துருகிநன்மையா
யிதமுரைப்பவென தென்றயாவையு
மெடுத்தெறிந்துமதயானைபோற்
கவ்வையற்றநடை பயிலவன்பரடி
கண்டதேவருளின்வடிவமாக்
கண்டயாவையு மகண்டமென்னவிரு
கைகுவித்துமலர்தூவியே

பவ்வவெண்டிரை கொழித்ததண்டரளம்
விழியுதிர்ப்பமொழிகுளறியே
பாடியாடியு ளுடைந்துடைந்தழுது
பாவையொத்தசைதலின்றியே
திவ்யவன்புருவ மாகியன்பொடு
மின்பவீட்டினிலிருப்பனே
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. 8

மத்தர்பேயரொடு பாலர்தன்மையது
மருவியேதுரியவடிவமாய்
மன்னுதேசமொடு காலமாதியை
மறந்துநின்னடியரடியிலே
பத்தியாய்நெடிது நம்புமென்னையொரு
மையறந்தகிலமாயையைப்
பாருபாரென நடத்தவந்ததென
பாரதத்தினுமிதுள்ளதோ
சுத்தநித்தவியல் பாகுமோவுனது
விசுவமாயைநடுவாகவே
சொல்லவேண்டும்வகை நல்லகாதிகதை
சொல்லுமாயையினுமில்லையென்
சித்தமிப்படி மயங்குமோவருளை
நம்பினோர்கள்பெறுபேறிதோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. 9

பன்முகச்சமய நெறிபடைத்தவரு
மியாங்களேகடவுளென்றிடும்
பாதகத்தவரும் வாததர்க்கமிடு
படிறருந்தலைவணங்கிடத்
தன்முகத்திலுயிர் வரவழைக்குமெம
தருமனும்பகடுமேய்க்கியாய்த்
தனியிருப்பவட நீழலூடுவளர்
சனகனுதிமுனிவோர்கடஞ்
சொன்மயக்கமது தீரவங்கைகொடு
மோனஞானமதுணர்த்தியே
சுத்தநித்தவரு ளியல்பதாகவுள
சோமசேகரகிர்பாலுவாய்த்
தென்முகத்தின்முக மாயிருந்தகாலு
வெம்முகத்தினும்வணங்குவேன்
றெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. 10

ஆகாரபுவனம்-சிதம்பரரகசியம்

ஆகாரபுவனமின்பாகாரமாக
வங்ஙனேயொருமொழியாலகண்டாகார
யோகானுபூதிபெற்ற வன்பராவிக்
குறுதுணையேயென்னளவுமுகந்தகட்பே
வாகாரும்படிக்கிசைகிண்கிணிவாயென்ன
மலர்ந்தமலரிடைவாசம்வயங்குமாபோற்

றேகாதியுலகமெங்குங்கலந்துதானே
திகழனந்தானந்தமயத்திதய்வக்குன்றே. 1

அனந்தபதவுயிர்கடொறுமுயிராயென்று
மானந்தநிலையாகியளவைக்கெட்டாத்
தனந்தனிச்சின்மாத்திரமாய்க்கீழ்மேல்காட்டாச்
சதசத்தாயருட்கோயிற்றழைத்ததேவே
இனம்பிரிந்தமான்போனினடையாவண்ண
மின்பமுறவன்பர்பக்கலிருத்திவைத்துக்
கனந்தருமாகனமேதண்ணருளிற்றானே
கனிபலித்தவானந்தக்கட்டிப்பேறே. 2

பேறனைத்துமணுவெனவேயுதறித்தள்ளப்
பேரின்பமாகவந்தபெருக்கேபேசா
வீறனைத்துமிந்நிறிக்கேயென்னவென்னை
மேவென்றவரத்தேபாழ்வெய்யமாயைக்
கூறனைத்துங்கடந்தவெல்லச்சேடமாகிக்
குறைவறநினறிடுநிறைவேகுலமானின்ற
வாறனைத்தும்புகுங்கடல்போற்சமயகோடி
யத்தனையுந்தொடர்ந்துபுகுமாதிநட்பே. 3

ஆதியந்தமெனுமெழுவாயீறற்றோங்கி
யருமறையின்னமுங்காணுதரற்றநானு
பேதமதங்களுமலையமலைபோல்வாதப்
பெற்றியரும்வாய்வாதப்பேயராகச்

சாதகமோனத்திலென்னவடவானீழற்
றண்ணருட்சந்திரமௌலிதடக்கைக்கேற்க
வேதகசின்மாத்திரமாயெம்மனோர்க்கும்
வெளியாகவந்தவொன்றேவிமலவாழ்வே. 4

விமலமுதற்குணமாகிநூற்றெட்டாதி
வேதமெடுத்துரைத்தவிருத்திக்கேற்க
அமையுமிலக்கணவடிவாயதுவும்போதா
தப்பாலுக்கப்பாலாயருட்கண்ணாகிச்
சமமுமுடன்கலப்புமவிழ்தலுமியாங்காணத்
தண்ணருடந்தெமைக்காக்குஞ்சாக்ஷிப்பேறே
இமையளவுமுபகாரமல்லால்வேறொன்
றியக்காநிர்க்குணக்கடலாயிருந்தவொன்றே. 5

ஒன்றாகிப்பலவாகிப்பலவாக்கண்ட
வொளியாகிவெளியாகியுருவுமாகி
நன்றாகித்தீதாகிமற்றுமாகி
நாசமுடனுற்பத்திநண்ணாதாகி
யின்றாகிநாளையுமாய்மேலுமான
வெந்தையேயெம்மானேயென்றென்றேங்கிக்
கன்றாகிக்கதறினர்க்குச்சேதாவாகிக்
கடிதினில்வந்தருள்கூருங்கருணைவிண்ணே. 6

அருள்பழுத்தபழச்சுவையேகரும்பேதேனே
யாரமிர்தேயென்கண்ணேயரியவான

பொருளனைத்துந்தரும்பொருளேகருணைநீங்காப்
பூரணமாய்நின்றவொன்றேபுனிதவாழ்வே
கருதரியகருத்ததனுட்கருத்தாய்மேவிக்
காலமுந்தேசமும்வகுத்துக்கருவியாதி
விரிவினையுங்கூட்டியுயிர்த்திரளையாட்டும்
விழுப்பொருளேயான்சொலும்விண்ணப்பங்கேளே. 7

விண்ணவரிந்திரன்முதலோர்நாரதாதி
விளங்குசப்தரிஷிகள்கனவீணவல்லோ
ரெண்ணரியசித்தர்மனுவாதிவேந்த
ரிருக்காதிமறைமுனிவரெல்லாமிந்தக்
கண்ணகன்ஞாலம்மதிக்கத்தானேயுள்ளங்
கையினெல்லிக்கனிபோலக்காட்சியாகத்
திண்ணியநல்லறிவாலிச்சமயத்தன்றே
செப்பரியசித்திமுத்திசேர்ந்தாரென்றும். 8

செப்பரியசமயநெறியெல்லாந்தன்றன்
றெய்வமேமெய்வமெனுஞ்செயற்கையான
வப்பரிசாளருமஃதேதபிடித்தாலிப்பா
லடுத்ததந்நூல்களும்விரித்தேயனுமானதி
யொப்பவிரித்துரைப்பரிங்ஙன்பொய்மெய்யென்ன
வொன்றிலையொன்றெனப்பார்ப்பதாவ்வா
மிப்பபரிசாஞ்சமயமுமாயல்லவாகி [தார்க்கு
யாதுசமயமும்வணங்குமியல்பதாகி. 9

இயல்பென்றுந் திரியாமலியமமாதி
யெண்குணமுங்காட்டியன்பாலின்பமாகிப்
பயனருளப்பொருள்கள்பரிவாரமாகிப்
பண்புறவுஞ்சௌபானபக்ஷங்காட்டி
மயலறுமந்திரஞ்சிக்ஷாசோதிடாதி
மற்றங்கநூல்வணங்கமிளனமோலி
யயர்வறச்சென்னியில்வைத்துராசாங்கத்தி
லமர்ந்ததுவைதிகசைவமழகிதந்தோ. 10

அந்தோவீததிசயமிச்சமயம்போலின்
றறிஞரெல்லாநடுவறியவணிமாவாதி
வந்தாடித்திரிபவர்க்கும்பேசாமோனம்
வைத்திருந்தமாதவர்க்குமற்றுமற்று
மிந்த்ராதிபோகநலம்பெற்றபோர்க்கு
மிதுவன்றித்தாயகம்வேறில்லையில்லை
சந்தானகற்பகம்போலருளைக்காட்டத்
தக்கநெறியிங்நெறியேதான்சன்மார்க்கம். 11

சன்மார்க்கஞானமதின்பொருளும்வீறு
சமயசங்கேதப்பொருளுந்தானொன்றுகப்
பன்மார்க்கநெறியினிலுங்கண்டதில்லை
பகர்வரியதில்லைமன்றுட்பார்த்தபோதங்
கென்மார்க்கமிருக்குமிதல்லாம்வெளியேயென்ன
வெச்சமயத்தவர்களும்வந்திறைஞ்சாநிற்பர்
கன்மார்க்கநெஞ்சமுளவெனக்குந்தானே
கண்டவுடனேனந்தங்காண்டலாகும். 12

காண்டல்பெறப்புறத்தினுள்ளபடியேயுள்ளுங்
காட்சிமெய்ந்நூல்சொலும்பதியாங்கடவுளேநீ
நீண்டநெடுமையுமகலக்குறுக்குங்காட்டா
நிறைபரிபூரணவறிவாய்நித்தமாகி
வேண்டுவிருப்பொடுவெறுப்புச்சமீபந்தூரம்
விலகலணுகுதன்முதலாம்விவகாரங்கள்
பூண்டவளவைகண்மனவாக்காதியெல்லாம்
பொருந்தாமலகம்புறமும்புணர்க்கையாகி. 13

ஆகியசற்காரியவுகத்துக்கேற்ற
வமலமாம்நடுவாகியனந்தசத்தி
யோகமுறுமானந்தமயமதாகி
யுயிர்க்குயிராயெங்ஙாளுமோங்காநிற்ப
மோகவிருண்மாயைவிளையுயிர்கட்கெல்லா
மொய்த்ததிதன்கொலுபகாரமுயற்சியாகப்
பாகமிகவருளிவாருசத்திவந்து [கொல்.
பதிந்ததிதன்கானெனனுமப்பான்மையென்
நானென்னுமோரகந்தையெவர்க்கும்வந்து
நலிந்தவுடன்சகமாயைநானுவாகித்
தான்வந்துதாடருமித்தால்வளருந்துன்பச்
சாகரத்தின்பெருமையெவர்சாற்றவல்லா
ருனென்றுமுடலென்றுங்காணமென்று
முள்ளென்றும்புறமென்றுமொழியாநின்ற
வானென்றுங்காலென்றுந்தீநீரென்று
மண்ணென்றுமசலமென்றும்வனமதென்றும். 15

மலைமலையாங்காட்சிகண்காணுமையாதி
மறப்பென்றுநினைப்பென்றுமாயாவாரி
யலையலையாயடிக்குமின்பதுன்பமென்று
மதைவிளக்கும்வினைகளென்றுமதனைத்தீர்க்கத்
தலைபலவாஞ்சமயமென்றுந்திதய்வமென்றுஞ்
சாதகரென்றும்மதற்குச்சாட்சியாகக்
கலைபலவாநெறியென்றுந்தர்க்கமென்றுங்
கடலுறுநுண்மணலெண்ணிக்காணும்போதும்.

காணரியவல்லலெல்லாந்தானேகட்டுக்
கட்டாகவிளையுமதைக்கட்டோடேதான்
வீணினிற்கர்ப்பூரமலபடுதீப்பட்ட
விந்தையெனக்காணவொருவிவேகங்காட்ட
வூணுறக்கமின்பதுன்பம்பேரூராதி
யொவ்விடவுமெனப்போலவுருவங்காட்டிக்
கோணறவோர்மான்காட்டிமானையீர்க்குங்
கொள்கையெனவருண்மௌனகுருவாய்வந்து.

வந்தெனுடல்பொருளாவிமூன்றுந்தன்கை
வசமெனவேயத்துவாமார்க்கநோக்கி
யைந்துபுலனம்பூதங்கரணமாதி
யடித்தகுணமத்தனையுமல்லையல்லை
யிந்தவுட்லறிவறியாமையுநீயல்லை
யாதிதான்றுபற்றினதனியல்பாய்நின்று
பந்தமறும்பளிங்கனையசித்துநீயுன்
பக்குவங்கண்டறிவிக்கும்பான்மையேம்யாம்.

அறிவாகியானந்தமயமாயென்று
மழியாதநிலையாகியாதின்பாலும்
பிரியாமற்றண்ணருளேகோயிலான
பெரியபரம்பதியதனைப்பெறவேவேண்டி
னெறியாகக்கூறுவன்கேளெந்தநாளு
நிற்குணநிற்குளம்வாய்த்துநீடுவாழ்க
செறிவானவறியாமையெல்லாநீங்க
சிற்சுகம்பெற்றிடுகபந்தந்தீர்கவென்றே. 19

பந்தமறுமெய்ஞ்ஞானமானமோனம்
பண்பொன்றையருளியந்தப்பண்புக்கேதான்
சிந்தையில்லைநானென்னும்பான்மையில்லை
தேசமில்லைகாலமில்லைதிக்குமில்லை
தொந்தமில்லைநீக்கமில்லைபிரிவுமில்லை
சொல்லுமில்லையிராப்பகலாந்தோற்றமில்லை
யந்தமில்லையாதியில்லைநடுவுமில்லை
யகமுமில்லைபுறமுமில்லையனைத்துமில்லை. 20

இல்லையில்லையென்னிலொன்றுமில்லாதல்ல
வியல்பாகியென்றுமுள்ளவியற்கையாகிச்
சொல்லரியதன்மையதாயான்றுனென்னத்
தோன்றுதெல்லாம்விழுங்குஞ்சொரூபமாகி
யல்லையுண்டபகல்போலவித்தையெல்லா
மடையவுண்டுதடையறவுன்னறிவைத்தானே
வெல்லவுண்டிங்குன்னையுந்தாஞகக்கொண்டு
வேதகமாய்ப்பேசாமைவிளக்குந்தானே. 21

தானைதன்மயமேமயல்லாலொன்றைத்
தலையெடுக்கவொட்டாதுதலைப்பட்டாங்கே
போனலுங்கர்ப்பூரதீபம்போலப்
போயொளிப்பதல்லாதுபுலம்வேறின்றும்
ஞானகாரத்திணைடுஞேயமற்ற
ஞாதுருவுநழுவாமனழுவிநிற்கு
மானலுமிதன்பெருமையெவர்க்கார்சொல்வா
ரதுவானலதுவாவரதுவேசொல்லும். 22

அதுவென்றுலதுவெனவொன்றடுக்குஞ்சங்கை
யாதலினலதுவென லுமறவேவிட்டு
மதுவுண்டவண்டெனவுஞ்சனகனுதி
மன்னவர்கள்சுகர்முதலோர்வாழ்ந்தாரென்றும்
பதியிந்தநிலையெனவுமென்னைமாண்ட
படிக்குநிருவிகற்பத்தாற்பரமானந்த
கதிகண்டுகொள்ளவுநின்னருள்கூரிந்தக்
கதியன்றியுறங்கேன்மேற்கருமம்பாரேன். 23

பாராதிவிண்ணைனத்துநீயாச்சிந்தை
மரியமடலாவெழுதிப்பார்த்துப்பார்த்து
வாராயோவென்ப்ராணநாதாவென்பேன்
வளைத்துவளைத்திதனைநீயாவைத்துக்கொண்டு
பூராயமாமேலொன்றறியாவண்ணம்
புணர்ளர்போனெஞ்சம்புலம்பியுள்ளே

நீராளமாயுருகிக்கண்ணீர்கோர [பேன்.
நெட்டுயிர்த்துமெய்ம்மறந்தோர் நிலையாய்நிற்

ஆயுமறிவாகியுன்னைப்பிரியாவண்ண
மணைந்துசுகம்பெற்றவன்பரையோவென்னத்
தீயகொலைச்சமயத்துஞ்செல்லச்சிந்தை [ன்
தெளிந்திடவுஞ்சமாதானஞ்செய்வேன்வாழ்வா
காயிலைபுன்சருகாதியருந்தக்கானங்
கடன்மலையெங்கேயனவுங்கவலையாவேன்
வாயில்கும்பம்போற்கிடந்துபுரள்வேன்வானின்
மதிகதிரைமுன்னிலையாவைத்துநேரே. 25

நேரேதானிரவுபகல்கோடாவண்ண
நித்தம்வரவுங்களையிங்நிலக்கேவைத்தா
ராரேயங்கவர்பெருகையென்னேயென்பே
னடிக்கின்றகாற்றேநீயாராலேதான்
போராதேசுழல்கின்றுயென்பேன்வந்து
பெய்கின்றமுகில்காளெம்பெருமானும்போற்
றுராளமாக்கருணைபொழியச்செய்யுஞ்
சாதகமென்னேசுருதிச்சாற்றுமென்பேன். 26

கருதரியவிண்ணேநீயெங்குமாகிக்
கலந்தனையேயுன்முடிவின்காட்சியாக
வருபொருளைப்படியிருக்குஞ்சொல்லாயென்பேன்
மண்ணேயுன்முடிவிலேதுவயங்குமாங்கே

துரியவறிவுடைச்சேடனீற்றுண்மை
சொல்லாலேனைசொல்லென்பேன்சுருதியேநீ
யொருவரைப்போலனவருக்குமுண்மையாமுன்
னுரையன்றேவுன்முடிவையுரைநீயென்பேன்.

உரையிறந்துபெருமைபெற்றுத்திரைக்கைநீட்டி
யொலிக்கின்றகடலேயிவ்வுலகஞ்சூழக்
கரையுமின்றியுன்னைவைத்தாரியரேயென்பேன்
கானகத்திற்பைங்கிளிகாள்கமலமேவும்
வரிசிரைவண்டினங்காளோதிமாங்காடு
மார்க்கமன்றேநீங்களிதுவரையிலேயும்
பெரியபரிபூரணமாம்பொருளைக்கண்டு
பேசியதுண்டோவொருகாற்பேசுமென்பேன்.

ஒருவனவன்யானைகடக்குடத்துட்செங்கை
யோட்டுதல்போனன்பேதையுப்போடப்பை
மருவவிட்டுங்கர்ப்பூரமதனிற்றீபம்
வயங்கவிட்டுமைக்கியமுன்னிவருந்திநிற்பே
னருளுடையபரமென்றேவன்றுதானே
யானுளனென்றும்மெனக்கேயாணவாதி
பெருகுவினைக்கட்டென்றுமென்னுற்கட்டிப்
பேசியதன்றேயருநூல்பேசிற்றன்றே. 29

அன்றுமுதவின்றைவரைச்சனனகோடி
யடைந்தடைந்திங்கியாதனையாலழிந்ததல்லா

லின்றைவரைமுத்தியின்றேயெடுத்ததேக
மெப்போதோதெரியாதேயிப்போதேதான்
றுன்றுமனக்கவலைகெடப்புலைநாயேனைத்
தொழும்புகொளச்சீகாழித்துரையேதூது
சென்றிடவேபொருளைவைத்தநாவலோய்நஞ்
சிவனப்பாவென்றவருட்செல்வத்தேவே. 30

தேவர்தொழும்வாதவூர்த்தேவேயென்பேன்
றிருமுலத்தேவேயிச்சகத்தோர்முத்திக்
காவலுறச்சிவவென்வாக்குடனேவந்த
வரசேசும்மாவிருந்துன்னருளைச்சாரப்
பூவுலகில்வளரருணைகிரியேமற்றைப்
புண்ணியர்காளோவென்பேன் புரையொன்றில்
வோவியம்போலசைவறவுந்தானேநிற்பே [லா
னோதரியதுயர்கெடவேயுரைக்குமுன்னே. 31

ஓதரியசுகர்போல்வேனேனென்ன
வொருவரிலையோவெனவுமுரைப்பேன்றானே
பேதம்பேதங்கெடவுமொருபேசாமை
பிறவாதோவாலடியிற்பெரியமோன
நாதனொருதரமுலகம்பார்ர்க்கவிச்சை
நண்ணாணோவென்றென்றேநானாவாகிக்
காதன்மிகுமணியிழையாரெனவாடுற்றேன்
கருத்தறிந்துபுரப்பதுன்மேற்கடன்முக்காலும்

காலமொடுதேசவர்த்தமானமாதி
கலந்துநின்றவிலைவாழிகருணைவாழி
மாலறவுஞ்சைவமுதன்மதங்களாகி
மதாதீதமானவருண்மரபுவாழி
சாலமிகுமெளியேனிவ்வழக்குபேசத்
தயவுவைத்துவளர்த்தருட்டன்மைவாழி
யாலடியிற்பரமகுருவாழிவாழி
யகண்டிதாகாரவருளடியார்வாழி. 33

தேன்முகம்

தேன்முகம் பிலுற்றும் பைந்தாட் செய்ய பங்கயத்தின் மேவு, நான்முகத் தேவேநின்னு ளுட்டிய வகில மாயை, கான்முயற் கொம்பே யென்கோகானலம்புனலேயென்கோ, வான்முகளறி யென்கோ
னலம்புனலேயென்கோ, வான்முகளறி யென்கோ
மற்றென்கோ விளம்பல் வேண்டும். 1

வேண்டுவ படைத்தாய் நுந்தைவிதிப்படி புரந்தானத்தைக் காண்டகவழித்தான் முக்கட்கடவுடானினையவாற்ரு, லாண்டவ னெவனெ வென்ன வறிகிலா தகிலநீயே, யீண்டிய வல்லறீர வெம்மீனுர்க்கியப்பு கண்டாய். 2

கண்டன வல்ல வென்றே கழித்திடுமிறுதிக்கண்ணே, கொண்டதுபரமானந்தக் கோதிலாமுத்தியத்தாற், பண்டையிற் படைப்புங் காப்பும் பறந்தன

மாயை யோடே, வெண்டலை விழிகை காலில் விளங் கிட நின்றுன் யாவன். 3

விளங்கெகண் ணீறு பூசி விரிசடைக் கங்கை தா ங்கித், துங்குநன் னுதற்கண்டோன்றைச் சுழல்வளி நெடுமூச் சாகக், களங்கமி லுருவந்தானே ககன மாய்ப் பொலியப்பூமி, வளர்ந்ததா ளென்னவுள்ள மன்றென மறையொன்றின்றி. 4

மறைமுழக் கொலிப்பத் தானைவரதமோடபயக் கைகண், முறைமையி லேங்கநாத முரசெனக் கற ங்க வெங்துங், குறைவிலா வணநிறைந்து கோதிலா நடனஞ்செய்வா, னிறையவனெனலா மியார்க்கு மி தயசம் மதமீதல்லால். 5

அல்லலாந் தொழில்படைத்தே யடிக்கடி யுருவெ டுத்தே, மல்லன்மா ஞாலங்காக்க வருபவர் கடவு ளென்னிற், மெல்லியாம் பிறவிவேலெதாலந்திடா திருணீங் காது, நல்லது மாயைதானு நானென வந்து நிற்கும். 6

நானென்ன நிற்குஞான மன்றந்த ஞான, மோனமா யிருக்க வொட்டா மோனமின் முகமே தான், தேனென ருசிக்கு மன்பாற் சிந்தை நைந் துருகும்வண்ணம், வானென நிறைந்தா னந்தமா கடல் வளைவ தின்றே. 7

இன்றென விருப்பொ மென்னி னென்றுஞ் சூனி
யமா முத்தி, நன்றெடு நீதுமன்றிகா முன்னே
பெரும் வித்தை, நின்றது பெத்தந்தானெ நிரந்த
முத்தி யென்னி, னென்றெரு வரைநான் கேட்க
வுணர்வில்லை குருவு மில்லை. 8

இல்லையென் றிடினிப்பூமி யிருந்தவா றிருப்போ
மென்னி,னல்லவன் சாருவாக னென்சொலு நெறிக்கு
வீணிற், றெல்லையேயுகமாதி தொடுப்பதேன் மய
க்க மேதிங்' கொல்லைவந்திருமி னென்ன வுறவுசெய்
திடுவனந்தோ. 9

அந்தணர் நால்வர்கான வருட்குரு வாகிவந்த,
யெந்தையே யெல்லாந் தானென் றியம்பின னெமை
ப்படைத்த, தந்தைநீ யெம்மைக்காக்குந் தலைவனே
நுந்தை யன்றெ, பந்தமில் சித்தி முத்தி படைக்க
நின் னருள்பா லிப்பாய். 10

பன்மாலை

பன்மாலைத் திரளிருக் கதுதமைபுணர்ந்தோர்
பாமாலைக்கேநீ தான்பகூஷமென்று
நன்மாலையாவெடுத்துச் சொன்னுர்நல்லோர்
நலமறிந்துகல்லாதநானுஞ்சொன்னேன்
சொன்மாலைமாலையாக் கண்ணீர்சோரத்
தொண்டனேனெனந்நாளுந்துதித்துநிற்பே

னென்மாலையறிந்திங்கேவாவாவென்றே
யெனைக்கலப்பாய்திருக்கருணையெம்பிரானே. 1

கருணைமொழிசிறிதில்லேனீதலில்லேன்
கண்ணீர்கம்பலையென்றன்கருத்துக்கேற்க
வொருபொழுதும்பெற்றறியேனென்னையாளு
மொருவாவுன்னடிமைநாளுருத்தனுக்கே
விருவினையுமுக்குணமுங்கரணநான்கு
மிடர்செயுமைம்புலனுங்காமாதியாறும்
வரவரவுமேமிழைக்கோரெட்டதான
மரத்தொடும்வந்துதிர்த்தநவவடிவமன்றே. 2

வடிவனைத்துந்தந்தவடிவில்லாச்சுத்த
வான்பொருளேயெளியனேன்மனமாமாயைக்
குடிகெடுக்கத்துசங்கட்டிக்கொண்டமோன
குருவேயென்றெய்வமேகாதிலாத
படியெனக்கானந்தவெள்ளம்வந்துதேக்கும்
படியெனக்குந்திருக்கருணைபற்றுமாறே
யடியெடுத்தென்முடியிலின்னம்வைக்கவேண்டு
மடிமுடியொன்றில்லாதவகண்டவாழ்வே. 3

வாழ்வனைத்துமயக்கமனத்தேதர்ந்தேதன்றோர்ந்த
வாறேநானப்பாலோர்வழிபாராமற்
சூழ்வுபெற்றிங்கிருந்தேனீதென்னமாயந்
தடையுற்றுன்மேற்கதியுந்தடையதாமே

யூழ்வலியோவல்லதுன்றன்றிருக்கூத்தோவிங்
கொருதமியேன்மேற்குறையோவுணர்த்தாயி
பாழவதிப்படவெனக்குமுடியாதெல்லாம் [ன்னம்
படைத்தளித்துத்துடைக்கவல்லபரிசினனே.4

நாலுனிங்கெனுமகந்தையெனக்கேன்வைத்தாய்
நல்வினைதீவினையெனவேநடுவேநாட்டி
யூனுருமுடற்சுமையென்மீதேன்வைத்தா
யுயிரெனவுமென்னையொன்றுவுள்ளேன்வைத்தா
யாணையாயமகிலநிகிலபேத
மனைத்தினுள்ளுந்தாணுகியறிவானந்தத்
தேணுகிப்பாலாகிக்கனியாய்க்கன்னற் [றே.
செழுப்பாகாய்க்கற்கண்டாய்த்திகழ்ந்தவொன்

ஒன்றியொன்றிநின்றுநின்றுமென்னையென்னை
யுன்னியுன்னும்பொருளேநீயுன்பாலன்பால்
நின்றதன்மைக்கிரங்கும்வயிரர்க்கியனல்லே
னிவர்த்தியவைவேண்டுமிந்தநீலனுக்கே
யென்றுமென்றுமிந்நெறியோர்குணமுமில்லே
யிடுக்குவார்கைப்பிள்ளையேதாவேதா
கன்றுமனத்துடனுடுதழைதின்றூற்போற்
கல்வியுங்கேள்வியுமாகிக்கலக்குற்றேனே. 6

உற்றதுணைநீயல்லாற்பற்றுவேறொன்
றுன்னேன்பன்னூலுலகத்தோடியாடிக்

கற்றதுங்கேட்டதுமிதனுக்கேதுவாகுங்
கற்பதுங்கேட்பதுமைமையுங்காணுதே
நற்றுணையேயருட்டாயேயின்பமான
நாதாந்தபரம்பொருளேநாரணுதி
சுற்றமுமாய்நல்லன்பர்தமைச்சேயாகத் [றே.
தொழும்புகொள்ளுங்கலு கனமேசோதிக்குன்

குன்றுதழுவுருவாயருவாய்ஞானக்
கொழுந்தாகியறுசமயக்கூத்துமாடி
நின்றுயேமாயையெனுந்திரையைநீக்கி
நின்னையாரறியவல்லார்நினைப்போர்நெஞ்சம்
மன்றுகவின்பக்கூத்தாடவல்ல
மணியேயென்கண்ணுமாமருந்தேதால்வர்க்
கன்றுவின்கீழிருந்துமோனஞான
மமைத்தசின்முத்திரைக்கடலேயமரேறே. 8

திரையில்லாக்கடல்போலச்சலனந்தீர்ந்து [லாங்
தெளிந்துருகும்பொன்போலச்செகத்தையெல்
கரையவேகனிந்துருக்குமுகத்திலேநீ
கனிந்தபரமானந்தக்கட்டியிங்நாள்
வரையிலேவரக்காணேனென்னுற்கட்டி
வார்த்தைசொன்னுற்சுகம்வருமோவஞ்சனே
யிரையிலேயிருத்திநிருவிகற்பமான [னை
வின்பநிட்டைகொடுப்பதையாவெந்தாளோ.9

எந்தநாளுனக்கடிமையாகுநாளோ
வெந்நாளோகதிவருநாளெளியனேன்றன்
சிந்தைநாளதுவரைக்குமயங்கிற்றல்லாற்
றெளிந்ததுண்டோமௌனியாய்த தெளியவோ
றந்தநாண்முகலின்பக்கால்சற்றல்லாற் [ர்சொற்
றடையறவானந்தவெள்ளந்தானேபொங்கி
வந்தநாளில்லைமெத்தவலந்தேதனுன்னை
மறவாவின்பத்தாலேவாழ்கின்றேனே. 10

நினைவொன்று

ஞானிகளிடம் பொருளேவல்

நினைவொன்று நினையாம னிற்கினக மென்பார்நிற் குமிட மேயருளா நிட்டையரு ளொட்டுங், தனையென்று மறந்திருப்ப வருள்வடிவா னதுமேற் றட்டியெழுந் திருக்குமின்பந் தன்மயமேயதுவாம், பினையொன்று மிலையந்த வின்பமெனு நிலயம்பெற்றுரே பிறவாமை பெற்றுர்மற்றுந்தான், மனையென்று மகவென்றுஞ் சுற்றமென்று மசுத்த வாதனையா மாசையொழி மன்னுரு சொற்கொண்டே. 1

ஒருமொழியே பலமொழிக்கு மிடங்கொடுக்கு மந்த வொருமொழியே மலமொழிக்கு மொழிக்கு மென மொழிந்த, குருமொழியே மலையிலக்குமற்

றைமொழி யெல்லாங் கோடின்றி வட்டாடல் கொ
ள்வதொக்குங் கண்டாய், கருமொழியிங் குனக்கில்
லை மொழிக்குமொழி ருசிக்கக்கரும்பனைய சொற்
கொடுனைக் காட்டவுங்கண்டனைமேற், றருமொழி
யிங் குனக்கில்லை யுன்னைவிட்டு நீங்காத் தற்பரமா
யானந்தப் பொற்பொதுவாய்நில்லே. 2

நில்லாதவாக்கை நிலையன்றெனவே கண்டாய்நேய
வருண் மெய்யன்றே நிலயமதாநிற்கக், கல்லாதே
யென்படித்தாய் கற்றதெல்லாமூடங் கற்றதெல்லா
மூடமென்றே கண்டனையு மன்று, சொல்லாலே பய
னில்லை சொன்முடிவைத் தானே தொடர்ந்துபிடி
மர்க்கடம்போற் றுட்டதுபற்றுநில், லெல்லாரு
மறிந்திடவே வாய்ப்பறைகொண்டடிநீயிராப்பகலில்
லாவிடமே யெமக்கிடமென் றறிந்தே. 3

இடம்பொரு ளேவலைக்குறித்து மடம்புகு நாயே
னவே யெங்கேநீ யகப்பட்டா யிங்கேவாடா, மடம்
பெறுபாழ் நெஞ்சாலே யஞ்சாதே நிராசைமன்னி
டமே யிடமந்த மானிலத்தே பொருளுந், திடம்
பெறவே நிற்கினல்லா வுலகமும்வந் தேவல்செய்பு
யிந்த நிலைநின்றோர் சனகன்முதன் முனிவர், கடம்
பெறுமா மதயானை யென்னவுநீ பாசக்கட்டான நிகள
பந்தக் கட்டவிழப் பாரே. 4

பாராதி யண்டமெலாம் படர்கானற் சலம்போற்
பார்த்தனையே முடிவினின்று பாரெதுதா னின்ற,
தாராலு மறியாத சத்தன்றே வதுவா யங்கிருநீ
யெங்கிருந்து மதுவாவை கண்டாய், பூராய மாகவுநீ
மற்றிருன்றைவிரித்துப்புலம்பாதே சஞ்சலமாப் புத்
திபை நாட்டாதே, யோராதே யொன்றையுநீ முன்
னிலைவை யாதேயுள்ளபடி முடியுமெலா முள்ளபடி
காணே. 5

உள்ளபடி யென்னவுநீ மற்றிருன்றைத் தொடர்ந்
திட் டுளங்கருத வேண்டாநிஷ் களங்கமதியாகிக்,
கள்ளமனத் துறவைவிட்டெல் லாந்துறந்த துற
வோர் கற்பித்த மொழிப்படியே கங்குல்பக லற்ற,
வெள்ளவெளிக் கடன்மூழ்கி யின்பமயப்பொருளாய்
விரவியெடுத் தெடுத்து விள்ளவும்வா யின்றிக், கோ
ள்ளைகொண்ட கண்ணீருங் கம்பலையுமாகிக் கும்பிட்
டுச் சகம்பொயெனத் தம்பட்ட மடியே. 6

அடிமுடியு நடுவுமற்ற பரவெளிமேற் கொண்டா
லத்துவித வானந்த சித்தமுண்டா நமது, குடிமுழு
தும் பிழைக்குமொரு குறையுமில்லை யெடுத்தகொல
மெல்லா நன்றுகுங் குறைவுநிறைவறவே, விடியுமுத
யம்போல வருளுதயம் பெற்ற வித்தகரோ டுங்கூடி
விளையாடலாகும், படிமுழுதும்விண்முழுதுந் தந்தா

லுங் களியாப் பாலருட் னுன்மத்தர் பிசாசர்குணம் வருமே. 7

வரும்போமென் புனவுமின்றி யென்றுமொருபடித்தாய் வானதி தத்துவத்தை வளைந்தருந்தி வெளியா, மிரும்போகல் லோமரமோ வென்னுநெஞ்சைசக்கனன்மேலிட்டமெழு காவுருக்கு மின்பவெள்ளமாகிக், கரும்போகண் டோசீனி சருக்கரையோதேனே கனியமிர்தோ வெனருசிக்குங் கருத்தவிழ்ந்தோருணர்வா, ரரும்போநன் மணங்காட்டுங் காமரசங்கன்னியறிவாளோ வபக்குவர்க்கோ வந்நலந்தான் விளங்கும். 8

தானேயு மிவ்வுலக மொருமுதலு மாகாத்தன்மையிலுற் படைத்தளிக்குந் தலைமையது வான, கோனுக வொருமுதலிங் குண்டெனவும் யூகங் கூட்டியதுஞ் சகமுடிவிற் குலவுறுமெய்ஞ் ஞான, வானுக வம்முதலே நிற்குநிலை நம்மான் மதிப்பரிதா மெனமோனம் வைத்ததுமுன்மனமே, யானுமனஞ்சடமென் றழுங்காதே யுண்மையறிவித்த விடங்குருவாமருளிலதான் றிலையே. 9

பொன்னைமாதரை

பொன்னைமாதரைப்பூமியைநாடிடே
னென்னைநாடியவென்னுயிர்நாதனே

புன்னைநாடுவனுன்னருட்டேவெளி
தன்னைநாடுவன்றன்னைந்தனியனே. 1

தன்னைதன்றுரைசாற்றுவனவெலாம்
நின்னைதன்றனைநின்னிடத்தேதந்தே
னின்னைமென்னையிடருறக்கூட்டினற்
பின்னையுய்கிலன்பேதையனுவியே. 2

ஆவியேயுனையானறிவாய்நின்று
சேவியேன்களச்சிந்தைதிறைகொடேன்
பாவியேனுளபான்மையைக்கண்டுநீ
கூவியாளெனையாட்கொண்டகோலமே. 3

கோலமின்றிக்குணமின்றிநின்னருட்
சீலமின்றிச்சிறியன்பிழைப்பதே
வாலமுண்டுமமிர்துருவாய்வந்த
காலமெந்தைதகதிநிலைகாண்பதே. 4

காணுங்கண்ணிற்கலந்தகண்ணேயுனைச்
சேணும்பாருந்திரிபவர்காண்பரோ
வாணும்பெண்ணுமதுவெனும்பான்மையும்
பூணுங்கோலம்பொருந்தியுணிற்கவே. 5

நிற்குநன்னிலைநிற்கப்பெற்றாருள்
வர்க்கமன்றிமனிதரன்றேயையா
துர்க்குணக்கடற்சோங்கன்னபாவியேற்
கெற்குணங்கண்டெனபெயர்சொல்வதே. 6

சொல்லையுன்னித்துடித்ததலாலரு
ளெல்லையுன்னியெனையங்குவைத்திலேன்
வல்லநீயென்னவாவிவன்றிடாவிடிற்
கல்லையாமிக்கருமிநடக்கையே. 7

கையுமெய்யுங்கருத்துக்கிசையவே
யையதந்ததற்கையமினியுண்டோ
பொய்யனேன்சிந்தைப்பொய்கெடப்பூரண
மெய்யதாமின்பமென்றுவிளைவதே. 8

என்றுமுன்னையிதயவெளிக்குளே
துன்றவைத்தனனேயருட்சோதிநீ
நின்றதன்மைநிலைக்கென்னேர்மையாம்
நன்றுதீதறவைத்தநடுவதே. 9

வைத்தமேதகுமவருந்தவருந்திடும்
பித்தனருள்பெற்றுந்திடமிலேன்
சித்தமோனசிவசின்மயானந்தம்
வைத்தவையவருட்செம்பொற்சோதியே. 10

செம்பொன்மேனிச்செழுஞ்சுடரேமுழு
வம்பனேனுனைவாழ்த்துமதியின்றி
யிம்பர்வாழ்வினுக்கிச்சைவைத்தேன்மனம்
நம்பிவாவெனினுனென்கொல்செய்வதே. 11

செய்யுஞ்செய்கையுஞ்சிந்திக்குஞ்சிந்தையு
மையநின்னதென்றெண்ணுமறிவின்றி

வெய்யகாமவெகுளிமயக்கமாம்
பொய்யிலேசுழன்றேனென்னபுன்மையே. 12

புன்புலானரம்பென்புடைப்பொய்யுட
லன்பர்யார்க்குமருவருப்பல்லவோ
லென்பொலாமணியேயிறையேயித்தாற்
றுன்பமன்றிச்சுகமொன்றுமில்லையே. 13

இல்லையுண்டென்றெவர்பக்கமாயினுஞ்
சொல்லவேவறியாததிதாழும்பன்யான்
செல்லவேமிருதிக்கறியேனெலாம்
வல்லநீயெனவாழ்விக்கவேண்டுமே. 14

வேண்டுஞ்சிரருண்மெய்யன்பர்க்கேயன்பு
பூண்டநானென்புலமறியாதேதா
வாண்டைநீயுன்னடியவனெனன்று
தூண்டுவேனன்றித்தாண்டனென்சொல்வதே. 15

எனக்குளேயுயிரென்னவிருந்தநீ
மனக்கிலேசத்தைமாற்றல்வழக்கன்றே
கனத்தசிரருட்காட்சியலாதான்றை
நினைக்கவோவறியாதென்றனெஞ்சமே. 16

நெஞ்சுகந்துனைநேசித்தமார்க்கண்டர்க்
கஞ்சலென்றவருளறிந்தையையா
தஞ்சமென்றுன்சரணடைந்தேனெங்குஞ்
செஞ்செவேநின்றசிற்சுகவாரியே. 17

வாரியேழுமலையும்பிறவுந்தான்
சீரிதானநின்சின்மயத்தேதையென்று
ளாரிலேயுளதாவித்திரளதை
யோரிலேனெனினையாண்டவொருவனே. 18

ஒருவரென்னுளத்துள்குங்குறிப்பறிந்
தருள்வரோவெனினையாளுடையண்ணலே
மருளனேன்பட்டவாதைவிரிக்கிலே
பெருகுநாளினிப்பேசவிதியின்றே. 19

இன்றுனக்கன்பிழைத்திலனுனென்றே
யன்றுதொட்டெனையாளரசேயென்று
நின்றரற்றியநீலனைக்கைவிட்டால்
மன்றமெப்படிநின்னருள்வாழ்த்துமே. 20

வாழ்த்துநின்னருள்வாரம்வைத்தாலன்றிப்
பாழ்த்தசிந்தைதப்பதகனுமுய்வனே
சூழ்த்துநின்றுதாழும்பரையானந்தத்
தாழ்த்துமுக்கணருட்செம்பொற்சோதியே. 21

சோதியேசுடரேசுகமேதுணை
நீதியேநிசமேநிறைவேநிலை
யாதியேயுனையானடைந்தேதனகம்
வாதியாதருள்வாயருள்வானையே. 22

வானைப்போலவளைந்துகொண்டானந்தத்
தேனைத்தந்தெனைச்சேர்ந்துகலந்தமெய்ஞ்

ஞானத்தெய்வத்தைதாடுவனுனெனு
மீனப்பாழ்கெடவென்றுமிருப்பனே. 23

இரும்பைக்காந்தமிழுக்கின்றவாறெனத்
திரும்பிப்பார்க்கவொட்டாமற்றிருவடிக்
கரும்பைத்தந்துகண்ணீர்கம்பலையெலா
மரும்பச்செய்யெனதன்னையொப்பாமனே. 24

அன்னையப்பனென்னுவித்துணையெனுந்
தன்னையொப்பற்றசற்குருவென்பதெ
னென்னைப்பூரணவின்பவெளிக்குளே
துன்னவைத்தசுடரெனத்தக்கதே. 25

தக்கதேகல்வியிற்சார்ந்தநற்பூமியின்
மிக்கதாகவிளங்குமுதலொன்றே
யெக்கணுந்தாழயாவையும்பூத்துக்காய்த்
தொக்கநின்றுமொன்றுய்நிறைவானதே. 26

ஆனமானசமயங்களாறுக்குந்
தானமாய்நின்றுதன்மயங்காட்டிய
ஞானபூரணநாதனேநாடியே
தினனேனின்பந்தேக்கித்திளைப்பனே. 27

தேக்கியின்பந்திளைக்கத்திளைக்கவே
யாக்கமாயெனக்கானந்தமாகியே
போக்கிலேறுவரவற்றபூரணந்
தாக்கிநின்றவாதன்மயமாமதே. 28

அதுவென்றுன்னுமதுவுமறநின்ற
முதியஞானிகண்மோனப்பொருளது
வெதுவென்றெண்ணியிறைஞ்சுவனேழையேன்
மதியுணின்றின்பவாரிவழங்குமே. 29

வாரிக்கொண்டெனைவாய்மடுத்தின்பமாய்ப்
பாரிற்கண்டவையாவும்பருகினை
யோரிற்கண்டிடுமூமன்கனவென
யாருக்குஞ்சொலவாயிலையையனே. 30

ஐயமற்றவதிவருணர்க்கெலாங்
கையிலாமலகக்கனியாகிய
மெய்யனேயிந்தமேதினிமீதுழல்
பொய்யனேற்குப்புகலிடமெங்ஙனே. 31

எங்ஙனேயுய்யயானெனதென்பதற்
றங்ஙனேயுன்னருண்மயமாகிலேன்
திங்கள்பாதிதிகழப்பணியணி
கங்கைவார்சடைக்கண்ணுதலெந்தையே. 32

கண்ணிற்காண்பதுன்காட்சிகையாற்றொழில்
பண்ணல்பூசைபகர்வதுமந்திரம்
மண்ணிணைடந்தும்வழங்குயிர்யாவுமே
யண்ணலேநின்னருள்வடிவாகுமே. 33

வடிவெலாநின்வடிவெனவாழ்த்திடாக்
கடியனேனுமுன்காரணங்காண்பனே

நெடியவானெனவெங்குநிறைந்தாளி
ரடிகளேயரசேசயருளத்தனே. 34

அத்தனேயகண்டானந்தனேயருட்
சுத்தனேயெனவுன்னேத்தொடார்ந்திலேன்
மத்தனேன்பெறுமாமலமாயவான்
கத்தனேகல்வியாததுகற்கவே. 35

கற்றுமென்பலன்கற்றிடுநூன்முறை
சொற்றசொற்கள்சுகாரம்பமோநெறி
நிற்றல்வேண்டுநிருவிகற்பச்சுகம்
பெற்றபோர்பெற்றபேசாப்பெருமையே. 36

பெருமைக்கேயிறுமாந்துபிதற்றிய
கருமிக்கையகதியுமுண்டாங்கொலோ
வருமைச்சீரன்பர்க்கன்னேயொப்பாகவே
வருமப்பேரொளியேயுன்மனந்தமே. 37

உன்மனிக்குளொளிர்பரஞ்சோதியாஞ்
சின்மயப்பொருளேபழஞ்செல்வமே
புன்மலத்துப்புழுவன்னபாவியேன்
கன்மனத்தைக்கரைக்கக்கடவதே. 38

கரையிலின்பக்கடலமுதேயிது
வரையினுன்னேவந்துகலந்திலே
னுரையிலாவின்பமுள்ளவர்போலவித்
தரையிலேநடித்தேதனென்னதன்மையே. 39

மையுலாம்விழிமாதர்கடோதகப்
பொய்யிலாழும்புலையினிப்பூரைகாண்
கையிலாமலகக்கனிபோன்றிவன்
னையனேயெனையாளுடையண்ணலே. 40

அண்ணலேயுன்னடியவர்போலருட்
கண்ணினாலுனைக்காணவும்வாவெனப்
பண்ணினாலென்பசுத்துவம்போயுயும்
வண்ணமாகமதிலையம்வாய்க்குமே. 41

வாய்க்குங்கைக்குமெளனமெளனமென்
றேய்க்குஞ்சொற்கொண்டிராப்பகலற்றிடா
நாய்க்குமின்பமுண்டோநல்லடியரைத்
தாய்க்குமானந்தத்தாவெளிவள்ளலே. 42

தூயதான துரியவறிவெனுந்
தாயுநீயின்பத்தந்தையுநீயென்றுற்
சேயதாமிந்தச்சீவத்திரளன்றே
வாயும்பேரொளியானவகண்டமே. 43

அகண்டமென்னவருமறையாகமம்
புகன்றநின்றன்மைபோதத்தடங்குமே
சகங்களெங்குந்திரிந்துநன்மோனத்தை
யுகந்தபேருனையொன்றுவையனே. 44

ஐயனேயுனையன்றியொருதெய்வங்
கையினாற்றொழுங்கருதேன்கண்டாய்

பொய்யனுகிலும்பொய்யுரையேன்சுத்த
மெய்யனுமுனக்கேவெளியாகுமே. 45

வெளியினின்றவெளியாய்விளங்கிய
வொளியினின்றவொளியாமுன்றன்னைநான்
தெளிவுதந்தகல்லாலடித்தேதவென்று
களிபொருந்தவன்றேகற்றகல்வியே. 46

கல்லையுற்றகருத்தினர்கார்நிறத்
தல்லையொத்தகுழலினராசையா
லெல்லையற்றமயல்கொளவோவெழிற்
றில்லையிற்றிகழுந்திருப்பாதனே. 47

திருவருட்டெய்வச்செல்விமலமக
ளுருவிருக்கின்றமேனியொருபரங்
குருவைமுக்கணெங்கோவைப்பணிநெஞ்சே
கருவிருக்கின்றகன்மமிங்கில்லையே. 48

கன்மமேதுகடுநரகேதுமேற்
சென்மமேதுனைத்தீண்டக்கடவதோ
வென்மனேரதமெய்தும்படிக்கருள்
நன்மைகூர்முக்கணுதனிருக்கவே. 49

நாதகீதனென்னுதன்முக்கட்பிரான்
வேதவேதியன்வெள்விடையூர்திமெய்ப்
போதமாய்நின்றபுண்ணியன்பூந்திருப்
பாதமேகதிமற்றிலைபாழ்நெஞ்சே. 50

மற்றுனக்குமயக்கமென்வன்னெஞ்சே
கற்றைவார்சடைக்கண்ணுதலோனருள்
பெற்றபேரவரேபெரியோரெலாம்
முற்றுமோர்ந்தவர்மூதுரையார்த்தமே. 51

உரையிறந்துளத்துள்ளவிகாரமாந்
திரைகடந்தவர்தேடுமுக்கட்பிரான்
பரைநிரந்தபரப்பெங்ஙனங்ஙனே
கரைகடந்தின்பமாகக்கலப்பனே. 52

கலந்தமுத்திகருதினுங்கேட்பினு
நிலங்களாதியநின்றெமைப்போலவே
யலந்துபோயினமென்னுமருமறை
மலர்ந்தவாய்முக்கண்மாணிக்கச்சோதியே. 53

சோதியாதிதனைத்தாண்டருட்கூட்டியே
போதியாதவெல்லாமெளப்போதிக்க
வாதிகாலத்திலுன்னடிக்காந்தவ
மேதுநான்முயன்றேறன்முக்கணெந்தையே. 54

எந்தநாளைக்குமீன்றருடாயென
வந்தசீரருள்வாழ்கவென்றுன்னுவேன்
சிந்தைநோக்கந்தரிந்துகுறிப்பெலாந்
தந்துகாக்குந்தயாமுக்கணெதியே. 55

கண்ணகன்றவிக்காசினியூடெங்கும்
பெண்ணெடாண்முதலாமென்பிறவியை

யெண்ணவோவரிதேதழைகதிபெறும்
வண்ணமுக்கண்மணிவந்துகாக்குமே. 56

காக்குநின்னருட்காட்சியல்லாலொரு
போக்குமில்லையென்புந்திக்கிலேசத்தை
நீக்கியாளுகைநின்பரமன்பின
ராக்கமேமுக்கணனந்தமூர்த்தியே. 57

ஆனந்தங்கதியென்னவென்னனந்த
மோனஞ்சொன்னமுறைபெறமுக்கணெங்
கோனிங்கீந்தகுறிப்பதனல்வெறுந்
தீனன்செய்கைதிருவருட்செய்கையே. 58

கையிறற்றிருழுதேத்திக்கசிந்துளம்
மெய்யிலுனைக்காணவிரும்பினே
னையனேயரசேயருளேயருட்
டையலோர்புறம்வாழ்சகநாதனே. 59

சகத்தின்வாழ்வைசதமெனவெண்ணியே
மிகுத்ததீமைவிளையவிளக்கின்றே
னகத்துளாரமுதாமையநின்முத்திச்
சுகத்திணன்வந்துதாய்வதெக்காலமே. 60

காலமூன்றுங்கடந்தொளிராநின்ற
சீலமேநின்றிருவருளாலிந்த
சாலமாமிச்சகமெனவெண்ணிநின்
கோலநாடுதலென்றுகொடியனே. 61

கொடியவெவ்வினைக்கூற்றைத்துரந்திடு
மடிகளாம்பொருளேநினக்கன்பின்றிப்
படியிலேழைமைப்பற்றுகின்றேன்வெறு
மிடியினேன்கதிமேவும்விதியின்றே. 62

விதியையும்விதித்தெதன்னைவிதித்திட்ட
மதியையும்விதித்தம்மதிமாயையிற்
பதியவைத்தபசுபதிநின்னருட்
கதியையெப்படிக்கண்டுகளிப்பதே. 63

கண்டகண்ணுக்குக்காட்டுங்கதிரெனப்
பண்டுமின்றுமென்பானின்றுணர்த்திடு
மண்டனேயுனக்கோர்பதிலுயிரந்
தெண்டனென்பொய்ம்மைதீர்த்திடல்வேண்டுமே 64

வேண்டும்யாவுமிறந்துவெளியிடைத்
தூண்டுவாரற்றசோதிப்பிரானின்பாற்
பூண்டவன்பர்தம்பொற்பணிவாய்க்குமே
லீண்டுசென்மமெடுப்பனனந்தமே. 65

எடுத்ததேகமிறக்குமுனேயெனக்
கொடுத்துநின்னையுங்கூடவுங்காண்பனே
வடுத்தபேரறிவாயறியாமையைக்
கெடுத்தவின்பக்கிளர்மணிக்குன்றமே. 66

குன்றிடாதகொழுஞ்சுடரேமணி
மன்றுளாடியமாணிக்கமேயுனை

யன்றியார் துணையாருறவார்கதி
யென்றுநீயெனக்கின்னருள்செய்வதே. 67

அருளெலாந்திரண்டோர்வடிவாகிய
பொருளெலாம்வல்லபொற்பொதுநாதவென்
பொருளெலாங்கெடுத்தேயுளமன்னலா
லிருளெலாமிரிந்தெங்கொளித்திட்டதே. 68

எங்குமென்னேயிகலுறவாட்டியே
பங்கஞ்செய்தபழவினைபற்றற்று
லங்கணைவுன்னடியிணையன்றியே
தங்கவேறிடமுண்டோசகத்திலே. 69

உண்டவர்க்கன்றியுட்பசியோயுமோ
கண்டவர்க்கன்றிக்காதலடங்குமோ
தொண்டருக்கெளியானென்றுதோன்றுவான்
வண்டமிழ்க்கிசைவாகமதிக்கவே. 70

மதியுங்கங்கையுங்கொன்றையுமத்தமும்
பொதியுஞ்சென்னிப்புனிதனின்பொன்னடிக்
கதியைவிட்டிந்தக்காமத்திலாழ்ந்தவென்
விதியையெண்ணிவிழிதுயிலாதன்றே. 71

அன்றெனச்சொலவாமெனவற்புதம்
நன்றெனச்சொலநண்ணியநன்மையை
யொன்றெனச்சொனவொண்பொருளேயொளி
யின்றெனக்கருள்வாவிருளேகவே. 72

இருவரேபுகழ்ந்தேத்தற்கினியரா
மொருவரேதுணையென்றுணராய்நெஞ்சே
வருவரேகொடுசொலர்கள்வந்தெதிர்
பொருவரேயவர்க்கென்சொல்புகல்வதே. 73

புகழுங்கல்வியும்போதமும்பொய்யிலா
வகமும்வாய்மையுமன்புமளித்தவே
சுகவிலாசத்துணைப்பொருடோற்றமாங்
ககனமேனியைக்கண்டனகண்களே. 74

கண்ணுணின்றவிளியைக்கருத்தினை
விண்ணுணின்றுவிளங்கியமெய்யினை
யெண்ணியெண்ணியிரவும்பகலுமே
நண்ணுகின்றவர்நான்முழுந்தெய்வமே. 75

தெய்வம்வேறுளதென்பவர்சிந்தனை
நைவரென்பதுநற்பரதற்பர
சைவசிற்சிவமேனியுனைச்சார்ந்தவ
ருய்வரென்பதும்யாவுணர்ந்தேனுற்றே. 76

உற்றவேளைக்குறுதுணையாயிந்தச்
சுற்றமோநமைக்காக்குஞ்சொலாய்நெஞ்சே
கற்றைவார்சடைக்கண்ணுதல்பாதமே
பற்றதாயிற்பரசுகம்பற்றுமே. 77

பற்றலாம்பொருளேபரம்பற்றினு
லுற்றமாதவர்க்குண்மையைநல்குமே

மற்றும்வே றுளமார்க்கமெலாமெடுத்
தெற்றுவாய்மனமேகதியெய்தவே. 78

ஆ ர ணை ம்

ஆரணமார்க்கத்தாகமவாசி
யற்புதமாய்நடந்தருளுங்
காரணமுணர்த்துங்கையுநின்மெய்யுங்
கண்கண்மூன்றுடையவென்கண்ணே
பூரணவறிவிற்கண்டிலமதனற்
போற்றியிப்புந்தியோடிருந்து
தாரணியுள்ளமட்டுமேவணங்கத்
தமியேனென்வேண்டிடத்தகுமே. 1
இடமொருமடவாலுலகினைக்கீந்திட்
டெவ்வுலகத்தையுமீன்றுந்
தடமுறுமகிலமடங்குநாளம்மை
தன்னையுமொழித்துவிண்ணெவ
படருறுசாதிக்கருணையங்கடலே
பாயிருட்படுகரிற்கிடக்கக்
கடவனேநினைப்புமறப்பெனுந்திரையைக்
கவர்ந்தெனைவளர்ப்பதுன்கடனே. 2
வளம்பெறுஞானவாரிவாய்மடுத்து
மண்ணையும்விண்ணையுந்தெரியா
தளம்பெறுந்துரும்பொத்தாவியோடாக்கை
யானந்தமாகவேயலந்தேன்

களம்பெறுவஞ்சநெஞ்சினர்காணுக்
காக்ஷியேசாக்ஷியேயறிஞ
ருளம்பெறுந்துணையேபொதுவினினடிக்கு
முண்மையேயுள்ளவாறிதுவே. 3

உள்ளமேநீங்காவென்னவாவாவென்
றுலப்பிலாவானந்தமான
வெள்ளமேபொழியுங்கருணைவான்முகிலே
வெப்பிலாத்தண்ணருள்விளக்கே
கள்ளமேதுரக்குந்தூவெளிப்பரப்பே
கருவெனக்கிடந்தபாழ்மாயப்
பள்ளமேவீழாதினைக்கரையேற்றிப்
பாலிப்பதுன்னருட்பரமே. 4

பரம்பரமாகிப்பக்குவம்பழுத்த
பழவடியார்க்கருள்பழுத்துச்
சுரந்தினிதிரங்குந்தானகற்பகமே
சோதியேதாண்டனேனின்னை
யிரந்துநெஞ்சுடைந்துகண்டுயில்பெறும
விருந்ததுமென்கணிலிருட்டைக்
கரந்துநின்கண்ணுற்றுயில்பெறல்வேண்டிக்
கருதினேன்கருத்திதுதானே. 5

கருத்தினுட்கருத்தாயிருந்துநீயுணர்த்துங்
காரணங்கண்டுசும்மாதான்

வருத்தமற்றிருந்துசுகம்பெறுவண்ணம்
வருந்தினேன்மதியின்மைதீர்ப்பா
ரொருத்தராருளப்பாடுணர்பவர்யாவ
ருலகவர்பன்னெறியெனக்குப்
பொருத்தமோசொல்லாய்மௌனசற்குருவே
போற்றிநின்பொன்னடிப்போதே. 6

அடியெனுமதுவுமருளெனுமதுவு
மறிந்திடினிர்க்குணநிறைவு
முடியெனுமதுவும்பொருளெனுமதுவு
மொழிந்திடிற்சுகமனமாயைக்
குடிகெடவேண்டிற்பணியறநிற்றல்
குணமெனப்புன்னைகைகாட்டிப்
படிமிசைமௌனியாகிநீயாளப்
பாக்கியமென்செய்தேன்பரனே. 7

என்செயலின்றியாவுநின்செயலென்
றெண்ணுவேமிலுவ்வொருகாலம்
புன்செயன்மாயைமயக்கினென்செயலாப்
பொருந்துவேனஃதாருகாலம்
பின்செயல்யாதுநினைவின்றிக்கிடப்பேன்
பித்தனேனன்னிலைபெறநின்
றன்செயலாகமுடித்திடல்வேண்டுஞ்
சச்சிதானந்தசற்குருவே. 8

குருவுருவாகிமௌனியாய்மௌனக்
கொள்கையையுணர்த்தினையதனாற்

கருவிருவாவதி தனக்கில்லையிந்தக்
காயமோபொய்யெனக்கண்ட
திருவுருவாளரனுபவநிலையுஞ்
சேருமோவாவலோமெத்த
வருவுருவாகியல்லவாய்ச்சமய
மளவிடாவானந்தவடிவே. 9

வடிவிலாவடிவாய்மனநினைவணுகா
மார்க்கமாய்நீக்கருஞ்சுகமாய்
முடிவிலாவீட்டின்வாழ்க்கைவேண்டினர்க்குன்
மோனமல்லால்வழியுண்டோ
படியிருளகலச்சின்மயம்பூத்த
பசுங்கொம்பையடக்கியோர்கல்லா
லடியிலேயிருந்தவானந்தவரசே
யன்பரைப்பருகுமாரமுதே. 10

சொல்லற்கரிய

சொல்லற்கரிய பரம்பொருளே சுகவாரிதியே சுடர்க்கொழுந்தே, வெல்லற்கரிய மயலிலெனைவிட்டெங் கொளித்தா யாகெட்டேன், கல்லிற்பசிய நாருரித்துக் கடுகிற்பெரிய கடலடைக்கு, மல்லிற்கரிய வந்தகனுக் காளாக்கினையோ வறியேனே. 1

அறிவிற்கறிவு தாரகமென் றறிந்தே யறிவோடறியாமை, நெறியிற் புகுதாதோர் படித்தாய் நின்ற

நிலையுந் தெரியாது, குறியற் றகண்டா தீதமயக்கோ
திலமுதே நினைக்குறுகிப், பிறிவற்றிருக்க வேண்டா
வோ பேயேற்கினிநீ பேசாயே. 2

பேசாவணுபூ தியையடியேன் பெற்றுப் பிழைக்க
ப் பேரருளாற், றேசோம யந்தந்தினி யொருகாற்
சித்தத்திருளுந் தீர்ப்பாயோ, பாசா டவியைக்கடந்
தவன்பர் பற்றுமகண்டப் பரப்பான, வீசாபொது
வினடமாடு மிறைவா குறையா வின்னமுதே. 3

இன்பக்கடலிற் புகுந்திடுவா னிரவும்பகலுந் தோ
ற்றுமன்பிற்கரைந்து கரைந்துருகி யண்ணுவரசே
யெனக்கூவிப், பின்புற்றழுஞ் சேயெனவிழிநீர் பெரு
க்கிப் பெருக்கிப் பித்தாகித், துன்பக்கடல்விட்டகல்
வேலை சொரூபானந்தச் சுடர்க்கொழுந்தே. 4

கொழுந்து திகழ்வெண் பிறைச்சடி-லக் கோவே
மன்றிற் கூத்தாடற், கெழுந்தசுடரே யிமையவரை
யென்றுய் கண்ணுக் கினியானே, தொழுந்தெய்வ
முநீ குருவுநீ துணைநீ தந்தைதாயுநீ, யழுந்தும்பவநீ
நன்மையுநீ யாவியாக்கை நீதானே. 5

தானேயகண்டா காரமயந் தன்னிலெழுந்து பொ
துநடஞ்செய், வானே மாயப்பிறப் பறுப்பான்வந்

துன்னடிக்கேகாங்கூப்பித், தேனேயென்னேப் பருக வல்ல தெள்ளாரமுதே சிவலோகக், கோனேயெனுஞ் சொன் னினதுசெவி கொள்ளாதென்மே லூ கூறுயே.6

கூறுநின்ற விடர்க்கவலைக் குடும்பக் கூத்துட்டுளை ந்துதடு, மாறுநின்ற பாவியைநீ வாவென்றழைத்தா லாகாதோ, நீறுர்மேனி முக்கணுடை நிமலாவடியார் நினைவினிடை, யாறுய்ப்பெருகும் பெருங்கருணை யரசேயென்னை யாள்வானே. 7

வானேமுதலாம் பெரும்பூதம் வகுத்துப் புரந்து மாற்றவல்ல, கோனேயென்னைப் புரக்குநெறி குறித் தாயிலையே கொடியேனைத், தானே படைத்திங் கென்னபலன் றன்னைப் படைத்தா யுன்கருத்தை, நானேதென் றிங்கறியேனே நம்பினேன் கண்ட ருள்வாயே. 8

கண்டார்கண்ட காட்சியுநீ காணுர் காணுக்கள்வ னுநீ, பண்டாருயிர்நீ யாக்கையுநீ பலவாஞ்சுமயப் பகுதியுநீ, யெண்டோண் முக்கட்செம் மேனியெ ந்தாய் நினக்கேயெவ்வாறு, தொண்டாய்ப் பணிவர வர் பணிநீசூட்டிக் கொள்வதெவ்வாறே. 9

சூட்டியெனதென் றிடுஞ்சுமையைச் சுமத்தியெ னையுஞ் சுமையாளாக், கூட்டிப்பிடித்து வினைவழியே கூத்தாட்டினையே நினதருளால், வீட்டைக் கருது

மப்போது வெளியாமுலக வியப்பனைத்து, மேட்டுக்
கடங்காச் சொப்பனம்போ லெந்தாயிருந்த தென்
சொல்வேன். 10

வ ம் ப னே ன்

வம்பனேன்கள்ளங்கண்டுமன்னருள் வெள்ளராய,
வும்பர்பா லேவல்செய்யென் றுணர்த்தினை யோ
கோவாலுர், தம்பிரானேநீ செய்த தயவுக்குங் கை
ம்மாறுண்டோ, வெம்பிரா னுய்ந்தேனுய்ந்தேனினி
யொன்றுங் குறைவிலேனே. 1

குறைவிலா நிறைவாய்ஞானக் கோதிலானந்தவெ
ள்ளத், துறையிலே படிந்துழுழ்கித் துளைந்து நான்
றேன்றுவாறுள், ளுறையிலே யுணர்த்திமோனவொ
ண்சுடர் வைவாடந்த, விறைவனே யுனைப்பிரிந்திங்
கிருக்கிலே னிருக்கிலேனே. 2

இருநிலமாதி நாதமீறதா மிவை கடந்த, பெரு
நில மாயதூய பேரொளிப் பிழம்பாய் நின்றுங், கரு
தரு மகண்டானந்தக் கடவுணின் காட்சிகாண, வரு
கவென் றழைத்தாலன்றி வாழ்வுண்டோ வஞ்ச
னேற்கே. 3

வஞ்சனை யழுக்காறுதி வைத்திடும் பாண்டமான,
நெஞ்சனை வலிதின்மேன்மே னெக்குநெக் குருகப்
பண்ணி, யஞ்சலிசெய்யுங் கையுமருவிநீர் விழியுமா

கத், தஞ்சமென் .றிரங்கிக்காக்கத் தற்பராபன முர
க்கே. 4

உனக்குநா னடித்தொண்டாகி யுன்னடிக் கன்பு
செய்ய, வெனக்குநீ தோற்றியஞ் சேலென்னுநா
ளெந்தநாளோ, மனக்கிலேசங்க ளூர்ந்தமாதவர்க் கி
ரண்டற் றுங்குந், தனக்குநே ரில்லாவொன்றேசச்
சிதானந்த வாழ்வே 5

வாழ்வென வயங்கி யென்னே வசஞ்செய்து மருட்
டும் பாழ்த்த, வூழ்வினைப்பகுதி கெட்டிங் குன்னே
யுங் கிட்டுவேனே, தாழ்வெனுஞ் சமயநீங்கித்தமை
யுணர்ந்தோர் கட்கெல்லாஞ், சூழ்வெளிப்பொருளே
முக்கட்சோதியே யமரரேறே. 6

ஏறுவாம் பரியாவாடை யிருங்கலையுரி யாவென்
றும், நாறுநற் சாந்தநீறு நஞ்சமே யமுதாக்கொண்
ட, கூறருங் குணத்தோ யுன்றன் குரைகழல் குறுகி
னல்லா, லாறுமோ தாபசோப மகலுமோவல்ல
ரூனே. 7

தானமுந் தவமும் யோகத்தன்மையு முணராவெ
ன்பால், ஞானமுந் தெவிட்டாவின்ப நன்மையுநல்
குவாயோ, பானலங்கவர்ந்த தீஞ்சொற் பச்சிளங்
கிள்ளைகாண, வானவரிறைஞ்ச மன்றுள் வயங்கிய
நடத்தினனே. 8

நடத்தியிவ்வுலகையெவ்லா நாதநீநிறைந்ததன்மை
திடத்துட னறிந்தானந்தத் தெள்ளமு தருந்திடா
தே, விடத்திர ளனையகாம வேட்கையிலழுந்திமா
யைச், சடத்தினை மெய்யென்றெண்ணித் தளரவோ 9
தனியனேனே.

தனிவளர் பொருளேமாறுத் தண்ணருங் கருணை
பூத்த, வினியகற் பகமேமுக்க ணைந்தையே நினைக்
கன்பின்றி, நனிபெருங் குடிலங்காட்டு நயனவேற்
கரியகூந்தல், வனிதையர் மயக்கிலாழ்ந்து வருந்த
வோ வம்பனேனே. 10

சிவன் செயல்

சிவன்செயலாலே யாதும் வருமெனத் தேறெ
ளுந், மவந்தரு நினைவையெல்லா மகற்றிலெனைச்
வெள்ளங், கவர்ந்துகொண் டிழுப்பவந்தக் கட்டிலே
யகப்பட்டையோ, பவந்தனை யீட்டியீட்டிப் பதைக்
கின்றேன் பாவியேனே. 1

பாவியேனினி யென்செய்கேன் பரமனே பணிந்
துன்பாதஞ், சேவியேன் விழிநீர்மல்கச் சிவசிவவெ
ன்று தேம்பி, யாவியே நிறையவந்த வழுதமே யெ
ன்னேனந்தோ, சாவிபோஞ் சமயத்தாழ்ந்து சகத்
திடைத் தவிக்கின்றேனே. 2

இடைந்திடைந் தேங்கிமெய் புளகிப்ப வெழுந்
தெழுந் தையநின்சரண, மடைந்தன னினி நீகை

விடே னுனக்கே யபயமென்றஞ்சலி செய்துள், ளு டைந்துடைந் தெழுது சித்திரப்பாவை யொத்துநா னசைவற நிற்பத், தொடர்ந்துநீ யெனையாட் கொள் ளுநா டென்றே சோதியே யாதிநாயகனே. 3

ஆதியாய்நடுவா யந்தமாய்ப் பந்தம்யாவு மற்றகம் புறநிறைந்த, சோதியாய்ச் சுகமாயிருந்த வெம்பெ ருமான் றெண்டனேன் சுகத்திலேயிருக்கப், போதி யா வண்ணங் கைவிடன் முறையோ புன்மையேனென் சென்செய்கேன் மனமோ, வாதியாநின்றதன்றியும் புல ன்சேர் வாயிலோ தீயினுங் கொடிதே. 4

வாயிலொ ரைந்திற் புலனெனும் வேடர்வந்தெனை யீர்த்துவெங்காமத், தீயிலேவெதுப்பி யுயிரொடுந் தின்னச் சிந்தைநைந்துருகி மெய்ம்மறந்து, தாயிலா ச் சேய்போ லலைந்தலைப் பட்டேன்றுயினுங் கருணை யாமன்றுள், நாயகமாகி யொளிவிடுமணியே நாதனே ஞானவாரிதியே. 5

ஞானமே வடிவாய்த் தேடுவார்தேடு நாட்டமே நாட்டத்து ணிறைந்த, வானமேயெனக்குவந்து வந் தோங்கு மார்க்கமே மருளர்தாமறியா, மோனமே முதலே முத்திநல்வித்தே முடிவிலா வின்பமே செய்யுந், தானமே தவமே நின்னைநா னினைந்தேன் றமிய னேன் றனைமறப்பதற்கே. 6

மறமலி புலகவாழ்க்கையே வேண்டும் வந்துநின்
னன்பர்தம் பணியா, மறமதுகிடைக்கினன்றி யா
னந்த வற்புத நிட்டையி னிமித்தந், துறவதுவேண்
டு மெளனியாயெனக்குத் தூயநல்லருடரி னின்னம்,
பிறவியும் வேண்டும் யானென திறக்கப் பெற்றவர்
பெற்றிடும்பேறே. 7

பெற்றவர்பெற்ற பெருந்தவக்குன்றே பெருகிய
கருணைவாரிதியே, நற்றவத்துணையே யானந்தக்கட
லே ஞாதுரு ஞானஞேயங்க, ளற்றவர்க் கறுத நட்
புடைக் கலப்பே யநேகமாய் நின்னடிக்கன்பு, கற்ற
துங்கேள்வி கேட்டது நின்னைக்கண்டிடும் பொருட்
டன்றே காணே. 8

அன்றுநால் வருக்கு மொளிநெறி காட்டுமன்பு
டைச் சோதியே செம்பொன், மன்றுண் முக்கண்
ணுங் காளகண்டமுமாய் வயங்கியவானமே யென்
னுட், டுன்றுகூரிருளைத் துரந்திடு மதியேதுன்பமு
மின்பமுமாகி, நின்றவாதனையைக் கடந்தவர் நினை
வேநேசமே நின்பரம்யானே. 9

யானெனல் காணேன் பூரணநிறைவில் யாதினு
மிருந்த பேரொளிநீ, தானெனநிற்குஞ் சமத்துற
வென்னைத் தன்னவனுக்கவுந் தகுங்காண், வானென
வயங்கி யொன்றிரண் டென்னு மார்க்கமா நெறிதந்
துமாறுத, தேனென ருசித்து ளன்பரைக் கலந்த
செல்வமே சிற்பர சிவமே. 10

தன்னையொருவர்

தன்னை யொருவர்க் கறிவரிதாய்த் தானே தானு
யெங்குநிறைந், துன்னற்கரிய பரவெளியா யுலவா
வழுதா யொளிவிளக்கா, யென்னுட் கலந்தா யானறி
யாதிருந்தா யிறைவா வினியேனும், நின்னைப்பெறு
மா றெனக்கருளாநிலையைக் கொடுக்க நினையாயோ. 1

நினையு நினைவுக் கெட்டாத நெறிபெற் றுணர்ந்த
நெறியாளர், வினையைக்கரைக்கும் பரமவின்ப வெள்
ளப் பெருக்கே நினதருளான், மனவிபுதல்வ ரன்னை
பிதா மாடுவீடன் றிடுமயக்கந், தனையுமறந் திங்
குனை மறவாத் தன்மைவருமோ தமியேற்கே. 2

வரும்போ மென்னு மிருநிலைமை மன்னு தொரு
தன் மைத்தாகிக், கரும்பே தேனே முக்கனியோ
வென்னவென்னுட் கலந்துநலந், தரும்பேரின்பப்
பொருளேநின் றன்னைநினைந்து நெக்குருகே, னிரும்
போ கல்லோ மரமோ வென் னிதயமியாதென் றறி
யேனே. 3

அறியுந் தரமோ நானுன்னை யறிவுக்கறிவாய் நிற்
கையினுற், பிறியுந்தரமோ நீயென்னைப் பெம்மானே
பேரின்பமதாய்ச், செறியும் பொருணீ நின்னையன்
றிச் செறியாப் பொருணன் பெறும்பேற்றை, நெறி
நின் றுருகு விசாரித்தா னினக்கோவில்லை யெனக்
காமே. 4

எனதென் பதும்பொய் யானெனல் பொய்யெல்லா
மிறந்த விடங்காட்டும், நினதென்பதும் பொய்நீயெ
னல்பொய் நிற்குநிலைக்கே நேசித்தேன், மனதென்
பதுமோ வென்வசமாய் வாராதைய நின்னருளோ,
தனதென் பதுக்கு மிடங்காணேன் றமியேனெவ்வா
றுய்வேனே. 5

உய்யும்படிக்குன் றிருக்கருணை யொன்றைக் கொடு
த்தா லுடையாய்பாழும், பொய்யுமவாவு மழுக்காறும்
புடைபட்டோடு நன்னெறியாம், மெய்யுமறிவு பெறு
ம்பேறும் விளங்குமெனக்குன்னடியார்பாற், செய்யும்
பணியுங் கைகூடுஞ் சிந்தைத் துயருந் தீர்ந்திடுமே. 6

சிந்தைத் துயரென் றிருபாவி சினந்து சினந்து
போர்முயங்க, நிந்தைக்கிடமாய்ச் சகவாழ்வை நிலை
யென்றுணர்ந்தே நிற்கின்றே, னெந்தப்படி யுன்னரு
ள்வாய்க்கு மெனக்கப்படி நீயருள் செய்வாய், பந்தத்
துயரற் றவர்க்கெளிய பரமானந்தப்பழம்பொருளே.

பொருளைப் பூவைப் பூவையரைப் பொருளென்
றெண்ணு மொருபாவி, யிருளைத் துரந்திட்டொளி
நெறியை யெண்ணுட் பதிப்பதென்று கொலோ, தெ
ருளத் தெருள வன்பர் நெஞ்சந் தித்தித் துருகத்
தெவிட்டாத, வருளைப்பொழியுங் குணமுகிலே யறி
வானந்தத் தாரமுதே. 8

ஆராவமிர்தம் விரும்பினர்க ளறியவிடத்தை யமிர்தாக்கும், பேரானந்த சித்தனெனும் பெரியோ யாவிக்குரியோய் கேள், காரார்கிரக வலையினிடைக் கட்டுண்டிருந்த களைகளெல்லா, மூராலொருநாட் கையுணவேற் றுண்டாலெனக்கிங் கொழிந்திடுமே. 9

எனக்கென் றிருந்த வுடல்பொருளும் யானுநின வென் றீந்தவண்ண, மனத்துமிருந்து மிலாதாகவரு ளாய் நில்லா தழிவழக்காய், மனத்துட் புகுந்து மயங்கு மெனமதிக்குட் களங்கம்வந்த தென்னே, தனக்கிகான் றுவமை யறநிறைந்த தனியே தன்னந் தனிமுதலே. 10

ஆசையெனும்

ஆசையெனும் பெருங்காற்றாடிலவம் பஞ்செனவு மனதலையுங்காலம், மோசம்வரு மிதனாலே கற்றதுங் கேட்டதுந் தூர்ந்து முத்திக்கான, நேசமுநல் வாசமும்போய்ப்புலனயிற் கொடுமைபற்றி நிற்பரந்தோ, தேசுபழுத்தருள் பழுத்த பராபரமே நிராசையின் றேற் றெய்வமுண்டோ. 1

இரப்பானங் கொருவனவன் வேண்டுவ கேட்டருள் செயெனவேசற்றேதான், புரப்பான்ற னருணடியிருப்பதுபோ லெங்குநிறை பொருளே கேளாய், மரப்பான்மை நெஞ்சினன் யான் வேண்டுவகேட்

டிரங்கெனவே மௌனத்தோடங், தரப்பான்மை
யருணிறைவி லிருப்பதுவோ பராபரமே சகச
நிட்டை. 2

சாட்டையிற் பம்பர சாலம் போலெலா
மாட்டுவா னிறையென வறிந்து நெஞ்சமே
தேட்டமொன் றறவருட் செயனி னிற்றியேல்
வீட்டறந் துறவற மிரண்டு மேன்மையே. 3

தன்னெஞ்ச நினைப்பொழியா தறிவிலிநான் ஞான
மெனுந் தன்மைபேச, வுன்னெஞ்ச மகிழ்ந்தொரு
சொல் லுரைத்தனையே யதனையுன்னி யுருகேனையா,
வன்னெஞ்சோ விரங்காத மரநெஞ்சோ விருப்புமெ
ஞ்சோ வைரமான, கன்னெஞ்சோ வலதுமண்ணுங்
கட்டிநெஞ்சோ வெனநெஞ்சங் கருதிற்றிலனே. 4

வாழி சோபனம் வாழிநல் லன்பர்கள்
சூழவந்தரு டோற்றமுஞ் சோபன
மாழி போலரு ளையன் மவுனத்தா
லேழை யென்பெற்ற வின்பமுஞ் சோபனம். 5

கொடுக்கின் றோர்கள்பாற் குறைவையா தியா
னெனுங் குதர்க்கம், விடுக்கின் றோர்கள்பாற் பிரிகி
லா துள்ளன்பு விடாதே, யடுக்கின்றோர்களுக் கிரங்
கிடுந் தண்டமிழலங்கல், தொடுக்கின் றோர்களைச்
சோதியா ததுபரஞ்சோதி. 6

உலக மாயையி லேயெளி யேன்றனை யுழலவிட் டனை யேயுடை யாயரு, ளிலகு பேரின்ப வீட்டினி லென்னையு மிருத்தி வைப்பதெக் காலஞ்சொலா யெ ழிற், றிலகவாணுதற் பைந்தொடி கண்ணினை தேக்க நாடகஞ்செய்தடி யார்க்கெலா, மலகிலாவினை தீர்க்கத் துசங்கட்டு மப்பனேயரு ளானந்த சோ தியே. 7

முன்னிலைச் சுட்டொழிதியெனப் பல்காலு நெஞ் சேநான் மொழிந்தே னேநின், றன்னிலையைக் காட் டாதே யென்னையொன்றுச் சூட்டாதே சரணன் போந்த, வந்நிலையேநிலையந்த நிலையிலேசித்திமுத்தி யனைத்துந் தோன்றும், நன்னிலையீ தன்றியிலை சுக மென்றே சுகர்முதலோர் நாடினரே. 8

அத்துவிதம் பெறும்பேறென் றறியாமலியானெ னும்பே யகந்தையோடு, மத்தமதி யினர்போல மனங்கிடப்ப வின்னமின்னம் வருந்துவேனை,சுத்த பரி பூரணமாய் நின்மலமா யகண்டிதமாய்ச் சொரு பானந்த, சத்திகணீங் காதவணந் தன்மயமாயருள் பழுத்துத் தழைத்தவொன்றே. 9

தந்தைதாயுநீ யென்னுயிர்த்துணையுநீ சஞ்சலமது தீர்க்க, வந்தசேதிக வடிவுநீ யுனையலான் மற்றொரு துணைகாணே, னந்தமாதியு மளப்பருஞ் சோதியே

பாதியே யடியார்தஞ், சிந்தைமேவிய தாயுமானவ
னெனுஞ் சிரகிரிப் பெருமானே. 10

காதிலோலையை வரைந்துமேற் குமிழைபுங்கறுவி
வேள், கருநீலப் போதுபோன்றிடுங் கண்ணியர் மய
க்கிலெப் போதுமே தளராமன், மாதுகாதலி பங்
கனையபங்கனை மாடமாளிகை சூழுஞ், சேதுமேவிய
ராமநா யகன்றனைச் சிந்தைசெய் மடநெஞ்சே. 11

அண்டமுமாய்ப் பிண்டமுமா யளவிலாதவா ருயி
ருக்கோருயிரா யமர்ந்தாயானுற், கண்டவரார் கேட்
டவரா ருன்னுலுன்னைக் காண்பதல்லா லென்னறி
வாற் காணப்போமோ, வண்டுளப மணிமார்பன்
புதல்வனெடு மனைவியொடுங் குடியிருந்து வணங்கிப்
போற்றும், புண்டரிக புரத்தினிலு தாந்தமெளன
போதாந்த நடம்புரியும் புனிதவாழ்வே. 12

பொறியிற் செறியையம் புலக்கனியைப் புந்திக்கவ
ராற் புகுந்திழுத்து, மறுகிச்சுழலு மனக்குரங்கு
மாளாவாளா விருப்பேனை, வறிவுக்கறிவாய்ப்பூரண
மா யகண்டானந்த மயமாகிப், பிறிவற்றிருக்கும்
பெருங்கருணைப் பெம்மானே யெம்பெருமானே. 13

உரையுணர் விறந்து தம்மை யுணர்பவ ருணர்வி
னூடே, கரையிலா வின்ப வெள்ளங் காட்டிடு முகி

லேமாரூப், பரையெனுங்கிரணஞ்சூழ்ந்த பானுவே
நின்னைப்பற்றித், திரையிலாநீர்போற் சித்தந்தெளி
வதே சிறியனேனே. 14

கேவல சகலமின்றிக் கீழாடு மேலாயெங்கு
மேவிய வகுளின் கண்ணுய் மேவிட மேலாயின்பந்
தாவிட வின்பாதீதத் தனியிடை யிருத்திவைத்த
தேவெனுமௌனிசெம்பொற்சேவடிசிந்தைசெய்வாம்

நேற்றுளா ரின்றுமாளா நின்றன ரதனைக்கண்டும்,
போற்றிலே னின்னையந்தோ போக்கினேன் வீணே
கால, மாற்றிலே னகண்டானந்த வண்ணலே யள
வின் மாயைச், சேற்றிலேயின்னம்வீழ்ந்து திளைக்க
வோ சிறியனேனே. 16

போதமென்பதே விளக்கொவ்வு மவித்தைபொய்
யிருளாந், தீதிலாவிளக் கெடுத்திரு டேடவுஞ் சிக்
கா, தாதலாலறிவாய்நின்ற விடத்தறியாமை, யே
தில்லையென் றெம்பிரான் சுருதியே யியம்பும். 17

சுருதியேசிவா கமங்களே யுங்களாற் சொல்லு,
மொரு தனிப்பொரு ளளவையீ தென்னவா புண்
டோ, பொருதிரைக் கடனுண்மண லெண்ணினும்

புகலக், கருதவெட்டிடா நிறைபொரு ளளவையார் காண்பார். 18

மின்னேப் போன்றன வகிலமென் றறிந்துமெய்ப் பொருளா, முன்னேப் போன்றநற் பரம்பொரு ளில் லையென் றோர்ந்து, பொன்னேப் போன்றநின் போ தங்கொண் டுன்பணி பொருந்தா, வென்னேப் போ ன்றுள வேழையரைய விங்கெவரே. 19

தாயுந் தந்தையு மெனக்குற வாவதுஞ்சாற்றி னையு நீயுநின் னருளுநின் னடியரு மன்றே மேய னேன்றிரு வடியிணைத் தாமரைபிடித்தே னைய னேயென யாளுடை முக்கணையகனே. 20

காந்தமதை யெதிர்காணிற் கருந்தாது செல்லு மந்தக் காந்தத் தொன்று, தேய்ந்தவிட மெங்கேதா னங்கேதான் சலிப்பறவு மிருக்குமாபோற், சாந்த பதப் பரம்பொருளே பற்றுபொரு ளிக்குமத்தா ற்சலிக்குஞ் சித்தம், வாய்ந்தபொரு ளில்லையெனிற் பேசாமை நின்றநிலை வாய்க்குமன்றே. 21

பொற்புறுங் கருத்தேதக மாயதிற் பொருந்தக், கற்பின் மங்கைய ரென்விழி கதவுபோற் கவினச், சொற்ப னத்தினுஞ்சோர்வின் றியிருந்தநான் சோர் ந்து, நிற்பதற்கிந்த விளைவந்தவா றென்கொனிமலா

வந்தவாறிந்த விணைவழி யிதுவென மதிக்கத்
தந்தவாறுண்டோ வுள்ளுணர் விலையன்றித் தமியே
னெந்த வாறுகண் டிரங்கவு மிலகற்றநூலா
லெந்த வாறினித் தற்பரா வுய்குவே னேழை. 23

சொல்லாலும் பொருளாலு மளவையாலுந் தொ
டரவொண்ணு வருணிறியைத தொடர்ந்துநாடி,
நல்லார்க ளவையகத்தே யிருக்கவைத்தாய் நன்னர்
நெஞ்சந் தன்னலமு நணுகுவேனே, வில்லாளியா
யுலகோ டியிரை யீன்றிட் டெண்ணரிய யோகினுக்
குமிவனே யென்னக், கல்லாலின் கீழிருந்த செக்கர்
மேனிக் கற்பகமே பராபரமே கைலைவாழ்வே. 24

சாக்கிரமா நுதனிலிந் திரியம் பத்துஞ் சத்தா
தி வசனாதி வாயு பத்து, நீக்கமி லந்தக்கரணம் புரு
டனேடு நின்றதுமுப் பானைந்து நிலவுங்கண்டத்,
தாக்கியசொப் பனமதனில் வாயுபத்து மடுத்தனசத்
தாதிவச னாதியாக, நோக்குகர ணம்புருடனுடனே
கூட நுவல்வரிரு பத்தைந்தா நுண்ணியோரே. 25

சுழுத்தியித யந்தனிற்பி ராணன்சித்தஞ்சொல்ல
ரிய புருடனுடன் மூன்றதாகும், வழுத்திய நாபி
யிற்றிரியம் பிராணனேடு மன்னுபுரு டனுங்கூட
வயங்கா நிற்கு, மழுத்திடுமூ லந்தன்னிற்றுரியாதீத

மதனிடையே புருடனென்றி யமருஞானம், பழுத்திடும் பக்குவரறிவ ரவத்தையைந்திற்பாங்குபெறக் கருவிநிற்கும் பரிசுதானே. 26

இடத்தைக் காத்திட்ட சுவாவெனப் புன்புலாலி றைச்சிச், சடத்தைக் காத்திட்டநாயினேனுன்னன் பர்தயங்கு, மடத்தைக் காத்திட்ட சேடத்தால் வி சேடமாய் வாழ, விடத்தைக் காத்திட்ட கண்டத் தோய் நின்னருள் வேண்டும். 27

வாத னைப்பழக் கத்தினுன் மனமந்த மனத்தா லோத வந்திடு முரையுரைப் படிதொழி லுளவா மேதமம்மன மாயை யென்றிடிற் கண்டவெல்லா மாதரஞ் செயாப் பொய்யதற் கையமுண்டாமோ.

ஐய வாதனைப் பழக்கமே மனநினை வதுதான், வைய மீதினிற் பரம்பரை யாதினுமருவு, மெய்யி னின்றெளிர் பெரியவர் சார்வுற்று விளங்கிப், பொ ய்யதென்பதை யொருவிமெய் யுணருதல்போதம். ()

குலமி லான்குணங் குறிவிலான்குறைவிலான் கொடிதாம், புலமி லான்றனர்க் கென்னவோர் பற்றி லான் பொருந்து, பிலமிலான்மைந்தர் மனைவியில்லா னெவ னவன்சஞ், சலமி லான்முத்தி தரும்பர சிவ னெனத் தகுமே. 30

கடத்தை மண்ணென வுடைந்தபோ தோவிந்தக் கருமச், சடத்தைப் பொய்யென விறந்தபோதோ சொலத் தருமம், விடத்தை நல்லமிர் தாவுண்டுபொற்பொது வெளிக்கே, நடத்தைக் காட்டியெவ் வுயிரையு நடப்பிக்கு நலத்தோய். 31

நானெனவு நீயெனவு மிருதன்மை நாடாமனதேவ சும்மா, தானமரு நிலையிதுவே சத்தியஞ் சத்திய மெனநீ தமியனேற்கு, மோனகுரு வாகியுங்கை காட்டினையே திரும்பவுநான் முளைத்துத் தோன்றி, மானதமார்க் கம்புரிந்திங் கலைந்தேனே பரந்தேனே வஞ்சனேனே. 32

தன்மயஞ் சுபாவஞ் சுத்தந் தண்ணருள் வடிஞ் சாந்த, மின்மயமான வண்டவெளி யுருவான பூர்த்தி, யென்மய மெனக்குக் காட்டா தெனைய பகரிக்க வந்த, சின்மய மகண்டாகாரந் தரிணுதிக்க மூர்த்தம். 33

சிற்றரும்பன சிற்றறி வாளனே தெளிந்தான்
மற்ற ரும்பென மலரெனப் போறிவாகிக்
கற்றரும்பிய கேள்வியான் மதித்திடக் கதிச்சீர்
முற்றரும்பியமௌனியாய்ப்பரத்திடைமுளைப்பான்

மயக்குகிந்தனை தெளிவென விருநெறிவகுப்பால், நயக்கு மொன்றன்பா லொன்றிலை யெனனல வழ

க்கே, யியக்க முற்றிடு மயக்கத்திற் றெளிவுற வினி
தாம், பயக்க வல்லதோர் தெளிவுடை யவர்க்கெய்
தல் பண்பே. 35

அருள்வடி வேழுமூர்த்த மவைகள்சோ பானமெ
ன்றே, சுருதிசொல்லிய வாற்றுலே தொழுந்தெய்வ
மெல்லாமென்றே, மருளெனக் கில்லைமுன்பின் வரு
நெறிக் கிவ்வழக்குத். தெருளின்முன் னிலையாமுன்
னைச் சேர்ந்தியான் றெளிகின்றேனே. 36

எத்தனை பிறப்போ வெத்தனை யிறப்போ வெளி
யனைற் கிதுவரையமைத்த, தத்தனையெல்லா மறிந்
தநீ யறிவை யறிவிலி யறிகிலே னந்தோ, சித்தமும்
வாக்குந் தேகமு நினவே சென்மமு மினியெனலாற்
று, வைத்திடுங்கென்னை நின்னடிக்குடியா மறைமுடி
யிருந்தவான் பொருளே. 37

வான்பொருளாகி யெங்குநீ யிருப்ப வந்தனைக்
கொடுத்துநீ யாகா, தேன்பொருள் போலக் கிடக்
கின்றேன் முன்னையிருவினை வாதனையன்றே, தீன்
பொருளான வமிர்தமேநின்னைச் சிந்தையிற்பாவனை
செய்யு, நான்பொரு ளானேனல்ல னல்லாசை நானி
றந்திருப்பது நாட்டம். 38

நாட்டமூன்றுடைய செந்நிறமணியே நடுவுறுநா
யக விளக்கே, கோட்டமில் குணத்தோர்க் கெளிய

நிர்க்குணமே கோதிலா வமிர்தமே நின்னை, வாட்
டமினெஞ்சங் கிண்ணமாச் சேர்த்து வாய்மடுத்தரு
ந்தினனுங்கே, பாட்டளிநறவமுண்டயர்ந்ததுபோற்
பற்றயர்ந் திருப்பதென் னுளோ. 39

என்னுடையுயிரே யென்னுளத்தறிவே யென்னு
டை யன்பெனு நெறியாய், கன்னன்முக் கனிதேன்
கண்டமிர் தென்னக்கலந்தெனை மேவிடக் கருணை,
மன்னிய வுறவே யுன்னைநான் பிரியா வண்ணமென்
மனமெனுங் கருவி, தன்னதுவழியற் றென்னுழைக்
கிடப்பத் தண்ணருள் வரமதுவேண்டும். 40

எனக்கெனச்செயல்

எனக்கெ னச்செயல் வேறிலையாவுமிங் கொருநின்
றனக்கெனத்தகு முடல்பொரு ளாவியுந் தந்தேன்
மனத்தகத்துள வழுக்கெலா மாற்றியெம் பிரானீ
நினைத்தபடிப்படி யப்படி யருளுதனீ தம். 1

உளவரிந்தெலா நின்செய லாமென வுணர்ந்தோர்க்
களவிலானந்த மளித்தனை யறிவிலாப் புன்மைக்
களவுநாயினேற் கிவ்வண மமைத்தனை கருத்துத்
தளருந் தன்மையிங்காரொடு புகலுவேன் றக்கோய்.

என்னைத் தானின்ன வண்ணமென் றறிகிலாவேழை
தன்னைத் தானறிந் திடவருள் புரிதியேற் றக்கோய்
பின்னைத்தா னின்றனருள் பெற்றஃதவப்பெரியோர்
நின்னைத்தா னிகராரென வாழ்த்துவர் நெறியால். 3

ஏதமின்றித் தன்னடியிணைக் கன்புதா னீட்டுங்
காத லன்பர்க்குக் கதிநிலை யீதெனக் காட்டும்
போதநித்திய புண்ணிய வெண்ணரும் புவன
நாததற்பர நானெவ்வா றுய்குவே னவிலாய். 4

வேதமெத்தனை யத்தனை சிரத்தினும் விளங்கும்
பாதநித்திய பரம்பர நிரந்தர பரம
நாததற்பர சிற்பர வடிவமாய் நடிக்கு
நீதநிர்க்குண நினையன்றி யொன்று நானினையேன். 5

நெறிக டாம்பல பலவுமா யந்தந்த நெறிக்காஞ்
செறியுந் தெய்வமும் பலபலவாகவுஞ் செறிந்தா
லறியுந் தன்மையிங் காருனையறிவினு லறிந்தோர்
பிறியுந் தன்மையில் லாவகை கலக்கின்றபெரியோய்
பெரியவண்டங்க ளெத்தனை யமைத்ததிற் பிறங்கு
மூரியபல் லுயிரெத்தனை யமைத்ததற் குறுதி
வருவதெத்தனை யமைத்தனை யமைத்தருள்வளர்க்கு
மரியதத்துவவெனக்கிந்த வண்ணமேனமைத்தாய். 7

கணமதேதனுநின் காரணந் தன்னையே கருத்தி
லுணருமாதவர்க் கானந்த முதவினை யொன்றுங்
குணமிலாத பொய்வஞ்சனுக் கெந்தை நிர்க்குணமா
மணமுலாமலர்ப் பதந்தரின் யாருனை மறுப்பார். 8

கன்னன்முக்கனி கண்டுதேன் சருக்கரை கலந்த,
தென்னமுத்தியிற் கலந்தவர்க்கின்பமாயிருக்கு, நன்
னலத்த நின்னற்பதந் துணையெனநம்பச், சொன்ன
வர்க்கெலா லாங்கைம் மாறில்லையென் சொல்வேன்.

தந்தைதாய் தமர்மகவெனு மவையெலாஞ் சகத்திற்
பந்தமாமென்றே யருமறை வாயிலுற் பகர்ந்த
வெந்தைநீயெனை யின்னமவ் வல்லலி லிருத்திற்
சுந்தைதான்றெளிந்தெவ்வண முய்வணஞ்செப்பாய்.

துய்யன் றண்ணருள் வடிவினன் பொறுமையாற்
றுலங்கு, மெய்யனென்றுனை யையனே யடைந்தன
ன்மெத்த, நொய்ய னுண்ணிய வறிவில னென்றை
நூருக்கும், பொய்யனென் றெனைப் புறம்விடி னென்
செய்வேன் புகலாய். 11

ஒன்றதாய்ப்பல வாயுயிர்த் திரட்கெலா முறுதி,
யென்றதா யென்று முள்ளதா யெவற்றினு மிசைய

நின்ற தாய்நிலை நின்றிடு மறிஞுவென்னெஞ்சம்,மன்
றதாயின்ப வுருக்கொடு நடித்திடின் வாழ்வேன். 12

தனியிருந் தருட்சகசமே பொருந்திடத் தமியேற்
கினியிரங்குதல் கடனிது சமயமென் னிதயக்
கனிவுமப்படி யாயின தாதலாற் கருணைப்
புனிதநீயறி யாததொன் றுள்ளதோ புகலாய். 13

திருந்துசீரடித் தாமரைக் கன்புதான் செய்யப்,
பொருந்துநாணல்ல புண்ணியஞ் செய்யுநாள் பொரு
ந்தா, திருந்த நாள்வெகு தீவினையிழைத்த நாளெ
ன்ரு, லருந்த வாவுனைப் பொருந்துநா ளெந்தநா
ளடிமை. 14

பின்னுமுன்னுமாய் நடுவுமா யாவினும் பெரிய,
தென்னுந் தன்மையா யெவ்வுயிர்த் திரளையுமியக்கி,
மன்னுந் தண்ணருள்வடிவமே யுனக்கன்புவைத்துந்,
துன்னுமின்னலே னயானெனு மகந்தையேன்சொல்
லாய். 15

மின்னை யன்னபொய் வாழ்க்கையே நிலையென
மெய்யா, முன்னைநான் மறந்தெவ்வண முய்வண
முரையாய், முன்னை வல்வினைவேரற முடித்தென்று
முடியாத், தன்னைத் தன்னடியார்க் கருள்புரிந்திடுந்
தக்கோய். 16

எம்பராபர வெம்முயிர்த் துணைவவிவன் றிறை
ஞ்சு, மும்ப ரிம்பர்க்கு முளக்கணை நடிக்கின்ரு யு
ன்ற, னம்பொன்மா மலர்ப்பதத்தையே துணையென
வடிமை, நம்பினேனினிப் புரப்பதெக் காலமோ நவி
லாய். 17

பாடியாடிநின் றிரங்கிநின் பதமலர் முடிமேற்
சூடி வாழ்ந்தன ரமலநின் னடியர்யான் ரெழும்ப
ணடியேயிந்த வுலகத்தை மெய்யென நம்பித்
தேடினேன்வெறுந்தீமையேயென்னினிச்செய்வேன்

களவு வஞ்சனை காமமென் றிவையெலாங் காட்டு
மளவு மாயையிங் காரெனக் கமைத்தன ரையா
வுளவிலே யெனக்குள்ளவா றுணர்த்தி லுன் னடிமை
வளருமாமதி போன்மதி தளர்வின்றி வாழ்வேன்.

வான நாயக வானவர் நாயக வளங்கூர்
ஞான நாயக நான்மறை நாயக நலஞ்சேர்
மோன நாயக நின்னடிக் கன்பின்றி முற்றுந்
தீனரையகம் வாடவோ வென்செய்வேன் செப்பாய்.

ஏதமற்றவர்க் கின்பமே பொழிகின்ற விறையே
பாதகக்கருங் கன்மனங் கோயிலாப் பரிந்து
சூதகத்தரு யாதினு மிச்சைமேற் ரேன்றும்
வாதனைக்கிட மாயினே னெவ்வணம் வாழ்வேன். 21

தெளிவோ டுகையோ வறிகிலா னறிவிலான் சிறிது
மளியிலானிவன் றிருவருட் கயலென வறிந்தோ[லா
வெளியனுக்கினெயென்செய்வேனென்செய்வேனெல்
வொளியு மாய்நிறை வெளியுமா யாவுமா முறவோய்.

கண்ணி னுண்மணி யென்னவே தொழுமன்பர்
கருத்துள், நண்ணுகின்றநின் னருளெனக் கெந்தநா
ணணுகும், மண்ணும் விண்ணு மற்றுமுள்ளன பூத
முமாருப், பெண்ணு மாணுமா யல்லவாய் நிற்கின்ற
பெரியோய். 23

சகமெ லாந்தனி புரந்தனெ தகவுடைத் தக்கோ
ரகமெ லாநிறைந் தானந்த மாயினெ யளவின்
மகமெ லாம்புரிந் தோரைவாழ் வித்தனெ மாரு
விகமெலா மெனைப்பிறந் திடச் செய்ததேதனெந்தாய்.

ஏய்ந்த நல்லருள் பெற்றவர்க்கேவலா யெளியேன், வாய்ந்த பேரன்பு வளர்க்கவுங் கருணைநீ வளர்ப்பா, யாய்ந்த மாமறை யெத்தனெ யத்தனெ யறிவாற், ரோய்ந்த பேர்கட்குந் தோன்றிலாத் தோன்றலாந் தூயோய். 25

தக்க நின்னருட் கேள்வியோ சிறிதின்றித் தமியேன், மிக்க தெய்வமே நின்னின்ப வெள்ளத்தில் வீழ்ந், தெக்க ரும்தந்தை மகவெனும் பாசக்கட்டு

டனே, துக்க வெள்ளத்தி லாழ்கின்றே னென்செய் வான் றுணிந்தேதன். 26

பவம்பு ரிந்திடும் பாவியேற் கருணைலே பதியத் தவஞ்செ யும்படி தயவுசெய் தருள்வதே கரும மவம்பு ரிந்திடார்க் கானந்த வமிர்தத்தை யளிக்க நவங்கொடத்துவத் திரையெறிகடலெனுநலத்தாய்.

உற்றுணர்ந்தெலா நீயல தில்லையென் றுனையே பற்றுகின்றன ரெந்தை நின்னடியர் யான்பாவி முற்றுமாயமாஞ் சகத்தையே மெய்யென முதற்ற னற்றிருந்திடத்தாழில்செய்வான்றனிகரானேன்

மண்டலத்தின்

மண்டலத்தின் மிசையொருவன் செய்த வித்தை யகோ வெனவும் வாரணுதி, யண்டமவை யடுக்கடுக் கா யந்தரத்தி னிறுத்து மவதானம்போல, வெண்டி ருநல் லகிலாண்ட கோடியைத் தன்னருள் வெளியி லிலகவைத்துக், கொண்டுநின்ற யற்புதத்தை யெவ ராலு நிச்சயிக்கக் கூடாவொன்றை. 1

ஒன்றிரண்டாய் விவகரிக்கும் விவகாரங் கடந் தேழாம் யோகபூமி, நின்று தெளிந்தவர் பேசா

மௌனநியா யத்துநிறை நிறைவைத் தன்னை, அன் றியொரு பொருளிலதா வெப்பொருட்குந் தான் முதலா யசலமாகி, யென்றுமுள்ள வின்பத்தைத் தண்ணென்ற சாந்தபத வியற்கை தன்னை. 2

பதமூன்றுங் கடந்தவர்க்கு மேலான ஞானபதப் பரிசு காட்டிச், சதமாகி நிராலம்ப சாக்ஷியதா யாரம் பத் தன்மையாகி, விதம்யாவுங் கடந்தவித்தை யெனுமிருளைக்கீண்டெழுந்து விமலமாகி, மதமாறுங் காணுதவானந்த சாகரத்தை மௌனவாழ்வை. 3

வாழ்வனைத்துந் தந்தவின்ப மாகடலைநல்லமிர்த மணியைப் பொன்னைத், தாழ்வற வென்னுளத்திரு ந்த தத்துவத்தை யத்துவிதசாரந்தன்னைச், சூழ்பெ ரும்பே ரொளியையொளி பரந்தபர வெளியை யின் பச்சுகத்தைதமாரு, வேழுலகுங்கலந்தின்ரூய்நாளையா யென்றுமா மியற்கைதன்னை. 4

தன்னையறிந் தவர்தம்மைத் தானுகச் செய்தரு ளுஞ் சமத்தைலோக, மின்னைநிகர்த் திடவழியாச் சொரூபானந் தச்சுடரை வேதமாதி, யென்னையறி வரிதென்னச் சமயகோ டிகளிடைய விடையரூத, பொன்னைவிரித் திடுமுலகத் தும்பருமிம் பரும்பர வும் புனிதமெய்யை. 5

பரவரிய பரசிவமாய துவெனலாய் நா னெனலாய்ப் பாசசாலம், விரவிநின்ற விசித்திரத்தை யைக்ய பதத் தினிதிருந்த விவேகந்தன்னை, இரவுபகனினை ப்புமறப் பெனுந்தொந்த மறியார்க ளிதயம்வதச், சிர்மெனவாழ் பராபரத்தை யானந்த நீங்காத சிதா காசத்தை. 6

அத்துவித வனுபவத்தை யனந்தமறை யின்ன மின்ன மறியே மென்னு, நித்தியத்தை நிராமயத் தை நிர்க்குணத்தைத் தன்னருளா நினைவுக்குள்ளே, வைத்துவைத்துப் பார்ப்பவரைத் தாஞகவெந்நா ளும்வளர்த்துக்காக்குஞ், சித்தினமா தூவெளியைத் தன்மயமா மானந்தத் தெய்வந் தன்னை. 7

தன்னிலே தாஞக நினைந்துகனிந் தவிழ்ந்துசுக சமாதியாகப், பொன்னிலேபணிபோலு மாயைதரு மனமேமபுன் புரைகடீர்ந்தா, யென்னிலே யான்பி ழைப்பேனெனக்கினியா ருன்போல்வாரில்லைபில்லை, உன்னிலோ திருவருளுக் கொப்பாவா யென்னுயிர்க் கோ ருறவுமாவாய். 8

உறவுடலை யெடுத்தவரிற் பிரமாதி யேனுமுனை யொழிந்துதள்ளற், கறவுமரி தரிதன்றே விகபரமு முன்னையன்றி யாவதுண்டோ, வறிதிலுன்னை யசத் தென்னல் வழக்கென்று சத்தினவும் வாழ்த்துவே

னென், சிறுமைகெடப் பெருமையினின் சென்மதே
யத்தினினீ செல்லல் வேண்டும். 9

வேண்டியநா ளென்னேடும் பழகியநீ யேனைப்பிரி
ந்த விசாரத்தாலே, மாணடுகிடக் கினுமந்தவெல்லை
யையும் பூரணமா வணக்கஞ்செய்வே, ணண்டகுரு
மௌனிதன்னுல் யானெனதற் றவனருணைனேவன்
பூவிற், காண்டகவென் சித்திமுத்தி யெனக்குண்டா
முன்னுலென் கவலைதீர்வேன். 10

தீராதவென்சனன வழக்கெல்லாந்தீருமிந்தச் சன
னத்தோடே, ஆரேனு மறிவரிய சீவன்முத்தி யுண்
டாகு மையவையோ, காரேனுங் கற்பகப்பூங்காவே
னு முனக்குவமை காட்டப் போமோ, பாராதியாக
வெழு மண்டலத்தி னின்மகிமை பகரலாமோ. 11

பாயப்புலி

பாயப்புலிமுன மான்கன்றைக் காட்டும்படியகில,
மாயைப் பெரும்படைக் கேயிலக் காவினை வைத்
தனையோ, நீயெப்படிவகுத தாலுநன்றேநின் பெரு
ங்கருணை, தாயொத் தடியர்க் கருள்சச்சி தானந்த
தற்பரமே. 1

தற்பரமாஞ் சிற்பரமாகி மன்றந் தனினடித்து,
நிற்பரம்போருகன் மால்பணி நீதரென் னெஞ்சக

மாங், கற்பரந் தாங்கு கரைந்திட வாணைத்த கா
ட்சிநல்கும், பொற்பரமாயென் வினைக்கருந்தாதைப்
பொடிசெய்ததே. 2

செய்யுந் தவஞ்சற்று மில்லாதநானுன் றிருவடிக்
கே, கொய்யும் புதுமலரிட்டு மெய்யன்பர் குழாத்
துடனே, கையுஞ் சிரமிசைக் கூப்பிநின்றுடிக் கசிந்
துருகி, உய்யும்படிக்கருள் செய்வதென் றோபுலியூ
ரத்தனே. 3

அத்தனைச் சிற்றம்பலவனை யென்னுயிராகிநின்ற,
சுத்தனைச்சுத்த வெளியானவனைச் சுகவடிவாம், நித்
தனை நித்த நிராதாரமாகிய நின்மலனை, எத்தனை
நாள்செல்லுமோமன மேகண் டிறைஞ்சுதற்கே. 4

கண்டா ருளத்தினிற் காலூன்றிப் பெய்யுங் கரு
ணைமுகி, லண்டார் புரத்துக்கு மன்பர்வினைக்கு மச
னிதன்னைக், கொண்டாடி னாமுனங் கூத்தாடு மத்
தன்றன் கோலமெல்லாம், விண்டாலம் மாவிவான்
றுங் காணுது வெட்ட வெறுவெளியே. 5

வெளியான நீயென் மனவெளியூடு விரவினையா,
வொளியாருங் கண்ணு மிரவியும்போனின் றுலாவு
வன்கா, ணளியாருங் கொன்றைச் சடையாட வம்
புலி யாடக்கங்கைத், துளியாடமன்று ணடமாடு
முக்கட் சுடர்க்கொழுந்தே. 6

கொழுந்தா துறைமலர்க் கோதையர் மோகக்கு
ரைகடலி, னழுந்தாத வண்ணநின் பாதப்புணைதந்
தருள்வதென்றே, எழுந்தா தரவுசெ யெம்பெருமா
னென்ற றிறைஞ்சி விண்ணோர், தொழுந்தாதையே
வெண் பொடிபூத்த மேனிச் சுகப்பொருளே. 7

சுகமாகு ஞானந் திருமேனியாகல்ல தொண்டர்
தங்க, ளகமேபொற் கோயி லெனமகிழ்ந் தேமன்று
ளாடியகற், பகமேயுன் பொன்னடி நீழல்கண்டாலன்
றிப் பாவிக்கிந்தச், செகமாயையானவ ருங்கோடை
நீங்குந் திறமில்லையே. 8

நீங்கா துயிருக் குயிராகி நின்ற நினையறிந்தே, தூ
ங்காமற் றூங்கினல் லாதே யெனக்குச் சுகமு முண்
டோ வோங்கார மாமைந் தெழுத்தாற் புவனத்தை
யுண்டுபண்ணிப், பாங்கா னடத்தும் பொருளே யக
ண்ட பரசிவமே. 9

சிவமாதி நான்முகக் கோவந்த மாமறை செப்பு
கின்ற, நவமா யிலங்கிய வொன்றே யிரண்டற்ற
நன்மை பெறு, தவமே தருமமம் புலப்பொறிக்கே
யென் னறிவுபொல்லாப், பவமே விளைக்கவென்றே
வெளி மானெனப் பாய்ந்ததுவே. 10

ஆறுத் திலங்கு சமயங்க ளாறுக்கு மாழ்கடை
லாய், வீறிப்பரந்த பரமான வானந்த வெள்ளமொ

ன்று, தேறித் தெளிந்து நிலைபெற்ற மாதவர் சித்த
த்திலே, யூறிப் பரந்தண்ட கோடியெல்லா நின்று
லாவியதே. 11

நடக்கினு மோடினு நிற்கினும் வேறொரு நாட்ட
மின்றிக், கிடக்கினுஞ் செவ்வி திருக்கினு நல்லருட்
கேள்வியிலே, தொடக்குமென் னெஞ்ச மனமற்ற
பூரணத் தொட்டிக்குளே, மூடக்குவன் யான்பர
மானந்த நித்திரை மூடிடுமே. 12

எண்ணுத தெண்ணிய நெஞ்சே துயரொழி யென்
னிரண்டு, கண்ணே யுறங்குறங் கென்னுணைமுக்கட்
கருணைப்பிரான், றண்ணுர் கருணை மவுனத்தினுன்
முத்தி சாதிக்கலாம், நண்ணுததான்றில்லையெல்லா
நலமு நமக்குளவே. 13

நானென் றொருமுத லுண்டென்ற நான்றலை
நாணவென்னுட், டானென் றொருமுதல் பூரணமா
கத் தலைப்பட்டொப்பி, லானந்தந்தன் னறிவை
யெல் லாமுண் டவசநல்கி, மோனந் தனைவிளத்தா
லினி யாது மொழிகுவதே. 14

தானந் தவஞ்சற்று மில்லாத நானுண்மை தான
றிந்து, மோனம் பொருளெனக் கண்டிடச் சற்குரு
மோனனுமாய்த், தானன்றனக்கிங் கிரங்கினை யேயி
னிச்சிந்தைக்கென்று, மானந்தானல்லவோபரமே
சச்சிதானந்தமே. 15

எனக்கோர் சுதந்தர மில்லையப்பா வெனக்கெய்ப் பில் வைப்பாய், மனக்கோ தகற்றும் பரம்பொரு ளே யென்னைவாழ்வித்திட, னினக்கேபரநின்னை நீ ங்காதபூரண நீள்கருணை, தனக்கே பரமினிச்சும்மா விருக்கத் தகுமென்றுமே. 16

இடம்பெறு வீடுமின் ஞர்சேய் சகமுமிருநிதியு, முடம்பைவிட் டாருயிர் போம்போதுகூடி யுடன் வருமோ, மடம்பெறுமாயை மனமே யினியிங்குவா மவுனி, திடம்பெறவைத்தமவுனஞ் சகாயந்தெரிந்து கொள்ளே. 17

நாற்றச் சடலத்தை யொன்பதுவாச னடைமனை யைச், சோற்றுப் பசையினை மும்மலபாண்டத்தி தாடக்கறையை, யாற்றுப் பெருக்கன்ன கன்மப்பெரு க்கை யடர்கிருமிச், சேற்றைத் துணையென்ற நாய் க்குமுண் டோகதி சேர்வதுவே. 18

பொய்யா ருலக நிலையல்ல கானற்புனலெனவே, மெய்யா வறிந்தென்ன வென்னுலிதனை விடப்படு மோ, கையான் மவுனந் தெரித்தேதகல் லானிழற் கண்ணிருந்த, ஐயாவப் பாவென் னரசேமுக்கண் ணுடை யாரமுதே. 19

ஆரா வமுதன மோனம் வகித்துக்கல் லானிழற் கீழ்ப், பேராதுநால்வருடன்வாழ்முக் கண்ணுடைப்

பேரரசே, நீரா யுருகவுள் ளன்புதந் தேசுக நிட்டை யைநீ, தாராவிடினென் பெருமூச்சுத்தானத் தனஞ் செயனே. 20

வாயுண்டு வாழ்த்த மவுனஞ் செய்போது மவுன வருட், டாயுண்டு சேயென்னவென்னைப் புரக்கச் சதானந்தமா, நீயுண்டு நின்னைச் சரண்புகநானுண் டென் னெஞ்சமையா, தீயுண்டிருந்த மெழுகலதேவா கதி சேர்வதற்கே. 21

கல்லா லெறிந்துங்கை வில்லா லடித்துங் கனிமது ரச், சொல்லாற் றுதித்துநற் பச்சிலை தூவியுந் தொ ண்டரின, மெல்லாம் பிழைத்தன ரன்பற்ற நானினி யேதுசெய்வேன், கொல்லா விரதியர் நேர்நின்றமுக் கட் குருமணியே. 22

முன்னிலைச் சுட்டொழி நெஞ்சேநின் போதமு னைக்கிலையோ, பின்னிலைச் சன்மம் பிறக்குங்கண்டா யிந்தப் பேய்த்தனமேன், தன்னிலையேநில்லுதானே தனிச் சச்சிதானந்தமாம், நன்னிலை வாய்க்குமெண் சித்தியுங் காணு நமதல்லவே. 23

சொல்லான் மவுன மவுனமென் றேசொல்லிச் சொல்லிக் கொண்ட, தல்லான் மனமறப் பூரணநிட் டையி லாழ்ந்ததுண்டோ, கல்லாத மூடனினியென் செய்வேன் சகற்காரணமாம், வல்லாளனை மவுன சதானந்த மாகடலே. 24

ஆரண மாகமமெல்லா முரைத்த வருண்மவுன
காரண மூலங்கல்லாலடிக் கேயுண்டு காணப்பெற்றுற்
பாரணங் கோடு சுழனெஞ்ச மாகியபாதரசம் [மே.
மாரண மாய்விடு மெண்சித்தி முத்தியும் வாய்த்திடு

சித்தமவுனி வடபான் மவுனிநந் தீபகுண்ட, சுத்
தமவுனி யெனுமூ வருக்குந் தொழும்பு செய்து, சத்
தமவுன முதன்மூன்று மௌனமுந் தான்படைத்
தே, னித்தமவுனமல் லாலறி யேன்மற்றை நிட்டை
களே. 26

கண்டே னினதரு ளவ்வருளாய் நின்று காண்ப
தெல்லா, முண்டே யதுவு நினதாக்கி னேனுவட்டா
தவின்ப, மொண்டே யருந்தி யிளைப்பாறி னேனல்
ல முத்திபெற்றுக், கொண்டேன் பராபரமேயெனக்
கேதுங் குறைவில்லையே. 27

மேற்கொண்ட வாயுவுங் கீழ்ப்பட மூலத்து வெந்
தழலெச், சூற்கொண்ட மேக மெனவூமை நின்று
சொரி வதையென், னுற்கண்ட தன்று மவுனுப
தேசி யளிக்கை யினிப், பாற்கண்டு கொண்டனன்
மேலேயமிர்தம் பருகுவனே. 28

சொல்லாற் றொடர்பொரு ளாற்றொடராப் பரஞ்
சோதி நின்னை, வல்லாளர் கண்டவழி கண்டிலேன்
சகமார்க் கத்திலுஞ், செல்லா தென் சிந்தைநடுவே

கிடந்துதி கைத்துவிம்மி, அல்லானதும் பகலானதும் வாய்விட் டரற்றுவனே. 29

அறியாத வென்னே யறிவாயுநீயென் றகம்புறமும், பிறியா தறிவித்த பேரறி வாஞ்சுத்தப் பேரொளியோ, குறியாத வானந்தக்கோவோ வமுதருள் குண்டலியோ, சிறியேன் படுந்துயர் கண்டுகல்லா னிழற் சேர்ந்ததுவே. 30

எல்லா முதவு முனையொன்றிற் பாவனையெனுஞ் செய்து, புல்லா யினுமொரு பச்சிலை யாயினும்போட் டிறைஞ்சி, நில்லேனல் யோக நெறியுஞ் செயேனருணீதியொன்றுங், கல்லேனெவ்வாறு பரமேபர கதி காண்பதுவே. 31

ஒன்றுந் தெரிந்திட வில்லையென் னுள்ளத்தொரு வினைக், கென்றுந்தெரிந்த விவையவை கேளிரவும் பகலுங், குன்றுங் குழியும் வனமு மலையுங்குரை கடலு, மன்றுமனையு மனமாதி தத்துவமாயையுமே.

பழுதுண்டு பாவையர் மோக விகாரப் பரவையிடை, விழுகின்ற பாவிக்குந் தன்றிருட்புணையை வியந்தளித்தான், றெழுகின்ற வன்பருளங் களிகூரத் துலங்குமன்று, ளெழுகின்ற வானந்தக் கூத்தனென் கண்மணி யென்னப்பனே. 33

அழுக்கார்ந்த நெஞ்சுடை யேனுக் கையாநின்ன
ருள்வழங்கி, னிழுக்காகு மென்றெண்ணி யோவிரங்
காத வியல்புகண்டாய், முழுக்காதலாகி விழிநீர் பெ
ருக்கிய முத்தரனுங், குழுக்காணநின்று நடமாடுந்
தில்லைக் கொழுஞ்சுடரே. 34

ஆலம்படைத்த விழியார்கண் மால்கொண்டவர்
செயிந்த்ர, சாலம்படைத்துத் தளர்ந்தனையே யென்
றுந் தண்ணருள்கூர், கோலம் படைத்துக் கல்லா
லடிக் கீழ்வைகுங் கோவுக்கன்பாங், காலம்படைக்கத்
தவம்படை யாதென்கொல் கன்னெஞ்சமே. 35

சும்மாவிருக்கச் சுகஞ்சுகமென்று சுருதியெல்லா,
மம்மா நிரந்தரஞ் சொல்லவுங்கேட்டு மறிவின்றியே,
பெம்மான் மௌனி மொழியையுந் தப்பியென் பே
தைமையால், வெம்மாயக் காட்டி லலைந்தேனங்தோ
வென் விதிவசமே. 36

தினமே செலச்செல வாழ்நாளு நீங்கச் செகத்தி
ருள்சொற், பனமே யெனவெளி கண்டேயிருக்கவும
பாசபந்த, வினமேதுணையென் றிருந்தோ நமன்வரி
னென் செய்துவோ, மனமேநம் போலவுண் டோ
சுத்த மூடரிவ் வையகத்தே. 37

கடலெத் தனைமலை யெத்தனை யத்தனை கன்ம
மதற், குடலெத் தனையத் தனைகட னுண்மண லொ

க்குமிந்தச், சடலத்தை நான்விடு முன்னே யுனை வந்து சாரவிருட், படலத்தை மாற்றப் படாதோ நிறைந்த பராபரமே. 38

நினையுநினைவு நினையன்றியில்லை நினைத்திடுங்கால், வினையென் றுருமுத னின்னையல்லாதுவினைவ துண்டோ, தனையுந் தெளிந்துன்னைச் சார்ந்தோர்க ளுள்ளச்செந் தாமரையா, மனையும்பொன் மன்றமு நின்றருடுஞ் சோதி மணிவிளக்கே. 39

உள்ளத் தையுமிங் கெனையுநின் கையினி லொப்புவித்துங், கள்ளத்தைச் செய்யும் வினையால்வருந்தக் கணக்குமுண்டோ, பள்ளத்தில் வீழும் புனல்போற் படிந்துன் பரமவின்ப, வெள்ளத்தின்மூழ்கினர்க்கே யெளிதாந்தில்லை வித்தகனே. 40

கள்ளம் பொருந்து மடநெஞ்ச மேகொடுங் காலர்வந்தா, லுள்ளன் பவர்கட்குண் டோவில்லையே யுலகின்றவன்னை, வள்ளம் பொருந்து மலரடிகாண மன்றருடுமின்ப, வெள்ளச் செம்பாதப் புணையேயல் லாற்கதி வேறில்லையே. 41

தன்மயமான சுபாவத்தின் மெள்ளத் தலைப்படுங்கால், மின்மயமான சகம்யா துரைத்தேன் வெளியிலுய்த்த, சின்மய முத்திரைக் கையே மெய்யா

கத் தெளிந்தநெஞ்சே, நின்மய மென்மய மெல்லா நிறைந்த நிராமயமே. 42

ஆயுங்கலையுஞ் சுருதியுங் காண்டற் கரியவுனைத் தேயும் படிக்குக் கருணைசெய்வாய் சுகவான்பொரு தாயும் பிதாவுந் தமருங்குருவுந் தனிமுதலும் [ளே நீயும்பரையுமென் றேயுணர்ந்தேனிது நிச்சயமே. ()

அல்லும் பகலு முனக்கே யபய மபயமென்று, சொல்லுஞ் சொலின்னந் தெரிந்ததன் றேறுதிப் பார் கண்மனக், கல்லுங் கரைக்கு மவுனு வுனது கருணையென்பாற், செல்லும் பொழுதல்லவோ செ ல்லு வேனந்தச் சிற்சுகத்தே. 44

எல்லாஞ் சிவன்செய லென்றறிந்தாலவ னின்னரு ளே, அல்லால் புகலிடம் வேறுமுண் டோவதுவே நிலையா, நில்லாயுன் குற்றமி யேற்குக் கதியுண்டிங் நீணிலத்திற், பொல்லா மயக்கத்தி லாழ்ந்தாவதெ ன்ன புகனெஞ்சமே. 45

ஒளியே யொளியி னுணர்வே யுணர்வி லுவகை பொங்குங், களியே களிக்குங் கருத்தே கருத்தைக் கவளங்கொண்ட, வெளியே வெளியின் விளைசுகமே சுகர் வீறுகண்டுந், தெளியேன் தெளிந்தவரைப்போ ற்றி டேனென்ன செய்குவனே. 46

மறக்கின்ற தன்மை பிறத்தலொப் பாகு மனம
தொன்றிற், பிறக்கின்ற தன்மை பிறத்தலொப் பாகு
மிப் பேய்ப்பிறவி, யிறக்கின்ற வெல்லைக் களவில்லை
யேயிந்தச் சன்மவல்லல், துறக்கின்றநா ளெந்தநாள்
பரமே நின் றிருமும்பனுக்கே. 47

காட்டியவந்தக் கரணமு மாயையிக் காயமென்று
சூட்டிய கோலமு நாமு வியங்கத் துறையிதனு
ணுட்டிய நான்றனக்கென்றி ரறிவற்றநா னிவற்றை
கூட்டிநின்றுட்டினேயபர மேநல்ல கூத்திதுவே. 48

பொல்லாத மாமர்க் கடமன மேயெனப் போலடு
த்த, யெல்லாவற்றை யும்பற்றிக் கொண்டனேயே
யென்னை நின்மயமா, நில்லா யருள்வெளிநீ நானிற்
பேனரு ணிட்டையொரு, சொல்லாற்பதிந்துபரி பூர
ணனந்தந் தோய்குவனே. 49

வாராய்நெஞ் சேயுன்றன் றுன்மார்க்கம் யாவை
யும் வைத்துக்கட்டிங், காபா யடிக்கடி சுற்றுகின்று
யுன் னவலமதிக், கோராயிரம் புத்தி சொன்னலு
மோர்கிலை யோகெடுவாய், பாரா யுனைக் கொல்லு
வேன்வெல்லு வேனருட் பாங்குகொண்டே. 50

மாதத்தி லேயொரு திங்களுண்டாகி மடிவதை
நின், போதத்தி லேசற்றும் வைத்திலையே வெறும்

புன்மைநெஞ்சே, வேதத்தி லேதர்க்க வாதத்திலே
விளங் காதுவிந்து, நாதத்தி லேயடங் காதந்தவான்
பொரு ணுடிக்கொள்ளே. 51

எங்கும் வியாபித் துணர்வா யுனக்கென் னிதயத்
துள்ளே, தங்குந் துயரந் தெரியாத வண்ணந்தடை
செய்ததா, ரங்கங் குழைந்துள் ளுருகுமன்பாளர்க்
கணைகடந்து, பொங்குங் கருணைக்கடலே சம்பூரண
போதத்தனே. 52

வையக மாதர் சுகத்தையும் பொன்னையு மாயை
மல, மெய்யையு மெய்யென்று நின்னடியார்தம் வி
லேகத்தையு, மையமில் வீட்டையு மெய்ந்நூலையும்
பொய்ய தாகவெண் ணும், பொய்யர்தந் நட்பைவிடு
வதென் றேபரி பூரணமே. 53

அளியுங் கனியொத் தருவினை யாயினுங், தயர்வுறு
வேன், தெளியும் படிக்குப் பரிபாக காலமுஞ்சித்தி
க்குமோ, வொளியுங் கருணையு மாறுத வின்பமு
மோருருவாய், வெளிவந் தடியர் களிக்கநின்றுடும்
விழுப்பொருளே. 54

அடையார் புரஞ்செற்ற தேவேந்தின் பொன்னடிக்
கன்புசற்றும், படையாத வென்னைப் படைத்திந்தப்
பாரிற் படர்ந்தவினைத், தடையாற் றளையிட்டுநெஞ்

சம் புண்ணுகத் தளரவைத்தா, யுடையாயுடையபடி யன்றி யான்செய்த தொன்றில்லையே. 55

ஆடுங் கறங்குந் திரிகையும்போல வலைந்தலைந்து, காடுங் கரையுந் திரிவதல் லானின் கருணைவந்து, கூடும் படிக்குத் தவமுயலாத கொடிய ரெமன், தேடும் பொழுதென்ன செய்வார் பரானந்த சிற்சு டரே. 56

கற்றும் பலபல கேள்விகள் கேட்டுங் கறங்கென வே, சுற்றுந் தொழில் கற்றுச்சிற் றின்பத்தூடுசுழ லினென்னுங், குற்றங் குறைந்து குணமே லிடுமன் பர் கூட்டத்தையே, முற்றுந் துணையென நம்புகண் டாய் சுத்த மூடநெஞ்சே. 57

நீயென நானென வேறில்லை யென்னு ணினைவருள த், தாயென மோனகுருவாகி வந்து தடுத்தடிமைச், சேயெனக் காத்தனை யேபர மேநின் றிருவருளுக், கேயென செய்யுங்கைம் மாறுளதோசுத்த வேழை யனே. 58

ஆத்திரம் வந்தவர் போலலையாம லரோகதிட, காத்திரந் தந்தென்னை யேயன்னை போலுங்கருணை வைத்திம், மாத்திர முன்னின் றுணர்த்தினையேமவு னுவினிநான், சாத்திரஞ் சொன்ன படியியமாதியுஞ் சாதிப்பனே. 59

உடல்பொய்யுறவு

நேரிசைவெண்பா.

உடல்பொய் யுறவாயி னுண்மையுற வாகக், கட
வாரார் தண்ணருளே கண்டாய்-திடமுடனே, யுற்
றுப்பார்மோன மெனு சொல்லே யுண்மை நன்றுய்,
பற்றிப்பார் மற்றவெல்லாம் பாழ். 1

பாரா தி பூதமெல்லாம் பார்க்குங்கா லப்பரத்தின்
சீராக நிற்குந் திறங்கண்டாய்-நேராக
நிற்குந் திருவருளி னெஞ்சேயா னிற்பதல்லாற்
கற்குநெறி யாதினிமேற் காண். 2

மெய்யான தன்மை விளங்கினுல் யார்க்கேனும்
பொய்யான தன்மை பொருந்துமோ-ஐயாவே
மன்னு நிராசையின்னம் வந்ததல்ல வுன்னடிமை
யென்னுநிலை யெய்துமா றென். 3

அறியாமை மேலிட் டறிவின்றி நிற்குங்
குறியேற் கறிவென்ற கோலம்-வறிதேயாம்
நீயுணர்த்த நானுணரு நேசத்தா லோவறிவென்
றேயெனக்கோர் நாமமிட்ட தே. 4

ஏதுக்குச் சும்மா விருமனமே யென்றுனக்குப்,
போதித்த வுண்மையெங்கே போகவிட்டாய்-வாது
க்கு வந்தெதிர்த்த மல்லரைப்போல் வாதாடினையே
யுன், புந்தியென்ன போதமென்ன போ. 5

சகமனைத்தும் பொய்யெனவே தானுணர்ந்தாற்
றுக்க, சுகமனைத்தும் பொய்யன்றேசோரா-திகபரத்

தும், விட்டுப்பிரியாத மேலான வத்துவிதக், கட்டு
க்கு ளாவதென்றே காண். 6

கற்கண்டோ தேனே கனிரசமோ பாலோவென்,
சொற்கண்டா தேதெனநான் சொல்லுவேன்-விற்
கண்ட,வானமதி காணமவுனிமவு னத்தளித்த,தான
மதி லூறுமமிர் தம். 7

கேட்டலுடன் சிந்தித்தல் கேடிலா மெய்த்தெளி
வால், வாட்டமறு வுற்பவநோய் மாறுமோ-நாட்ட
முற்று, மெய்யான நிட்டையினே மேவினர்கட் கன்
றேதான், பொய்யாம் பிறப்பிறப்புப் போம். 8

மாயா சகத்தை மதியாதார் மண்முதலா
யேயான தத்துவத்தி லெய்துவரோ-நேயானு
பூதிநிலை நிற்கப் பொருந்துவர்க ளன்னவர்தம்
நீதியையே யோர்மனமே நீ. 9

இகமுழுதும் பொய்யெனவே யேய்ந்துணர்ந்தா
லாங்கே, மிகவளர வந்தவருண் மெய்யே-அகநெகி
ழப், பாரீரொருசொற் படியேயனுபவத்தைச், சேரீ
ரதுவே திறம். 10

ஆரணங்க ளாகமங்கள் யாவுமே யானந்த, பூரண
மேயுண்மைப் பொருளென்னுங்-காரணத்தை, யோ
ராயோவுள்ளுள்ளே யுற்றுணர்ந்தவ் வுண்மையினைப்,
பாராயோ நெஞ்சே பகர். 11

நேராயம் மௌனநிலை நில்லாமல் வாய்பேசி
ஆரா யலைந்தீர்நீ ராகெடுவீர்-தேரீர்
திரையுந் திரையுந்திச் சென்னியனை நாவாற்
கரையுங் கரையுமனக் கல். 12

அற்ப மனமே யகிலவாழ் வத்தனைபுரு, சொற்ப
னங்கண்டாயுண்மைசொன்னேனுன்-கற்பனையொன்
றில்லாவிடத்தே யெனைச்சும்மா வைத்திருக்கக்
கல்லாய்நீ தானோர் கவி. 13

ஏதுந் திருவருளி னிச்சையா மென்றென்றெப்
போதும் பொருந்தும் புனிதர்பாற்-றீதுநெறி
செல்லுமோ செல்லாதே செல்லுமிட மின்பமலாற்
சொல்லுமோ வேதத் தொனி. 14

கல்லேறுஞ் சில்லேறுங் கட்டியே றும்போலச்
சொல்லேறப்பாழ்த்ததுளைச்செவிகொண்-டல்லேறு
நெஞ்சனென நிற்கவைத்தாய் நீதியோ தற்பரமே
வஞ்சனல்லே னீயே மதி. 15

அப்பொருளு மான்மாவு மாரணநூல் சொன்னபடி
தப்பிலாச் சித்தொன்றுஞ் சாதியினு-லெப்படியுந்
தேரிற் றுவிதஞ் சிவாகமமே சொல்லுநிட்டை
யாருமிடத் தத்துவித மாம். 16

வேத முதலாய் விளங்குஞ் சிவவடிவாம்
போத நிலையிற் பொருந்தாம-லேதமிகு

மோகாதி யல்லலிலே மூழ்கினையே நெஞ்சேயித்
தேகாதி மெய்யோ தெளி. 17

நோக்கற் கரிதான நுண்ணியவான் மோனநிலை
தாக்கற் குபாயஞ் சமைத்தபிரான்-காக்குமுயி
ரத்தனைக்கு நானடிமை யாதலினல் யானெனதென்
றித்தனைக்கும் பேசவிட மில். 18

ஒன்றுமற நில்லென் றுணர்த்தியநம் மோனகுரு
தன்றுணைத்தா ணீடூழி தாம்வாழ்க-யென்றென்றே
திக்கனைத்துங் கைகுவிக்குஞ் சின்மயராந்தன்மையர்
க்கே, கைக்குவரு மின்பக் கனி. 19

மனத்தாலும் வாக்காலு மன்னவொண்ணு மோன
வினத்தாரே நல்ல வினத்தார்-கனத்தபுகழ்
கொண்டவரு மன்னவரே கூரிய முத்திநெறி
கண்டவரு மன்னவரே காண். 20

கண்ணெளியே மோனக் கரும்பே கவலையறப்,
பண்ணெளிக்கு முள்ளொளியாம்பான்மையினை-நண்
ணிடவுன், சித்த மிரங்கிலதென் சித்தந் தெளியா
வே, றித்தனைக்கு மாதரவு மில். 21

அறியாமை சாரி னதுவா யறிவா
நெறியான போததுவாய் நிற்குங்-குறியாற்
சதசத் தருளுணர்த்தத் தானுணரா நின்ற
விதமுற் றறிவெனும்பேர் மெய். 22

குருலிங்க சங்கமமாக் கொண்ட திருமேனி
கருவொன்று மேனிநம்பாற் காட்டா-தருளென்று
கண்டவர்க்கே யானந்தங் கண்டுகொள லாமலது
கொண்டவர்க்கிங் கென்ன கிடைக்கும். 23

புலியி னதளுடையான் பூதப் படையான்
பலியிரந்து மெல்லாம் பரிப்பான்-மலிபுனல்சேர்
பொன்முடியான்முக்கட்புனிதன் சரண்புகுந்தோர்க்
கென்முடியா தேதுமுள தே. 24

சொல்லுக் கடங்காச் சுகப்பொருளை நாமெனவே
யல்லும் பகலு மரற்றுவதென்-நல்லசிவ
ஞானமயம் பெற்றோர்க ணுமில்லை யென்பரந்தோ
மோனமய மான முறை. 25

ஐயா வருணகிரி யப்பா வுனைப்போல, மெய்யாக
வோர்சொல் விளம்பினர்யார்-வையகத்தோர், சாற்
றரிதென்றேசற்றூர் தன்னினையாய் முக்கணெந்தை,
நாற்றிசைக்குங் கைகாட்டி ஞன். 26

காதற்றுப்போனமுறி கட்டிவைத்தாலாவதுண்டோ
தீதற்ற காயமுமச் செய்கையே-போதமாய்
நிற்பரல்லா லிச்சகத்தி னேரார்க ணேரிடினுந்
தற்பரமாக் கண்டிருப்பார் தாம். 27

வெள்ளங் குலாவுசடை வெள்ளக் கருணையினுன்
கள்ளங் குலாவுவஞ்சக் கள்ளனே - னுள்ளத்தி
லில்லனென்று லன்னவன்று னெங்கும் வியாபகத்தா
னல்லனென்றுஞ் சொல்லவழக் காம். 28

தத்துவப்பே யோடே தலையடித்துக் கொள்ளாமல்
வைத்தவருண்மோன வள்ளலேயே - நித்தமன்பு
பூணக் கருதுநெஞ்சு போற்றக் கரமெழும்புங்
காணத் துடிக்குமிரு கண். 29

தொல்லைவினைக் கீடாய்ச் சுழல்கின்ற நாளெருவ
னெல்லையிலா நின்கருணை யெய்துவனே - வல்லவனு
மோன குருவே முழுதினையுந் தானுணர்ந்த
ஞான குருவே நவில். 30

மூன்றுகண்ணு முத்திதாழிலா மும்முதலாமூவுலகுந்
தோன்றக் கருணைபொழி தோன்றலே - யீன்றவன்னை
தன்னைப்போலன்பு தழைத்தோ யொருதெய்வ
முன்னைப்போ லுண்டோ வுரை. 31

நேசிக்குஞ் சிந்தை நினைவிக்கு ளுன்னைவைத்துப்
பூசிக்குந் தானிறைந்து பூரணமா - யோசித்து
நின்றதல்லான் மோனு நிருவிகற்ப நிட்டைநிலை
யென்றுவரு மோவறியே னே. 32

அறிவி லறியாமை யற்றறிவாய் நின்று
பிறிவறவா னந்தமயம் பெற்றுக்-குறியவிழ்ந்தா
லன்றைக்குடல்வேண்டே னையாவிவ் வாக்கையையே
யென்றைக்கும் வேண்டுவனே யான். 33

உடலைப் பழித்திங் குணவுங் கொடாமல்
விடவிடவே நாடுவரோ மெய்யைப்-படபடென
வேண்டுவே னிந்தவுடன் மெய்யுணராப் பொய்யணு
ணண்டநீ தானே யறி. 34

அறியாயோ வென்னைநீ யாண்டநீ சுத்த
வெறியாய் மயங்கவுமேன் விட்டாய்-நெறிமயங்கிக்
குன்றுஞ் செடியுங் குறுகுமோ வையாவே
கன்றுகெட்டாற் ரூயருகே காண். 35

ஏதுக் குடற்சுமைகொண் டேனிருந்தே னையனே
யாதிக்க மோனை வருட்டாயே-சோதியா
மன்ன நிருவிகற்ப வானந்த நிட்டையிலே
பின்னமற நில்லாத பின். 36

பின்னு முடற்சுமையாப் பேசும் வழக்கதனு
லென்னபல னுழுற்றிருந் தோமே-யன்னதனு
லானந்தந் தானேதா னுகுமெம் மையனே
யேனிந்தத் துன்ப மினி. 37

துன்பக் கடலிற் றுளைந்தறிதல்லாந் தீர்ந்தறே
யின்பக் கடலி லிருமென்ன-வன்பிற்

கரைந்து கரைந்துருகிக் கண்ணருவி காட்ட
விரைந்துவரு மானந்த மே. 38

கரைந்து கரைந்துருகிக் கண்ணீரா ருக
விரைந்தே நிருவிகற்ப மெய்த-நிரந்தரமும்
நின்னையே சிந்திக்கநீ கொடுத்தாய் மோனநா
னென்னைமுழு துங்கொடுத்தே னே. 39

அல்லும் பகலும்பே ரன்புடனே தானிருந்தாற்
கல்லு முருகாதோ கன்னெஞ்சே-பொல்லாத
தப்புவழி யேனினைந்தாய் சந்ததமு நீயிறந்த
வெப்பிலே யானந்த மே. 40

கொடுத்தேனே யென்னைக் கொடுத்தவுட னின்ப
மடுத்தேனே நீழி வாழ்ந்தே-யடுத்தேனே
பெற்றேனே பெற்றுப் பிழைத்தேனே சன்மவல்ல
லிற்றேனே யேழையடி யேன். 41

பெற்றேரும் பிறவாமை பேசாமை யாயிருக்கக்
கற்றோ மெனவுரைக்கக் காரியமேன்-சற்றேனும்
நீக்கற்ற வின்ப நிலைபொருந்தி யேசற்று
வாக்கற்றுற் பேசுமோ வாய். 42

காலன் றனையுதைத்தான் காமன் றனையெரித்தான்
பாலன் பசிக்கிரங்கிப் பாற்கடலை-ஞாலமெச்சப்
பின்னே நடக்கவிட்டான் பேரருளை நாடாதார்க்
கென்னே நடக்கை யினி. 43

விண்ணருவி மேன்மேல் விளங்குவபோ லேயிரண்டு
கண்ணருவி வெள்ளமொடு கைகூப்பித்-தண்ணமிர்த
வெள்ளமே யானந்த வெற்பே யெனத்தி தாழுவோ
ருள்ளமே ஞான வொளி. 44

பிள்ளைமதிச் செஞ்சடையான் பேசாப் பெருமை
யினுன், கள்ளவிழும் பூங்கொன்றைக் கண்ணியா-னு
ள்ளபடி, கல்லாவின் கீழிருந்து கற்பித்தா ரேர்வச
ன, மெல்லாரு மீடேற வே. 45

புலனைந்துந் தானே பொரமயங்கிச் சிந்தை
யலமந் தழலு மடிமை-கலமிகுந்த
சித்தான மோன சிவனே நின்சேவடிக்கே
பித்தனு லுண்டோ பிறப்பு. 46

நிறைகுடந்தா னீர்கொளுமோ நிச்சயமா மோன
முறையுணர்ந்தார் யாதை முயல்வார்-பிறையணிந்த
மிக்ககயி லாயமலை வித்தகனே வேதியனே
செக்கரணி மேனியனே செப்பு. 47

துங்கமழு மானுடையாய் சூலப்படையுடையாய்,
திங்களணி செஞ்சடையாய் சேவுடையாய்-மங்கை
யொரு, பாலுடையாய் செங்கட்பணியாயென் சென்
னியின்மேற், காலுடையாய் நீயே கதி. 48

இனிய கருணைமுகி லெம்பிரான் முக்கட்
கனியமிர்த வாரியின்பக் கட்டி-தனிமுதல்வ

னித்தன் பரம னிமலனிறை வாய்நிறைந்த
சுத்தனமக் கென்றுந் துணை. 49

நீதியாய்க் கல்லாலி னீழலின்கீ ழேயிருந்து
போதியா வுண்மையெல்லாம் போதித்தா-னேதில்
சனகா தியர்ய தவத்தோர்க்கு ஞான
தினகரனு மோன சிவன். 50

தேகச் செயலுணுஞ் சிந்தையுட னேகுழையில்
யோகநிலை ஞானிகளுக் கொப்புவதோ-மோகநிலை
யல்லலிலே வாழ்வாரோ வப்பனே நீயற்ற
வெல்லையிலே சும்மா விரு. 51

சும்மா விருக்கச் சுகமுதய மாகுமே
யிம்மாயா யோகமினி யேனடா-தம்மறிவின்
சுட்டாலே யாகுமோ சொல்லவேண் டாங்கன்ம
நிட்டா சிறுபிள்ளாய் நீ. 52

நீயற்ற வந்நிலையே நிட்டையதி னீயிலையோ
வாயற் றவனே மயங்காதே-போயற்
றிருந்தாலு நீபோகா யென்றுமுள்ளாய் சும்மா
வருந்தாதே யின்பமுண்டு வா. 53

வாவாவென் றின்பம் வரவழைக்குங் கண்ணீரோ
டாவாவென் றேயழுத வப்பனே-நீவாடா
வெல்லா நமக்கெனவே யீந்தனையே யீந்தபடி
நில்லா யதுவே நிலை. 54

நில்லாப் பொருளை நினையாதே நினையுள்ளோர்
சொல்லாப் பொருட்டிரளைச் சொல்லாதே-கல்லாத
சிந்தை குழைந்துசுகஞ் சேரக் குருவருளால்
வந்தவழி நல்ல வழி. 55

வழியிதென்று மல்லா வழியிதென்றுஞ் சொல்லி
ற், பழிபழியா நல்லருளாற் பார்த்தோர்-மொழியு
னக்கே, யேற்றிருக்கச் சொன்னவன்றே யெங்கும்
பெருவெளியாம், பார்த்தவிட மெல்லாநீ பார் 56

பாரனைத்தும் பொய்யெனவே பட்டினத்துப் பிள்ளை
லாருந் துறக்கை யரிதரிது-நேரே [யைப்போ
மனத்துறவு மப்படியே மாணு விவற்றி
லுனக்கிசைந்த வாறுன்றே யோர். 57

ஓராம லேயொருகா லுண்ணும லுள்ளொளியைப்
பாராம லுள்ளபடி பார்த்திருந்தால்-வாராதோ
பத்துத் திசையும் பரந்தழுந்தா னந்தவெள்ளந்
தத்திக் கரைபுரண்டு தான். 58

தானன தன்மைவந்து தாக்கிலு லவ்விடத்து
வானதி மாயை வழங்காதோ-ஞானகே
ளுன்னுள்ளே தோன்று வுறவாகி நின்றதென
வென்னுள்ளே யென்று மிரு. 59

என்னையுன்னை யின்னதிது வென்னு மினிற்குநிலை
தன்னையரு ளென்ற தருணத்தி-லன்னைபெற்ற

பிள்ளைக்குஞ் சொல்லாத் பெற்றிகண்டா யையனே
யுள்ளத்தி னுள்ளே யுணர். 60

சொன்னவர்தா நிட்டை தொகுத்திராநிட்டையிலே
மன்னினவர் போதியார் மாமௌனன்-றன்னுள்
விருப்பாகக் கைகாட்டி மிக்கவட நீழ
லிருப்பா னிருவிகற்பத் தே. 61

இந்த நிருவிகற்பத் தெந்தை யிருக்கநிட்டை
சிந்தைநீ தேறுய் செகமனைத்தும்-வந்ததொடர்ப்
பாடுகெட வன்றேவோர் பாத்திரத்துக் காடலல்லா
லாடுவதே னுட்டு மவன். 62

அவனே பரமு மவனே குருவு
மவனே யகில மனைத்து-மவனேதா
மானவரே சொன்ன லவரே குருவெனக்கு
நானவனுய் நிற்பதெந்த நாள். 63

நாளவங்கள் போகாம னீடாறு நந்தமையே
யாளவந்தார் தாளின்கீ ழாட்புகுந்தாய்-மீளவுன்னைக்
காட்டாம னிற்குங் கருத்தறிந்தா னெஞ்சேயுன்
ஆட்டானு னையமில்லை யால். 64

யான்று னெனலறவே யின்பநிட்டை யென்றருணைக்
கோன்றுனுரைத்தமொழி கொள்ளாயோ-தோன்றி
யிழுக்கடித்தாய் நெஞ்சேநீ யென்கலைகள் சோர
அழுக்கடிக்கும் வண்ணர்போ லாய். 65

எங்குஞ் சிவமே யிரண்டற்று நிற்கிநெஞ்சே
தங்குங் சுகநீ சலியாதே-யங்கிங்கென்
றெண்ணுதே பாழி லிறந்து பிறந்துழலப்
பண்ணுதே யானுன் பரம். 96

மெய்யைபொய் யென்றிடவு மெம்மயணையாப்பொய்
ந்நெஞ்சே, பொய்யைத்தான் மெய்யெனவும் போகு
மோ-ஐயமறத், தன்மயத்தை மெய்யெனவே சார்ந்
தனேயே லானந்த, மென்மயமு நின்மயமுமே. 67

பூங்கா வனநிழலும் புத்தமுதுஞ் சாந்தபதம்
வாங்காத வானந்த மாமழையும்-நீங்காவாஞ்
சொல்லிறந்து மாண்டவர்போற் றூமௌனபூமியினி
னில்லையென நின்ற விடம். 68

இடம்கான நல்லபொரு ளின்பமெனக் கேவ
லடங்காக் கருவி யனைத்து-முடனுதவ
மந்தார தாருவென வந்து மவுனகுரு
தந்தாளைச் சொற்கொண்டு தான். 69

தானந் தவஞானஞ் சாற்றரிய சித்திமுத்தி
யானவையெல்லாந் தாமே யாகுமே-மோனகுரு
சொன்னவொரு சொல்லாற் சுகமாயிரு மனமே
யின்ன மயக்க முனக்கேன். 70

உன்னை யுடலை யுறுபொருளைத் தாவெனவே
யென்னை யடிமைக் கிருத்தினுன்-சொன்னவொரு

சொல்லே மறவாமற் றேர்ந்தானெஞ் சேபுன்னு
வில்லே பிறப்பதெனக் கே. 71

எனக்கு முனக்குமுற வில்லையெனத் தேர்ந்து
நினைக்கவரி தான வின்பநிட்டை-தனைக்கொடுத்தே
யாசான் மவுனி யளித்தானெஞ் சேயுனையோர்
காசா மதியேனுன் காண். 72

ஆனந்த மோனகுரு வாமெனவே யென்னறிவின்
மோனந் தனக்கிசைய முற்றியதாற்-றேனுந்து
சொல்லெல்லா மோனந் தொழிலா தியுமோன
மெல்லாநன் மோனவடி வே. 73

எல்லாமே மோனநிறை வெய்துதலாலெவ்விடத்தும்
நல்லார்கண் மோனநிலை நாடினர்-பொல்லாத
நானெனவிங் கொன்றை நடுவே முளைக்கவிட்டிங்
கேனலைந்தேன் மோனகுரு வே. 74

மோன குருவளித்த மோனமே யானந்த
ஞான வருளுமது நானுமது-வானதி
நின்ற நிலையுமது நெஞ்சப் பிறப்புமது
வென்றறிந்தே னனந்த மே. 75

அறிந்த வறிவெல்லா மறிவன்றி யில்லை
மறிந்தமன மற்ற மவுனஞ்-செறிந்திடவே
நாட்டினு னனந்த நாட்டிற் குடிவாழ்க்கை
கூட்டினுன் மோன குரு. 76

குருவாகித் தண்ணருளைக் கூறுமுன்னே மோனை
வுருநீ டுயிர்பொரு மொக்கத்-தருதியென [வு
வாங்கினையேவேறுமுண்மை வைத்திடவுங்கேட்டிட
மீங்கொருவ ருண்டோ வினி. 77

இனிய கருப்புவட்டை யென்னுவி லிட்டால்
நனியிரத மாறுது நானுந்-தனியிருக்கப் [ற்
பெற்றிலேன் மோனம் பிறந்தவன்றே மோனமல்லா
கற்றிலே னேதுங் கதி. 78

ஏதுக்குஞ் சும்மா விருநீ யெனவுரைத்த
சூதுக்கோ தோன்றுத் துணையாகிப்-போதித்து
நின்றதற்கோ வென்னையா நீக்கிப் பிரியாமற்
கொன்றதற்கோ பேசாக் குறி. 79

குறியுங் குணமுமறக் கூடாத கூட்டத்
தறிவறியாய் நின்றுவிட வாங்கே-பிறிவறவுஞ்
சும்மா விருத்திச் சுகங்கொடுத்த மோனநின்பாற்
கைம்மாறு நாமெழிதல் காண். 80

நான்று னெனுமயக்க நண்ணுங்கா லென்னுணை
வான்று னெனநிறைய மாட்டாய்நீ-ஊன்றுமல்
வைத்தமவு னத்தாலே மாயைமன மிறங்கு
துய்த்துவிடு ஞான சுகம். 81

ஞானநெறிக் கேற்றகுரு நண்ணரிய சித்திமுத்தி
தானந் தருமந் தழைத்தகுரு-மானமொடு

தாயெனவும் வந்தென்னைத் தந்தகுரு வென்சிந்தை
கோயிலென வாழுங் குரு. 82

சித்துஞ் சடமுஞ் சிவத்தைதவிட வில்லையென்ற
நித்தன் பரமகுரு நேசத்தாற்-சுத்தநிலை
பெற்றேமே நெஞ்சே பெரும்பிறவி சாராமற்
கற்றேமே மோனக் கரு. 83

ஏசற்ற வந்நிலை

கொச்சகக்கலிப்பா.

ஏசற்ற வந்நிலையே யெந்தைபரி பூரணமாய்
மாசற்ற வானந்த வாரி வழங்கிடுமே
ஊசற் சுழல்போ லுலகநெறி வாதனையாற்
பாசத்துட் செல்லாதே பல்காலும் பாழ்நெஞ்சே. 1

பாழாகி யண்டப் பரப்பையெல்லாம வாய்மடுத்து
மாழாழி யின்பத் தழுந்தப் படியாயோ [போல்
தாழாயோ வெந்தையருட் டாட்கீழ்நெஞ்சேயெனைப்
வாழாது வாழ்ந்தறியா வண்ணமிருப்பாயே. 2

இருப்பா யிருந்திடப்பே ரின்பவெளிக் கேநமக்குக்
குருப்பார்வை யல்லாமற் கூடக் கிடைத்திடுமோ
வருட்பாய் நமக்காக வாளவந்தார் பொன்னடிக்கீழ்
மருட்பேயர்போலிருக்கவாகண்டாய் வஞ்சநெஞ்சே.

வஞ்சமோ பண்டையுள வாதனையா னீயலைந்து,
கொஞ்சமுற்று யுன்னைக் குறைசொல்ல வாயுமுண்
டோ, வஞ்சலஞ்ச லென்றிரங்கு மானந்தமா கடற்
கீழ், நெஞ்சமே யென்போல நீயழுந்த வாராயோ. 4

வாரா வரவாய் வடநிழற்கீழ் வீற்றிருந்த, பூராய
கம்மைப் புலப்படுத்த வேண்டி யன்றே, வோரா
யோ நெஞ்சே யுருகாயோ வுற்றிருந்து, பாராயோ
வவ்வுருவைப் பார்க்க நிறைவாய் விடுமே. 5

வாயாதோ வின்பவெள்ளம் வந்துன் வழிபாகப்
பாயாதோ நானும் பயிராய்ப் பிழையேனே
வோயாம லுன்னி யுருகுநெஞ்சே யந்நிலைக்கே
தாயான மோனனருள் சந்திக்க வந்திடுமே. 6

வந்த வரவை மறந்துலகாய் வாழ்ந்துகன்ம, பந்த
முற வுன்னைப் படிப்பிக்கக் கற்றவர்யா, ரிந்தமதியே
னுனக்கிங் கென்மதியே லென்னுலே, சந்ததநெஞ்
சேபரத்திற் சாரினின்ப முண்டாமே. 7

இன்பமய மாயுலக மெல்லாம் பிழைப்பதற்குன்,
னன்புநிலை யென்பா ரதுவுநினையன்றியுண்டோ,வுன்
புலத்தை யோரினருட் கொப்பாவாய் நெஞ்சே நீ,
தென்புலத்தா ரோடிருந்து செய்பூசை கொண்ட
ருளே. 8

அருளேயோ ராலயமா வானந்தமாயிருந்த, பொ
ருளோடியானிருக்கப் போயொளித்த நெஞ்சேநீ,
மருடீர் முயற்கோடோ வான்மலரோ பேய்த்தே
ரோ, விருடீர நீயுறைந்த தெவ்விடமோ காணேனே.

எவ்விடத்தும் பூரணமா மெந்தைபிரான் றண்ண
ருளே, யவ்விடத்தே யுன்னைநெஞ்சே யாராயிற்கண்
டிலனே, யவ்விடத்து மாயையிலே மாண்டனையோ
வவ்விடமுஞ், செவ்விடமேயீயுஞ் சென்னமற்று வா
ழியவே. 10

காடுங்கரையும்

காடுங் கரையு மனக்குரங்கு கால்விட்டோட
வதன்பிறகே, யோடுந்தொழிலாற் பயனுளதோவொ
ன்றுய்ப் பலவா யுயிர்க்குயிரா, யாடுங்கருணைப் பர
ஞ்சோதி யருளைப்பெறுதற் கன்புநிலை, தேடும்பருவ
மிதுகண்டீர் சேரவாருஞ் செகத்தீரே. 1

சைவசமய மேசமயஞ் சமயாதீதப் பழம்பொரு
ளாக், கைவந்திடவே மன்றுள்வெளி காட்டுமிந்தக்
கருத்தைவிட்டுப், பொய்வந்துழலுஞ் சமயநெறி
புகுதவேண்டா முத்திதருந் தெய்வசபையைக்
காண்பதற்குச் சேரவாருஞ் செகத்தீரே. 2

காகமுறவு கலந்துண்ணக் கண்டூ ரகண்டாகார
சிவ, போகமெனும் பேரின்பவெள்ளம் பொங்கித்
ததும்பிப் பூரணமா, யேகவுருவாய்க் கிடக்குதை
யோ வின்புற்றிடநா மினியெடுத்த, தேகம்விழுமுன்
புசிப்பதற்குச் சேரவாருஞ் செகத்தீரே. 3

எடுத்ததேதகம்

கட்டளைக்கலிப்பா.

எடுத்ததேதகம் பொருளாவி மூன்றுநீ யெனக்கொ
ன்றில்லை யெனமோன நன்னெறி, கொடுத்தபோது
கொடுத்ததன் ரூபினுங்குளறி நானென்று கூத்தா
ட மாயையை, விடுத்தவாறுங் கண்ணீரொடு கம்ப
லைவிலகு மாறுமென் வேட்கைப்ர வாகத்தைத், தடு
த்தவாறும் புகலாய் சிரகிரித் தாயுமான தயாபர
மூர்த்தியே. 1

நோயும் வெங்கலிப் பேயுந் தொடாநின் னூலிற்
சொன்ன முறையிய மாதிநான், தோயும் வண்ணமெ
னைக் காக்குங் காவலுந் தொழும்பு கொள்ளுஞ் சுவா
மியுநீ கண்டா, யோயுஞ்சன்மமினி யஞ்சலஞ்சலென்
றுலகங்கண்டு தொழவோ ருருவிலே, தாயுந்தந்தையு
மாஞாய் சிரகிரித் தாயுமான தயாபர மூர்த்தியே. 2

முகமெலாம்

முகமெ லாங்கணீர் முத்தரும்பிடச் செங்கைமுகிழ்
வகமெலாங்குழைந் தானந்த மாகநல்லறிஞ [ப்ப
ரிகமெலாந்தவ மிழைக்கின்றுரென் செய்கோவேழை
சகமெலாம்பெற நல்லருளுதரமாச் சமைந்தோய். 1

திடமுறவே

கொச்சகக்கலிப்பா.

திடமுறவே நின்னருளைச் சேர்த்தென்னைக் காத்
தாளக், கடனுனக்கென் றெண்ணி நின்னைக் கைகு
வித்தோ னலலமே, வடைவு கெட்டபாழ் மாயை
யாழியிலே யின்னமல்லற், படமுடியா தென்னுவிப்
பற்றே பராபரமே. 1

ஆராமை கண்டிங் கருட்குருவாய்நீ யொருகால்
வாராயோ வந்துவருத்த மெல்லாந் தீராயோ
பூராயமாக வருட் பூரணத்தி லண்டமுதற்
பாராதி வைத்த பதியே பராபரமே. 2

வாழாது வாழுவுனை வந்தடைந்தோ மெல்லாரு
மாழாழி யென்ன வருளாழி யழுக்காற்றே
டேழாயென வுலக மேசுமினிநா ளொருவன்
பாழாக வாறுமுகம் பார்நீ பராபரமே. 3

உள்ளத்தி னுள்ளே யொளித்தென்னை யாட்டுகின்ற
கள்ளக் கருணையையான் காணுந் தரமாமோ

வெள்ளத்தை மாற்றி விடக்குண்பார் நஞ்சூட்டும்
பள்ளத்தின் மீன்போற் பதைத்தேன் பராபரமே.

வாவிக் கமலமலர் வண்டாய்த் துவண்டு துவண்,
டாவிக்கு ணின்றவுனக் கன்புவைத்தார்க் கஞ்சலென்பாய், பூவிற்கும் வான்கடையிற் புல்விற் போர் போல வொன்றைப், பாவிக்க மாட்டேன் பதியே பராபரமே. 5

விண்ணுறு வெற்பின் விழுந்தாங் கெனமார்பிற், கண்ணுறு பாய்ச்சிடுமென் காதல்வெள்ளங் கண்டிலையோ, தண்ணுறு சாந்தபதத் தற்பரமே நால்வேதப், பண்ணுறு மின்பப் பதியே பராபரமே. 6

கூடியநின் சீரடியார் கூட்டமென்றே வாய்க்குமென, வாடியவென் னெஞ்சுமுக வாட்டமுநீ கண்டிலையோ, தேடியநின் சீருளத் திக்கனைத்துங் கைகுவித்துப், பாடியநான் கண்டாய் பதியேபராபரமே.

நெஞ்சத்தி னூடே நினைவாய் நினைவூடு
மஞ்சலென வாழுமென தாவித் துணைநீயே
சஞ்சலமாற் றினையினிமேற் றுய்க்குபசாரம் புகன்று
பஞ்சரிக்க நானுர் பதியே பராபரமே. 8

புத்திநெறி யாகவுனைப் போற்றிப் பலகாலு, முத்
திநெறி வேண்டாத மூடனே னுகெடுவேன், சித்தி
நெறிக் கென்கடவேன் சீரடியார்க் கேவல்செயும்,
பத்திநெறிக் கேனுமுகம் பார்நீ பராபரமே. 9

கண்டறியேன் கேட்டறியேன் காட்டுநினை யேயி
தயங், கொண்டறியேன் முத்திகுறிக்குந்தரமுமுண்
டோ, தொண்டறியாப் பேதைமையேன் சொல்லே
னின் றுன்மையெல்லாம், பண்டறிவாய் நீயேபக
ராய் பராபரமே. 10

தன்னை

கட்டளைக்கலிப்பா.

தன்னை யறியத் தனதருளாற் றானுணர்த்தும்
மன்னைப் பொருளெனவே வாழாமற் பாழ்நெஞ்சே
பொன்னைப் புவியைமடப்பூவையரை மெய்யெனவே
யென்னைக்கவர்ந்திழுத்திட்டென்னபலன் கண்டாயே

ஆக்கை

ஆக்குவை மாயையாவு நொடியினி லவற்றைமாள,
நீக்குவை நீக்கமில்லா நினைப்பொடு மறப்பு மாற்றிப்,
போக்கொடு வரவுமின்றிப் புனிதநல் லருளானந்தத்,
தாக்கவுஞ் செய்வாயன்றே சச்சிதானந்த வாழ்வே.

கற்புறுசிந்தை

கற்புறு சிந்தைமாதர் கணவரை யன்றி வேறே,
நிற்புறத் தவரைநாடார் யாங்களு மின்ப வாழ்வுந்,
தற்பொறி யாகநல்குந் தலைவனின் னலதோர் தெய்வ
ம், பொற்புறக் கருதோங் கண்டாய் பூரணனந்த
வாழ்வே. 1

முருந்திள நகையார்பார முலைமுகந் தழுவிச் செ
வ்வாய், விருந்தமிர் தெனவருந்தி வெறியாட்டுக் கா
ளாய்நாளு, மிருந்தலோ காயதப்பே ரினத்தனையிரு
ந்த வேழை, பொருந்தவுங் கதிமே லுண்டோ பூர
ணனந்த வாழ்வே. 2

தீதெலா மொன்றும் வன்மை செறிந்திருட் படல
மபோர்த்த, பாதகச்சிந்தைபெற்ற பதகனுன் பாத
நீழ, லாதரவடைய வுள்ளன் பருள்கிலை யாயின்மற்
றியார், போதனைசெய்ய வல்லார் பூரணனந்த வா
ழ்வே. 3

நாதனை நாதாதீத நண்பனை நடுவாய்நின்ற, நீத
னைக் கலந்துநிற்க நெஞ்சமே நீவாவென்றுல், வாத
னை பெருக்கி யென்னை வசஞ்செய்து மனந்துன்மார்
க்க, போதனைசெய்தனன்றே பூரணனந்தவாழ்வே.

எண்ணிய வெண்ண மெல்லா மிறப்புமேற் பிறப்
புக்காசை, பண்ணியென் னறிவையெல்லாம் பாழா

க்கி யெனைப்பாழாக்குந், திண்ணிய வினையைக் கொ
ன்று சிறியனை யுய்யக்கொண்டாற், புண்ணிய நினக்
கேயன்றே பூரணனந்த வாழ்வே. 5

பத்திநீ பத்திக்கான பலனுநீ பலவாச் சொல்லுஞ்
சித்திநீ சித்தர்சித்தித் திறமுநீ திறமார் மோன
முத்திநீ முத்திக்கான முதலுநீ முதன்மையான
புத்திநீயெனக்கொன்றுண்டோபூரணனந்தவாழ்வே

தாயினு மினியநின்னைச் சரணென வடைந்த நா
யேன், பேயினுங் கடையனாகிப் பிதற்றுதல் செய்த
னன்றே, தீயிடை மெழுகாய் நொந்தேன் றெளிவி
லேன் வீணைகாலம், போயின தாற்ற கில்லேன் பூர
ணனந்த வாழ்வே. 7

மலைவளர்காதலி

பதியுண்டு நிதியுண்டு புத்திரர்கண் மித்திரர்கள்
பக்கமுண் டெக்காலமும்
பவிசுண்டு தவிசுண்டு திட்டாந்த மாகயம
படமெனுந் திமிரமணுகாக்
கதியுண்டு ஞானமாங் கதிருண்டு சதிருண்டு
காயசித் திகளுமுண்டு
கறையுண்ட கண்டர்பா லம்மைநின் முலிற்
கருத்தொன்று முண்டாகுமேல்

நதியுண்டகடலெனச் சமயத்தையுண்டபர
ஞானவா னந்தவொளியே
நாதாந்த ரூபமே வேதாந்த மோனமே
நானெனு மகந்தைதீர்த்தென்
மதியுண்டமதியான மதிவதன வல்லியே
மதுசூத னன்றங்கையே
வரைராஜ னுக்கிருகண் மணியா யுதித்தமலை
வளர்கா தலிப்பெணுமையே. 1

தெட்டிலே வலியமட மாதர்வாய் வெட்டிலே
சிற்றிடையிலே நடையிலே
சேலொத்தவிழியிலே பாலொத்த மொழியிலே
சிறுபிறை நுதற்கிற்றிலே
பொட்டிலே யவர்கட்டு பட்டிலே புனைகந்த
பொடியிலே யடியிலேமேற்
பூரித்த முலையிலே நிற்கின்ற நிலையிலே
புந்திதனை நுழையவிட்டு
நெட்டிலே யலையாம லறிவிலே பொறையிலே
நின்னடியர் கூட்டத்திலே
நிலைபெற்ற வன்பிலே மலைவற்ற மெய்ஞ்ஞான
ஞேயத்திலே யுனிருதாள்
மட்டிலே மனதுசெல நினதருளு மருள்வையோ
வளமருவு தேவையரசே
வரைராஜ னுக்கிருகண் மணியா யுதித்தமலை
வளர்கா தலிப்பெணுமையே. 2

பூதமுத லாகவே நாதபரி யந்தமும்
பொய்யென் றெனைக்காட்டியென்
போதத்தி னடுவாகி யடியீறு மில்லாத
போதபூரண வெளிக்கு
ளேதுமற நில்லென் றுபாயமா வைத்துநினை
வெல்லாஞ்செய் வல்லசித்தா
மின்பவுரு வைத்தந்த வன்னையே நின்னையே
யெளியேன் மறந்துய்வதே
வேதமுத லானநல் லாகமத் தன்மையை
விளக்குமுட் கண்ணிலார்க்கு
மிக்கநின் மகிமையைக் கேளாத செவிடார்க்கும்
வீறுவா தம்புகலுவாய்
வாதனோ யாளர்க்கு மெட்டாத முக்கணுடை
மாமருந் துக்கமிர்தமே
வரைராஜ னுக்கிருகண் மணியா யுதித்தமலை
வளர்கா தலிப்பெணுமையே. 3

மிடியிட்ட வாழ்க்கையா லுப்பிட்ட கலிமனவு
மெய்யெலா முள்ளுடைந்து
வீறிட்ட செல்வர்தந் தலைவாயில் வாசமாய்
வேதனைக ளுறவேதனுந்
துடியிட்ட வெவ்வினையை யேவினான் பாவினான்
றொடரிட்ட தொழில்களெல்லாந்
துண்டிட்ட சாண்கும்பி யின்பொருட் டாயதுன்
றொண்டர்பணி செய்வதென்றே

வடியிட்ட செந்தமிழி னருமையிட் டாளுரி
லரிவையோர் பரவைவாயி
லம்மட்டு மடியிட்டு நடைநடந் தருளடிக
ளடியீது முடியீதென
வடியிட்ட மறைபேசு பச்சிளங் கிள்ளையே
வளமருவு தேவையரசே
வரைராஜ னுக்கிருகண் மணியா யுதித்தமலை
வளர்கா தலிப்பெணுமையே. 4

பூரணி புராதனி சுமங்கலை சுதந்தரி
புராந்தகி த்ரியம்பகியெழிற்
புங்கவி விளங்குசிவ சங்கரி சகஸ்ரதள
புட்பமிசை வீற்றிருக்கும்
நாரணி மனுதீத நாயகி குணாதீத
நாதாந்த சத்தியென்றுன்
ணுமமே யுச்சரித் திடுமடியர் நாமமே
நானுச்சரிக்க வசமோ
வாரணி சடைக்கடவு ளாரணி யெனப்புகழ
வகிலாண்ட கோடியீன்ற
வன்னையே பின்னையுங் கன்னியென மறைபேசு
மானந்த ரூபமயிலே
வாரணியு மிருகொங்கை மாதர்மகிழ் கங்கைபுகழ்
வளமருவு தேவையரசே
வரைராஜ னுக்கிருகண் மணியா யுதித்தமலை
வளர்கா தலிப்பெணுமையே. 5

பாகமோ பெறவுனைப் பாடவறி யேன்மல
பரிபாகம் வரவுமன திற்
பண்புமோ சற்றுமிலை நியமமோ செய்திடப்
பாவியேன் பாபரூப
தேகமோ திடமில்லை ஞானமோ கனவிலுஞ்
சிந்தியேன் பேரின்பமோ
சோரவென் சூற்கள்ள மனதுமோ மெத்தவுஞ்
சிந்திக்கு தென்செய்குவேன்
மோகமோ மதமோ குரோதமோ லோபமோ
மூற்றுமாற் சரியமோதான்
முறியிட்டெனைக்கொள்ளு நிதியமோ தேடவெனின்
மூசுவரி வண்டுபோல
மாகமோ டவும்வல்ல னெனையாள வல்லையோ
வளமருவு தேவையரசே
வரைராஜ னுக்கிருகண் மணியா யுதித்தமலை
வளர்கா தலிப்பெணுமையே. 6

தூளேறு தூசுபோல் வினையேறு மெய்யெனுந்
தொக்கினுட் சிக்கிநாளுஞ்
சுழலேறு காற்றினிடை யழலேறு பஞ்செனச்
சூறையிட் டறிவையெல்லாம்
நாளேற நாளேற வார்த்திக மெனுங்கூற்றி
னட்பேற வுள்ளுடைந்து
நயனங்க ளற்றதோ ருரேறு போலவே
நானிலந் தனிலலையவோ

வேலேறு தந்தியைக் கனதந்தி யுடன்வென்று
விரையேறு மாலைசூடி
விண்ணேறு மேகங்கள் வெற்பேறி மறைவுற
வெருட்டிய கருங்கூந்தலாய்
வாளேறு கண்ணியே விடையேறு மெம்பிரான்
மனதுக் கிசைந்தமயிலே
வரைராஜ னுக்கிருகண் மணியா யுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெணுமையே. 7

பூதமொடு பழகிவள ரிந்திரிய மாம்பேய்கள்
புந்திமுத லானபேய்கள்
போராடு கோபாதி ராக்ஷசப் பேய்களென்
போதத்தை யூடழித்து
வேதனை வளர்த்திடச் சதுர்வேத வஞ்சன்
விதித்தானிவ் வல்லலெல்லாம்
வீழும் படிக்குனது மௌனமந் த்ராதிக்ய
வித்தையை வியந்தருள்வையோ
நாதவடி வாகிய மஹாமந்த்ர ரூபியே
நாதாந்த வெட்டவெளியே
நற்சமய மானபயிர் தழையவரு மேகமே
ஞானவா னந்தமயிலே
வாதமிடு பரசமயம் யாவுக்கு முணர்வரிய
மகிமைபெறு பெரியபொருளே
வரைராஜ னுக்கிருகண் மணியா யுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெணுமையே. 8

அகிலாண்டநாயகி

சந்தவிருத்தம்.

வட்டமிட்டொளிர் பிராணவாயுவெனு
நிகளமோடுகம னஞ்செயு
மனமெனும்பெரிய மத்தயானையையென்
வசமடக்கிடின்மு மண்டலத்
திட்டமுற்றவள ராஜயோகமிவன்
யோகமென் றறிஞர்புகழ்வே
யேழையுலகி னீடுவாழ்வனினி
யிங்கிதற்கு மனுமானமோ
பட்டவர்த்தனர் பராவுசக்ரதர
பாக்யமான சுபயோகமும்
பாரகாவியகவித்வ நான்மறை
பராயணஞ் செய்மதியுகமு
மட்டசித்திநலன் பருக்கருள
விருதுகட்டிய பொனன்னமே
யண்டகோடிபுகழ் காவைவாழுமகி
லாண்டநாயகியெ னம்மையே. 1

பெரியநாயகி விருத்தம்

காற்றைப்பிடித்து மட்காரகத்தடைத்தபடி
கன்மப்புணற் குளுறுங்
கடைகெட்டநவவாயில் பெற்றபசுமட்கலக்
காயத்துளெனை யிருத்திச்

சோற்றைச்சுமத்திநீ பந்தித்துவைக்கத்
துருத்திக்குண்மது வென்னவே
துள்ளித்துடித்தென்ன பேறுபெற்றேனருட்
டோயநீ பாய்ச்சல்செய்து
நாற்றைப்பதித்ததென ஞானமாம்பயிரதனை
நாட்டிப்புலப்பட்டிபு
நமனைதீப்பூடு மணுகாமன்முன்னின்று
நாடுசிவ போகமான
பேற்றைப்பகுத்தருளி யெனையாளவல்லையோ
பெரியவகி லாண்டகோடி
பெற்றநாயகிபெரிய கயிலைமாநகர்மருவு
பெரியநாயகி யம்மையே. 1

தந்தைதாய்

தந்தைதாய் மகவுமனை வாழ்க்கை யாக்கை
சகமனைத்து மெளனியரு டழைத்த போதே
யிந்திரசா லங்கனவு கான னீரா
யிருந்ததுவே யிவ்வியற்கை யென்னே யென்னே. 1

என்னை நான் கொடுக்கவொருப் பட்டகால
மியாதிருந்தென் னதுபோ யென்னன்னை நீங்கா
அன்னைபோ லருள்பொழியுங் கருணை வாரி
யானந்தப் பெருமுகிலே யாசே சொல்வாய். 2

அரசேநின் றிருக்கருணை யல்லா தொன்றை
யறியாத சிறியேனை னதனன் முத்திக்
கரைசேரும் படிக்குனருட் புணையைக் கூட்டுங்
கைப்பிடியே கடைப்பிடியாக் கருத்துட் கண்டேன்.

கண்டேனிங் கென்னையு மென்றனையு நீங்காக்
கருணையுநின் றன்னையுநான் கண்டேன் கண்டேன்
விண்டே னென்றெனைப் புறம்பாத்தள்ளவேண்டாம்
விண்டது நின்னருட் களிப்பின் வியப்பாலன்றே. 4

ஓவென்ற சுத்தவொளி யொன்றே நின்றிங்
குயிரையெல்லாம் வம்மினென வுவட்டா வின்பத்
தேவென்ற நீகலந்து கலந்து முத்தி
சேர்த்தனையேற் குறைவாமோ செக விலாசம். 5

செகத்ததையெல்லா மணுவளவுஞ் சிதறு வண்ணஞ்
சேர்த்தணுவில் வைப்பை யணுத்திரளை யெல்லாம்
மகத்துவமாப் பிரமாண்ட மாகச்செய்யும்
வல்லவா நீநினைந்த வாறே யெல்லாம். 6

சொல்லாலே வாய்துடிப்ப தல்லா னெஞ்சந்
துடித்திருக ணீரருவி சொரியத் தேம்பிக்
கல்லாலே யிருந்தநெஞ்சங் கல்லான் முக்கட்
கனியேநெக் குருகிடவுங் காண்பேன் கொல்லோ. 7

பெற்றவட்டே க

பெற்றவட்கே தெரியுமந்த வருத்தம் பிள்ளை
பெறுப் பேதை யறிவாளோ பேரானந்த
முற்றவர்க்கே கண்ணீர் கம்பலை யுண்டாகு
முறுதவரே கன்னெஞ்ச முடைய ராவார். 1

ஆவாவென் றழுது தொழுங் கையராகி
யப்பனே யானந்த வடிகளே நீ
வாவாவென் றவர்க்கருளுங் கருணை யெந்தாய்
வன்னெஞ்சர்க் கிரங்குவ தெவ்வாறு நீயே. 2

நீயேயிங் கெளியேற்குந் தாக மோக
நினைவூடே நின்றுணர்த்தி நிகழ்த்த லாலே
பேயேற்குந் தனக்கென வோரன்பு முண்டோ
பெம்மானே யின்னமன்பு பெருகப் பாராய். 3

பாராயோ வென்றுயர மெல்லா மையா
பகருமுன்னே தெரியாதோ பாவி யேன்முன்
வாராயோ வின்னமொரு காலா லுலு
மலர்க்காலென்சென்னிமிசை வைத்திடாயோ.

வைத்திடுங்கா லப்பிடித்துக் கண்ணின் மார்பில்,
வைத்தணைத்துக் கொண்டு கையால் வளைத்துக்
கட்டிச், சித்தமிசைப் புகவிருத்திப் பிடித்துக்
கொண்டு, தியக்கமற வின்பசுகஞ் சேர்வ தென்றே.

சேராமற் சிற்றினத்தைப் பிரித்தெந் நாளுந்
திருவடிப்பே ரினத்துடனே சேரா வண்ண
மாராக நானலைந்தே னரசே நீதா
னறிந்திருந்துமாயையிலே னழுந்தவைத்தாய்.

வைத்தபொரு ளுடலாவி மூன்று நின்கை
வசமெனவே யான்கொடுக்க வாங்கிக்கொண்டு
சித்தமிசைப் புகுந்ததுதான் மெய்யோ பொய்யோ
சிறியேற்கிங் குளவுரையாய் திகையாவண்ணம்.

திகையாதோ வெந்நாளும் பேரா னந்தத்
தெள்ளமுத முதவாமற் றிவலை காட்டி
வகையாக வலக்கழித்தா யுண் டுடுத்து
வாழ்ந்தேனு னிரண்டுகான் மாடு போலே. 8

மாடுமக்கள் சிற்றிடையார் செம்பொ னுடை
வைத்தகன தனமேடை மாட கூடம்
வீடுமென்பாற் றொடர்ச்சி யோவிடைவி டாமன்
மிக்ககதி வீடன்றே விளங்கல் வேண்டும். 9

விளங்கவெனக் குள்ளுள்ளே விளங்காநின்ற
வேதகமே போதகமே விமல வாழ்வே
களங்கரகி தப்பொருளே யென்னே நீங்காக்
கண்ணுதலே நாதாந்த காட்சிப் பேறே. 10

நாதமே நாதாந்த வெளியே சுத்த
ஞாதுருவே ஞானமே ஞேய மேநல்

வேதமே வேதமுடி வானமோன
வித்தேயிங் கென்னையினி விட்டிடாதே. 11

கல்லாலின்

கல்லாலி னீழறனி லொரு நால்வர்க்கும்
கடவுணீயுணர்த்துவதுங் கைகாட்டென்றூர்
சொல்லாலே சொலப்படுமோ சொல்லுந் தன்மை
துரும்புபற்றிக் கடல்கடக்குந் துணிபேயன்றே.
அன்றேவாமோவெனவுஞ்சமயகோடி
யத்தனையும்வெவ்வேறுயரற்றநேரே
நின்றுயேநினைப்பிறுமாறெவ்வாறுங்கே, நின்னருள்
கொண்டறிவதல்லாமெனறிவேறுண்டோ. 2

நெறிபார்க்கினின்னையன்றி யகிலம்வேறே
நிலநீர்தீக்கால்வானுநீயலாத
குறியாதுமில்லையென்றுல்யாங்கள்வேறே
கோதையொரு கூறுடையாய்கூறுய்கூறுய். 3

கூறுயவைம்பூதச்சுமையைத் தாங்கிக்
குணமிலாமனமெனும்பேய்க்குரங்கின்பின்னே
மாறுதகவலையுடன்சுழலுவென்னை
வைத்தனையேபரமேநின்மகிமைநன்றே. 4

நன்றெனவுந்தீதெனவு மெனக்கிங்குண்டோ
நானுகிநீயிருந்தநியாயஞ்சற்றே

இன்றெனக்குவெ்ளியாஞ்லெல்லாம்வல்ல
விறைவாநின்னடியருடனிருந்துவாழ்வேன். 5

வாழ்வெனவுந்தாழ்வெனவுமிரண்டாப்பேசும்
வையகத்தார் கற்பனையாமயக்கமான
பாழ்வலையைக்கிழித்துதறிச்செயல்போய்வாழப்
பரமேநின்னுனந்தப்பார்வையெங்கே. 6

எங்கேயெங்கேயருளென்றமையிரந்தா
னேழையிவனெனவுமெண்ணியிச்சைகூரு
மங்கேயங்கேயெளிவந்தென்னையாண்ட
வாரமுதேயுனைக்காண்பானலந்துபோனேன். 7

போனநாட்கிரங்குவதே தொழிலாவிங்ஙன்
பொருந்துநாளத்தனையும்போக்கினேனென்
ஞானநாயகனேநின்மோனஞான
நாட்டமுற்றுவாழ்ந்திருக்குநாளெந்நாளோ. 8

நாட்பட்டகமலமென்னவிதயமேவு
நறுந்தேனதுன்மார்க்கநாரிமார்கண்
வாட்பட்டகாயமிந்தக்காயமென்றே
வன்கூற்றுமுயிர்பிடிக்கவருமந்நீதி. 9

நீதியெங்கேமறையெங்கேமண்விண்ணெங்கே
நித்தியராமவர்களெங்கேநெறிதப்பாத
சாதியெங்கேயொழுக்கமெங்கேயாங்களெங்கே
தற்பரநீபின்னுமொன்றைச் சமைப்பதாலுல்.

ஆனலும்யானென தின்கற்றவெல்லை
யதுபோதுமதுகதிதானல்லவென்று
போனலும்யான்போவனல்லான்மோனப்
புண்ணியனேவேறுமொருபொருளேநாடேன்.
பொருளேநின்பூரணமேலிட்டகாலம்
போக்குவரவுண்டோதற்போதமுண்டோ
இருடானுண்டோவல்லால்விளிதானுண்டோ
வின்பமுண்டோதுன்பமுண்டோயாமங்குண்
உண்டோநீபடைத்தவுயிர்த்திரளிலென்போ [டோ
லொருபாவிதேகாதியுலகம்பொய்யாக்
கண்டேயுமெள்ளளவுத்துறவுமின்றிக்
காசினிக்குளலைந்தவரார்காட்டாய்தேவே. 13
தேவரெல்லாந்தாழச்சிவந்தசெந்தாண்முக்கட்
செங்கரும்பேமொழிக்குமொழித்திப்பாக
மூவர்சொலுந்தமிழ்கேட்குந்திருச்செவிக்கே
மூடனேன்புலம்பியசொன்முற்றுமோதான். 14
முற்றுமோவெனக்கினியானந்தவாழ்வு
மூதறிவுக்கினியாய்நின்மூளரித்தாளிற்
பற்றுமோசற்றுமில்லையேயாவையோ
பாவிபடுங்கண்கலக்கம்பார்த்திலாயோ. 15
பார்த்தனவெல்லாமழியுமதனிற்சுட்டிப்
பாராதேபார்த்திருக்கப்பரமேமோன
மூர்த்திவடிவாயுணர்த்துங்கைகாட்டுண்மை
முற்றிபெனதல்லல்வினைமுடிவதென்றே. 16

என்றுளேனீயன்றுளம்யார்மென்பதென்னை
யிதுநிற்கவெல்லாந்தாமில்லையென்றே
பொன்றிடச்செய்வல்லவனீயெமைப்படைக்கும்
பொற்புடையாயென்னினதுபொருந்திடாதோ.

பொருந்துசகமனைத்தினையும்பொய்பொய்யென்று
புகன்றபடிமெய்யென்றேபோதரூபத்
திருந்தபடியென்றிருப்பதன்றேயன்றே
வெம்பெருமான்யான்கவலையெய்தாக்காலம்.18

காலமேகாலமொருமூன்றுங்காட்டுங்
காரணமேகாரணகாரியங்களில்லாக்
கோலமேயெனவாவாவென்றுகூவிக், குறைவற
நின்னருள்கொடுத்தாற்குறைவோசொல்வாய்.

சொல்லாயதாகுதியெல்லாங்கடந்துநின்ற
சொரூபானந்தச்சுடரேதாண்டனேனைக்
கல்லாகப்படைத்தாலுமெத்தகுன்றே
கரணமுடனுனதுறவுகலக்கமாட்டேன். 20

கலங்காதநெஞ்சுடையஞானதீரர்
கடவுளுனைக்காணவேகாயமாதி
புலங்காணாநாடொருவன்ஞானம்பேசிப்
பொய்கூடுகாத்ததிதன்னபுதுமைகண்டாய். 21

கண்டிலேயோயான்படும்பாடெல்லாமூன்று
கண்ணிருந்துந்தெரியாதோகசிந்துள்ளன்பார்

தொண்டரடித்தொண்டனன்றேகருணைநீங்காச்
சுத்தபரிபூரணமாஞ்சோதிநாதா. 22

சோதியாயிருட்பிழம்பைச்சூறையாடுந் [ந்நாளும்
தூவெளியேயெனைத்தொடர்ந்துதொடர்ந்தெந்
வாதியாநின்றவினைப்பகையைவென்ற
வாழ்வேயிங்குனைப்பிரிந்துமயங்குகின்றேன். ()

மயக்குறுமென்மனமணுகாப்பாதைகாட்டி
வல்வினையைப்பறித்தனையேவாழ்வேநானென்
செயக்கடவேன்செயலெல்லாநினதேயென்று
செங்கைகுவிப்பேனல்லாற்செயல்வேறில்லை. ()

வேறுபடுஞ்சமயமெல்லாம்புகுந்துபார்க்கின்
விளங்குபரம்பொருளேநின்விளையாட்டல்லான்
மாறுபடுங்கருத்தில்லைமுடிவின்மோன
வாரிதியினதித்திரள்போல்வயங்கிற்றம்மா. 25

அம்மாவீததிசயந்தானன்றேவன்றே
வகண்டநிலையாக்கியென்னையறிவாம் வண்ணஞ்
சும்மாவேயிருக்கவைத்தாயையாவாங்கே
சகமயமாயிருப்பதல்லாற்சொல்வானென்னே.

என்னேநான்பிறந்துழலவந்தவாறிங் [பான்
கெனக்கெனவோர்செயலிலையே யேழையேன்

முன்னேசெய்வினையெனவும்பின்னேவந்து
மூளும்வினையெனவும்வரமுறையேனெந்தாய்.5

தாயானதன்னருளேநிரம்பவைத்துத்
தமியேனைப்புரவாமற்றள்ளித்தள்ளிப்
போயானதென்கொலையாவேகதேசம்
பூரணத்துக்குண்டோதான்புகலல்வேண்டும்.()

புகலரியநின்விளையாட்டென்னையெந்தாய்
புன்மையறிவுடையமிவன்னைப்பொருளாப்பண்
இகல்விளக்குமலமாயைகன்மத்தூடே [ணி
யிடருறவுஞ்செய்தனையேயிரக்கமீதா. 29

இரக்கமொடுபொறையீதலறிவாசார
மில்லேனுனல்லோர்களீட்டங்கண்டாற்
காக்குமியல்புடையேன்பாழ்நெஞ்சமெந்தாய்
கருந்தாதாவல்லுருக்கோகாரியகல்லோ. 30

பராபரக்கண்ணி

சீராருந்தெய்வத்திருவருளாம்பூமிமுதற்
பாராதியாண்டபதியேபராபரமே. 1

கண்ணுரக்கண்டோர்கருப்பொருள்காணுமலருள்
விண்ணுறுருந்தவின்பமெவற்பேபராபரமே. 2

சிந்தித்தவெல்லாமென் சிந்தையறிந்தேயுதவ
வந்தகருணை மழையேபராபரமே. 3

ஆராவமுதேயரசேயா னந்தவெள்ளப்
பேராறேமோனப் பெருக்கேபராபரமே. 4

ஆறிவாரென்னவனந்தமறை யோலமிடும்
பேரறிவேயின்பப் பெருக்கேபராபரமே. 5

உரையிறந்தவன்பருளத் தோங்கொளியாயோங்கிக்
கரையிறந்தவின்பக் கடலேபராபரமே. 6

எத்திக்குந்தாஞகி யென்னிதயத்தேயூறித்
தித்திக்குமானந்தத தேனேபராபரமே. 7

திக்கொடுகீழ்மேலுந்திருவருளாம் பொற்பறிந்தோர்
கைக்குள்வளர் நெல்லிக்கனியேபராபரமே. 8

முத்தேதபவளமே மொய்த்தபசும் பொற்சுடரே
சித்தேதயென்னுள்ளத் தெளிவேபராபரமே. 9

கண்ணேகருத்தேதயென் கற்பகமேகண்ணிறைந்த
விண்ணேயானந்த வியப்பேபராபரமே. 10

வாக்காய்மனதாய் மனவாக்கிறந்தவர்பாற்
றுக்காதேதாக்குந் தனியேபராபரமே. 11

பார்த்தவிடமெல்லாம் பரவெளியாய்த் தோன்ற
வொரு, வார்த்தைசொல்ல வந்தமனுவேபராபரமே.

வானந்தமண்ணினந்தம் வைத்துவைத்துப்பார்க்க
வெனக், கானந்தந்த வரசேபராபரமே. 13

அன்பைப்பெருக்கியென தாருயிரைக்காக்கவந்த
வின்பப்பெருக்கே யிறையேபராபரமே. 14

வானமெல்லாங்கொண்ட மவுனமணிப்பெட்டகத்
துக், கானபணியான வணியேபராபரமே. 15

ஓடுமிருநிதியு மொன்றுகக்கண்டவர்க
ணுடும்பொருளான நட்பேபராபரமே. 16

சித்தநினைவுஞ் செயுஞ்செயலுநீயெனவா
ழுத்தமர்கட்கான வுறவேபராபரமே. 17

போதாந்தப் புண்ணியர்கள் போற்றிசய போற்றி
யெனும், வேதாந்தவீட்டில் விளக்கேபராபரமே. 18

முத்தாந்தவீ தி முளரிதொழுமன்பருக்கே
சித்தாந்தவீ திவருந் தேவேபராபரமே. 19

ஈனந்தருமுடல மென்னதியானென்பதற
வானந்தம்வேண்டி யலந்தேன்பராபரமே. 20

என்புருகிநெஞ்ச மிளகிக்கரைந்துகரைந்
தன்புருவாய்நிற்க வலந்தேன்பராபரமே. 21

சுத்தவறிவாய்ச் சுகம்பொருந்தினல்லாலென்
சித்தந்தெளியா தென்செய்வேன்பராபரமே. 22

மாறுவனுபூதிவாய்க்கி னல்லாலென்மயக்கந்
தேறுதென்செய்வேன் சிவமேடபராபரமே. 23

தாகமறிந்தின்பநிட்டை தாராயேலாகெடுவேன்
தேகம்விழுந்திடினென் செய்வேன்பராபரமே. 24

அப்பாவென் னெய்ப்பில்வைப்பே யாற்றகிலேன்
போற்றியென்று, செப்புவதல் லால்வேறென் செய்
வேன் பராபரமே. 25

உற்றறியுமென்னறிவு முட்கருவிபோற்சவிமாண்
டற்றுமின்பந்தந்திலையே யையாபராபரமே. 26

சொல்லாலடங்காச் சுகக்கடலில்வாய்மடுக்கி
னல்லாலென்றுக மறுமோபராபரமே. 27

பாராயோ வென்னைமுகம் பார்த்தோருகாலென்
கவலை, திராயோவாய்திறந்து செப்பாய்பராபரமே.

ஓயாதோவென்கவலை யுள்ளேயானந்தவெள்ளம்
பாயாதோவையா பகராய்பராபரமே. 29

ஓகோவுனைப்பிரிந்தா ருள்ளங்கனலில்வைத்த
பாகோமெழுகோ பகராய்பராபரமே. 30

கூர்த்தவறிவத்தனையுங் கொள்ளைகொடுத் துன்ன
ருளைப், பார்த்தவனுனென்னைமுகம் பாராய் பரா
பரமே. 31

கடலமுதேதேனையென் கண்ணைகவலைப்
படமுடியாதென்னைமுகம் பார்நீபராபரமே. 32

உள்ளமறிவாயுழப்பறிவாய் நானேனைழ
தள்ளிவிடின்மெத்தத் தவிப்பேன்பராபரமே. 33

கன்றினுக்குச் சேதா கனிந்திரங்கல்போலவெனக்
கென்றிரங்குவாய்கருணை யெந்தாய்பராபரமே. 34

எண்ணுதவெண்ணமெலா மெண்ணியெண்ணியே
ழைநெஞ்சம், புண்ணுகச்செய்ததினிப்போதும்பரா
பரமே. 35

ஆழித்துரும்பெனவே யங்குமிங்குமுன்னடிமை
பாழிற்றிரிவதென்ன பாவம்பராபரமே. 36

கற்றவறிவாலுனைநான் கண்டவன்போற் கூத்தா
டிற், குற்றமென்றென்னெஞ்சே கொதிக்கும்பரா
பரமே. 37

ஐயோவுனைக்காண்பாலுசை கொண்டதத்தனையும்
பொய்யோவெளியாப் புகலாய்பராபரமே. 38

துன்பக்கண்ணீரிற் றுளைந்தேதற்குன்னைனந்த
இன்பக்கண்ணீர்வருவ தெந்நாள்பராபரமே. 39

வஞ்சனையும்பொய்யுமுள்ளே வைத்தழுக்காறுளறும், நெஞ்சனுக்குமுண்டோ நெறிதான் பராபரமே.

பாசம்போய்நின்றவர்போற் பாராட்டியானுலும்
மோசம்போனேனுன் முறையோபராபரமே. 41

நன்றறியேன்றீதறியே னெனன்றுநின்றவனு
ன்றறியேனுனேனழை யென்னேபராபரமே. 42

இன்றுபுதிதன்றே யெளியேன்படுந்துயர
மொன்றுமறியாயோ வுரையாய்பராபரமே. 43

எத்தனைதான்சன்மமெடுத் தெத்தனைநான்பட்டதுய
ரத்தனையுநீயறிந்த தன்றோபராபரமே. 44

இந்தநாட்சற்று மிரங்கிலையேற்காலன்வரு
மந்தநாட்காக்கவல்லா ராற்காண்பராபரமே. 45

உற்றுற்றுநாடி யுளமருண்டபாவியைநீ
சற்றிரங்கியாளத் தகாதோபராபரமே. 46

எள்ளளவுநின்னைவிட வில்லாவெனைமயக்கிற்
றள்ளுதலாலென்னபலன் சாற்றாய்பராபரமே. 47

பாடிப்படித்துலகிற் பாராட்டிநிற்பதற்கோ
தேடியெனையடிமை சேர்த்தாய்பராபரமே. 48

சொன்னத்தைச் சொல்வதல்லாற் சொல்லறவென் சொல்லிறுதிக், கென்னத்தைச் சொல்வே னெளியேன் பராபரமே. 49

சொல்லும்பொருளுமற்றுச் சும்மாவிருப்பதற்கே
யல்லும்பகலுமெனக் காசைபராபரமே. 50

நேசநிருவிகற்ப நிட்டையல்லாலுன்னடிமைக்
காசையுண்டோநீயறியா தன்றேபராபரமே. 51

துச்சனெனவேண்டாமித் தொல்லுலகிலல்லல்கண்
டா, லச்சமிகவுடையே னையாபராபரமே. 52

கண்ணுவாரேனுமுனைக் கைகுவியாராயினந்த
மண்ணுவார்நட்பை மதியேன்பராபரமே. 53

கொல்லாவிரதங் குவலயமெல்லாமோங்க
வெல்லார்க்குஞ்சொல்லுவதென் னிச்சைபராபரமே

எத்தாற்பிழைப்பேனை வெந்தையேநின்னருட்கே
பித்தானேன்மெத்தவுநான் பேதைபராபரமே. 55

வாயினற்பேசா மவுனத்தைவைத்திருந்துந்
தாயிலார்போனன் றளர்ந்தேன்பராபரமே. 56

அன்னையிலாச்சேய்போ லலக்கணுற்றேன்கண்ணீர
வென்னகத்திற்ருய்போ லிருக்கும்பராபரமே. 57

உற்றுநினைக்கிற்றுயர முள்ளுள்ளேசெந்தீயாய்ப்
பற்றநொந்தேதனென்னைமுகம் பார்பராபரமே. 58

பொய்யனிவனென்றுமெள்ளப்போதிப்பார்சொற்
கேட்டுக், கைவிடவும்வேண்டா மென்கண்ணேபரா
பரமே. 59

எண்ணமறிந்தே யிளைப்பறிந்தேதயேழையுய்யும்
வண்ணந்திருக்கருணை வையாய்பராபரமே. 60

நாட்டாதேதயென்னையொன்றி னுட்டியிதமகிதங்
காட்டாதேதயெல்லாநீ கண்டாய்பராபரமே. 61

உன்னைநினைந்துன்னிறைவி னுள்ளேயுலாவுமென்னை
யன்னைவயிற்றின்னமடைக் காதேபராபரமே. 62

பரமுனக்கென்றெண்ணும் பழக்கமேமாறு
வரமெனக்குத்தந்தருளென் வாழ்வேபராபரமே. 63

வந்தித்துநின்னை மறவாக்கடனுகச்
சிந்திக்கநின்னதருள் செய்யாய்பராபரமே. 64

எவ்வுயிருமென்னுயிர்போ லெண்ணியிரங்கவுனின்
தெய்வவருட்கருணை செய்யாய்பராபரமே. 65

வெட்டவெளிப் பேதையன்யான்வேறுகபடொன்
றறியேன், சிட்டருடன் சேரனந்த தெண்டன்பரா
பரமே. 66

இரவுபகலற்றவிடத் தேதகாந்தயோகம்
வரவுந்திருக்கருணை வையாய்பராபரமே. 67

மால்காட்டிச்சிந்தை மயங்காமனின்றுசுகக்
கால்காட்டிவாங்காதே கண்டாய்பராபரமே. 68

எப்பொருளுநீயெனவே யெண்ணினான்றேன்றுத
வைப்பையழியாநிலையா வையாய்பராபரமே. 69

சும்மாவிருப்பதுவே சுட்டற்றபூரணமென்
றெம்மாலறிதற் கெளிதோபராபரமே. 70

முன்னெடுபின்பக்க முடியடிநாப்பண்ணறநின்
றன்னெடுநானிற்பதென்றே சாற்றுய்பராபரமே. 71

மைவ்வண்ணந்தீர்ந்த மவுனிசொன்னதெவ்வண்ண
மவ்வண்ணநிட்டை யருளாய்பராபரமே. 72

வித்தன்றியாதும் விளைவதுண்டோநின்னருளாஞ்
சித்தன்றியாங்களுண்டோ செப்பாய்பராபரமே. 73

ஆங்காரமற்றுன் னறிவானவன்பருக்கே
தூங்காததூக்கமது தூக்கும்பராபரமே. 74

சிந்தையவிழ்ந்தவிழ்ந்து சின்மயமாநின்னடிக்கே
வந்தவர்க்கேயின்பநிலை வாய்க்கும்பராபரமே. 75

சொல்லடாவூமைப்போற் சொல்லிறந்துநீயாகி
னல்லாலெனக்குமுத்தி யாமோபராபரமே. 76

பேச்சாகாமோனம் பிறவாழுளத்தினன்றற்
காச்சாச்சுமேற்பயனுண் டாமோபராபரமே. 77

கெட்டியென்றுன்னன்பர் மலங்கெட்டயர்ந்தோர்
பூரணமாந், தொட்டிலுக்குட்சேய்போற் றுயின்றூர்
பராபரமே. 78

காட்டவருளிருக்கக் காணுதிருண்மலத்து
நாட்டமெனக்குவர னன்றேபராபரமே. 79

எத்தன்மைக்குற்ற மியற்றிடினுந்தாய்பொறுக்கு
மத்தன்மைநின்னருளு மன்றேபராபரமே. 80

எத்தனையோதேர்ந்தாலு மென்னுலேயின்பமுண்
டோ, சித்துருவேயின்பச் சிவமேபராபரமே. 81

மண்ணெடுவின்காட்டி மறைந்துமறையாவருளைக்
கண்ணெடுகண்ணுகவென்று காண்பேன்பராபரமே.

பஞ்சரித்துநின்னைப் பலகாலிரந்ததெல்லா
மஞ்சலெனும்பொருட்டே யன்றேபராபரமே. 83

எங்கெங்கேபார்த்தாலு மெவ்வுயிர்க்குமவ்வுயிரா
யங்கங்கிருப்பதுநீ யன்றேபராபரமே. 84

அனைத்துமாய்நின்றுயே யான்வேறுநின்னை
நினைக்குமாறெங்கே நிகழ்த்தாய்பராபரமே. 85

நின்போதத்தாலே நினைப்புமறப்புமென்று
லென்போதமெங்கே யியம்பாய்பராபரமே. 86

ஒன்றைநினைந்திதான்றைமறந் தோடுமனமெல்லாநீ
யென்றறிந்தாலெங்கே யியங்கும்பராபரமே. 87

கொழுந்தில்வயிரமெனக் கோதறவுள்ளன்பி
லழுந்துமவர்க்கேசுகமுண்டாகும்பராபரமே. 88

பற்றும்பயிர்க்குப் படர்கொழுந்துபோற்பருவம்
பெற்றவர்க்கேநின்னருடான் பேறும்பராபரமே. 89

யோகியர்க்கேஞான மொழுங்காம்பேரன்பான
தாகியரும்யோகமுன்னே சார்ந்தோர்பராபரமே. 90

அல்லும்பகலு மறிவாகிநின்றவர்க்கே
சொல்லும்பொருளுஞ் சுமைகாண்பராபரமே. 91

எச்சிலென்று பூவையிகழ்ந்தோர்க் குனைப்போற்றப்
பச்சிலையுங்கிள்ளப் படுமோபராபரமே. 92

அந்தக்கரண மடங்கத்துறப்பதுவே
யெந்தத்துறவினுநன் றெந்தாய்பராபரமே. 93

தன்னையறிந்தாற் றலைவன்மேற்பற்றலது
பின்னையொருபற்றுமுண்டோ பேசாய்பராபரமே.()

அன்பாற்கரைந்துகண்ணீ ராறுகண்டபுண்ணியருக்
குன்பால்வரவழிதா னுண்டோபராபரமே. 95

தன்னையறிந்தருளே தாரகமாநிற்பதுவே
யுன்னையறிதற் குபாயம்பராபரமே. 96

கற்றகலையானிலதான் காணுமோகாண்பதெல்லா
மற்றவிடத்தேதவெளியா மன்றேபராபரமே. 97

கண்மூடிக்கண்விழித்துக் காண்பதுண்டோநின்ன
ருளாம், விண்மூடினெல்லாம் வெளியாம்பராபரமே.

நேரேநினதருளென் னெஞ்சைக்கவரிலென்றும்
பாரேன்சுகமும் படைப்பேன்பராபரமே. 99

வான்காணவேண்டின் மலையேறலொக்குமுன்னை
நான்காணப்பாவனைசெய்நாட்டம்பராபரமே. 100

வாதனைவிட்டுன்னருளின் மன்னினல்லால் வேறு
மொருசாதனைதா னுண்டோநீசசாற்றுய்பராபரமே.

பாரகமும்விண்ணகமும் பற்றுகநிற்பதருட்
டாரகத்தைப்பற்றியன்றே சாற்றுய்பராபரமே. ()

விளக்குந்தகளியையும் வேறென்னுர்நின்னைத்
துளக்கமறச்சீவனென்று சொல்வார்பராபரமே. ()

பாராதிநீயாப் பகர்ந்தாலகமெனவு
மாராயுஞ்சீவனுநீ யாங்காண்பராபரமே. 104

பொய்யைப்பொய்யென் றறியும்போதத்துக் கா
தரவுன், மெய்யருளேயன்றேவிளம்பாய்பராபரமே.

வருவான்வந் தேனெனல்போன் மன்னியழி யுஞ்
சகத்தைத், தெரிவாகவில்லையென்றதீரம்பராபரமே.

மாயாசகமிலையேன் மற்றெனக்கோர்பற்றுமிலை
நீயேநானென்றுவந்து நிற்பேன்பராபரமே. 107

வாஞ்திநீயெனவே வைத்தமறையென்னையுநீ
தாஞகச்சொல்லாதோ சாற்றுய்பராபரமே. 108

வெள்ளைக்கருணைமத வேழமாநின்னருட்கென்
கள்ளக்கருத்தே கவளம்பராபரமே. 109

வண்டாய்த்துவண்டு மவுனமலரணைமேற்
கொண்டார்க்கோவின்பங் கொடுப்பாய்பராபரமே.

மாயைமுதலாம்வினைநீ மன்னுயிர்நீமன்னுயிர்தேர்ந்
தாயுமறிவானதுநீ யன்றேபராபரமே. 111

என்னறிவும்யானுமென தென்பதுவுமாமிவைகள்
நின்னவையேயன்றே நிகழ்த்தாய்பராபரமே. 112

பாரறியாதண்டப் பரப்பறியாதுன்பெருமை
யாரறிவார்காணே வறிவேன்பராபரமே. 113

அண்டமனைத்திலுமா யப்பாலுக்கப்பாலுங்
கொண்டநின்னையாரறிந்து கொள்வார்பராபரமே.

ஒப்புயர்வொன்றின்றி யொலிபுகாமோனவட்டக்
கப்பலுக்காம்வான்பொருணீ கண்டாய்பராபரமே.

என்போலெளியவரு மெங்கெங்கும்பார்த்தாலு
முன்போல்வலியவரு முண்டோபராபரமே. 116

பார்க்கினண்டபிண்டப் பரப்பனைத்துநின்செயலே
யார்க்குஞ்செயலிலையே யையாபராபரமே. 117

ஒன்றேபலவே யுருவேயருவேயோ
வென்றேயழைப்பதுன்னை யென்றேபராபரமே. ()

செப்புவதெல்லாஞ்செபநான் சிந்திப்பதெல்லாநின்
ஒப்பிறியானமென வோர்ந்தேன்பராபரமே. 119

ஆரிருந்தென்னுர்போயென் னுரமுதாநின்னருளின்
சீரிருந்தாலுய்வேன் சிவமேபராபரமே. 120

வஞ்சநமன்வாதனைக்கும் வன்பிறவிவேதனைக்கு
மஞ்சியுனையடைந்தேனையாபராபரமே. 121

எந்தப்படியுன் னிதயமிருந்ததிதமக்
கந்தப்படிவருவ தன்றேபராபரமே. 122

எந்தெந்தநாளு மெனைப்பிரியாதென்னுயிராய்ச்
சிந்தைகுடிகொண்டவருட் டேவேபராபரமே. 123

அஞ்சலஞ்சலென்றடிமைக் கப்போதைக்கப்போதே
நெஞ்சிலுணர்த்து நிறைவேபராபரமே. 124

என்னையுன்றன்கைக்களித்தார் யாவரென்னையான்
கொடுத்துப், பின்னையுன்னுற்பெற்றநலம் பேசென்
பராபரமே. 125

வாய்பேசாவூமையென வைக்கவென்றேநீமவுனத்
தாயாகவந்தருளைத் தந்தாய்பராபரமே. 126

தன்னைத்தந்தென்னைத் தடுத்தாண்டநின்கருணைக்
கென்னைக்கொண்டென்னபல னெந்தாய்பராபரமே.

மார்க்கண்டர்க்காக மறலிபட்டபாட்டையுன்னிப்
பார்க்கினன்பர்க்கென்ன பயங்காண்பராபரமே.

சுட்டியுணராமற் றுரியநிலையாய்வெளியில்
விட்டநின்னேயாதே வியப்பேன்பராபரமே. 129

சூதொன்றுமின்றியென்னைச் சும்மாவிருக்கவைத்தா
யீதொன்றும்போதாதோ வின்பம்பராபரமே. 130

வாயொன்றும்பேசா மவுனியாய்வந்தாண்ட
தேயொன்றும்போதாதோ வின்பம்பராபரமே. 131

என்றுமிருந்தபடிக் கென்னையெனக்களித்த
தொன்றும்போதாதோ வுரையாய்பராபரமே. 132

எண்டிசைக்கீழ்மேலான வெல்லாம்பெருவெளியாக்
கண்டவிடத்தேதன்னையுநான் கண்டேன்பராபரமே.

பித்தனேயேதும்மறியாப் பேதையனையாண்டவுனக்
கெத்தனைதான்றெண்ட னிடுவேன்பராபரமே. 134

தாயர்கர்ப்பத்தூடனமுந் தண்ணீருந்தந்தருளும்
நேயவுனையாரே நினையார்பராபரமே. 135

விரிந்தமனமொடுங்கும் வேளையிணைகப்
பரந்தவருள்வாழி பதியேபராபரமே. 136

சிந்தனேபோய்நானெனல்போய்த் தேக்கவின்பமா
மழையை, வந்துபொழிந்தனேநீ வாழிபராபரமே. ()

தந்தேதனேயோர்வசனந் தந்தபடிக்கின்பமுமாய்
வந்தேதனேயென்றனேநீ வாழிபராபரமே. 138

மண்ணும்விண்ணும்வந்து வணங்காவோநின்னருளைக், கண்ணுறவுட்கண்டவரைக் கண்டாற்பராபரமே.

என்றுங்கருணைபெற்ற வின்பத்தபோதனர்சொற்
சென்றசென்றதிக்கனைத்துஞ் செல்லும்பராபரமே.

ஆடுவதும்பாடுவது மானந்தமாகநின்னைத்
தேடுவதுநின்னடியார் செய்கைபராபரமே. 141

பொங்கியநின்றண்ணருளைப் புட்கலமாப்பெற்றவர்கட், கெங்கெழுந்திதன்ஞாயி றியம்பாய்பராபரமே. ()

பாலரொடுபேயர்பித்தர் பான்மையெனநிற்பதுவே
சீலமிகுஞானியர்தஞ் செய்கைபராபரமே. 143

உண்டுடுத்துப்பூண்டிங் குலகத்தார்போற்றிரியுந்
தொண்டர்விளையாட்டே சுகங்காண்பராபரமே. ()

கங்குல்பகலற்றதிருக் காட்சியர்கள்கண்டவழி
யெங்குமொருவழியே யெந்தாய்பராபரமே. 145

காயநிலையல்லவென்று காண்பாருறங்குவரோ
தூயவருட்பற்றுத் தொடர்வார்பராபரமே. 146

அப்புமுப்பும்போன்ற வயிக்கியபரானந்தர்தமக்
கொப்புவமைசொல்லவும்வா யுண்டோபராபரமே. ()

சித்தந்தெளிந்துசிவமாமே ரெல்லோர்க்குங்
கெரத்தடிமையான குடிநான்பராபரமே. 148

தம்முயிர்போலெவ்வுயிருந் தானென்றுதண்ணரு
ள்கூர், செம்மையருக்கேவலென்று செய்வேன்பரா
பரமே. 149

விண்ணுக்கும்விண்ணுகி மேவுமுனக்கியான்பூசை
பண்ணிநிற்குமாறு பகராய்பராபரமே. 150

நெஞ்சகமேகோயி னினேவசுகந்தமன்பே
மஞ்சனநீர்பூசைகொள்ள வாராய்பராபரமே. 151

கெட்டவழியாணவப்பேய் கீழாகமேலான
சிட்டருனைப்பூசை செய்வார்பராபரமே. 152

கால்பிடித்துமூலக் கனலமதிமண்டலத்தின்
மேலெழுப்பிற்றேகம் விழுமோபராபரமே. 153

பஞ்சுத்திசெய்துநின்னைப் பாவித்துபூசைசெய்தா
ல், விஞ்சியஞானம் விளங்கும்பராபரமே. 154

அன்பர்பணிசெய்யவெனை யாளாக்கிவிட்டுவிட்டா
லின்பநிலைதானேவந் தெய்தும்பராபரமே. 155

மூர்த்திதலந்தீர்த்த முறையாற்றொடங்கினர்க்கோர்
வார்த்தைசொலச்சற்குருவும் வாய்க்கும்பராபரமே.

விரும்புஞ்சரியையுதன் மெய்ஞ்ஞானநான்கு
மரும்புமலர்காய்கனிபோ லன்றேபராபரமே. 157

தானந்தவந்தருமஞ் சந்ததமுஞ்செய்வர்சிவ
ஞானந்தனையணைய நல்லோர்பராயரமே. 158

சொன்னத்தைச்சொல்லித் துடிக்கின்றவாணவப்
பேய்க், கின்னல்வருவதெந்நா ளெந்தாய்பராபரமே.

இன்றேவிருவினைவந் தெறியதுநானென்றே
வன்றேறவிளந்ததன்றே வாற்றேன்பராபரமே. 160

எண்ணமுந்தானின்னைவிட் டில்லையென்றுல்யான்மு
னமே, பண்ணவினையேது பகராய்பராபரமே. 161

என்னையின்னதென்றறியா வேழைக்குமாகெடுவேன்
முன்னைவினைகூடன் முறையோபராபரமே. 162

அறியாநான்செய்வினை யையாநீகூட்டுங்
குறியேதெனக்குளவு கூறுய்பராபரமே. 163

என்னைக்கெடுக்கவிசைந்த விருவினைநோய்
தன்னைக்கெடுக்கத் தகாதோபராபரமே. 164

வல்லமையேகாட்டுகின்ற மாமாயைநானெருவ
னில்லையெனினெங்கே யிருக்கும்பராபரமே. 165

மூக்குணத்தாலெல்லா முளைக்கப்பிரகிருதிக்
கிக்குணத்தைநல்கியதா ரெந்தாய்பராபரமே. 166

ஆற்றப்படாதுதுன்ப மையவென்னுலென்மனது
தேற்றப்படாதினியென் செய்வேன்பராபரமே. ()

பூராயமாய்மனதைப் போக்கவறியாமலேயோ
யாராயலுந்தே னரசேபராபரமே. 168

சினமிறக்கக்கற்றலுஞ் சித்தியெல்லாம்பெற்றலும்
மனமிறக்கக்கல்லார்க்கு வாயேன்பராபரமே. 169

வாதுக்குவந்தெதிர்த்த மல்லரைப்போற்பாழ்த்தம
ன, மேதுக்குக் கூத்தாடு தெந்தாய்பராபரமே. 170

சூதாடுவார்போற் துவண்டுதுவண்டுமனம்
வாதாடினென்னபலன் வாய்க்கும்பராபரமே. 171

கொள்ளித்தேள்கொட்டிக் குதிக்கின்ற பேய்க்கு
ரங்காய்க், கள்ளமனந்துள்ளுவதென் கண்டாய்பரா
பரமே. 172

வந்ததையும்போனதையும் வைத்துவைத்துப்பா
ர்த்திருந்தாற், சிந்தையிதமகிதஞ்சேரும்பராபரமே.

ஏறுமயிற்பாலமுணர் விந்தவிடயங்கணெருப்
பாறெனவுநன்று வறிந்தேன்பராபரமே. 174

பொறிவழியேயேழை பொறியாயுழல்வதுநின்
னறிவின்விதித்தவிதி யாமோபராபரமே. 175

பாசசாலங்களெல்லாம் பற்றுவிடஞானவைவாள்
வீசுநாளெந்நாள் விளம்பாய்பராபரமே. 176

எந்தவுடலேனு மெடுத்தவுடனல்லதென்று
சிந்தைசெயவந்ததிறஞ் செப்பாய்பராபரமே. 177

பொய்யெல்லாமொன்றுப்பொருத்திவைத்தபொய்
யுடலே, மெய்யென்றுன்மெய்யாய்விடுமோபராபரமே

மின்னனையபொய்யுடலே மெய்யென்றுநம்பியையோ
நின்னைமறக்கை நெறியோபராபரமே. 179

நித்தியமொன்றில்லாத நீர்க்குமிழிபோன்றவுடற்
கித்தனைதான்றுன்பமுண்டோ வென்னேபராபரமே

தேகமிறுமென்றுசுடர் தேம்புவதென்னித்திரையி
னாகமறிந்தாற்பயந்தா னுண்டோபராபரமே. 181

ஏதைச்சுமையா வெடுப்பாரெடுத்தவுடற்
சேதமுறின்யாதுபின்னே செல்லும்பராபரமே. ()

தோற்பாவைகாலாட் சுமையாகுஞ்சீவனென்றிங்
கார்ப்பாலெடுத்ததெவ ராலேபராபரமே. 183

ஞால்த்தைதமெய்யெனவே நம்பிநம்பிநாளுமென்றன்
காலத்தைப்போக்கியென்ன கண்டேன்பராபரமே.

பொய்யுலகவாழ்க்கைப் புலைச்சேரிவாதனைநின்
மெய்யருளின்மூழ்கின் விடுங்காண்பராபரமே. 185

நூலேணிவிண்ணேற நூற்குப்பருத்திவைப்பார்
போலேகருவிநன்னூற் போதம்பராபரமே. 186

சின்னஞ்சிறியார்கள்செய்தமணற் சோற்றையொக்கு
ம், மன்னுங்கலைஞான மார்க்கம்பராபரமே. 187

வாசகஞானத்தால் வருமோசுகம்பாழ்த்த
பூசலென்றுபோமோ புகலாய்பராபரமே. 188

கேட்டதையேசொல்லுங் கிளிபோலநின்னருளி
னூட்டமின்றிவாய்பேச னன்றேபராபரமே. 189

வெளியாயருளில் விரவுமன்பர்தேக
மொளியாய்ப்பிறங்கியது முண்டோபராபரமே. 190

காலமொருமூன்றுங் கருத்திலுணர்ந்தாலுமதை
ஞாலந்தனக்குரையார் நல்லோர்பராபரமே. 191

கொல்லாவிரதமொன்று கொண்டவரேநல்லோர்மற்
றல்லாதார்யாரோ வறியேன்பராபரமே. 192

இல்லாதகாரியத்தை யிச்சித்துச்சிந்தைவழி
செல்லாமைநல்லோர் திறங்காண்பராபரமே. 193

ஏதுவந்துமேதாழிந்து மென்னதியானென்னுர்கள்
போதநிலைகண்ட புலத்தோர்பராபரமே. 194

ஆயிரஞ்சொன்னலு மறியாதவஞ்சநெஞ்சப்
பேயரொடுகூடிற் பிழைகாண்பராபரமே. 195

மாயமயக்கொழிந்தார் மற்றுன்றைநாடுவரோ
நேயவருணிலையி னிற்பார்பராபரமே. 196

நித்திரையிற்செத்தபிணநேருமுடற் கிச்சைவையாச்
சுத்தர்களேநல்ல துறவோர்பராபரமே. 197

எந்நெஞ்சமேனு மிரங்குமேநின்னருட்குக்
கன்னெஞ்சருமுளரோ காட்டாய்பராபரமே. 198

மந்தவறிவாகியின்பம் வாயாதிருந்தலுந்தாற்
சிந்தைமயக்காதோவென் செய்வேன்பராபரமே. ()

தேடினேன்றிக்கனைத்துந் தெண்டனிட்டேன்சிந்தை
நைந்து, வாடினேனென்மயக்க மாற்றுய்பராபரமே.

மடிமையெனுமொன்றை மறுத்தன்றுவென்னை
யடிமைகொளல்வேண்டு மரசேபராபரமே. 201

காலர்பயந்தீரவின்பக் காற்கபயமென்றெழுந்த
மாலைவளர்த்தனையே வாழிபராபரமே. 202

நீர்ப்புற்புதமாய்நினைவருட்கே நின்றழியப், பார்ப்ப
தல்லால்வேறுமொன்றைப் பாரேன்பராபரமே. ()

நீர்க்குமிழிபோலென்னினைவு வெளியாய்க்கரையப்
பார்க்குமிடமெல்லாமென் பார்வைபராபரமே. 204

ஆடியோய்பம்பரம்போ லாசையுடனெங்குமுனைத்
தேடியோய்கின்றேனென் செய்வேன்பராபரமே.

வேதாந்தஞ்சித்தாந்தம் வேறென்னுட்கண்களிக்கும்
நாதாந்தமோன நலமேபராபரமே. 206

ஆனந்தமானநின்னை யன்றியொன்றையுன்னுத
மோனந்தமியேற்கு முத்திபராபரமே. 207

ஏதுக்குமுன்னேவிடவில்லையென்று லென்கருத்தைச்
சோதிக்கவேண்டாநான் சொன்னேன்பராபரமே.

முத்தியிலுந்தேகமிசை மூவிதமாஞ்சித்திபெற்றே
ரெத்தனைபேரென்றுரைப்ப தெந்தாய்பராபரமே.

நீயன்றிநானுன்னினவாரென் னஞ்சகமார்
தாயன்றிச்சூலமுண்டோ சாற்றுய்பராபரமே. 210

அங்கமேநின்வடிவ மானசுகர்கூப்பிடநீ
யெங்குமேனேனென்ற தென்னேபராபரமே. 211

கொள்ளேவெள்ளத் தண்ணருண்மேற் கொண்டுசு
ழித்தார்த்திழுத்தாற், கள்ளமனக்கப்பலெங்கே கா
ணும்பராபரமே. 212

எக்கலையுங்கற்றுணர்ந்தோ மென்றவர்க்குஞ் சம்மத
ஞ்சொல், வக்கணையாலின்பம் வருமோபராபரமே.

கல்லெறியப்பாசி கலைந்துநன்னீர்காணுநல்லோர்
சொல்லுணரின்ஞானம்வந்து தோன்றும்பராபரமே.

நின்னையுணர்ந்தோர்கடமை நிந்தித்தபேயறிஞ
ரென்னகதிபெறுவா ரெந்தாய்பராபரமே. 251

என்னதியானென்னலற்றே ரெங்கிருந்துபார்க்கினு
நின், சன்னதியாநீபெரிய சாமிபராபரமே. 216

சோற்றுத்துருத்திச் சுமைசுமப்பக்கண்பிதுங்கக்
காற்றைப்பிடித்தலைந்தேன் கண்டாய்பராபரமே. ()

உள்ளபடியொன்றை யுரைக்கினவர்க்குள்ளூறவாய்க்
கள்ளமின்றியன்பாய்க் களிப்பேன்பராபரமே. 218

அடுத்தவியல்பாகவொன்றை யான்பகர்வதல்லாற்,
றெடுத்ததுதான்றை யான்வேண்டிச் சொல்லேன்
பராபரமே. 219

உள்ளமறியா தொருவரொன்றை யுன்னிப் பேசிலே
யோ, துள்ளியிளங்கன்றுய்த் துடிப்பேன்பராபரமே.

எல்லாருமின்புற் றிருக்கநினைப்பதுவே
யல்லாமல்வேறென்ன் றறியேன்பராபரமே. 221

முன்னுண்மெய்ஞ்ஞான முனிவர்தவமீட்டுதல்போ
லிந்நாளிற்காணவெனக் கிச்சைபராபரமே. 222

கன்மமென்பதெல்லாங் கரிசறவேமெய்ஞ்ஞான
தன்மநிலைசார்ந்ததன்பர் தன்மைபராபரமே. 223

கண்டுயிலாதென்னறிவின் கண்ணூடேகாட்சிபெற
மண்டியபேரொளிநீ வாழிபராபரமே. 224

நானுனதன்மையென்று நாடாமலுடன்பின்ப
வானுகிநின்றனைநீ வாழிபராபரமே. 225

அகத்தூடணுவணுவா யண்டமெல்லாந்தானுய்
மகத்தாகிநின்றனைநீ வாழிபராபரமே. 226

காரகமாங்கர்ப்பவறைக் கண்ணூடுமென்கண்ணே
வாரம்வைத்துக்காத்தனைநீ வாழிபராபரமே. 227

புரந்தோர்தந்தேசமென்பார் பூமியைப்போராடி
யிரந்தோருந்தம்மதென்பா ரென்னேபராபரமே. ()

மூர்த்தியெல்லாம்வாழியெங்கண் மோனகுருவா
ழியருள், வார்த்தையென்றும் வாழியன்பர் வாழி
பராபரமே. 229

சொல்லும்பொருளுந் தொடராவருணிறைவிற்
செல்லும்படிக்கருணீ செய்தாய்பராபரமே. 230

இற்றைவரைக்குள்ளாக வெண்ணரியசித்திமுத்தி
பெற்றவர்களைத்தனைபேர் பேசாய்பராபரமே. 231

நாடுநகருநிசா முட்டியபாளயமு
மீடுசெயுமோமுடிவி லெந்தாய்பராபரமே. 232

தேடுந்திரவியமுஞ் சேர்ந்தமணிப்பெட்டகமுங்
கூடவருந்துணையோ கூறுய்பராபரமே. 233

தேடாததேட்டினரே செங்கைத்துலாக்கோல்போல்
வாடாச்சமநிலையில் வாழ்வார்பராபரமே. 234

நீராய்க்கசிந்துருகி நெட்டுயிர்த்துநின்றேணப்
பாராததென்னே பகராய்பராபரமே. 235

உள்ளபொருளாவி யுடன்மூன்றுமன்றேதான்
கொள்ளைகொண்டநீயென் குறைதீர்பராபரமே.236

ஆழ்ந்தாயேயிவ்வுலகி லல்லலெல்லாந்தீர்ந்தருளால்
வாழ்ந்தாயேயென்றணைநீ வாழிபராபரமே. 237

தாராவருளையெல்லாந் வந்தணையுநின்னருளில்
வாராயோவென்றணைநீ வாழிபராபரமே. 238

ஆசையுன்மீதல்லா லருளறியவேறுமொன்றிற்
பாசம்வையேனின்கருணைப் பாங்காற்பராபரமே. ()

ஆதியந்தநீகுருவா யாண்டதல்லானின்னையன்றிப்
போதளையுமுண்டோ புகலாய்பராபரமே. 240

தாணுகவந்து தடுத்தாண்டெனையின்ப
வாணுகசெய்தவின்ய வானேபராபரமே. 241

பற்றற்றிருக்குநெறி பற்றிற்கடன்மலியுஞ்
சுற்றநினைக்குமனஞ் சொன்னேன்பராபரமே. 242

படிப்பற்றுக்கேள்வியற்றுப் பற்றற்றுசிந்தைதத்
துடிப்பற்றூர்க்கன்றே சுகங்காண்பராபரமே. 243

சத்தாகிநின்றேர் சடங்களிலிங்கமென
வைத்தாருமூண்டோயென் வாழ்வேபராபரமே.244

சித்தநிருவிகற்பஞ் சேர்ந்தாருடற்றீபம்
வைத்தகர்ப்பூரம்போல் வயங்கும்பராபரமே. 245

ஆதிகாலத்திலெனை யாண்டனையேயிப்பானீ
போதியெனினெங்கேநான் போவேன்பராபரமே. ()

நாவழுத்துஞ்சொன்மலரோ நாளுதிக்கும்பொன்
மலரோ, தேவைபுனக் கின்னதென்று செப்பாய்
பராபரமே. 247

கன்னறரும்பாகாய்க் கருப்புவட்டாய்க்கற்கண்டா
யின்னமுதாயென்னு ளிருந்தாய்பராபரமே. 248

சிற்பரமேதற்பரமே தெய்வச்சுருதிசொன்ன
வற்புதமேயன்பே யறிவேபராபரமே. 249

அறிவிப்பானீயென்று லெம்புலன்கடந்தந்
நெறிநிற்பார்யாரே நிகழ்த்தாய்பராபரமே. 250

அந்தக்கரணமெனு மாகாதபேய்களினை
வந்துபிடித்தாட்ட வழக்கோபராபரமே. 251

ஐவரொடுங்கூடாம லந்தரங்கசேவைதந்த
தெய்வவறிவே சிவமேபராபரமே. 252

அருளாகிநின்றசுக மாகாமலியோ
விருளாகிநிற்க வியல்போபராபரமே. 253

அன்பரெல்லாமின்ப மருந்திடவும்யாரெருவன்
துன்புறுதனன்றேநீ சொல்லாய்பராபரமே. 254

சந்ததமுநின்கருணை சாற்றுவதல்லால்வேறு
சிந்தையறியேனுன் சித்தம்பராபரமே. 255

நானெனக்குளறு நாட்டத்தாலென்னைவிட்டுப்
போனாலுமுன்னைவிட்டுப் போகேன்பராபரமே. 256

இக்காயம்பொய்யென்றே ரீட்டத்தினக்கபயம்
புக்காதாருண்டோ புகலாய்பராபரமே. 257

தானதல்பூரணமே சாருமிடமுண்டுயிரும்
வானதியுமொழுங்காய் மன்னும்பராபரமே. 258

உன்னுமனங்கர்ப்பூர வுண்டைபோலேகரைய
மின்னுமானந்த விளக்கேபராபரமே. 259

நாட்பட்டலைந்த நடுக்கமெல்லாந்தீரவுனக்
காட்பட்டுந்துன்பமெனக் காமோபராபரமே. 260

பாவிபடுங்கண்கலக்கம் பார்த்துமிரங்காதிருந்தா
லாவிக்குறுதுணையா ரையாபராபரமே. 261

நின்னிறைவேதாரகமாய் நின்றுசுகமெய்தாம
லென்னிறைவேபாவித்தே னென்னேபராபரமே. ()

நின்னைச்சரண்புகுந்தா னீகாக்கல்வேண்டுமல்லா
லென்னைப்புறம்விடுத லென்னேபராபரமே. 263

மாறுததுன்பமெல்லாம் வந்துரைத்தானின்செவியி
லேறுதவாறே தியம்பாய்பராபரமே. 264

விஞ்சுபுலப்பாடனைத்தும் வீறுதுன்பஞ்செய்யவந்த
வஞ்சுபுலவேடருக்கு மாற்றேன்பராபரமே. 265

கன்னங்கரியநிறக் காமாதிராக்ஷசப்பேய்க்
கென்னையிலக்காகவைத்த தென்னேபராபரமே.266

சித்திநெறிகேட்டல் செகமயக்கஞ்சென்மமற
முத்திநெறிகேட்டன் முறைகாண்பராபரமே. 267

சிந்தைசிதையச் சிதையாதவானந்த
மெந்தவகையாலேவந் தெய்தும்பராபரமே. 268

கூர்த்தவறிவாலறியக் கூடாதெனக்குரவன்
தேர்த்தபடிதானே திரிந்தேன்பராபரமே. 269

பத்தரருந்தும் பரமசுகம்யானருந்த
வெத்தனைநாள்செல்லு மியம்பாய்பராபரமே. 270

தீரத்திறற்றுறவு சேராமலிவ்வுலகிற்
பாரத்தனம்பேசல் பண்போபராபரமே. 271

இந்தவெளியினையுண் டேப்பமிடப்போறிவாத்
தந்தவெளிக்கேவெளியாய்ச் சார்ந்தேன்பராபரமே.

உணர்த்துழனைநாடா துணர்ந்தவையேநாடி, யி
ணக்குறுமென்னேழமைதானென்னேபராபரமே.

உண்டுபோலின்று முலகத்திரமெனவுட்
கொண்டுநான்பெற்றபலன் கூறுய்பராபரமே. 274

உள்ளபடியாதுமென வுற்றுணர்ந்தேனக்கணமே
கள்ளமனம்போனவழி காணேன்பராபரமே. 275

சித்தமவுனஞ் செயல்வாக்கெலாமவுனஞ்
சுத்தமவுனமொன்பற் றேன்றிற்பராபரமே. 276

எண்ணில்பலகோடியுயி ரெத்தனையோவத்தனைக்
குங், கண்ணிற்கலந்தவருட் கண்ணேபராபரமே. ()

எனக்கினியாருன்போலு மில்லையென்றுல்யாலு
முனக்கினியானுகா வுளவென்பராபரமே. 278

அண்டபிண்டங்காணே னகமும்புறமுமொன்றுக்
கண்டவென்னேநீகலந்த காலம்பராபரமே. 279

எத்தனையோகோடியெடுத்தெடுத்துச்சொன்னலுஞ்
சித்தமிரங்கிலையென் செய்வேன்பராபரமே. 280

அன்றந்தநால்வருக்கு மற்புதமாநீயுரைத்த
தொன்றந்தவார்த்தையெனக் குண்டோபராபரமே.

அப்பனென்று மன்னையென்று மாரியனென்றும்
முனையே, செப்புவதுமுன்னிலையின் சீர்காண்பரா
பரமே. 282

கட்டுங்கனமுமந்தக் காலர்வரும்போதுதிர்ந்து
வெட்டுந்தளமோ விளம்பாய்பராபரமே. 283

பேசாதமோனநிலை பெற்றன்றுநின்னருளாம்
வாசாமகோசரந்தான் வாய்க்கும்பராபரமே. 284

கற்றலுங்கேட்டலுங் காயமழியாதசித்தி
பெற்றலுமின்பமுண்டோ பேசாய்பராபரமே.

கண்டவடிவெல்லாங் கரைக்கின்றவஞ்சனம்போ
லண்டமெல்லாநின்னருளே யன்றேபராபரமே. 286

தன்செயலாலொன்றுமிலை தானென்றுணர்பாவி
நின்செயலாய்நில்லா நிலைவேன்பராபரமே. 287

கொலைகளவுகட்காமங் கோபம்விட்டாலன்றே
மலையிலக்காநின்னருடான் வாய்க்கும்பராபரமே. ()

தன்னையறியாதுசகந் தானுயிருந்துவிட்டா
லுன்னையறியவரு ளுண்டோபராபரமே. 289

ஒன்றிரண்டென்றுன்னு வுணர்வுகொடுத்துள்ளபடி
யென்றுமென்னைவையா யிறையேபராபரமே. 290

கருதுமடிமார்களுளங் காணவெளியாகுந்
துரியநிறைவான சுகமேபராபரமே. 291

பொய்குவித்தநெஞ்சுனருட் பொற்பறிந்துதிக்கனை
த்துங், கைகுவித்துநிற்பதெந்தக் காலம்பராபரமே.

அத்துவிதமான வயிக்கியவனுபவமே
சுத்தநிலையந்நிலையார் சொல்வார்பராபரமே. 293

வைத்தசுவரலம்பின் மண்போமோமாயையினோக்
கெத்தனைபோதித்துமென்னு மெந்தாய்பராபரமே.

பூட்டற்றுத்தேதகமற்றுப்போகுமுன்னேநின்னருளை
க், காட்டத்தகாதோ வென்கண்ணேபராபரமே. ()

சொல்லிற்பதர்களைந்து சொன்முடிவுகாணுதார்
நெல்லிற்பதர்போல நிற்பார்பராபரமே. 296

அழுக்காற்றுனெஞ்ச மழுங்கியபுன்மாக்க
ளிழுக்காற்றுலின்பநல மெய்தார்பராபரமே. 297

தேகாதிபொய்யெனவே தேர்ந்தவுபசாந்தருக்கு
மோகாதியுண்டோ மொழியாய்பராபரமே. 298

சாதனையெல்லாமவிழத் தற்போதங்காட்டாதோர்
போதனைநீநல்குவதெப் போதோபராபரமே. 299

ஒன்றுமறியாவிருளா முள்ளம்படைத்தவெனக்
கென்றுகதிவருவ தெந்தாய்பராபரமே. 300

சிந்திக்குந்தோறுமென்னுட் சிற்சுகமாயூற்றூறிப்
புந்திக்குணின்றவருட் பொற்பேபராபரமே. 301

என்றுமடைந்தோர்கட் கிரங்கார்குறிப்பனைத்துங்
கன்றையுதைகாலி கதைகாண்பராபரமே. 302

குற்றங்குறையக் குணமேலிடவருளை
யுற்றவரேயாவிக் குறைவாம்பராபரமே. 303

ஒருரையால்வாய்க்குமுண்மைக்கோரனந்த நூல்கோ
டிப்,பேருரையாற்பேசிலென்ன பேரும்பராபரமே.

சொல்லுஞ்சமயநெறிச் சுற்றுக்குளேசுழலு
மல்லலொழிவதென்றைக் கையாபராபரமே. 305

பிடித்ததையேதாபிக்கும் பேராணவத்தை
யடித்துத்துரத்தவல்லா ரார்காண்பராபரமே. 306

நேசத்தானின்னே நினைக்குநினைவுடையார்
ஆசைக்கடலி லழுந்தார்பராபரமே. 307

கள்ளாதுகட்டுணவுங் காரியமோநாலுருசொற்
கொள்ளாததோஷமன்றே கூறுய்பராபரமே. 308

சென்றவிடமெல்லாந் திருவருளேதாரகமா
நின்றவர்க்கேயானந்த நிட்டைபராபரமே. 309

நீட்சிகுறுகலில்லா நித்யசுகாரம்பசக
சாட்சியாமுன்னேவந்து சார்ந்தேன்பராபரமே. 310

வானுதித்துவமாய் மன்னிநின்றகாரணநீ
நானுகிநிற்பதெந்த நாளோபராபரமே. 311

காட்டத்திலங்கிகடையவந்தா லென்னவுன்னும்
நாட்டத்திணுடுவந்த நட்பேபராபரமே. 312

நித்திரையாய்த்தானே நினைவயர்ந்தானித்தநித்தஞ்
செத்தபிழைப்பானதெங்கள் செய்கைபராபரமே. ()

இன்பநிட்டையெய்தாமல் யாதெனினுஞ்சென்று
மனந், துன்புறுதல்வன்பிறவித்துக்கடபராபரமே.

பொய்யகலமெய்யான போதநிலைகண்டோர்க்கோ
ரையமிலையையமிலை யையாபராபரமே. 315

மந்திரத்தையுன்னி மயங்காதெனக்கினியோர்
தந்திரத்தைவைக்கத் தகாதோபராபரமே. 316

விண்கருணைபூத்ததென்ன மேவியுயிர்க்குயிராய்த்
தண்கருணைதான்றவருடாய்நீ பராபரமே. 317

தன்மயமாய்நின்றநிலை தானேதானாகிநின்றுன்
நின்மயமாயெல்லா நிகழும்பராபரமே. 318

ஏங்கியிடையுநெஞ்ச மேழையைநீவாவென்றே
பாங்குபெறச்செய்வதுன்மேற் பாரம்பராபரமே. ()

ஆண்டநின்னைநீங்கா வடிமைகள்யாமாணவத்தைப்
பூண்டதென்னகன்மம் புகலாய்பராபரமே. 320

எங்கணுநீயென்று லிருந்தப்படியெய்தாம
லங்குமிங்குமென்றலைய லாமோபராபரமே. 321

கற்குமதுவுண்டு களித்ததல்லானின்னருளில்
நிற்குமதுதந்ததுண்டோ நீதான்பராபரமே. 322

அண்டபகிரண்ட மறியாதநின்வடிவைக்
கண்டவரைக்கண்டாற் கதியாம்பராபரமே. 323

கலக்கமுறநெஞ்சைக் கலக்கித்திரும்பத்
துலக்குபவனீயலையோ சொல்லாய்பராபரமே. 324

சிந்தையுமென்போலச் செயலற்றடங்கிவிட்டால்
வந்துதிதலாநின்செயலா வாழ்வேன்பராபரமே. 325

பந்தமெலாந்தீரப் பரஞ்சோதிநீகுருவாய்
வந்தவடிவை மறவேன்பராபரமே. 326

தானந்தமான சகசநிருவிகற்ப
வானந்தநிட்டையரு ளையாபராபரமே. 327

அல்லலெலாந் தீரவெனக் கானந்தமாகவொரு,
சொல்லியென்பால் வைத்ததையென் சொல்வேன்
பராபரமே. 328

சிந்தைமயக்கமறச் சின்மயமாய்நின்றவுன்னைத்
தந்தவுனக்கென்னையுநான் றந்தேன்பராபரமே. 329

மைகாட்டுமாயை மயக்கமறநீகுருவாய்க்
கைகாட்டவுங்கனவு கண்டேன்பராபரமே. 330

மால்வைத்தசிந்தை மயக்கறவென்சென்னிமிசைக்
கால்வைக்கவுங்கனவு கண்டேன்பராபரமே. 331

மண்ணுனமாயையெல்லா மாண்டுவெளியாகவிரு
கண்ணுரவுங்கனவு கண்டேன்பராபரமே. 332

மண்ணீர்மையாலே மயங்காதுன்கையாலென்
கண்ணீர்துடைக்கவுநான் கண்டேன்பராபரமே. ()

உள்ளதுணராவுணர்வினிமாபாவியென்றே
மெள்ளமெள்ளக்கைநெகிழ விட்டாய்பராபரமே. ()

எல்லாநினதுசெய லென்றெண்ணுமெண்ணமுநீ
யல்லாலெனக்குளதோ வையாபராபரமே. 335

பந்தமயக்கிருக்கப் பற்றெழிந்தேனென்றுளறு
மிந்தமயக்க மெனக்கேன்பராபரமே. 336

காட்சியெல்லாங்கண்ணைவிடக் கண்டதுண்டோ
யாதினுக்கு, மாட்சியுனதருளே யன்றேபராபரமே.

எட்டுத்திசையுமொன்று யின்பமாய்நின்றவுன்னை
விட்டுப்பிரியவிடம் வேறேபராபரமே. 338

பிறியாதுயிர்க்குயிராய்ப் பின்னமறவோங்குஞ்
செறிவேயறிவே சிவமேபராபரமே. 339

ஏதேதுசொன்னலு மெள்ளளவுநீயிரங்காச்
சூதேதெனக்குளவு சொல்லாய்பராபரமே. 340

கற்பனையாப்பாடுகின்றேறன் கண்ணீருங்கம்பலையுஞ்
சொற்பனத்துங்காணேனென்சொல்வேன்பராபரமே. 341

வன்பொன்றுநீங்கா மனதிறப்பமாருப்பே
ரன்பொன்றும்போதுமெனக்கையாபராபரமே. 342

ஏதுந்தெளியா வெளியேனவாவெனநின்
போதநிலைகாட்டிற் பொறுதோபராபரமே. 343

ஓராமலெல்லா மொழிந்தேதற்குன்றெய்வவரு
டாராதிருக்கத தருமோபராபரமே. 344

மோனந்தருஞான மூட்டியெனக்குவட்டா
வானந்தவாழ்க்கை யருளாய்பராபரமே. 345

வாடுமுகங்கண்டென்னை வாடாமலேகாத்த
நீடுங்கருணை நிறைவேபராபரமே. 346

புந்தியினின்னடியைப் போற்றுகின்றமெய்யடியார்
சிந்தையிறப்போநின் றியானம்பராபரமே. 347

உனக்குவமையாக்கருணை யுள்ளவரும்வண்மைக்
கெனக்குவமையானவரு மில்லைபராபரமே. 348

தாயிருந்தும்பிள்ளை தளர்ந்தாற்போலெவ்விடத்தும்
நீயிருந்துநான்றளர்ந்து நின்றேன்பராபரமே. 349

வாயாற்கிணறுகெட்ட வாறேபோல்வாய்பேசிப்
பேயாஞர்க்கின்பமுண்டோ பேசாய்பராபரமே. ()

பாவமென்றுலேதும் பயமின்றிச்செய்யவிந்தச்
சீவனுக்கார்போதந் தெரித்கார்பராபரமே. 351

இன்பநிருவிகற்ப மின்றேதாவன்றெனிலோ
துன்பம்பொறுப்பரிது சொன்னேன்பராபரமே. ()

கற்குநிலைகற்றுற் கருவியவிழாதருளாய்
நிற்குநிலைகற்பதுவே நீதம்பராபரமே. 353

காய்ச்சச்சுடற்விடும்பொற் கட்டிபோனின்மலமாய்ப்
பேச்சற்றவரே பிறவார்பராபரமே. 354

பற்றுழிந்துசிந்தைப் பதைப்பொழிந்துதானேதா
னற்றிருப்பதென்றைக் கமைப்பாய்பராபரமே. 355

உருவெளிதான்வாதவூ ருத்தமர்க்கல்லாலினமுங்
குருவழிநின்றூர்க்குமுண்டோ கூறுப்பராபரமே. ()

தேகமியாதேனுமொரு சித்திபெறச்சீவன்முத்தி
யாகுநெறிநல்லநெறி யையாபராபரமே. 357

உலகநெறிபோற்சடல மோயவுயிர்முத்தி
யிலகுமெனல்பந்த வியல்போபராபரமே. 358

பரமாப்பரவெளியாப் பார்ப்பதல்லான்மற்றெவர்க்கு
ந், திரமேதுமில்லைநன்றுத் தேர்ந்தேன்பராபரமே.

தேடுவேனின்னருளைத் தேடுமுன்னேயெய்தினடை
மாடுவேலுனைந்த மாவேன்பராபரமே. 360

உள்ளங்குழைய வுடல்குழையவுள்ளிருந்த
கள்ளங்குழையவென்று காண்பேன்பராபரமே. 361

பட்டப்பகல்போலப் பாழ்த்தசிந்தைமாளினெல்லாம்
வெட்டவெளியாக விளங்கும்பராபரமே. 362

பார்க்கினணுப்போற்கிடந்த பாழ்ஞ்சிந்தைமாளி
னென்னை, யார்க்குச்சரியிடலா மையாபராபரமே. ()

பாட்டுக்கோவன்பினுக்கோ பத்திக்கோவன்பர்
தங்கள், நீட்டுக்கெல்லாங்குறுகி நின்றுய்பராபரமே.

முத்தாந்தவித்தே முளைக்குநிலமாயெழுந்த
சிததாந்தமார்க்கச் சிறப்பேபராபரமே. 365

உன்னுவெளியா யுறங்காதபேருணர்வா
யென்னுவிக்குள்ளே யிருந்தாய்பராபரமே. 366

தத்துவமெல்லாமகன்ற தன்மையர்க்குச்சின்மயமாம்
நித்தமுத்தசுத்த நிறைவேபராபரமே. 367

உள்ளக்கொதிப்பகல வுள்ளுள்ளேயானந்த
வெள்ளமலர்கருணை வேண்டும்பராபரமே. 368

என்னைப்புரப்பதரு ளின்கடனுமென்கடனும்
நின்னிற்பணியறவே நிற்கைபராபரமே. 369

தானேயாநன்னிலையைத் தந்தவருளானந்த
வானேமணந்த வாழ்வேபராபரமே. 370

மண்ணுதிபூதமெல்லாம் வைத்திருந்தநின்னிறை
வைக்,கண்ணுரக்கண்டு களித்தேன்பராபரமே. 371

அறியாமையீதென் றறிவித்தவன்றேதான்
பிறியாவருணிலையும் பெற்றேன்பராபரமே. 372

தீதெனவுநன்றென்வுந் தேர்ந்துநான்றேர்ந்தபடி
யேதுநடக்கவிவாட்டா தென்னேபராபரமே. 373

கண்டவறிவகண்டா காரமெனமெய்யறிவிற்
கொண்டவர்க்கேமுத்தி கொடுப்பாய்பராபரமே. 374

ஈறுகவல்வினாநா னென்னுமலின்பசுகம்
பேறும்படிக்கடிமை பெற்றேன்பராபரமே. 375

பெற்றாரனுபூதி பேசாதமோனநிலை
கற்றாருணப்பிரியார் கண்டாய்பராபரமே. 376

நீயேநானென்று நினைப்புமறப்புமறத்
தாயேயனையவரு டந்தாய்பராபரமே. 377

சஞ்சலமற்றெல்லாநீ தானென்றுணர்ந்தேதனென்
னஞ்சலியுங்கொள்ளா யரசேபராபரமே. 378

பூதமுதனுதவரை பொய்யென்றமெய்யரெல்லாங்
காதலித்தவின்பக் கடலேபராபரமே. 379

வாக்குமனமொன்றுபட்ட வார்த்தையல்லால்வெ
வ்வேறுரைப்பர், போக்குடையவார்த்தை பொருந்தேன்
பராபரமே. 380

வன்மையின்றியெல்லா மதித்துணர்வாய்க்காகெடு
வேன், தன்மையொன்றுந்தோயத் தடையோபரா
பரமே. 381

பத்தர்சித்தர்வாழிபரி பக்குவர்கள்வாழிசெங்கோல்
வைத்தவர்கள்வாழிகுரு வாழிபராபரமே. 382

கல்லாதனுணலுங் கற்றுணர்ந்தமெய்யடியார்
சொல்லாலெனின்னைத் தொடர்ந்தேன்பராபரமே. ()

சொல்லிறப்பச் சற்குருவாய்த் தோன்றிச் சுகங்
கொடுத்த, நல்லுரைக்கேகொத்தடிமை நான்காண்
பராபரமே. 384

முத்திக்குவித்தான மோனக்கரும்புவழி
தித்தித்திடவிளைந்த தேனேபராபரமே. 385

நித்திரையும்பாழ்த்த நினைவுமற்றுநிற்பதுவோ
சுத்தவருணிலேநீ சொல்லாய்பராபரமே. 386

மண்ணுமறிகடலு மற்றுளவுமெல்லாமுன்
கண்ணிலிருக்கவுநான் கண்டேன்பராபரமே. 387

பூட்டிவைத்துவஞ்சப் பொறிவழியேயென்றனீ
யாட்டுகின்றதேதோ வறியேன்பராபரமே. 388

பொய்யுணர்வாயிந்தப் புழுக்கூட்டைக்காத்திருந்தே
னுய்யும்வகையு முளதோபராபரமே. 389

பைங்கிளிக்கண்ணி

அந்தமுடனாதி யளவாமலென்னறிவிற்
சுந்தரவான்சோதி துலங்குமோபைங்கிளியே. 1

அகமேவுமண்ணலுக்கென் னல்லலெல்லாஞ்சொல்
லிச், சுகமானநீபோய்ச் சுகங்கொடுவாபைங்கிளியே.

ஆவிக்குளாவியெனு மற்புதனுர்சிற்சுகந்தான்
பாவிக்குங்கிட்டுமோ சொல்லாய்நீபைங்கிளியே. 3

ஆருமறியாமலேனை யந்தரங்கமாகவந்து
சேரும்படியிறைக்குச் செப்பிவாபைங்கிளியே. 4

ஆருனகண்ணீர்க்கென் னங்கபங்கமானதையுங்
கூருதிதன்னை குதலைமொழிப்பைங்கிளியே. 5

இன்பருளவாடையழுக் கேறுமெமக்கண்ணல்சுத்த
வம்பரமாமாடை யளிப்பானேபைங்கிளியே. 6

உன்னுமலொன்றிரண்டென் றோராமல்வீட்டுநெறி
சொன்னுன்வரவும்வகை சொல்லாய்நீபைங்கிளியே.

ஊருமிலார்பேருமிலா ருற்றூர்பெற்றூருடனே
யாருமிலாரென்னை யறிவாரோபைங்கிளியே. 8

ஊரைப்பாராமலெனக் குள்ளகத்துநாயகனுர்
சீரைப்பார்த்தாற்கருணை செய்வாரோபைங்கிளியே.

என்றுவிடியுமிறைவாவோ வென்றென்று
நின்றநிலையெல்லா நிகழ்த்தாய்நீபைங்கிளியே. 10

எந்தமடலூடு மெழுதாவிறைவடிவைச்
சிந்தைமடலாவெழுதிச் சேர்ப்பேலுபைங்கிளியே

கண்ணுண்மணிபோலின்பங் காட்டியெனைப்பிரிந்த
திண்ணியருமின்னம்வந்து சேர்வாரோபைங்கிளியே

ஏடார்மலர்சூடே னெம்பெருமான்பொன்னடியாம்
வாடாமலர்முடிக்குவாய்க்குமோ பைங்கிளியே. 13

கல்லேன்மலரேன் கனிந்தவன்பேபூசையென்ற
நல்லோர்பொல்லாவெனையு நாடுவரோபைங்கிளியே.

கண்டதனைக்கண்டு கலக்கந்தவிரெனவே
விண்டபெருமானையுநான் மேவுவதேபைங்கிளியே.

காணுதகாட்சி கருத்துவந்துகாணுமல்
வீணுள்கழித்து மெலிவேதேபைங்கிளியே. 16

காந்தமிரும்பைக் கவர்ந்திழுத்தாலென்னவருள்
வேந்தனெமையிழுத்து மேவுவதேபைங்கிளியே.

காதலால்வாடினதுங் கண்டனையேயெம்மிறைவர்
போதரவாயின்பம் புசிப்பேதேபைங்கிளியே. 18

கிட்டிக்கொண் டன்பருண்மை கேளாப்பலவடி
கொள், பட்டிக்கு மின்பமுண்டோ சொல்லாய்நீ
பைங்கிளியே. 19

கிட்டாராய்நெஞ்சிற் கிளர்வார்தழுவவென்றுல்
நெட்டாராவரவர் நேசமென்தேபைங்கிளியே. 20

கூறுங்குணமுமில்லாக் கொள்கையினுரென்கவலை
யாறும்படிக்கு மணைவாரோபைங்கிளியே. 21

சின்னஞ்சிறியேன்றன் சிந்தைகவர்ந்தாரிறைவர்
தன்னந்தனியே தவிர்ப்பேதேபைங்கிளியே. 22

சிந்தைமருளைத் தெளிவித்தெனையாள
வந்தகுருநாதனருள் வாய்க்குமோபைங்கிளியே. 23

சொல்லிறந்துநின்ற சுகரூபப்பெம்மானை
யல்லும்பகலு மணைவேனேபைங்கிளியே. 24

தற்போதத்தாலே தலைகீழதாகவையன்
நற்போதவின்புவர நாட்செலுமோபைங்கிளியே. 25

தன்னையறியுந்தருணந்தனிற்றலைவ, ரென்னையணை
யாதவண்ண மெங்கொளித்தார்பைங்கிளியே. 26

தாங்கரியமையலெல்லாந் தந்தெனைவிட்டின்னரு
ளாம், பாங்கியைந்தேசார்ந் தாரிறைக்குப் பண்போ
சொல்பைங்கிளியே. 27

தாவியதார்மர்க்கடமாந் தம்மைவிட்டேயண்ண
லிடத், தோவியம்போனிற்கினெனை யுள்குவரோ
பைங்கிளியே. 28

தீராக்கருவழக்கைத் தீர்வையிட்டகன்னையினிப்
பாரேறுதாண்டானைப் பற்றுவனேபைங்கிளியே. 29

தூங்கிவிழித்தென்னபலன் றூங்காமற்றூங்கி நிற்
கும், பாங்குகண்டாலன்றே பலன்காண்பேன்பைங்
கிளியே. 30

தொல்லைக்கவலை தொலைத்துத்தொலையாத
யெல்லையிலாவின்பமய மெய்துவனேபைங்கிளியே.

நன்னெஞ்சத்தன்பரெல்லா நாதரைச்சேர்ந்தின்ப
ணைந்தார், வன்னெஞ்சத்தாலேநான் வாழ்விழந்தே
ன்பைங்கிளியே. 32

நானேகருதின்வர நாடார்சும்மாவிருந்தாற்
றானேயணைவரவர் தன்மையென்னைபைங்கிளியே.

தீர்க்குமிழிபோன்றவுட னிற்கையிலேசாசுவதஞ்
சேர்க்கவறியாமற் றிகைப்பேனைபைங்கிளியே. 34

நெஞ்சகத்தில்வாழ்வார் நினைக்கின்வேறென்றணை
யார், வஞ்சகத்தாரல்லரவர் மார்க்கமென்னைபைங்
கிளியே. 35

பன்முத்திரைச்சமயம் பாழ்படக்கல்லாலடிவாழ்
சின்முத்திரையரசைச் சேர்வேனைபைங்கிளியே.

பச்சைகண்டநாட்டிற் பறக்குமுனைப்போற்பறந்தே
னிச்சையெல்லாமண்ணற் கியம்பிவாபைங்கிளியே.

பாசபந்தஞ் செய்ததுன்பம் பாராமலெம்மிறை
வ, ராசைதந்த துன்பமதற் காற்றேனுன் பைங்கிளி
யே. 38

பாராசையற்றிறையைப் பற்றற்றநான்பற்றிநின்ற
பூராயமெல்லாம் புகன்றுவாபைங்கிளியே. 39

பேதைப் பருவத்தே பின்றொடர்ந்தென் பக்குவ
முஞ், சோதித்த வண்ணல்வந்து தோய்வாரோ
பைங்கிளியே. 40

பைம்பயிரை நாடுமுன்போற் பார்பூத்த பைங்
கொடிசேர், செம்பயிரை நாடித் திகைத்தேனுன்
பைங்கிளியே. 41

பொய்க்கூடு கொண்டு புலம்புவதே லெம்மிறைவர்
மெய்க்கூடுசென்று விளம்பிவா பைங்கிளியே. 42

பொய்ப்பனி வேண்டேனைப் பொருட்படுத்தி
யண்ணலென்பால், மெய்ப்பணியுந் தந்தாருகான்
மேவுவதே பைங்கிளியே. 43

மண்ணுறங்கும் விண்ணுறங்கு மற்றுளவெ லாமு
றங்குங், கண்ணுறங்கே னெம்மிறைவர் காதலாற்
பைங்கிளியே. 44

மட்டுப் படாத மயக்கமெல்லாந் தீரவென்னை,
வெட்டவெளி வீட்டிலண்ணன் மேவுவதே பைங்
கிளியே. 45

மாலைவளர்த் தென்னை வளர்த்திறைவர் பன்னெ
றியாம், பாலை வனத்தில்விட்ட பாவமென்னை பை
ங்கிளியே. 46

மெய்யினேய் மாற்றவுந்த மெத்தவுண்டெம்மண்
ணறிந்த, மையலேய் தீர்க்க மருந்துமுண்டோ பை
ங்கிளியே. 47

மேவுபஞ்ச வண்ணமுற்றுய் வீண்சிறையா லல்ல
லுற்றுய், பாவிபஞ்ச வண்ணம் பகர்ந்துவா பைங்கி
ளியே. 48

வாய்திறவா வண்ணமெனை வைத்தாண்டார்க்
கென்றுயரை, நீதிறவாச் சொல்லி னிசமாங்காண்
பைங்கிளியே. 49

வாட்டப்படாத மவுனவின்பங்கையாலே
காட்டிக்கொடுத்தானைக்காண்பேனைபைங்கிளியே.

வாராவரவாகவந்தருளு மோனருக்கென்
பேராசையெல்லாம் போய்ப்பேசிவா பைங்கிளியே.

விண்ணவர்தம் பாலமுதம் வேப்பங்கா யாகவெ
ன்பாற், பண்ணியதெம் மண்ணன்மயல் பார்த்தா
யோ பைங்கிளியே. 52

விண்ணுள் வளியடங்கி வேறற்ற தென்னவருட்
கண்ணு ளடங்கிடவுங் காண்பேனே பைங்கிளியே.

விண்ணோர் நிலவுதவழ்மேடையிலெல் லாருமுற,
மண்ணென வீட்டிலென்னை வைத்தவென்னே பைங்
கிளியே. 54

உள்ளத்தி னுள்ளே யொளித்திருந்தென் கள்ள
மெல்லாம், வள்ளலறிந் தாலெனக்கு வாயுமுண்டோ
பைங்கிளியே. 55

ஆகத்தைதீக்குமுன்னே யாவித்துணைவரைநான்
தாகத்தின்வண்ணந் தழுவுவனேபைங்கிளியே. 56

தானேசுபாவந் தலைப்படநின்றுன்ஞான
வானவரும் வருவரோபைங்கிளியே. 57

கள்ளத்தலைவரவர் கைகாட்டிப்பேசாம
லுள்ளத்தில்வந்த வுபாயமென்னேபைங்கிளியே. ()

எந்நாட்கண்ணி

தெய்வவணக்கம்.

நீர்பூத்தவேணி நிலவெறிப்பமன்றுடுங்
கார்பூத்தகண்டனையாள் காணுநாளெந்நாளோ. 1

பொன்னுருமன்றுண்மணிப் பூவைவிழிவண்டுசுற்று
மென்னு ரமுதினல மிச்சிப்ப தெந்நாளோ. 2

நீக்கிமலக்கட்டறுத்து நேரேவெளியிலெம்மைத்
தூக்கிவைக்குந்தாளைத் தொழுதிடுநாளெந்நாளோ.

கருமுகங்காட்டாமலென்றுங் கர்ப்பூரம்வீசுந்
திருமுகமேநோக்கித் திருக்கறுப்பதெந்நாளோ. 4

வெஞ்சே லெனும்விழியார் வேட்கைநஞ்சுக் கஞ்
சினரை, யஞ்சே லெனுங்கைக் கபயமென்ப தெந்
நாளோ. 5

ஆறுசமயத்து மதுவதுவாய்நின்றிலங்கும்
வீறுபரைதிருத்தாண் மேவுநாளெந்நாளோ. 6

பச்சைநிறமாய்ச்சிவந்த பாகங்கலந்துலகை
யிச்சையுடனீன்றுளே யாங்காண்பதெந்நாளோ. 7

ஆதியந்தங்காட்டா தகண்டிதமாய்நின்றுணர்த்தும்
போதவடிவாமடியைப் போற்றுநாளெந்நாளோ. 8

கங்கைநிலவுசடைக் காட்டானைத் தந்தையெ
னும், புங்கவெண்கோட் டானைபதம் புந்திவைப்ப
தெந்நாளோ. 9

அஞ்சுமுகங் காட்டாம லாறுமுகங் காட்டவந்த,
செஞ்சரணச் சேவடியைச் சிந்தைவைப்ப தெந்
நாளோ. 10

தந்தையிருதாடுணித்துத் தம்பிரான்முள்சேர்ந்த
வெந்தையிருதாளிணைக்கே யின்புறுவதெந்நாளோ.

தருமாபின் வணக்கம்

துய்யகரமலராற் சொல்லாமற்சொன்னவுண்மை
யையனைக்கல்லாலரசை யாமணைவதெந்நாளோ. 1

சிந்தையினுக்கெட்டாத சிற்சுகத்தைக்காட்டவல்ல
நந்தியடிக்கீழ்க்குடியாய் நாமணைவதெந்நாளோ. 2

எந்தைசனற்குமரனதியெமை யாட்கொள்வான்
வந்ததவத்தினரை வாழ்த்துநாளெந்நாளோ. 3

பொய்கண்டார்காணப் புனிதமெனுமத்துவித
மெய்கண்டநாதனருண் மேவுநாளெந்நாளோ. 4

பாதிவிருத்தத்தாலிப் பார்விருத்தமாகவுண்மை
சாதித்தார்பொன்னடியைத்தான் பணிவதெந்நாளோ

சிற்றம்பலமன்னுஞ் சின்மயராந்தில்லைநகர்க்
கொற்றங்குடிமுதலைக் கூறுநாளெந்நாளோ. 6

குறைவிலருண்ஞானமுதல் கொற்றங்குடியடிகள்
நறைமலர்த்தாட்கன்புபெற்று நாமிருப்பதெந்நாளோ

நாளவங்கள்போக்காம னன்னெறியைக்காட்டியெமை
யாளவந்தகோலங்கட் கன்புவைப்பதெந்நாளோ. 8

என்னறிவையுள்ளடக்கி யென்போல்வருமவுனி
தன்னறிவுக்குள்ளேநான் சாருநாளெந்நாளோ. 9

ஆறுளொன்றை நாடினதற் காறுமுண்டா மென்
றெமக்குக், கூறுமவுனியருள் கூடுநாளெந்நாளோ.

நில்லாமனின்றருளே நேரேபாரென்றவொரு
சொல்லான்மவுனியரு டோற்றுநாளெந்நாளோ. 11

வைதிகமாஞ்சைவ மவுனிமவுனத்தளித்த
மெய்திகழ்ந்திதன்னல்லல் விடியுநாளெந்நாளோ. 12

வாக்குமனமற்ற மவுனிமவுனத்தருளே, தாக்கவு
மென்னல்லலெல்லாந் தட்டழிவதெந்நாளோ. 13

அடியார் வணக்கம்

வெம்பந்தந்தீர்த்துலகாள் வேந்தன்றிருஞான
சம்பந்தனையருளாற் சாருநாளெந்நாளோ. 1

ஏரின்சிவபோக மிங்கிவற்கேயென்னவுழ, வாரங்
கொள்செங்கையர்தாள் வாரம்வைப்பதெந்நாளோ. 2

பித்தரிறையென்றறிந்து பேதைபாற்றாதனுப்பு
வித்ததமிழ்ச்சமர்த்தர் மெய்புகழ்வதெந்நாளோ. 3

போதவூர்நாடறியப் புத்தர்தமைவாதில்வென்ற
வாதவூரையனன்பை வாழ்சிப்பதெந்நாளோ. 4

ஓட்டுடன்பற்றின்றி யுலகைத்துறந்தசெல்வப்
பட்டினத்தார்பத்ரகிரி பண்புணர்வதெந்நாளோ. 5

கண்டதுபொய்யென்றகண்டா காரசிவமெய்யென
வே, விண்டசிவவாக்கியர்தாண் மேவுநாளெந்நாளோ

சக்கரவர்த்தி தவராசயோகியெனு
மிக்கதிருமூலனருண் மேவுநாளெந்நாளோ. 7

கந்தரனுபூதிபெற்றுக் கந்தரனுபூதிசொன்ன
யெந்தையருணகிரியிருக்குநாளெந்நாளோ. 8

எண்ணரியசித்த ரிமையோர்முதலான
பண்ணவர்கள்பத்தரருள் பாலிப்பதெந்நாளோ. 9

யாக்கையைப்பழித்தல்

சுக்கிலமுநீருஞ் சொரிமலமுநாறுமுடற், புக்குழ
லும்வாழ்ஞ்சையினிப் போதுமென்பதெந்நாளோ. 1

நீர்குமிழிபூணமைத்து நின்றாலுநில்லாமெய்
பார்க்குமிடத்திதன்மேற் பற்றறுவதெந்நாளோ. 2

காக்கைநரிசெந்நாய் கழுகொருநாட்கூடியுண்டு
தேக்குவிருந்தாமுடலைச் சீயென்பதெந்நாளோ. 3

செங்கிருமியாதி செனித்தசென்மபூமியினை
யிங்கெனுடலென்னு மிழுக்கொழிவதெந்நாளோ. 4

தத்துவர்தொண்ணூற்றறுவர் தாமாய்வாழிந்நாட்
டைப்,பித்தனானென்னும் பிதற்றொழிவதெந்நாளோ

ஊனொன்றிநாத னுணர்த்துமதைவிட்டறிவே
னானென்றபாவிதலை நாணுநாளெந்நாளோ. 6

வேலையிலாவேதன் விதித்தவிந்த்ரசாலவுடன்
மாலைவியாபார மயக்கொழிவதெந்நாளோ. 7

ஆழ்ந்துநினைக்கி னரோசிகமாமிவ்வுடலில்
வாழ்ந்துபெறும்பேற்றை மதிக்குநாளெந்நாளோ. 8

மும்மலச்சேறான முழுக்கும்பிபாகமெனு
மும்மலகாயத்து ளிகழ்ச்சிவைப்பதெந்நாளோ. 9

நாற்றமிகக்காட்டு நவவாயில்பெற்றபசுஞ்
சோற்றுத்துருத்தி சுமையென்பதெந்நாளோ. 10

உருவிருப்பவுள்ளேதா னூறுமலக்கேணி, யரு
வருப்புவாழ்க்கையைக்கண் டஞ்சுநாளெந்நாளோ. ()

மாதரைப்பழித்தல்

மெய்வீசுநாற்றமெலா மிக்கமஞ்சளான்மறைத்துப்
பொய்வீசும்வாயார் புலையொழிவதெந்நாளோ. 1

திண்ணியநெஞ்சப்பறவை சிக்கக்குழற்காட்டிற்
கண்ணிவைப்போர்மாயங் கடக்குநாளெந்நாளோ. 2

கண்டுமொழிபேசிமனங் கண்டுகொண்டுகைவிலை
யாக், கொண்டுவிடுமானுர்பொய்க் கூத்தொழிவதெந்
நாளோ. 3

காமனைவாவென்றிருண்ட கண்வலையைவீசுமின்னுர்
நாமமறந்தருளை நண்ணுநாளெந்நாளோ. 4

கண்களில்வெண்பீளை கரப்பக்கருமையிட்ட
பெண்கண்மயறப்பிப் பிழைக்குநாளெந்நாளோ. 5

வீங்கித்தளர்ந்து விழுமுலையார்மேல்வீழ்ந்து
தூங்குமதன்சோம்பைத் துடைக்குநாளெந்நாளோ.

கச்சிருக்குங்கொங்கை கரும்பிருக்குமின்மாற்றம்
வைச்சிருக்குமாதர் மயக்கொழிவதெந்நாளோ. 7

பச்சென்றகெங்கைப் பசப்பியர்பாழானமயல்
நச்சென்றறிந்தருளை நண்ணுநாளெந்நாளோ. 8

உந்திச்சுழியா லுளத்தைச்சுழித்தகன
தந்தித்தனத்தார் தமைமறப்பதெந்நாளோ. 9

தட்டுவைத்த சேலைப்பூங்கொய்சகத்திற் சிந்தை
யெல்லாங், கட்டிவைக்குமாயமின்னார் கட்டழிவதெந்
நாளோ. 10

ஆழாழியென்ன வளவுபடாவஞ்சநெஞ்சப்
பாழானமாதர்மயற் பற்றொழிவதெந்நாளோ. 11

தூயபனித்திங்கள் சுடுவதெனப்பித்தேற்று
மாயமடவார் மயக்கொழிவதெந்நாளோ. 12

ஏழைக்குறும்புசெயு மேந்திழையார்மோகமெனும்
பாழைக்கடந்து பயிராவதெந்நாளோ. 13

விண்டுமொழிகுளறி வேட்கைமதுமொண்டுதருந்,
தொண்டியர்கள் கட்கடையிற் சுற்றொழிவதெந்நா
ளோ. 14

மெய்யிற்சிவம்பிறக்க மேவுமின்பம்போன்மாதர்
பொய்யிலின்பின்றென்று பொருந்தாநாளெந்நாளோ

தத்துவழறைமை

ஐம்பூதத்தாலே யலக்கழிந்ததோடமற
எம்பூதநாதனரு ளெய்துநாளெந்நாளோ. 1

சத்தமுதலாம்புனலிற் சஞ்சரித்தகள்வரெனும்
பித்தர்பயந்தீர்ந்து பிழைக்குநாளெந்நாளோ. 2

காளும்பொறிவழியை நாடாதவண்ணமெமை
யாளும்பொறியா லருள்வருவதெந்நாளோ. 3

வாக்காதியானகன்ம மாயைதம்பால்வீண்காலம்
போக்காமலுண்மை பொருந்துநாளெந்நாளோ. 4

மனமானவானரக்கைம் மாலையாகாம
லேணையாளடிகளடி ளெய்துநாளெந்நாளோ. 5

வேட்டைப்புலப்புலையர் மேவாதவண்ணமனக்
காட்டைத்திருத்திக் கரைகாண்பதெந்நாளோ. 6

உந்துபிறப்பிறப்பை யுற்றுவிடாதெந்தையருள்
வந்துபிறக்க மனமிறப்பதெந்நாளோ. 7

புத்தியெனுந்துதத்திப் பொறியரவின்வாய்த்தீதரை
யொத்துவிடாதெந்தையரு ளோங்குநாளெந்நாளோ.

ஆங்காரமென்னுமத யானைவாயிற்கரும்பா
யேங்காமலெந்தையரு ளெய்துநாளெந்நாளோ. 9

சித்தமெனும்பௌவத் திரைக்கடலில்வாழ்துரும்
பாய், நித்தமலையாதருளி னிற்குநாளெந்நாளோ. 10

வித்தியாதத்துவங்க ளேழும்வெருண்டோடச்
சுத்தபரபோகத்தைத் துய்க்குநாளெந்நாளோ. 11

சுத்தவித்தையேமுதலாத் தோன்றுமோரைந்து
வகைத், தத்துவத்தைதீங்கியருள் சாருநாளெந்நா
ளோ. 12

பொல்லாதகாமப் புலைத்தொழிலினென்னறிவு
செல்லாமனன்னெறியிற் சேருநாளெந்நாளோ. 13

அடிகளடிகீழ்க்குடியா யாம்வாழாவண்ணங்
குடிகெடுக்கும்பாழ்மடிமைக் கூறுழிவதெந்நாளோ

ஆனபுறக்கருவி யாறுபத்துமற்றுளவும்
போனவழியுங்கூடப் புன்முளைப்பதெந்நாளோ. 15

அந்தகனுக்கெங்குமிரு ளானவாறுவறிவில்
வந்தவிருள்வேலை வடியுநாளெந்நாளோ. 16

புன்மலத்தைச்சேர்ந்துமல போதம்பொருந்துதல்
போய், நின்மலத்தைச்சேர்ந்துமல நீங்குநாளெந்நா
ளோ. 17

கண்டுகண்டுந்தேறுக் கலக்கமெல்லாந்தீர்வண்ணம்
பண்டைவினைவேரைப் பறிக்குநாளெந்நாளோ. 18

பைங்கூழ்வினைதான் படுசாவியாகவெமக்
கெங்கோன்கிரணவெயி லெய்துநாளெந்நாளோ. 19

குறித்தவிதமாதியாற் கூடும்வினையெல்லாம், வறு
த்தவித்தாம்வண்ணமருள் வந்திடுநாளெந்நாளோ. ()

சஞ்சிதமேயாதி சரக்கானமுச்சேரும்
வெந்தபொரியாகவருண் மேவுநாளெந்நாளோ. 21

தேகமுதனுன்காத் திரண்டொன்றுய்நின்றிலகு
மோகமிகுமாயை முடியுநாளெந்நாளோ. 22

சத்தமுதலாத் தழைத்திடுங்கெமக்குணர்த்துஞ்
சுத்தமாமாயை தொடக்கறுவதெந்நாளோ. 23

எம்மைவினையை யிறையையெம்பாற்காட்டாத
வம்மைத்திரோதை யகலுநாளெந்நாளோ. 24

நித்திரையாய்வந்து நினைவழிக்குங்கேவலமாஞ்
சத்துருவைவெல்லுஞ் சமர்த்தறிவதெந்நாளோ. 25

சன்னபின்னலான சகலமனுங்குப்பையிடை
முன்னவன்ஞானக்கனலை மூட்டுநாளெந்நாளோ. 26

மாயாவிகார மலமொழிசுத்தாவத்தை
தோயாவருளைத் தொடருநாளெந்நாளோ. 27

தன்னுண்மை

உடம்பறியுமென்னுமந்த வூழிலல்லாந்தீரத்
திடம்பெறவேயெம்மைத் தெரிசிப்பதெந்நாளோ. 1

செம்மையறிவாலறிந்து தேகாதிக்குள்ளிசைந்த
வெம்மைப்புலப்படவே யாமறிவதெந்நாளோ. 2

தத்துவமாம்பாழ்த்த சடவுருவைத்தான்சுமந்த
சித்துருவாமெம்மைத் தெரிசிப்பதெந்நாளோ. 3

பஞ்சப்பொறியையுயி ரென்னுமந்தப்பஞ்சமறச்
செஞ்செவேயெம்மைத் தெரிசிப்பதெந்நாளோ. 4

அந்தக்கரணமுயி ராமென்றவந்தரங்க, சிந்தைக்
கணத்திலம்மைத் தோர்ந்தறிவதெந்நாளோ. 5

மூக்குணத்தைச்சீவனென்னு மூடத்தைவிட்டருளா
லக்கணமேயெம்மை யறிந்துகொள்வதெந்நாளோ. 6

காலையுயிரென்னுங் கலதிகள்சொற்கேளாமற்
சீலமுடனெம்மைத் தெளிந்துகொள்வதெந்நாளோ.

வான்கொடுத்துத்தேடு மதிகேடர்போலவெமை
நான்கெடுத்துத்தேடாம னன்கறிவதெந்நாளோ. 8

அருளியல்பு

ஈனந்தருநா டிதுநமக்குவேண்டாமென்
றூனந்தநாட்டி லவதரிப்பதெந்நாளோ. 1

பொய்க்காட்சியான புவனத்தைவிட்டருளா
மெய்க்காட்சியாம்புவன மேவுநாளெந்நாளோ. 2

ஆதியந்தங்காட்டாம லம்பரம்போலேநிறைந்த
தீதிலருட்கடலைச் சேருநாளெந்நாளோ. 3

எட்டுத்திசைக்கீழ்மே லெங்கும்பெருகிவரும், வெட்
டவெளிவிண்ணுற்றின் மெய்தாய்வதெந்நாளோ. 4

சூதானமென்று சுருதியெல்லாமோலமிடு
மீதானமானவெற்பை மேவுநாளெந்நாளோ. 5

வெந்துவெடிக்கின்றசிந்தை வெப்பதலத்தண்ணரு
ளாய், வந்துபொழிகின்ற மழைகாண்பதெந்நாளோ.

சூரியர்கள்சந்திரர்க டோன்றுச்சுயஞ்சோதி
பூரணதேயத்திற் பொருந்துநாளெந்நாளோ. 7

கன்றுமனவெப்பக் கலகமெலாந்தீரவருட்
டென்றல்வந்துவீசுவெளி சேருநாளெந்நாளோ. 8

கட்டுநமன்செங்கோல் கடாவடிக்குங்கோலாக
வெட்டவெளிப்பொருளே மேவுநாளெந்நாளோ. 9

சாலக்கபாடத் தடைதீரவெம்பெருமா
னேலைக்கமண்டபத்து ளோடுநாளெந்நாளோ. 10

விண்ணவன்றுளென்னும் விரிநிலாமண்டபத்திற்
றண்ணீரருந்தித் தளர்வொழிவதெந்நாளோ. 11

வெய்யபுவிபார்த்து விழித்திருந்தவல்லலறத்
துய்யவருளிற் றுயிலுநாளெந்நாளோ. 12

வெய்யபிறவிவெய்யில் வெப்பமெலாம்விட்டகல
ஐயனடிநீழ லணையுநாளெந்நாளோ. 13

வாதைப்பிறவி வனைகடலைநீந்தவையன்
பாதப்புணையிணையைப் பற்றுநாளெந்நாளோ. 14

ஈனமில்லா மெய்ப்பொருளை யிம்மையிலே காண
வெனி, ஞானமெனுமஞ்சனத்தை நான்பெறுவதெந்
நாளோ. 15

எல்லாமிறந்தவிடத் தெந்தைநிறைவாம்வடிவைப்
புல்லாமற்புல்லிப் புணருநாளெந்நாளோ. 16

சடத்துருவயிர்போலெமக்குத் தானுயிராய்ஞான
நடத்துமுறைகண்டுபணி நாம்விடுவதெந்நாளோ. 17

எக்கணுமாந்துன்ப விருட்கடலைவிட்டருளாம்
மிக்ககரையேறி வெளிப்படுவதெந்நாளோ. 18

பொருளியல்பு

கைவிளக்கின் பின்னேபோய்க் காண்பார்போன்
மெய்ஞ்ஞான, மெய்விளக்கின்பின்னேபோய் மெய்
காண்பதெந்நாளோ. 1

கேடில்பசுபாசமெல்லாங் கீழ்ப்படவுந்தானேமே
லாடுஞ்சுகப்பொருளுக் கன்புறுவதெந்நாளோ. 2

ஆணவத்தைதீக்கி யறிவூடேயைவகையாக்
காணவத்தைக்கப்பாலைக் காணுநாளெந்நாளோ. 3

நீக்கப்பிரியா நினைக்கமறக்கக்கூடாப்
போக்குவரவற்ற பொருளணைவதெந்நாளோ. 4

அண்டருக்கு மெய்ப்பில் வைப்பா மாரமுதை
யென்னகத்திற், கண்டுகொண்டு நின்று களிக்குநா
ளெந்நாளோ. 5

காட்டுந்திருவருளே கண்ணுகக்கண்டுபர
வீட்டின்பமெய்ப்பொருளை மேவுநாளெந்நாளோ. 6

நானனதன்மை நழுவியேயெவ்வுயிர்க்குந்
தானனவுண்மைதனைச் சாருநாளெந்நாளோ. 7

சிந்தை மறந்து திருவருளாய் நிற்பவர்பால், வந்
தபொரு ளெம்மையுந்தான் வாழ்விப்ப தெந்நாளோ.

எள்ளுக்குளெண்ணெய்போ லெங்கும்வியாபகமா
யுள்ளவொன்றையுள்ளபடி யோருநாளெந்நாளோ. 9

அருவுருவமில்லா மகன்றதுவாயான
பொருளெமக்குவந்து புலப்படுவதெந்நாளோ. 10

ஆரணமுங்காண வகண்டிதாகாரபரி
பூரணம்வந்திதம்மைப் பொருந்துநாளெந்நாளோ. 11

சத்தொடுசித்தாகித் தயங்கியவானந்தபரி
சுத்தவகண்டசிவந் தோன்றுநாளெந்நாளோ. 12

எங்கெங்கும்பார்த்தா லு மின்புருவாய்நீக்கமின்றித்
தங்குந்தனிப்பொருளைச் சாருநாளெந்நாளோ. 13

அடிமுடிகாட்டாதசுத்த வம்பரமாஞ்சோதிக்
கடுவெளிவந்தென்னைக் கலக்குநாளெந்நாளோ. 14

ஒன்றனையுங்காட்டா வுளத்திருளைச்சூறையிட்டு
நின்றபரஞ்சோதியுட னிற்குநாளெந்நாளோ. 15

எந்தச்சமய மிசைந்துமறிவூடறிவாய்
வந்தபொருளேபொருளா வாஞ்சிப்பதெந்நாளோ.

எவ்வாறிங்குற்றுணர்ந்தார் யாவரவர்தமக்கே
யவ்வாறுய்நின்றபொருட்கன்பு வைப்பதெந்நாளோ.

பெண்ணு ணலியெனவும் பேசாம லென்னறிவின்
கண்ணூடே நின்றவொன்றைக் காணுநாளெந்நா
ளோ. 18

நினைப்பு மறப்புமறநின்றபரஞ்சோதி, தனைப்புல
மா வென்னறிவிற் சந்திப்பதெந்நாளோ. 19

ஆனந்தவியல்பு

பேச்சுமூச்சில்லாத பேரின்பவெள்ளமுற்று
நீச்சுநிலைகாணும னிற்குநாளெந்நாளோ. 1

சித்தந்தெளிந்தோர் தெளிவிற்றெளிவான
சுத்தசுகக்கடலுட் டோயுநாளெந்நாளோ. 2

சிற்றின்பமுண்டேழ் சிதையவளந்தங்கடல்போல்
முற்றின்பவெள்ளமெமை மூடுநாளெந்நாளோ. 3

எல்லையில்பே ரின்பமய மெப்படி யென் றோர்தம
க்குச், சொல்லறியா வூமர்கள்போற் சொல்லுநா
ளெந்நாளோ. 4

அண்டரண்டகோடி யனைத்துமுகாந்தவெள்ளங்
கொண்டதெனப்பேரின்பங் கூடுநாளெந்நாளோ. 5

ஆதியந்தமில்லாத வாதியநாதியெனுஞ்
சோதியின்பத்தூடே துளையுநாளெந்நாளோ. 6

சாலோகமாதி சவுக்கியமும்விட்டநம்பால்
மேலானஞானவின்ப மேவுநாளெந்நாளோ. 7

தற்பரத்தினுள்ளேபுஞ் சாலோகமாதியெனும்
பொற்பறிந்தானந்தம் பொருந்துநாளெந்நாளோ. 8

உள்ளத்தினுள்ளேதா னூறுஞ்சிவானந்த
வெள்ளந்துளைந்து விடாய்தீர்வதெந்நாளோ. 9

கன்னலுடன்முக்கனியுங் கற்கண்டுஞ்சீனியுமாய்
மன்னுமின்பவாரமுதை வாய்மடுப்பதெந்நாளோ.

மண்ணுடுழன்றமயக்க மெல்லாந்தீர்ந்திடவும்
விண்ணுடெழுந்தசுக மேவுநாளெந்நாளோ. 11

கானற்சலம்போன்ற கட்டுழலைப்பொய்தீர
வானமுதவாவி மருவுநாளெந்நாளோ. 12

தீங்கரும்பென்றுலினியா தின்றுலினிப்பனபோற்
பாங்குறும்பேரின்பம் படைக்குநாளெந்நாளோ. 13

புண்ணியபாவங்கள் பொருந்தாமெய்யன்பரெல்லா
நண்ணியபேரின்பசுக நாமணவதெந்நாளோ. 14

அன்புநிலைமை

தக்கரவிகண்ட சரோருகம்போலென்னிதய
மிக்கவருள்கண்டுவிகசிப்பதெந்நாளோ. 1

வானமுகில்கண்ட மயூரபக்ஷிபோலவையன்
ஞானநடங்கண்டு நடிக்குநாளெந்நாளோ. 2

சந்திரனைநாடுஞ் சகோரபக்ஷிபோலறிவில்
வந்தபரஞ்சோதியையாம் வாஞ்சிப்பதெந்நாளோ. 3

குத்திரமெய்ப்புற்றகத்துக் குண்டலிப்பாம் பொன்றுட்டுஞ், சித்தனெனென்கண்ணுற் றெரிசிப்பதெந்நாளோ. 4

அந்தரத்தேதின்றுடு மானந்தக்கூத்தனுக்கென்
சிந்தைதிதைகொடுத்துச் சேவிப்பதெந்நாளோ. 5

கள்ளனிவனென்றுமெள்ளக் கைவிடுதல்காரியமோ
வள்ளலேயென்று வருந்துநாளெந்நாளோ. 6

விண்ணுடர்காணு விமலாபரஞ்சோதி
யண்ணுவாவாவென் றாற்றுநாளெந்நாளோ. 7

ஏதேதுசெய்தாலு மென்பணிபோய்நின்பணியாம்
மாதேவாவென்று வருந்துநாளெந்நாளோ. 8

பண்டுங்காணேனுன் பழம்பொருளேயின்றுமுனைக்
கண்டுங்காணேனெனவுங் கைகுவிப்பதெந்நாளோ. 9

பொங்கேதமான புழுக்கமெல்லாந்தீரவின்ப
மெங்கேயெங்கேயென் றிரங்குநாளெந்நாளோ. 10

கடலின்மடைகண்டதுபோற் கண்ணீராறுக
வுடல்வெதும்பிமூர்ச்சித் துருகுநாளெந்நாளோ. 11

புலர்ந்தேதன்முகஞ்சருகாய்ப் போனெனிற்காண
வலந்தேதனென்றேறங்கி யழுங்துநாளெந்நாளோ. 12

புண்ணீர்மையாளர் புலம்புமாபோற்புலம்பிக்
கண்ணீருங்கம்பலையுங் காட்டுநாளெந்நாளோ. 13

போற்றேறனென்றூலுமென்னைப் புந்திசெய்யும்
வேதனைக்கிங், காற்றேறுற்றேறனென் றாற்றுநாளெந்
நாளோ. 14

பொய்ம்மடங்கும்பூமிசில போட்டலறப்பூங்கமலன்
கைம்முடங்கநான்சனனக் கட்டறுவதெந்நாளோ. ()

கற்குணத்தைப்போன்றவஞ்சக் காரர்கள்கை
கோவாமல், நற்குணத்தார்கைகோர்த்து நான்றிரிவ
தெந்நாளோ. 16

துட்டனைமாமாயைச் சுறனீக்கியந்தரமே
விட்டனையோவென்று வியக்குநாளெந்நாளோ. 17

அன்பர்நெறி

அத்துவாவெல்லா மடங்கச்சோதித்தபடிச்
சித்துருவாய்நின்றூர் தெளிவறிவதெந்நாளோ. 1

மூச்சற்றுச்சிந்தைமுயற்சியற்று மூதறிவாய்ப்,
பேச்சற்றோர்பெற்றவொன்றைப் பெற்றிடுநாளெந்
நாளோ. 2

கோட்டாலைபான குணமிறந்தநிர்க்குணத்தேதார்
தேட்டாலேதேடுபொருள் சேருநாளெந்நாளோ. 3

கெடுத்தேதசுத்துவத்தைக் கேடிலாவானந்த, மடு
த்தேதாரடுத்தபொருட் கார்வம்வைப்பதெந்நாளோ.

கற்கண்டாலோடுகின்ற காக்கைபோற்பாய்ம்மாயச்
சொற்கண்டாலோடுமன்பர்தாய்வறிவதெந்நாளோ.

மெய்த்தகுலங்கல்வியுணே வேடமெல்லாமோடவிட்ட
சித்தரொன்றுஞ்சேராச் செயலறிவதெந்நாளோ. 6

குற்றச்சமயக் குறும்படர்ந்துதற்போத
மற்றவர்கட்கற்றபொருட் கன்புவைப்பதெந்நாளோ.

தர்க்கமிட்டுப்பாழாஞ் சமயக்குதர்க்கம்விட்டு
நிற்குமவர்கண்டவழி நேர்பெறுவதெந்நாளோ. 8

வீறியவேதாந்தமுதன் மிக்ககலாந்தவரை, யாறு
முணர்ந்தோருணர்வுக் கன்புவைப்பதெந்நாளோ. 9

கண்டவிடமெல்லாங் கடவுண்மயமென்றறிந்து,
கொண்டநெஞ்சர்நேயநெஞ்சிற் கொண்டிருப்பதெந்
நாளோ. 10

பாக்கியங்களெல்லாம் பழுத்துமனம்பழுத்தோர்
நோக்குந்திருக்கூத்தை நோக்குநாளெந்நாளோ. 11

எவ்வுயிருந்தன்னுயிர்போ லெண்ணுந்தபோத
னர்கள், செவ்வறிவைநாடிமிகச் சிந்தைமைப்பதெந்
நாளோ. 12

அறிஞருறை

இருநிலனுய்த்தியாகி யென்றதிருப்பாட்டின், பெ
ருநிலையைக்கண்டணைந்து பேச்சறுவதெந்நாளோ.

அற்றவர்கடகற்றசிவ ஞ்மென்றவத்துவித
முற்றுமொழிகண்டருளின் மூழ்குநாளெந்நாளோ.

தானென்னைமுன்படைத்தா னென்றகவுரையை
நானென்னுவுண்மைபெற்று நாமுணர்வதெந்நாளோ.

என்னுடையதேதாழனுமா யென்றதிருப்பாட்டி
னன்னெரியைக்கண்டுரிமை நாஞ்செய்வதெந்நாளோ

ஆருடனேசேருமறி வென்றவவ்வுரையைத்
தேரும்படிக்கருடான் சேருநாளெந்நாளோ. 5

உன்னிலுன்னுமென்றவுறு மொழியாலென்னிதயத்
தன்னிலுன்னிநன்னெறியைச் சாருநாளெந்நாளோ.

நினைப்பறவேதானினைந்தே னென்றநிலைநாடி
மனத்துமாமப்பொருளி லாழுநாளெந்நாளோ. 7

சென்றுசென்றேறயணுவாய்த்தேய்ந்துதேய்ந்தான்றுகி, நின்றுவிடுமென்றநெறி நிற்குநாளெந்நாளோ

ஆதியந்தமில்லா வரியபரஞ்சோதியென்ற
நீதிமொழிகண்டதுவாய் நிற்குநாளெந்நாளோ. 9

பிறிதொன்றிலாசையின்றிப் பெற்றிருந்தேனென்ற
நெறியுடையான்சொல்லிநிலை நிற்குநாளெந்நாளோ.

திரையற்றநீர்போற் றெளியவெனத்தேர்ந்த
வுரைபற்றியுற்றங் கொடுக்குநாளெந்நாளோ. 11
அறியாவறிவி லவிழ்ந்தேதறவென்ற
நெறியாமுறையுணர்ந்து நிற்குநாளெந்நாளோ. 12
எனக்குணீயென்று மியற்கையாப்பின்னு
முனக்குணென்ன வுறுதிகொள்வதெந்நாளோ. 13
அறிவையறிவதுவே யாகும்பொருளென்
றுறுதிசொன்னவுண்மையினே யோருநாளெந்நாளோ.

நிற்குநிலை

பண்ணினிசைபோலப் பரமன்பானின்றதிறம்
எண்ணியருளாகி யிருக்குநாளெந்நாளோ. 1
அறிவோடறியாமை யற்றறிவினூடே
குறியிலறிவுவந்து கூடுநாளெந்நாளோ. 2
சொல்லான்மனத்தாற் றொடராச்சம்பூரணத்தில்
நில்லாநிலையாய் நிலைநிற்பதெந்நாளோ. 3
செங்கதிரின்முன்மதியந் தேசடங்கிநின்றிடல்போ
லங்கணனர்தாளி லடங்குநாளெந்நாளோ. 4
வானூடடங்கும் வளிபோலவின்புருவாங்
கோனூடடங்குங் குறிப்பறிவதெந்நாளோ. 5
செப்பரியதண்கருணைச் சிற்சுகனர்பூரணத்தி
லப்பினிடையுப்ப[illegible]ணையுநாளெந்நாளோ. 6

தூயவறிவான சுகரூபசோதிதன்பாற்
தீயினிரும்பென்னத் திகழுநாளெந்நாளோ. 7

தீதணையாக்கர்ப்பூர தீபமெனநான்கண்ட
சோதியுடனென்றித் துரிசறுவதெந்நாளோ. 8

ஆராருங்காணுத வற்புதனுர்பொற்படிக்கீழ்
நீரார்நிழல்போ னிலாவுநாளெந்நாளோ. 9

எட்டத்தொலையாத வெந்தைபிரான்சன்னிதியிற்
பட்டப்பகல்விளக்காய்ப் பண்புறுவதெந்நாளோ. 10

கருப்புவட்டைவாய்மடுத்துக் கண்டார்நாப்போல
விருப்புவட்டாவின்புருவை மேவுநாளெந்நாளோ. 11

துச்சப்புலனுற் சுழலாமற்றண்ணருளா
லுச்சிக்கதிர்ப்படிக மொவ்வுநாளெந்நாளோ. 12

இம்மாநிலத்தி லிருந்தபடியேயிருந்து
சும்மாவருளைத் தொடருநாளெந்நாளோ. 13

தானவனுந்தன்மையெய்தித் தண்டமெனவண்ட
மெங்கும், ஞானமதயானை நடத்துநாளெந்நாளோ. ()

ஒன்றிரண்டுமில்லதுவாயொன்றிரண்டுமுள்ளதுவாய்
நின்றசமத்துநிலை நேர்பெறுவதெந்நாளோ. 15

பாசமகலாமற் பதியிற்கலவாமல்
மாசில்சமத்துமுத்தி வாய்க்குநாளெந்நாளோ. 16

சிற்றறிவுமெள்ளச் சிதைந்திதம்மான்பேரறிவை
யுற்றறியாவண்ணமறிந் தோங்குநாளெந்நாளோ. 17

தந்திரத்தைதமந்திரத்தைச் சாரினவையாமறிவென்
றெந்தையுணர்வேவடிவா வெய்துநாளெந்நாளோ. 18

போக்குவரவற்றவெளி போனிறைந்தபோதநிலை
நீக்கமறக்கூடி நினைப்பறுவதெந்நாளோ. 19

காண்பானுங்காட்டுவதுங் காட்சியுமாய்நின்றவந்த
வீண்பாவம்போயதுவாய் மேவுநாளெந்நாளோ. 20

வாடாதேநாணுவாய் மாயாதேயெங்கோவை
நாடாதேநாடி நலம்பெறுவதெந்நாளோ. 21

ஆடலேயகாட்டியெம தாடலொழித்தாண்டான்
பொற், றூடலேமேற்சூடித் தழைக்குநாளெந்நாளோ.
மேலொடுகீழில்லாத வித்தகனுந்தம்முடனே
பாலொடுநீர்போற்கலந்து பண்புறுவதெந்நாளோ. 23

அறியாதறிந்திதமையா ளண்ணலைநாமாகக்
குறியாதவண்ணங் குறிக்குநாளெந்நாளோ. 24

ஓமான்மந்திரமு முன்னுமனம்பரனைப்
பாராமற்பார்த்துப் பழகுநாளெந்நாளோ. 25

ஊன்பற்றுமென்னு டிறவுபற்றும்பூரணன்பால்
வான்பற்றுங்கண்போன் மருவுநாளெந்நாளோ. 26

ஆண்டான்மவுனி யளித்தவறிவாலறிவைத்
தூண்டாமற்றூண்டித் துலங்குநாளெந்நாளோ. 27

ஆணவத்தோடத்துவித மானபடிமெய்ஞ்ஞானத்
தாணுவிலோடத்துவிதஞ் சாருநாளெந்நாளோ. 28

நிலைபிரிந்தோர்க்கூடுதற்குபாயம்

கண்மநெறிதப்பிற் கடுநரகென்றெந்நாளும்
நன்மைதருஞானநெறி நாமணைவதெந்நாளோ. 1

ஞானநெறிதானே நழுவிடினுமுப்பதத்து
ளானமுத்திநல்குமென வன்புறுவதெந்நாளோ. 2

பன்மார்க்கமான பலவடிபட்டேனுமொரு
சொன்மார்க்கங்கண்டு துலங்குநாளெந்நாளோ. 3

அத்துவிதமென்ற வந்நியசொற்கண்டுணர்ந்து
சுத்தசிவத்தைத் தொடருநாளெந்நாளோ. 4

கேட்டன்முதலுன்காலே கெடிலாநாற்பதமும்
வாட்டமறவெமக்கு வாய்க்குநாளெந்நாளோ. 5

என்னதியானென்பதற வெவ்விடமுமென்னுசான்
சன்னிதியாக்கண்டுநிட்டை சாதிப்பதெந்நாளோ. 6

காம்பிரமமென்ரு னடுவேயொன்றுண்டாமா
றேம்பியெல்லாமொன்ரும்ப் திகழுநாளெந்நாளோ. 7

முச்சகமேயாதி முழுதுமகண்டாகார
சச்சிதானந்தசிவந் தானென்பதெந்நாளோ. 8

எவ்வடிவும்பூரணமா மெந்தையுருவென்றிசைந்த
அவ்வடிவுக்குள்ளே யடங்குநாளெந்நாளோ. 9

சிந்தித்ததெல்லாஞ் சிவபூரணமாக
வந்தித்துவாழ்த்தி வணங்குநாளெந்நாளோ. 10

தாங்கியபார்விண்ணுதி தானேஞாணுக்கினியா
யோங்குமியோகவுணர் வுற்றிடுநாளெந்நாளோ. 11

ஆசனமூர்த்தங்க ளறவகண்டாகாரசிவ
பூசைசெயவாசை பொருந்துநாளெந்நாளோ. 12

அஞ்செழுத்தினுண்மை யதுவானவப்பொருளே
நெஞ்செழுத்தியொன்ரு கி நிற்குநாளெந்நாளோ. 13

அவ்வுயிர்போலெவ்வுயிரு மானபிரான்றன்னடிமை
எவ்வுயிருமென்றுபணி யாஞ்செய்வதெந்நாளோ. 14

தேசிகர்கோனை திறன்மவுனிநந்தமக்கு
வாசிகொடுக்க மகிழுநாளெந்நாளோ. 15
குருலிங்கசங்கமமாக்கொண்டதிருமேனி
யருண்மயமென்றன்புற் றருள்பெறுவதெந்நாளோ.

காண்பேனேவெண்கண்ணி

சிந்திக்குந்தோறுந் தெவிட்டாவமுதேயென்
புந்திக்குணீதான் பொருந்திடவுங்காண்பேனே. 1

கேவலத்தினன்கிடந்து கீழ்ப்படாதின்பவருட்
காவலன்பாலொன்றிக் கலந்திடவுங்காண்பேனே. 2

தூரியங்கடந்தவொன்றே றாவெளியாய்நின்ற,பெ
ரியநிறைவேயுனைநான் பெற்றிடவுங்காண்பேனே. 3

மாசற்றவன்பர்நெஞ்சே மாறுதபெட்டகமாத்
தேசுற்றமாமணிநின் றேசினையுங்காண்பேனே. 4

மாயாவிகார மலமகலவெந்தைபிரான்
நேயானுபூதி நிலைபெறவுங்காண்பேனே. 5

பொய்யுலகும்பொய்யுறவும் பொய்யுடலும்பொய்
யெனவே, மெய்யநினைமெய்யெனவே மெய்யுடனே
காண்பேனே. 6

வாலற்றபட்டமென மாயாமனப்படலங்
காலற்றுவீழவுமுக் கண்ணுடையாய்காண்பதேனே.

உள்ளும்புறம்பு மொருபடித்தாய்நின்றுசுகங்
கொள்ளும்படிக்கிறைநீ கூட்டிடவுங்காண்பதேனே. 8

காட்டுகின்றமுக்கட் கரும்பேகனியேயென்
ஆட்டமெல்லாந்தீரவுன தாடலையுங்காண்பதேனே. 9

தூங்காமற்றூங்கிச் சுகப்பெருமானின்னிறைவில்
நீங்காமனிற்கு நிலைபெறவுங்காண்பதேனே. 10

வாதவூராளிதனை வான்கருணையால்விழுங்கும்
போதவூரேறெனின் பொன்னடியுங்காண்பதேனே. 11

சாட்டையிலாப்பம்பரம்போ லாடுஞ்சடசால
நாட்டமறவெந்தைசுத்த ஞானவெளிகாண்பதேனே.

மன்றுடும்வாழ்வே மரகதஞ்சேர்மாணிக்கக்
குன்றேநின்றூட்கீழ்க் குடிபெறவுங்காண்பதேனே. 13

பொய்யென் றறிந்துமெமைப் போகவோட்டா
தையவிந்த, வையங் கனமயக்க மாற்றிடவுங் காண்
பதேனே. 14

தாயினும் நல்ல தயாளுவே நின்னையுன்னித், தீ
யின்மெழு கொத்துருகுஞ் சிந்தைதவரக் காண்பே
னே. 15

என்செயினு மென்பெறினு மென்னிறைவா வே
ழையன்யா, னின்செயலென் றுன்னு நினைவுவரக்
காண்பேனே. 16

எள்ளத்தனையு மிரக்கமிலாவன்பாவி
யுள்ளத்துமெந்தை யுலவிடவுங்காண்பேனே. 17

வஞ்சகத்துக்காலயமாம் வல்வினையேனெகடுவேன்
நெஞ்சகத்திலையாநீ நேர்பெறவுங்காண்பேனே. 18

தொல்லைப்பிறவித் துயர்கெடவுமெந்தைபிரான்
மல்லற்கருணை வழங்கிடவுங்காண்பேனே. 19

வாளாருங்கண்ணுர் மயற்கடலிலாழ்ந்தேன்சற்
ருளாகவெந்தை யருள்செயவுங்காண்பேனே. 20

பஞ்சாய்ப்பறக்குநெஞ்சப் பாவியைநீ கூவியையா
வஞ்சாதேயென்றின் னருள்செயவுங்காண்பேனே.

ஆடுங்கறங்காகி யலமந்துழன்றுமனம்
வாடுமெனையையாநீ வாவெனவுங்காண்பேனே. 22

சிட்டர்க்கெளிய சிவனேயோதீவினையேன்
மட்டற்றவாசை மயக்கறவுங்காண்பேனே. 23

உண்ணின்றுணர்த்து முலப்பிலாவொன்றேநின்
தண்ணென்றசாந்தவருள் சார்ந்திடவுங்காண்பேனே

ஓடுங்கருத்தெதாடுங்க வுள்ளுணர்வுதான்றநினைக்
கூடும்படிக்கிறைநீ கூட்டிடவுங்காண்பேனே. 25

வாக்கான்மனத்தான் மதிப்பரியாய்நின்னருளை
நோக்காமனேக்கிநிற்கு நுண்ணறிவுகாண்பேனே. ()

இவ்வுடம்புநீங்குமுனே யெந்தாய்கேளின்னருளா
லவ்வுடம்புக்குள்ளே யவதரிக்கக்காண்பேனே. 27

நித்தமாயொன்றுய் நிரஞ்சனமாய்நிர்க்குணமாஞ்,
சுத்தவெளி நீவெளியாய்த் தோன்றிடவுங் காண்
பேனே. 28

கண்ணிறைந்தமோனக் கருத்தேயென்கண்ணே
யென், னுண்ணிறைந்தமாயை யொழிந்திடவுங்காண்
பேனே. 29

அத்தாவிமலா வருளாளாவானந்த
சித்தாவெனக்குனருள் செய்திடவுங்காண்பேனே.

வீணைபிறந்திறந்து வேசற்றேனைசையறக்
காணைனிறைநின் கருணைபெறக்காண்பேனே. 31

சட்டையொத்தவிவ்வுடலத் தள்ளுமுன்னேனான்
சகச, நிட்டையைப்பெற்றையா நிருவிகற்பங்காண்
பேனே. 32

எல்லாந்தெரியு மிறைவாவென்னல்லலெல்லாஞ்
சொல்லாமுனீதான் முருகுத்திரங்கக்காண்பேனே.

அண்டபகிரண்ட மனைத்துமொருபடித்தாக், கண்
டவர்கள்கண்டதிருக் காட்சியையுங்காண்பேனே. ()

ஊனிருந்தகாய முடனிருப்பவெந்தைதின்பால்
வானிருந்தெதன்னவுநான் வந்திருக்கக்காண்பேனே.

தினையத்தனையுந் தெளிவறியாப்பாவியேன்
நினைவிற்பரம்பொருணீ நேர்பெறவுங்காண்பேனே.

துன்பமெனுந்திட்டனைத்துஞ் சூறையிடவையாவே
யின்பவெள்ளமவந்திங் கெதிர்ப்படவுங்காண்பேனே

ஆகாதோவென்கண்ணி

கல்லாதநெஞ்சங் கரைந்துருகவித்தாழிற்கும்
வல்லாய்நின்னின்பம் வழங்கிலாகாதோ. 1

என்னையறியவெனக்கறிவாய் நின்றருணின்
றன்னையறிந்தின்பநலஞ் சாரவைத்தாலாகாதோ. 2

பொய்ம்மயமேயான புரைதீரவெந்தையின்ப
மெய்ம்மயம்வந்தென்ன விழுங்கவைத்தாலாகாதோ.

மட்டில்லாச்சிற்சுகமாம் வாழ்வேநின்னின்பமயஞ்
சிட்டர்போல்யானருந்தித் தேக்கவைத்தாலாகாதோ

அத்தாநின்பொற்றாளடிக்கேயனுதினமும்
பித்தாக்கியின்பம் பெருகவைத்தாலாகாதோ. 5

மெல்லியலார்மோக விழற்கிறைப்பேனையாநின்
எல்லையிலானந்தநல மிச்சித்தாலாகாதோ. 6

சுட்டழகாயெண்ணுமனஞ் சூறையிட்டானந்தமயக்
கட்டழகாநின்னைக் கலக்கவைத்தாலாகாதோ. 7

சோதியேநந்தாச் சுகவடிவேதூவெளியே
ஆதியேநின்னை யறியவைத்தாலாகாதோ. 8

நேசஞ்சிறிதுமிலேனின்மலனேநின்னடிக்கே
வாசஞ்செயவிரங்கி வாவென்றாலாகாதோ. 9

என்னறிவுக்குள்ளே யிருந்ததுபோலியாவே
நின்னறிவுணின்னுடன்யா னிற்கவைத்தாலாகாதோ.

ஆதிப்பிரானேயென் னல்லலிருளகலச்
சோதிப்பிரகாசமயந் தோன்றுவித்தாலாகாதோ. 11

ஆசைச்சுழற்கடலி லாழாமலேயாநின்
நேசப்புணைத்தா ணிறுத்திலாலாகாதோ. 12

பாசநிகளங்களெல்லாம் பஞ்சாகச்செஞ்செவே
யீசவெனவாவென் றிரங்கிலாலாகாதோ. 13

ஓயாவுள்ளன்பா யுருகிவாய்விட்டரற்றிச்
சேயாகியெந்தைநின்னைச் சேரவைத்தாலாகாதோ.

ஆதியாம்வாழ்வா யகண்டிதமாய்நின்றபரஞ்
சோதிநீயென்னைத் தொழும்பனென்றாலாகாதோ. ()

விண்ணூரக்கண்ட விழிபோற்பரஞ்சோதி
கண்ணூரநின்னிறைவைக் காணவைத்தாலாகாதோ.

சேராமற்சேர்ந்துநின்று சின்மயனேநின்மயத்தைப்
பாராமற்பாரெனநீ பக்ஷம்வைத்தாலாகாதோ. 17

கண்ணுடிபோலவெல்லாங் காட்டுந்திருவருளே
உண்ணுடியையா வுருகவைத்தாலாகாதோ. 18

மூலவிருள்கால்வாங்க மூதறிவுதோன்றவருட்
கோலம்வெளியாகவந்தை கூடுவித்தாலாகாதோ. ()

சாற்றரிய வின்பவெள்ளந்தாக்குமதி னீமூளைக்கி,
லூற்றமுறு மென்னவதி லுண்மைசான்ற லாகா
தோ. 20

கையுங்குவித்திரண்டு கண்ணருவிபெய்யவரு
ளையநின்றுட்கீழ் யடிமைநின்றுலாகாதோ. 21

இல்லையோவென்கண்ணி

ஏதுந்தெரியா தெனைமறைத்தவல்விருளை
நாதநீக்கவொரு ஞானவிளக்கில்லையோ. 1

பணியற்றுநின்று பதைப்பறவென்கண்ணுண்
மணியொத்தசோதியின்ப வாரியெனக்கில்லையோ. 2

எம்மாலறிவதற வெம்பெருமான்யாதுமின்றிச்
சும்மாவிருக்கவொரு சூத்திரந்தானில்லையோ. 3

நாய்க்குங்கடையானே னுதாநின்னின்பமயம்
வாய்க்கும்படியினியோர் மந்திரந்தானில்லையோ. 4

ஊனுகநிற்குமுணர்வைமறந்தையாநீ
தானுகநிற்கவொரு தந்திரந்தானில்லையோ. 5

அல்லும்பகலு மகண்டவடிவேயுனைநான்
புல்லும்படியெனக்கோர் போதனைதானில்லையோ. 6

வேண்டாவோவேன்கண்ணி

கண்டவடிவெல்லாநின் காட்சியென்றேகைகுவித்
துப், பண்டுமின்றுநின்றவென்னைப் பார்த்திரங்கவே
ண்டாவோ. 1

வாதனையோடாடு மனப்பாம்புமாயவொரு
போதனைதந்தையா புலப்படுத்தவேண்டாவோ. 2

தன்னையறியத் தனியறிவாய்நின்றருளு
நின்னையறிந்தென்னறிவை நீங்கிநிற்கவேண்டாவோ.

அள்ளக்குறையா வகண்டிதானந்தமெனும்
வெள்ளமெனக்கையா வெளிப்படுத்தவேண்டாவோ.

அண்டனேயண்டரமுதே யென்னுருயிரே [வோ.
தொண்டனேற் கின்பந் தொகுத்திரங்க வேண்டா

பாராதேநின்று பதையாதேசும்மாதான்
வாராயெனவும் வழிகாட்டவேண்டாவோ. 6

நல்லறிவேயென்கண்ணி

எண்ணிறைந்த மேன்மைபடைத் தெவ்வுயிர்க்கு
மவ்வுயிராய்க், கண்ணிறைந்தசோதியைநாங்காணவா
நல்லறிவே. 1

சித்தானநாமென் சடத்தைநா மென்னவென்றுஞ்
சத்தானவுண்மைதனைச் சாரவாநல்லறிவே. 2

அங்குமிங்குமெங்குநிறை யற்புதனுர்பொற்பறிந்து
பங்கயத்துள்வண்டாய்ப் பயன்பெறவாநவ்லறிவே.

கான்றசோறென்னவிந்தக் காசினிவாழ்வத்தனையுந்
தோன்றவருள்வெளியிற் ரேன்றவாநல்லறிவே. 4

பலவகைக்கண்ணி

என்னரசேகேட்டிலையோ வென்செயலோவேதுமிலை
தன்னரசுநாடாகித் தத்துவங்கூத்தாடியதே. 1

பண்டொருகா னின்பாற் பழக்கமுண்டோ வெந்
தைநினைக், கண்டொருகாற்போற்றக் கருத்துங்கரு
தியதே. 2

வேறு.

கண்டனவேகாணுமன்றிக் காணுவோகாணுவென்
கொண்டறிவேனெந்தைநினைக் கூடுங்குறிப்பினையே.

கல்லாலடியில்வளர் கற்பகமேயென்னளவோ
பொல்லாவினைக்குப் பொருத்தந்தான்சொல்லாயே.

தப்பிதமொன்றின்றியது தாஞகநிற்கவுண்மை
செப்பியதுமல்லாலென் சென்னியதுதாட்டனேயே

வேறு.

மாசானநெஞ்சனிவன் வஞ்சனென்றேவாய்திறந்து
பேசாமவுனம் பெருமான்படைத்ததுவே. 6

கற்பதெல்லாங் கற்றேமுக்கண்ணுடையாய் நின்ப
ணியாய், நிற்பதுகற்றன்றே நிருவிகற்பமாவதுவே.

முன்னளவில்கன்ம முயன்றுனிவனென்றே
என்னளவிலந்தா யிரங்காதிருந்ததுவே. 8

வேறு.

நெஞ்சகம்வேறுகி நினைக்கூடவெண்ணுகின்ற
வஞ்சகனுக்கின்பமெந்தாய் வாய்க்குமாறெவ்வாறே.

வேறு.

பள்ளங்கடோறும் பரந்தபுனல்போலுலகி
லுள்ளம்பரந்தா லுடையாயென்செய்வேனே. 10

முன்னினைக்கப்பின்மறைக்கு மூடவிருளாகெடுவே
னென்னினைக்கவென்மறக்க வெந்தைபெருமானே.

வல்லாளாமோனுநின் வான்கருணையென்னிடத்தே
யில்லாதேபோனுனெவ்வண்ணமுய்வேனே. 12

வேறு.

வாக்குமனமுமவுனமுற வெந்தைநின்னை
நோக்குமவுனமிந்த நூலறிவிலுண்டாமோ. 13

ஒன்றுய்ப்பலவா யுலகமெங்குந்தானேயாய்
நின்றுயையாவெனினீ நீங்கற்கெளிதாமோ. 14

ஆவித்துணையே யருமருந்தேயென்றனினீ
கூவியழைத்தின்பங் கொடுத்தாற்குறைவாமோ. 15

எத்தனையோ நின்விளையாட்டெந்தாய்கே ளிவ்வ
ளவென், றத்தனையுமென்னு லறியுந் தரமாமோ. 16

தேடுவார்தேடுஞ் சிவனேயோநின்றிருத்தாள்
கூடுவான்பட்டதுயர் கூறற்கெளிதாமோ. 17

வேறு.

பற்றினதைப் பற்றுமெந்தாய் பற்றுவிட்டாற்கே
வலத்தி, லுற்றுவிடுநெஞ்சமுனையொன்றி நிற்பதெப்
படியோ. 18

ஒப்பிலாவொன்றேநின் னுண்மையொன்றுங்காட்
டாமற், பொய்ப்புவியைமெய்போற் புதுக்கிவைத்த
தென்னேயோ. 19

காலால்வழிதடவுங் காலத்தேதகண்முளைத்தாற்
போலேயெனதறிவிற் போந்தறிவாய்நில்லாயோ. 20

தன்னரசுநாடாஞ் சடசாலபூமிமிசை
யென்னரசேயென்னை யிறையாகநாட்டினையோ. 21

வேறு.

திங்களமுதாநின் றிருவாக்கைவிட்டரசே
பொங்குவிடமனைய பொய்ந்நூல்புலம்புவனே. 22

உன்னவுன்னவென்னையெடுத்துள்விழுங்குநின்னி
றைவை, யின்னமின்னங் காணுமெலந்தாய் சுழல்
வேனே. 23

ஆராவமுதனைய வானந்தவாரியென்பாற்
றூராமலையாநீ தள்ளிவிடவந்ததிதன்னே. 24

நின்றநிலை

நின்றநிலையேநிலையாவைத்தானந்த
நிலைதானேநிருவிகற்பநிலையுமாகி
யென்றுமழியாதவின்பவெள்ளந்தேக்கி [மந்தோ.
யிருக்கவெனைத்தொடர்ந்து தொடர்ந்திழுக்கு

இருக்காதிமறைமுடிவுஞ்சிவாகமாதி
யிதயமுங்கைகாட்டெனவேயிதயத்துள்ளே

யொருக்காலேயுணர்ந்தவர்கட்கெக்காலுந்தா
ழெழியாதவின்பவெள்ளமுலவாநிற்கும். 2

கற்றதுங்கேட்டதுந்தானேயெதுக்காகக்
கடபடமென்றுருட்டுதற் கோகல்லாலெம்மான்
குற்றமறக்கைகாட்டுங்கருத்தைக்கண்டு
குணங்குறியற்றின்பநிட்டைகூடவன்மே. 3

பாடுகின்றபனுவல்

பாடுகின்றபனுவலோர்க
டேடுகின்றசெல்வமே
நாடுகின்றஞானமன்றி
லாடுகின்றவழகனே. 1

அத்தனென்றநின்னையே
பத்திசெய்துபனுவலாற்
பித்தனின்றுபேசவே
வைத்ததென்னவாரமே. 2

சிந்தையன்புசேரவே
நைந்துநின்னைநாடினேன்
வந்துவந்துளின்பமே
தந்திரங்குதாணுவே. 3

அண்டரண்டயாவுநீ
கொண்டுநின்றகோலமே

தொண்டர்கண்டுசொரிகணீர்
கண்டநஞ்சுகரையுமே. 4

அன்னைபோலவருண்மிகுத்து
மன்னுஞானவரதனே
என்னையேயெனக்களித்த
நின்னையானுநினைவனே. 5

ஆனந்தக்களிப்பு

சங்கர சங்கர சம்பு - சிவ
சங்கர சங்கர சங்கர சம்பு.

ஆதியனாதியுமாகி எனக்
கானந்த மாயறி வாய்நின்றி லங்குஞ்
சோதிமவுனியாய்த்தோன்றி அவன்
சொல்லாதவார்த்தையை சொன்னண்டிதோழி
சங்கர சங்கர சம்பு. 1

சொன்னசொல்லேதென்றுசொல்வேன் என்னைச்
சூதாய்த் தனிக்கவே சும்மா விருத்தி
முன்னிலையேதுமில்லாதே சுக
முற்றச் செய்தேயென பற்றிக்கொண்டாண்டி
சங்கர சங்கர சம்பு. 2

பற்றியபற்றறவுள்ளே தன்னைப்
பற்றச்சொன் னன்பற்றிப்பார்த்த விடத்தே

பெற்றதையேதென் றுசொல்வேன் சற்றும்
பேசாத காரியம் பேசினன் ரோழி
சங்கர சங்கர சம்பு. 3

பேசாவிடும்பைகள்பேசிச் சுற்றப்
பேயங்க மாகிப் பிதற்றித் திரிந்தேன்
ஆசாபிசாசைத்துரத்தி ஐய
னடியிணைக் கீழே யடக்கிக்கொண் டாண்டி
சங்கர சங்கர சம்பு. 4

அடக்கிப் புலனைப்பிரித்தே அவ
ணுகிய மேனியி லன்பை வளர்த்தேன்
மடக்கிக்கொண்டானென்னைத்தன்னுட் சற்றும்
வாய்பேசா வண்ண மாபுரிசெய் தாண்டி
சங்கர சங்கர சம்பு. 5

மாயைக்கெடுத்தனன்கெட்டேன் இத்தை
வாய்விட்டுச் சொல்லிடின் வாழ்வெனக் கில்லை
கரவுபுருஷனுமல்லன் என்னைக்
காக்குந் தலைமைக் கடவுள்காண் மின்னே
சங்கர சங்கர சம்பு. 6

கடலின்மடைவிண்டதென்ன இரு
கண்களு மானந்தக் கண்ணீர் சொரிய
உடலும்புளகிதமாக என
துள்ள முருக வுபாயஞ்செய் தாண்டி
சங்கர சங்கர சம்பு. 7

உள்ளதுமில்லதுமாய்முன் உற்ற
உணர்வது வாயுன் னுளங்கண்ட தெல்லாந்
தள்ளெனச்சொல்லியென்னையன் என்னைத்
தானுக்கிக் கொண்ட சமர்த்தைப்பார் தோழி
சங்கர சங்கர சம்பு. 8

பாராதபூதநீயல்லை உன்னிப்
பாரிந் திரியங் கரணநீ யல்லை
யாராயுணர்வுநீயென்றுன் ஐய
னன்பா யுரைத்தசொல் லானந்தந் தோழி
சங்கர சங்கர சம்பு. 9

அன்பருக்கன்பானமெப்யன் ஐய
னைந்த மோன னருட்குரு நாதன்
தன்பாதஞ்சென்னியில்வைத்தான் என்னைத்
தானறிந் தேன்மனந் தானிறந் தேனே
சங்கர சங்கர சம்பு. 10

இறப்பும்பிறப்பும்பொருந்த எனக்
கெவ்வண்ணம் வந்ததென் றெண்ணியான் பார்க்கின்
மறப்புநினைப்புமாய்நின்ற வஞ்ச
மாயா மனத்தால் வளர்ந்தது தோழி
சங்கர சங்கர சம்பு. 11

மனதேகல்லாலெனக்கன்றே தெய்வ
மௌன குருவாகி வந்துகை காட்டி

அவ
எனதாம்பணியறமாற்றி
னின்னருள் வெள்ளத் திருத்திவைத் தாண்டி
சங்கர சங்கர சம்பு. 12

அத்தை
அருளாலெவையும்பாரென்றான்
யறியாதேசுட்டியென் னறிவாலே பார்த்தேன்
கண்ட
இருளானபொருள்கண்டதல்லாற்
வென்னையுங் கண்டில னென்னேடி தோழி
சங்கர சங்கர சம்பு. 13

உள்ளத்
என்னையுந்தன்னையும்வேறு
தெண்ணித வண்ண மிரண்டற நிற்கச்
அந்தச்
சொன்னதுமோவிவாருசொல்லே
சொல்லால்விளைந்த சுகத்தையென்சொல்வேன்
சங்கர சங்கர சம்பு. 14

அந்த
விளையுஞ்சிவானந்தபூமி
வெட்ட வெளிநண்ணித் துட்ட விருளாங்
ஐயன்
களையைக்களைந்துபின்பார்த்தேன்
களையன்றி வேறொன்றுங் கண்டிலேன் றோழி
சங்கர சங்கர சம்பு. 15

இரு
கண்டார்நகைப்புயிர்வாழ்க்கை
கண்காண் நீங்கவுங் கண்டோந் துயிரான்
இதிற்
கொண்டார்பொற்போலு மும்போகும்
குணமேது நலமேது கூறாய்நீ தோழி
சங்கர சங்கர சம்பு. 16

நலமேதுமறியாதவென்னைச் சுத்த
நாதாந்த மோனமா நாட்டந்தந் தேசஞ்
சலமேதுமில்லாமலெல்லாம் வல்லான்
ரூளாலென் றலைமீது தாக்கினன் ரூழி
சங்கர சங்கர சம்பு. 17

தாக்குநல்லானந்தசோதி அணு
தன்னிற் சிறிய வெனைத்தன் னருளாற்
போக்குவரவற்றிருக்குஞ் சுத்த
பூரண மாக்கினன் புதுமைகாண் மின்மன
சங்கர சங்கர சம்பு. 18

ஆக்கியளித்துத்துடைக்குந் தொழி
லத்தனை வைத்துமெள் ளத்தனை யேனுந்
தாக்கறநிற்குஞ்சமர்த்தன் உள்ள
சாக்ஷியைச் சிந்திக்கத் தக்கது தோழி
சங்கர சங்கர சம்பு. 19

சிந்தைபிறந்ததுமாங்கே அந்தச்
சிந்தை யிறந்து தெளிந்தது மாங்கே
எந்தநிலைகளுமாங்கே கண்ட
யான்ரு னிரண்டற் றிருந்தது மாங்கே
சங்கர சங்கர சம்பு. 20

ஆங்கென்று மீங்கென்று முண்டோ சச்சி
தானந்த சோதி யகண்ட வடிவாய்

ஓங்கி நிறைந்தது கண்டாற் பின்ன
ரொன்றென்றிரண்டென் றுரைத்திடலாமோ
சங்கர சங்கர சம்பு. 21

என்று மழியுமிக் காயம் இத்தை
யேதுக்கு மெய்யென் றிருந்தீ ருலகீர்
ஒன்று மறியாத நீரோ யம
னேலவந் தாற்சொல்ல வுத்தர முண்டோ
சங்கர சங்கர சம்பு. 22

உண்டோ நமைப்போல வஞ்சர் மல
மூறித்ததும்பு முடலிமெய் யென்று
கொண்டோ பிழைப்பதிங் கையோ அருட்
கோலத்தை மெய்யென்று கொள்ளவேண் டாவோ
சங்கர சங்கர சம்பு. 23

வேண்டா விருப்பும் வெறுப்பும் அந்த
வில்லங்கத் தாலே விளையுஞ் சனனம்
ஆண்டா னுரைத்த படியே சற்று
மசையா திருந்துகொள் ளறிவாகி நெஞ்சே
சங்கர சங்கர சம்பு. 24

அறிவாரு மில்லையோ வையோ என்னை
யாரென் றறியாத வங்கதே சத்தில்
வறிதே காமத்தீயிற் சிக்கி உள்ள
வான்பொரு டோற்கவோ வந்தேனுன் மோழி
சங்கர சங்கர சம்பு. 25

வந்த வரவை மறந்து மிக்க
மாதர்பொன் பூமி மயக்கத்தி லாழும்
இந்த மயக்கை யறுக்க எனக்
கெந்தை மெய்ஞ்ஞான வெழில்வாள் கொடுத்தான்
சங்கர சங்கர சம்பு. 26

வாளாருங் கண்ணியர் மோகம் யம
வாதைக் கனலே வளர்க்குமெய் யென்றே
வேளா னவனுமெய் விட்டான் என்னின்
மிக்கோர் துறக்கை விதியன்றே தோழி
சங்கர சங்கர சம்பு. 27

விதிக்கும் பிரபஞ்ச மெல்லாஞ் சுத்த
வெயின்மஞ்ச ளென்னவே வேதாக மங்கள்
மதிக்கு மதனை மதியார் அவர்
மார்க்கந் துன்மார்க்கஞ்சன் மார்க்கமோ மானே
சங்கர சங்கர சம்பு. 28

துன்மார்க்க மாதர் மயக்கம் மனத்
தாயர்க்குப் பற்றுது சொன்னேன் சனகன்
தன்மார்க்க நீதிதிட் டாந்தம் அவன்
றனந்த மானசா தனந்த னன்றே
சங்கர சங்கர சம்பு. 29

அன்றென்று மாமென்று முண்டோ உனக்
கானந்தம் வேண்டி னறிவாகிச் சற்றே

நின்ரூற் றெரியு மெனவே மறை
நீதியெம் மாதி நிகழ்த்தினன் ரூழி
சங்கர சங்கர சம்பு—சிவ
சங்கர சங்கர சங்கர சம்பு. 30

அ க வ ல்

திருவருண்ஞானஞ் சிறந்தருள்கொழிக்குங்
குருவடிவான குறைவிலாநிறைவே
நின்றவொன்றே நின்மலவடிவே
குன்ரூப்பொருளே குணப்பெருங்கடலே
யாதியுமந்தமு மானந்தமயமாஞ்
சோதியேசத்தே தொலைவிலாமுதலே
சீர்மலிதெய்வத் திருவருளதனற்
பார்முதலண்டப் பரப்பெலாநிறுவி
யண்டசமுதலா மெண்டருநால்வகை
ஏழுபிறவியிற் ரூழாதோங்கு
மனந்தயோனியி னினம்பெறமல்க
வணுமுதலசல மானவாக்கையுங்
கணமுதலளவிற் கற்பகாலமுங்
கன்மப்பகுதித் தொன்மைக்கீடா
விமைப்பொழுதேனுந் தமக்கெனவறிவிலா
வேழையுயிர்த்திரள் வாழவமைத்தனை
எவ்வுடலெடுத்தா ரவ்வுடல்வாழ்க்கை

இன்பமெனவே துன்பமிலையெனப்
பிரியாவண்ண முரிமையின்வளர்க்க
வாதரவாகக் காதலுமமைத்திட்
டேகமின்றியே தேகநானென
வறிவுபோலறி யாமையியக்கிக்
காலமுங்கன்மமுங் கட்டுங்காட்டியே
மேலுநரகமு மேதகுசுவர்க்கமும்
மாலறவகுத்தனை யேலும்வண்ண
மமையாக்காத லிற்சமயகோடி
யறம்பொருளாதி திறம்படுநிலையிற்
குருவாயுணர்த்தி யொருவர்போலனைவருந்
தத்தநிலையே முத்திமுடிவென
வாததர்க்கமும் போதநூல்களும்
வறைவிற்காட்டியே ருறைவின்றிவயங்க
வங்கங்குநின்றனை யெங்குமாகிச்
சமயாதீதத் தன்மையாகி
இமையோர்முதலிய யாவருமுனிவருந்
தம்மைக்கொடுத்திட் டெம்மையாளென
வேசற்றிருக்க மாசற்றஞான
நலமுங்காட்டினை ஞானமிலேற்கு
நிலையுங்காட்டுத னின்னருட்கடனே.

வண்ணம்

தனனந் தனனதந்த தனனந் தனனதந்த
தனனந் தனனதந்த—தனதனதான
தனனந் தனனதந்த தனனந் தனனதந்த
தனனந் தனனதந்த—தனதனதான
தனனந் தனனதந்த தனனந் தனனதந்த
தனனந் தனனதந்த—தனதனதான
தானதனதன தானதனனா—

அருவென் பனவுமன்றி யுருவென் பனவுமன்றி
அகமும் புறமுமன்றி முறைபிறழாது
குறியுங் குணமுமன்றி நிறைவுங் குறைவுமன்றி
மறையொன் றெனவிளம்ப விமலமதாகி
அசலம் பெறவுயர்ந்து விபுதம் பெறவளர்ந்து
சபலஞ் சபலமென்று ளறிவினர்காண
ஞானவெளியிடைமேவுமுயிராய்— ()

அனலொன் றிடவெரிந்து புகைமண் டிடுவதன்று
புனலொன் றிடவமிழ்ந்து மடிவிலதாதை
சருவும் பொழுதுயர்ந்து சலனம் படுவதன்று
சமர்கொண்டழிவதன்றெ ரியல்பினதாகும்
அவனென்பதுவுமன்றி அவளென்பதுவுமன்றி
அதுவென்பதுவுமன்றி யெழில்கொடுலாவு
மாருநிலையறியாதபடியே— (1/4)

இருளென் பதுவுமன்றி யொளியென் பதுவுமன்றி
எவையுந்தனுளடங்க வொருமுதலாகு

மூளதென் பதுவுமன்றி யிலதென் பதுவுமன்றி
உலகந் தொழுவிருந்த வயன்முதலோர்கள்
எவருங் கவலைகொண்டு சமயங் களில்விழுந்து
சுழலும் பொழுதிரங்கி யருள்செயுமாறு
கூறரியசகமாயையறவே— ()

எனதென் பதையிகழ்ந்த வறிவின்றிரளினின்று
மறிவொன் றெனவிளங்கு முபயமதாக
வறியுந் தரமுமன்று பிறியுந் தரமுமன்று
வசரஞ்சமிரண்டி லொருபடியாகி
எதுசந் ததநிறைந்த தெதுசிந் தனையிறந்த
தெதுமங் களசுபங்கொள் சுகவடிவாகும்
யாதுபரமதைநாடியறிநீ— (½)

பருவங் குலவுகின்ற மடமங் கையர்தொடங்கு
கபடந் தனில்விழுந்து கெடுநினைவாகி
வலையின் புடைமறிந்த மறியென் றவசமுண்டு
வசனந் திரமுமின்றி யவரிதழூறல்
பருகுந் தொழிலிணங்கி யிரவும் பகலுமின்சொல்
பகரும் படிதுணிந்து குழலழகாக
மாலைவகைபலசூடியுடனே— ()

பதுமந் தனையிசைந்த முலையென் றதையுகந்து
வரிவண் டெனவுழன்று கலிலெனவாடுஞ்
சிறுகிண் கிணிசிலம்பு புனைதண் டைகண்முழங்கு
மொலிநன்றெனமகிழ்ந்து செவிகொளநாகி

பசுமஞ் சளின்வியந்த மணமுந் திடமுகந்து
பவமிஞ் சிடவிறைஞ்சி வரிசையினூடு
காலின்மிசைமுடி சூடிமயலாய்— (¾)

மருளுந் தெருளும்வந்து கதியென் பதைமறந்து
மதனன் சலதிபொங்க விரணமதான
வளிபுண் டனைவளைந்து விரல்கொண் டுறவளைந்து
சுரதஞ் சுகமிதென்று பரவசமாகி
மருவுந் தொழின்மிகுந்து தினமுந்தினமும் விஞ்சி
வளரும் பிறைகுறைந்த படிமதிசோர
வானரமதெனமேனி திரையாய்— ()

வயதும் படிவெழுந்து பிணியுந் திமிதிமென்று
வரவுஞ் செயலழிந்து ளிருமலுமாகி
அனமுஞ் செலுதலின்றி விழியுஞ் சுடர்களின்று
முகமுங் களைகளின்று சரியெனநாடி
மனையின் புறவிருந்த வினமுங் குலைகுலைந்து
கலகஞ்செயவிருண்ட யமன்வரும்வேளை
ஏதுதுணைபழி காரமனமே. 1

ஆகபாடல்—1452.

தாயுமானசுவாமிகள்பாடல்

முற்றிற்று.

தாயுமானசுவாமிகள் மாணாக்கர்

அருளையரென்பவர் அந்தச்சுவாமிகளைத்துதிசெய்த

அருள்வாக்கிய அகவல்

திருவளர்கருணைச் சிவானந்தபூரண
மொருவருமறியா வொருதனிச்சித்து
நவந்தருபேதமா நாடகநடித்துப்
பவந்தனைநீக்கிப் பரிந்தருள்பராபரங்
கண்ணுங்கருத்துங் கதிரொளிபோல
நண்ணிடவெனக்கு நல்கியநன்மை
யொன்றுய்ப்பலவா யொப்பிலாமோனக்
குன்றுய்நிறைந்த குணப்பெருங்குன்றம்
மண்ணையும்புனலையும் வளியையுங்கனலையும்
விண்ணையும்படைத்த வித்திலாவித்துப்
பந்தமனத்தையும்பாழ் படநூறியென்
சிந்தையுட்புகுந்த செழுஞ்சுடர்ச்சோதி
விள்ளொணாஞானம் விளங்கியமேலோர்
கொள்ளெகொண்டுண்ணக் குறைவிலாநிறைவு
தாட்டாமரைமலர்த் தாணினைப்பவர்க்குக்
காட்டாவின்பங் காட்டியகதிநிலை
வாக்கான்மனத்தான் மதித்திடவரிதென
நோக்காதிருக்க நோக்கியநோக்க
மாதியாயறிவா யகண்டமாயகண்ட
சோதியாய்விரிந்து துலங்கியதோற்றம்
பரவெளிதன்னிற் பதிந்தவென்னுளத்தின்
விரவிவிரவி மேற்கொளும்வெள்ளஞ்

சுட்டுக்கடங்காச் சோதியடியார்
மட்டுக்கடங்கும் வான்பெருங்கருணை
யெல்லைக்கடங்கா வேகப்பெருவெளி
தில்லைப்பொதுவிற் றிருநடத்தெய்வம்
வாதவூரென்தையை வரிசையாய்விழுங்கும்
போதவூர்மேவுகர்ப் பூரவிளக்கு
சுகரையகண்டத் தூவெளியெல்லாந்
திகழ்வேகாட்டுஞ் சின்மயசாக்ஷி
செழுந்தமிழப்பரைச் சிவலிங்கமாகி
விழுங்கியஞான வித்தகவேழ
மெழிறருபட்டினத் திறைவரையென்று
மழிவிலாவிலிங்க மாக்கியவநாதி
சாந்தபூமி தண்ணருள்வெள்ள
மார்ந்தநீழ லசையாக்ககனம்
பரவுவார்நெஞ்சிற் பரவியமாட்சி
யிரவுபகலற்ற வேகாந்தக்காட்சி
யாட்சிபோலிருக்கு மகிலந்தனக்குச்
சாக்ஷியாயிருக்குந் தாரகத்தனிமுத
லாணும்பெண்ணு மலியுமல்லாததோர்
தாணுவாய்நின்ற சத்தாந்தனிச்சுட
ரெள்ளுமெண்ணெயு மெப்படியப்படி
யுள்ளும்புறம்பு முலாவியவொருபொரு
ளளவிலாமதந்தாறு மவரவர்பொருளென
வுளநிறைந்திருக்கு மொருபொற்பணித்

துள்ளுமனப்பேய் துடிக்கத்தறிக்கக்
கொள்ளுமோனவாள் கொடுத்திடுமரசு
பெரியபேறு பேசாப்பெருமை
யரியவுரிமை யளவிலாவளவு
துரியநிறைவு தோன்றுவதீதம்
விரியுநல்லன்பு விளைத்திடும்விளைவு
நீராப்பிணியாஞ் செனனமறுக்க
வாராவரவாய் வந்தசஞ்சீவி
யாலைக்கரும்பு பாகமுதக்கட்டிநீள்
சோலைக்கனிபலாச் சுளைகதலிக்கனி
பாங்குறுமாங்கனி பாறேன்சருக்கரை
யோங்குகற்கண்டு சேர்த்தான்றுக்கூட்டி
யருந்தியரசமென வறிஞர்சமாதியிற்
பொருந்தியவின்பம் பொழிசிற்சுகோதய
மெங்கணுநிறைந்த வியல்பினையெனக்குச்
செங்கையால்விளங்கத் தெரித்தமெய்த்தேசிகன்
தன்னையறிவித்துத் தற்பரமாகி
யென்னுளத்திருந் தருளேநாயக
னடிமுடியில்லா வரும்பொருடனக்கு
முடியடியிதுவென மொழிந்திடுமுதல்வன்
மெய்யலான்மற்றவை மெய்யலவெல்லாம்
பொய்யெனவறியெனப் புன்னகைபுரிந்தோ
னருளும்பொருளும் பேதமாயிருந்து
மிருதிறனென்னு மியலுமுண்டென்றே

னருளுனக்குண்டே லருளும்வெளிப்படும்
பொருண்மயந்தானே பொருந்துமென்றுரைத்தோ
சத்தசத்திரண்டு வன்மையுந்தானே [ன்
யொத்தலாற்சதசத் துனக்கெனவுரைத்தோ
ணவமறுவிடி னருளுறுதென்னக்
காணருநேர்மையாற் காணவேயுரைத்தோன்
சென்மமுள்ளளவுந் தீராதிழுக்குங்
கன்மம்விடாதெனக் காட்டியவள்ள
லுளதிலதெனவு முறுதலான்மாயை
வளமிலதெனவும் வகுத்தினிதுரைத்தோ
னில்லறத்திருந்து மிதயமடக்கிய
வல்லவன்றானே மகாயோகியென்றோன்
துறவறத்திருந்துஞ் சூழ்மனக்குரங்கொன்
றறவகையறியா னஞ்ஞானியன்றோ
னிறவாமனந்தா னிறக்கவுணர்த்திப்
பிறவாவரந்தரும் பேரறிவாள
னத்தனருளா லனைத்தையுமியக்குஞ்
சுத்தமாமாயையின் றோற்றமென்றுரைத்தோ
னிருண்மலமகல விசைந்ததிலழுத்தும்
பொருளருட்டிரோதைப் பொற்பெனப்புகன்றோன்
வீறுசிவமுதல் விளம்பியபடியே
யாறுமநாதியென் றறிஞருக்குரைப்போன்
கொல்லாவிரதங் குவலயத்தோர்க
ளெல்லாம்பெறுமினென் றியம்பியதயாநிதி

தருமமுந்தான்முந் தவமும்புரிபவர்க்
குரிமையாயவரோ டுறவுகலப்பவன்
தன்னுயிர்போலத் தரணியின்மருவிய
மன்னுயிரனைத்தையும் வளர்த்திடும்வேந்தன்
களவுவஞ்சனைகள் செய்கருமிகடமக்குந்
தெளிவுவந்துறவருள் செய்திடுந்திறத்தோன்
தான்பெறும்பேறு சகமெலாம்பெறவே
வான்பெருங்கருணை வழங்கியமாரி
தஞ்சமென்றடைந்த தாபதர்தம்மை
யஞ்சலென்றருளு மறிஞர்சிகாமணி
சீவகோடிகளுஞ் சித்தகோடிகளும்
யாவரும்புகழ யாவையுமுணர்ந்தோன்
யானெனதென்ற விறைவனெம்பெருமான்
றானவனுகிய தலைவனெங்கோமா
னருணகிரியார்க் காறுமுகன்சொலும்
பொருளலமல்லது பொருளெனமதியான்
பூதமுதலாப் பொலிந்திடுநாத
பேதமுங்கடந்த பெருந்தகைமூர்த்தி
மூலாதார முதலாயுள்ள
மேலாதாரமும் வெறுவெளிகண்டவன்
மண்டலமூன்றிலு மன்னியவுருவிலுங்
கண்டவையத்திலுங் கடவுளாய்நின்றோன்
பகர்சமயந்தாறும் பரமேயிருந்து
சுகநடம்புரியுந் தொழிலெனச்சொன்னோன்

பேதவபேத பேதாபேத
போதமிதுவெனப் புகன்றிடும்புண்ணிய
னதுநானெனவே யாற்றிடுமனுபவஞ்
சதுர்வேதாந்தத் தன்மையென்றுரைத்தோ
னல்லும்பகலு மறிவானேர்க்குச்
சொல்லும்பொருளுஞ் சுமையெனச்சொன்னேன்
சுதனேகுருவாஞ் சுவாமிநாயகற்கெனி
னதிகமெய்ஞ்ஞான மல்லவோவென்றே
னேசயோகத்துறு நிருபசெல்லாந்தாழு
மிராசயோகத்திறை யிராசயோகத்தான்
பொறுமைதெளிவு புனிதவாசார
மறுவிலாவண்மை வாரமியற்கை
தண்ணமர்சாந்தந் தயங்கியகீர்த்தி
யெண்ணெண்கலைபயி லிணையிலாக்கல்வி
நல்லவிரக்க நடுநிலைசத்திய
மில்லையென்னும லெவர்க்குந்தருங்கொடை
நற்குணனெல்லா நண்ணியபெருந்தகை
சிற்குணவாரி திருவருட்செல்வன்
கரமேமலடித்துக் கருத்துறவணங்கிப்
பரமேயுனக்குப் பரமெனப்பகர்ந்தோ
ளடிமேவு மரசினையடித்தே
சிலமெய்ஞ்ஞானந் தெளிந்தனனெனவுஞ்
சித்தமெளனி திடசித்தமாக
வைத்தநிலையின் வளர்ந்தனனெனவு

மூலன்மரபின் முளைத்தமவுனிதன்
பாலன்யானெனவும் பரிவொடுபகர்ந்தோன்
வடமொழியியற்கையின் மகிமையையுணர்ந்து
திடமுறமுப்பொருட் டிறத்தையுந்தெளிந்து
கண்டமுதென்னக் கனிரசமென்னத்
தண்டமிழ்மாரி தன்னைப்பொழிந்து
சித்தியுமுத்தியுஞ் சிறந்தருள்கொழிக்கும்
நித்தியநிரஞ்சன நிராலம்பநிறைவைப்
பாடியுநாடியும் பணிந்தெழுந்தன்பா
லாடியுமரற்றியு மகங்குழைவெய்தியு
முடலங்குழையவு ரோமஞ்சிலிர்ப்பப்
படபடென்றுள்ளம் பதைத்துப்பதைத்துப்
பாங்குறுநெட்டுயிர்ப் பாகிப்பரதவித்
தேங்கியேங்கி யிரங்கியிரங்கி
யோய்ந்தபம்பரம்போ லொடுங்கியேசிறிது
மேய்ந்தவிழிக ளிமைப்பதுமின்றிச்
சோர்ந்துசோர்ந்து துவண்டுதுவண்டுமெய்
யார்ந்தவன்போ டவசமுற்றடிக்கடி
யுண்ணடுக்குறவே யுருகியேசற்றுத்
தண்ணமர்மொழியுந் தழுதழுத்திடவே
யுள்ளுறும்புறம்பு மொருமித்துருகி
வெள்ளநீர்போல் விழிநீர்பெருக்கிக்
கன்றுபசுவைக் கருதிக்கதறிச்
சென்றுசென்றோடித் திகைப்பதுபோல

யென்புநெக்குடைய விருகரங்குவித்துப்
புன்புலால்யாக்கை பொருந்தாதினியென
வுணர்ந்துணர்ந்தன்பா யுவகைமேற்கொண்டினிக்
கணம்பிரியேனெனக் கருதியேகுறித்துத்
திருவுருவெல்லாந் திருநீறிலங்க
விருகரநளின மியன்முடிகுவித்துப்
பூரணசந்திரன் போலொளிகாட்டுங்
காரணவதனங் கவின்குறுவெயர்வுற
விளநிலாவெனவே யிலங்கியசிறுநகை
தளதளவென்னத் தயங்கியெழில்பெற
யித்தன்மையெல்லா மிசைந்துமிவனருட்
சித்தெனச்சிவகதி தேர்ந்தவருரைப்பப்
பாத்திரமாடப் பரிவுடனுடிச்
சாத்திரங்காட்டித் தயவுசெய்தருளும்
வல்லவனெனவே மன்னுயிர்க்காக
வெல்லையிலன்ப னிவனெனவிளங்கி
யீனவுலகத் தியற்கைபொய்யென்றே
ஞானநூன்மெய்யென நவின்றினிதிரங்கிக்
கேவலசகலங் கீழ்ப்படமேலாய்
மேவருஞ்சுத்த மெய்யினைநல்க
வருளேயுருவுகொண் டவனியில்வந்த
பொருளேயிவனெனப் பொலிந்திடும்புனிதன்
சைவஞ்சிவனுடன் சம்பந்தமென்பது
மெய்வளர்ஞானம் விளக்குமென்றிசைத்தோன்

கதிர்விழியொளியுறக் கலத்தல்சித்தாந்த
விதிமுறையாமென விளம்பியமேலோன்
முடிவினிலாகம முறைமையினுண்மையை
யடியரைக்குறித்துரைத் தருளியவண்ணல்
சிதம்பரநேர்மை திறமாவுரைத்திறை
பதம்பரவெனப்பகர் பரமமெய்ஞ்ஞானி
முத்திபஞ்சாக்கர முறைமையிலயிக்கியஞ்
சத்தியமிதுவெனச் சார்ந்தவர்க்குரைத்தோ
னஞ்செழுத்துள்ளே யனைத்தையுங்காட்டியென்
நெஞ்சழுத் தியகுருநீதிமாதவ
னெல்லாநிறைந் தவிவறவன்செயலெனக்
கல்லாவெனக்குங் கருணைசெய்கடவுள்
குருவருளாலே கூடுவதல்லாற்
றிருவருளுருதெனத் தெரிந்திடவுரைத்தோன்
குருவுருவருளெனக் கொண்டபின்குறையாப்
பொருண்மயமாமெனப் புகன்றிடுபோத
னெந்தமூர்த்திகளையு மெழிற்குருவடிவெனச்
சிந்தையிற்றியக்கறத் தேர்ந்தவர்க்குரைத்தோன்
சதாசிவமென்றபேர் தான்படைத்ததுதா [ன்
னெதாவதேதபொருளென்றெடுத்தடுத்துரைத்தோ
கல்லானகன்னல் கவர்ந்திடச்செய்தவ
னெல்லாம்வல்லசித் தெம்மிறையென்றே
னெவ்வுயிர்தோறு மிறைமேவியதிறஞ்
செவ்வியபிரம்படி செப்பிடுமென்றே

னெவ்வணமெவரெவ ரிசைத்தனரவரவர்க்
கவ்வணமாவனெம் மானெனவறைந்தோ
னொருபாணனுக்கே யொருசிவனாட்படின்
வருமடியார்திறம் வழுத்தொணாதென்றோன்
சிவனடியாரைச் சிவனெனக்காண்பவ
னெவனவன்சிவனே யென்றெடுத்துரைத்தோன்
விருப்புவெறுப்பினை வேரறப்பறித்துக்
கருப்புகாதென்னைக் காத்தருள்செய்தோ
னிருசொல்லுரையா தியானின்பமெய்த
வொருசொல்லுரைத்த வுயர்குணபூதர
னத்துவாமார்க்க மாறையுமகற்றித்
தத்துவாதீதத் தன்மையைத்தந்தோம்
திருமகண்மருவிய திகழ்வளமறைசையில்
வருமுணர்வாளன் மருளிலாமனத்தா
னெண்ணியவெண்ண மெல்லாந்தெரிந்ததனக்குத்
கண்ணருள்செய்த வன்றாமானவ
னொருமொழிபகர்ந்த வுதவியாலன்ற
னிருபதமுப்போ திரைஞ்சிவாழ்த்துவனே.

அருவாக்கிய அகவல் முற்றிற்று.

*கொச்சகம்.

தத்துவம்வேறென்னைவேறாக்கியருடந்ததிலே
உற்றுணர்வும்வேண்டாவென்றோரிரண்டுமூன்றினையும்
நித்தியமென்றேகாட்டிநில்லாமனில்லெனவே
தத்துவத்தோடத்துவிதந்தருந்தாயுமானவனே.]

*பழையபிரதியில் வண்ணத்தின் இடையிடையில் உள்ளன.

நந்தமதென்றெண்ணிநலிந்தவுடல்வேரறுக்கி
வந்தபொருளுன்னதல்லவென்றெனலுவல்லமையும்
உந்தனக்கன்றெல்லாநமதென்றேயுட்புகுந்த
தந்தைதீயுமற்றுமருளாந்தாயுமானவனே. 2

பந்தாடுமாபோற்பதிந்துகருப்பட்டேற்குச்
சிந்தாமணியாய்ச்சிகந்தனிலேதீவகம்போல்
வந்தான்மறைசைநகர்மற்றுமோர்மெய்கண்ட
சந்தானத்தானத்தவத்தாயுமானவனே. 3

பின்னைத்தாயென்றினையுங்காட்டாதபேரிருளின்
உன்னைத்தான்கண்ணிலர்போலொன்றுகித்தானுழன்ற
என்னைத்தானிவ்வணமென்றெண்ணறியாவேழையென்றே
தன்னைத்தான்றந்தாண்டான்றனித்தாயுமானவனே. 4

திடக்குப்பையாடரவஞ்சிங்கட்கேழற்கோ
டுடுக்குப்பைநீத்தேதியுயர்மறைசைவந்தெழுந்தே
விடக்குப்பைக்கோலால்விளங்கியபொய்மெய்யெனவாழ்
சடக்குப்பையென்றுதவிர்த்தான்றுயுமானவனே. 5

புகப்பட்டான்வல்லிருளின்பால்லாதவேழாம்
பகப்பட்டானீங்காப்பரப்பானதீவினையின்
அகப்பட்டான்மாயாவிகாரவடவியெனுஞ்
சகப்பட்டானென்றிரங்கியாண்டான்றுயுமானவனே. 6

கஞ்சனரிகாணுதகாரணமேயன்பருக்காய்
பஞ்சவன்முன்சாரப்பரிமேலெழுந்தபரம்
மஞ்சுலவுஞ்சாலபயின்மாமறைசைவந்தாங்கிற்
றஞ்சமென்றுற்கஞ்சலென்றுன்றுயுமானவனே. 7

மனக்கவலைதீர்த்தென்மயக்கவிகற்பங்களெல்லாம்
உனக்கலவென்றெவ்வான்றுய்வேரறுக்கியொன்றுமற
நினைக்கவரிதானவின்பநிட்டையிதென்றேயுரைத்தான்
தனக்குவமையில்லானெனக்குமருட்டாயவனே. 8

சிவமயம்.

தாயுமானசுவாமிகள்

திருப்பாடலகராதி

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
அகண்ட	220	அண்டபகிரண்டம	394
அகத்தூ	338	அண்டபகிரண்டமு	111
அகமேவு	356	அண்டபிண்	344
அகரவு	120	அண்டமனே	325
அங்கமே	336	அண்டமுடி	160
அங்கிங்	107	அண்டமுமா	243
அங்குமிங்	399	அண்டரண்டகோ	379
அங்கை	120	அண்டரண்டம்	403
அஞ்சலஞ்	326	அண்டருக்கு	377
அஞ்சுமுக	364	அண்டனே	398
அஞ்செழு	389	அண்ணலே	220
அடக்கிப்புல	405	அதுவென்ரு	199
அடிகளடி	372	அதுவென்று	218
அடிமுடிகா	378	அத்தனென்	403
அடிமுடியு	211	அத்தனே	219
அடியெனு	229	அத்தனைச்	260
அடுத்தவி	337	அத்தாநி	395
அடையார்	271	அத்தாவி	393
அண்டபகிரண்ட	348	அத்துவா	382

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
அத்துவித	388	அருளெலா	225
அத்துவிதமா	345	அருளேயோ	290
அத்துவிதம்	242	அருள்பழு	193
அத்துவிதவத்	108	அருள்வடி	249
அத்துவிதவனு	258	அல்லலாந்	204
அந்தகனு	372	அல்லலெல்	349
அந்தகாரத்	113	அல்லும்பகலும்	322
அந்தக்கரணம்	323	அல்லும்பகலுமக	397
அந்தக்கரணமு	374	அல்லும்பகலுமு	269
அந்தக்கரணமெ	341	அல்லும்பகலும்	280
அந்தமுட	356	அவனன்றி	162
அந்தணர்	205	அவனே	284
அந்தந்த	380	அவ்வுயிர்	389
அந்தோவீத	195	அழுக்காற்று	346
அப்பனென்	344	அழுக்கார்ந்த	267
அப்பாவென்	315	அனியுங்கனி	271
அப்புமுப்பு	329	அள்ளக்குறை	398
அப்பொருளு	275	அறிந்தவறி	286
அம்மாவீ	311	அறியாதறி	287
அரசேநின்	304	அறியாதவெ	266
அருமறையின்	118	அறியாநா	331
அரும்பொனே	158	அறியாமைசா	276
அருவருவ	377	அறியாமைமே	273
அருவென்பன	413	அறியாமையீ	354
அருளாகி	341	அறியாயோ	279
அருளாலெ	407	அறியாவறி	385

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
அறியுந்தர	238	அன்னையப்	217
அறிவாகி	198	அன்னையிலா	318
அறிவாரு	409	ஆ	
அறிவிப்பா	340	ஆகத்தை	363
அறிவிலறி	279	ஆகாரபுவன	191
அறிவிற்கறி	230	ஆகியசற்	196
அறிவையறி	385	ஆக்கியளி	408
அறிவோட	385	ஆக்குவை	294
அற்பமன	275	ஆக்கை	121
அற்றவர்	384	ஆங்காரம	321
அனந்தபத	192	ஆங்காரமா	133
அனைத்து	322	ஆங்காரமெ	371
அன்பருக்கன்	406	ஆங்கென்று	408
அன்பரொல்	341	ஆசனமூர்த்த	389
அன்பர்பணி	330	ஆசைக்கோ	115
அன்பாற்	323	ஆசைச்சுழ	396
அன்பின்	155	ஆசையுன்	339
அன்பைப்	314	ஆசைநிகள	127
அன்றந்த	344	ஆசையெனு	240
அன்றுநால்	237	ஆடலேயே	387
அன்றுமுத	201	ஆடாமலோய்	179
அன்றெனச்	225	ஆடியோடி	333
அன்றென்று	410	ஆடுங்கறங்கா	390
அன்றேவா	307	ஆடுங்கறங்கு	272
அன்னேய	163	ஆடுவதும்	328
அன்னேபோல	304	ஆணவத்தை	377

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
ஆணவத்தோ	388	ஆராமைகண்	292
ஆணிலே	145	ஆராயும்	110
ஆண்டகின்	348	ஆரோன	181
ஆண்டான்	388	ஆரூரு	386
ஆதிகால	340	ஆராவமி	240
ஆதிக்கந	129	ஆராவமுத	402
ஆதிப்பி	396	ஆராவமுதே-பே	263
ஆதியந்தங்	364	ஆராவமுதே	313
ஆதியந்தங்-தமு	374	ஆரிருந்தென்	320
ஆதியந்தங்கா	119	ஆருடனே	384
ஆதியந்தநீ	339	ஆருமறி	356
ஆதியந்தமில்லாத	379	ஆலம்படை	267
ஆதியந்தமில்லாவ	384	ஆவாவென்ற	305
ஆதியந்தமெ	192	ஆவிக்குளாவி	356
ஆதியனுதி	404	ஆவித்துணை	401
ஆதியாம்	236	ஆவியேயுனை	213
ஆதியாய்நடு	396	ஆழாழிகரை	114
ஆத்திரம்வந்	272	ஆழாழியென்	370
ஆயிரஞ்சொ	334	ஆழித்தரும்	316
ஆயுங்கலை	269	ஆழ்ந்தா	339
ஆயுமறி	200	ஆழ்ந்துனை	368
ஆரணங்	274	ஆறுனகண்	356
ஆரணமாக	265	ஆறுசமய	364
ஆரணமார்க்	227	ஆறுளொன்	366
ஆரணமு	377	ஆறுத்திலங்	261
ஆறிவா	313	ஆற்றப்படா	331

பாட்டு	பக்கம்
ஆனந்தங்கதி	223
ஆனந்தமான	335
ஆனந்தமோ	286
ஆனபுற	372
ஆனமான	217
ஆனலும்	309
இ	
இகபரமு	117
இகமுழுது	274
இக்காயம்	341
இங்கற்றபடி	140
இடத்தைக்	247
இடமொரு	227
இடம்பெறு	263
இடம்பொரு	210
இடம்வான	285
இடைந்திடை	235
இந்தநா	317
இந்தநிரு	284
இந்தவெளி	343
இந்திர	117
இப்பிறவி	178
இமையள	172
இம்மாநில	386
இயல்பென்று	195
இரக்கமொடு	312
இரப்பா	240
இரவுபக	320
இருக்காதி	402
இருநிலமா	233
இருநிலனுய்	383
இருப்பா	288
இரும்பை	217
இருவரே	226
இல்லாத	334
இல்லைஇல்லை	198
இல்லையு	215
இல்லையென்	205
இவ்வுடம்பு	393
இறப்பும்பிறப்	406
இற்றைவரை	338
இனியகருணை	281
இனியகருப்பு	287
இனியேதென	172
இன்பக்கட	231
இன்பநிட்டை	348
இன்பநிரு	352
இன்பமய	289
இனபருள	386
இன்புறுதி	317
இன்றுன	216
இன்றென	205

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
இன்ரே	330	உறையிறந்துபெ	201
இன்னமுது	154	உரையிறந்துள	222
இன்னம்பிற	175	உரையுணர்வி	214
ஈ		உலகநெறி	352
ஈரூக	354	உலகமாயை	242
ஈனந்தருநா	374	உளவறிந்தெ	250
ஈனந்தருமு	314	உள்ளக்கொதி	353
ஈனமில்லா	376	உள்ளங்குழை	353
உ		உள்ளதுணரா	350
உடம்பறியு	373	உள்ளதுமி	406
உடலைப்பழி	279	உள்ளத்தினூர்	292
உடல்குழைய	139	உள்ளத்தி-தா	363
உடல்பொய்யு	273	உள்ளத்தினு	379
உணர்த்துமு	343	உள்ளத்தை	268
உண்டவர்க்	225	உள்ளபடியா	343
உண்டுடுத்து	328	உள்ளபடியெ	211
உண்டுபோ	343	உள்ளபடியொ	337
உண்டோந	409	உள்ளபொரு	339
உண்டோநீ	309	உள்ளமறியா	337
உண்ணின்று	393	உள்ளமறிவா	316
உந்திச்சுழி	370	உள்ளமே	228
உந்துபிற	371	உள்ளும்புற	391
உய்யும்படிக்கு	239	உறவுடலை	258
உருவிருப்ப	369	உற்றதுணை	207
உருவெளி	352	உற்றவேளை	226
உரையிறந்த	313	உற்றறியு	315

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
உற்றுணர்	256	எங்கணுநீ	348
உற்றுநினை	319	எங்ஙனே	218
உற்றுற்று	317	எங்குஞ்சிவ	285
உனக்குநா	234	எங்குமென்னை	225
உனக்குவமை	351	எங்கும்வியா	271
உன்மனிக்கு	219	எங்கெங்கு	378
உன்னஉன்ன	402	எங்கெங்கே	322
உன்னும	357	எங்கேயெங்	308
உன்னுவெளி	353	எச்சிலென்று	323
உன்னிலு	384	எடுத்தேதக	224
உன்னிலையு	169	எடுத்தேதகம்	291
உன்னுமன	341	எட்டுத்திசை	375
உன்னைநினை	319	எட்டுத்திசையு	340
உன்னையுட	285	எட்டத்தொ	386
ஊ		எண்டிசை	327
ஊரனந்த	108	எண்ணமறி	319
ஊருமிலார்	357	எண்ணமு	330
ஊரைப்பா	357	எண்ணரியசி	367
ஊனுக	397	எண்ணரியபி	143
ஊனிருந்த	394	எண்ணுதெ	262
ஊனென்றி	368	எண்ணுதவெ	316
ஊன்பெற்று	388	எண்ணியவே	295
எ		எண்ணில்பல	343
எக்கணுமா	376	எண்ணிறை	398
எக்கலையு	336	எத்தனை தா	317
எக்காலமு	154	எத்தனைபிற	249

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
எத்தனையோ	321	எல்லாமிறந்த	376
எத்தனையோகோ	344	எல்லாமு	135
எத்தனையோநி	401	எல்லாமுதவு	266
எத்தனைவித	153	எல்லாமே	286
எத்தன்மை	321	எல்லாருமின்பு	337
எத்தாற்பி	318	எல்லையி	375
எத்திக்குந்	313	எவ்வடிவம்	389
எந்தச்சமய	378	எவ்வாறிங்	378
எந்தநாளுன	209	எவ்விடத்து	290
எந்தநாளை	222	எவ்வுயிருந்	383
எந்தநாள்	161	எவ்வுயிருமெ	319
எந்தப்படி	326	எவ்வுயிரா த்திர	189
எந்தமட	357	எள்ளத்தனையு	392
எந்தவு	332	எள்ளளவுநின்	317
எந்தெந்த	326	எள்ளுக்குளெ	377
எந்தைசனற்	365	எறிதிரைக்கட	189
எந்நாளுமு	162	எனக்கினியா	343
எந்நெஞ்சமே	334	எனக்குணீ	385
எப்பொருளு	320	எனக்குமுனக்	286
எம்பாபர	254	எனக்குளே	215
எம்மாலறி	397	எனக்ஙகனச்	250
எம்மைவினை	373	எனக்கென்	240
எல்லாஞ்சிவ	269	எனக்கோர்	263
எல்லாநினது	350	எனதென்பது	239
எல்லாந்தெ	394	என்செயலின்	229
எல்லாமறிந்	183	என்செயினு	392

பாட்டு	பக்கம்
என்புருகி	315
என்பெலா	154
என்போலெ	325
என்றுங்கரு	328
என்றுமடை	316
என்றுமழி	409
என்றுமிரு	327
என்றுமுன்னை	214
என்றுவிடி	357
என்றுளநீ	310
என்னதி	337
என்னதியா	389
என்னரசே	399
என்னறிவு	325
என்னறிவுக்	395
என்னறிவை	366
என்னுடைய	384
என்னுடையு	250
என்னைநான்	311
என்னைக்கெடு	331
என்னைத்தா	251
என்னைநான்	303
என்னைப்புர	354
என்னையறிய	395
என்னையின்ன	330
என்னையுந்தன்	407
என்னையுன்ற	326
என்னையுன்னை	283

ஏ

ஏகமானவுரு	187
ஏங்கியிடை	348
ஏசற்ற	288
ஏடார்மலர்	357
ஏதமற்ற	254
ஏதமின்றி	251
ஏதுக்குச்சும்	273
ஏதுக்குஞ்சும்	287
ஏதுக்குடற்சு	279
ஏதுக்குமுன்	336
ஏதுந்திரு	275
ஏதுந்தெரியாதெ	397
ஏதுந்தெரியாவெ	351
ஏதுவந்து	334
ஏதேதுசெய்	381
ஏதேதுசொ	350
ஏதைசசுமை	333
ஏய்ந்தநல்ல	255
ஏரின்சிவபோ	366
ஏழைக்குறு	370
ஏறுமயிர்	332
ஏறுவாம்பரி	234

பாட்டு	பக்கம்
ஐ	
ஐந்துபூத	186
ஐந்துவ	128
ஐந்துவகை	123
ஐம்பூதத்தா	370
ஐயமற்றவதி	218
ஐயவாதனே	247
ஐயனேயுனே	220
ஐயாவருணகிரி	277
ஐயாவுனே	316
ஐவகையெனு	122
ஐவரென்றபுல	187
ஐவரொடு	341
ஒ	
ஒட்டுடன	367
ஒப்பிலா	401
ஒப்புயர்	325
ஒருமைமன	166
ஒருமொழி	209
ஒருவரென்று	216
ஒருவனவன்	201
ஒளியே	269
ஒன்றதாய்	252
ஒன்றனேயு	378
ஒன்றுகிப்	193
ஒன்றுய்	401
ஒன்றியொன்	207
ஒன்றிரண்டா	256
ஒன்றிரண்டு	386
ஒன்றிரண்டெ	345
ஒன்றுந்தெரி	262
ஒன்றுமறநில்	276
ஒன்றுமறியா	346
ஒன்றேறபல	325
ஒன்றைறநினே	322
ஓ	
ஓகோவுனே	315
ஓடுங்கருத்	393
ஓடுமிரு	314
ஓதரிய	202
ஓயாதோ	315
ஓயாவுள்	396
ஓராமலெல்	351
ஓராமலே	283
ஓராமன்	388
ஓருரை	346
ஓவென்ற	304
ஔ	
ஔவிய	121
க	
கங்குல்பக	329
கங்கைநில	364

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
கச்சிருக்குங்	369	கண்டுயிலா	338
கடத்தைதமண்	248	கண்டேனி	304
கடலமுதே	316	கண்டேனின	265
கடலின்மடைக	381	கண்ணகன்ற	222
கடலின்மடைவி	405	கண்ணுடி	396
கடலெத்தனை	267	கண்ணுரக்	312
கட்டுங்கனமு	344	கண்ணுரநீர்	165
கட்டுநமன்	375	கண்ணுவாரே	318
கணமேதனு	252	கண்ணிறைந்த	393
கண்களில்	369	கண்ணிற்கா	218
ண்டகண் ணுர	224	கண்ணினுண்	255
கண்டதனை	358	கண்ணுணின்ற	226
கண்டதுபொ	367	கண்ணுண்	357
கண்டவடிவெல்லாங்	344	கண்ணே	313
கண்டவடிவெல்லாநி	398	கண்ணெளியே	276
கண்டவறி	354	கண்மூடி	323
கண்டவிட	383	கந்தரனுபூதி	367
கண்டறியேன்	294	கந்துகம	182
கண்டனவல்ல	203	கருணைமொழி	206
கண்டனவே	399	கருதரிய	200
கண்டாருள	260	கருதுமடி	345
கண்டார்கண்	232	கருத்தினுட்	228
கண்டார்நகை	407	கருப்புவட்	386
கண்டிலே	310	கருமருவு	124
கண்டுகண்டு	372	கருமுகங்கா	364
கண்டுமொழி	369	கரைந்துகரை	280

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
கரையிலின்ப	219	கற்பதெல்லா	400
கலக்கமுற	349	கற்பனை	350
கலங்காத	310	கற்புதுசிங்	295
கலந்தமுத்தி	222	கற்றகலை	323
கல்லாதநெஞ்	394	கற்றதுங்கே	403
கல்லாதபேர்	147	கற்றவறி	316
கல்லாதவறிவு	131	கற்றுலுங்கே	344
கல்லாதனை	355	கற்றுமென்ப	219
கல்லாலடி	399	கற்றும்பலபல	272
கால்லாலினீழ	307	கன்மநெறி	388
கலலாலெறிந்	264	கன்மமென்ப	337
கல்லெறிய	336	கன்மமே	221
கல்லேறு	275	கன்றினுக்கு	316
கல்லேனு	156	கன்றுமன	375
கல்லேன்	357	கன்னங்கரிய	342
கல்லையுற்ற	221	கன்னலமு	146
களவுவஞ்சனை	254	கன்னலுடன்	379
கள்ளத்தலைவ	363	கன்னறரும்	340
கள்ளம்பொரு	268	கன்னன்முக்	252
கள்ளாதுகட்	347	**கா**	
கள்ளனிவ	371	காகமானது	166
கற்கண்டா	382	காகமுறவு	291
கற்கண்டோ	274	காகமோடுகழு	185
கற்குணத்தை	382	காக்குநின்ன	223
கற்குநிலை	352	காக்கைகரி	368
கற்குமது	348	காச்சச்	370

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
காடுங்கரையு	290	காலமொடு	203
காட்சியெல்	350	காலமொரு	334
காட்டத்திலங்	347	காலர்பய	335
காட்டவரு	321	காலன்றனை	280
காட்டியவந்த	270	காலால்வழி	402
காட்டுகின்ற	391	காளையுயி	374
காட்டுந்திரு	377	கால்பிடித்	329
காணரிய	197	காற்றைப்	302
காணுத	353	கானகமிலங்கு	131
காணுங்கண்	213	கானற்சலம்	380
காண்டல்	196	கான்றசோ	399
காண்பானு	387	கி	
காதலால்	358	கிட்டிக்கொ	358
காதற்று	277	கிட்டோய்	358
காதிலோலை	243	கு	
காந்தமதை	245	குடக்கொடு	170
காந்தமிரு	358	குத்திரமெய்	380
காமனேவா	369	குருலிங்க-க	277
காயநிலை	329	குருலிங்க-அ	390
காயாதமர	174	குருவாகி	287
காயிலை	150	குருவுருவாகி	229
காரகமா	338	குலமிலான்	247
காராரு	151	குறிகளோடு	185
காரிட்ட	123	குறித்தவித	372
காலமூன்று	223	குறியுங்குண	287
காலமேகா	410	குறைவிலரு	365

பாட்டு	பக்கம்
குறைவிலா	233
குற்றங்குறை	346
குற்றச்சமய	383
குன்றுதழு	208
குன்றிடாத	224
கூ	
கூடியநின்	293
கூடுதலுடன்	125
கூர்த்தவய	316
கூர்த்தவறிவா	342
கூறுநின்ற	232
கூறுய	307
கூறுங்குணமு	358
கெ	
கெசதுரக	189
கெடுத்தே	382
கெட்டவழி	329
கெட்டியென்	321
கே	
கேடில்பசு	376
கேட்டதை	333
கேட்டலுடன்	274
கேட்டன்	388
கேவல	244
கேவலத்தி	390
கை	
கைத்தலம்	175
கையினுற்	223
கையுங்கு	397
கையுமெய்யு	214
கைவிளக்கி	276
கொ	
கொடியவெ	224
கொடுக்கின்	241
கொடுத்தே	280
கொந்தவி	176
கொலைகளவு	345
கொல்லா	334
கொல்லாமை	148
கொல்லாவி	318
கொழுந்தா	261
கொழுந்தில்	322
கொழுந்து	231
கொள்ளித்தே	332
கொள்ளெவெ	336
கோ	
கோட்டாலை	382
கோலமின்றி	213
ச	
சகத்தின்	223
சகமனத்தும்	273

பாட்டு	பக்கம்
சகமெலாந்	255
சக்கரவர்த்தி	367
சஞ்சலமற்	354
சஞ்சிதமே	373
சடத்துளுயிர்	376
சட்டை	394
சத்தமுதலாத்	373
சத்தமுதலாம்	370
சத்தாகினின்	340
சத்தொடுசித்	378
சந்ததமுநின்	341
சந்ததமுமென	112
சநததமும்	138
சந்திரனே	380
சருகுசல	132
சன்மார்க்க	195
சன்னல்பின்	373
சா	
சாக்கிரமா	246
சாட்டையிலா	391
சாட்டையிற்	241
சாதனே	346
சாதிகுலம்	117
சாலக்கபாட	375
சாலோக	379
சாற்றரிய	397
சி	
சிட்டர்க்கெ	392
சித்தநிருவி	340
சித்தநினவு	314
சித்தந்தெளிந்து	329
சித்தந்தெளிந்தோ	379
சித்தமவுன	343
சித்தமவுனி	265
சித்தமெனும்	371
சித்தான	399
சித்துஞ்சட	288
சித்திநெறி	342
சிந்தனே	328
சிந்திக்குந்	346
சிந்திக்குந்தோ	390
சிந்தித்த	389
சிந்தித்தவெ	313
சிந்தைசிதை	342
சிந்தைத்	239
சிந்தைபிற	408
சிந்தைமயக்	349
சிந்தைமரு	359
சிந்தைமறந்	377
சிந்தைய	321
சிந்தையன்	403
சிந்தையி	365

பாட்டு	பக்கம்
சிந்தையுமை	349
சிவமாதி	261
சிவன்செய	235
சிற்பரமே	340
சிற்றம்பல	365
சிற்றரும்	248
சிற்றறிவு	387
சிற்றின்ப	37
சினமிறக்க	331
சின்னஞ்சிறியா	333
சின்னஞ்சிறியே	358
சீ	
சீராருந்தெய்	312
சு	
சுகமாகு	261
சுத்திலமு	367
சுட்டழகா	395
சுட்டியுள	327
சுத்தமு	150
சுத்தவறி	315
சுத்தவித்தை	372
சும்மாவிருக்-ம	267
சும்மாவிருக்-யி	282
சும்மாவிருப்	320
சுழுத்தியே	244
சுழுத்தி	246
சூ	
சூட்டியென	232
சூதாடுவார்	331
சூதானமென்	375
சூதென்று	327
சூரியர்கள்	375
செ	
செகத்தை	304
செங்கதிரின்	385
செங்கிருமி	368
செப்பரியசம	194
செப்பரியத	385
செப்புவ	326
செம்பொன்	214
செம்மையறி	373
செய்யுஞ்செ	214
செய்யுந்தவ	260
சென்றவிட	347
சென்று	384
சே	
சேராமற்	306
சேராமற்சே	396
சை	
சைவசமய	290
சொ	
சொல்லற்கரி	230

பாட்டு	பக்கம்
சொல்லாடா	321
சொல்லாய	310
சொல்லாலட	315
சொல்லாலும்	246
சொல்லாலே	304
சொல்லாற்	265
சொல்லான	264
சொல்லான்மவு	385
சொல்லான்மன	264
சொல்லிறந்து	359
சொல்லிறப்	355
சொல்லிற்ப	346
சொல்லுக்கட	277
சொல்லுஞ்	347
சொல்லும்	318
சொல்லும்பொ	338
சொல்லையுன்	214
சொன்னசொ	404
சொன்னத்	317
சொன்னத்தை	330
சொன்னவர்	284
சோ	
சோதியா	311
சோதியாதெ	222
சோதியே	395
சோதியேசுடரே	216
சோற்றுத்	337
ஞா	
ஞாலத்தை	333
ஞானநெறிக்	286
ஞானநெறிதா	388
ஞானமே	236
த	
தக்ககேள்	217
தக்கநின்	255
தக்கரவி	380
தட்டுவை	370
தத்துவ	278
தத்துவமா	372
தத்துவமெ	354
தததுவர்	368
தந்திர	387
தந்தேனே	328
தந்தைதா	242
தந்தையி	365
தந்தைதாய்தமர்தா	279
தந்தைதாய்தமர்மக	252
தந்தைதாய்மகவு	303
தப்பித	400
தமமுயிர்	329
தர்க்கமி	383
தற்பர	379

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
தற்பரமா	252	தாயர்கர்ப்	327
தற்போத	359	தாயான	312
தனியிரு	253	தாயிருந்	351
தனிவளர்	235	தாயினுமினிய	296
தன்செய	344	தாயினுநல்ல	392
தன்மயஞ்	248	தாயுந்தந்தை	245
தன்மயமாய்	348	தாராதவரு	125
தன்மயமான	268	தாராவரு	339
தன்னதென்	213	தாவிய	359
தன்னரசு	402	தானந்த	349
தன்னிலே	258	தானந்தவஞான	285
தன்னெஞ்	241	தானந்தவஞ்	262
தன்னைத்	325	தானந்தவந்	330
தன்னையறி	398	தானமுந்	234
தன்னையறிந்த	257	தானவனுந்	386
தன்னையறிந்தரு	323	தாணுக	339
தன்னையறிந்தா	323	தாணுதல்	341
தன்னையறியத்	294	தாணுனதன்மய	199
தன்னையறியாது	345	தாணுனதன்மை	283
தன்னையறியுந்	359	தாமென்னை	384
தன்னையோ	238	தானேசுபா	363
தா		தானேயகண்	231
தாகமறிந்	315	தானேயா	354
தாக்குநல்	408	தானேயு	212
தாங்கிய	359	**தி**	
தாங்கிய	389	திகையாதோ	306

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
திக்கொடுகீ	313	துய்யகர	365
திக்கொடுதி	141	துரியங்	390
திங்களமு	402	துள்ளுமறி	139
திடமுற	292	துன்பக்கட	279
திண்ணிய	369	துன்பக்கண்	316
திருந்து	253	துன்பமெ	394
திருவருட்	221	துன்மார்க்	410
திருவருண்	411	தூ	
திரையற்ற	385	தூங்காம	391
திரையில்லா	208	தூங்கிவிழி	359
தினமேசெல	267	தூயதான	220
தினையத்தனை	394	தூயபனித்	370
தீ		தூயவ்றி	386
தீங்கரு	380	தூளேறு	300
தீதனையா	386	தெ	
தீதெதலா	295	தெட்டிலே	297
தீதெதனவு	354	தெய்வம்	226
தீரத்திறற்	343	தெரிவாக	110
தீராக்கரு	359	தெருளாகி	148
தீராதவென்	259	தெளிவொ	255
து		தே	
துங்கமழு	281	தேகச்செய	282
துச்சப்புல	386	தேகம்யா	353
துச்சனென	318	தேகமிறு	332
துட்டனை	322	தேகமுத	373
துய்யன்	252	தேகாதி	346

பாட்டு	பக்கம்
தேக்கியின்	217
தேசிகர்	390
தேடாததே	339
தேடினேன்	335
தேடுந்திர	339
தேடுவார்	401
தேடுவேனின்	353
தேவரெல்	309
தேவர்தொ	202
தேன்முகம்	203
தொ	
தொல்லைக்	360
தொல்லைப்	392
தொல்லைவி	278
தோ	
தோற்பா	333
ந	
நடக்கினு	262
நடத்தியிவ்	235
நலமேது	408
நன்றறி	317
நன்றென	307
நன்னெஞ்ச	360
நா	
நாட்டமூன்	249
நாட்டா	319
நாட்பட்ட	308
நாட்பட்டலை	341
நாடுநகரு	338
நாதகீத	221
நாதமே	306
நாதனை	295
நாம்பிரம	389
நாய்க்குங்	397
நாவழுத்துஞ்	340
நாளவங்கள்	284
நாளவங்கள்போ	366
நாளும்டொ	371
நாற்றச்சடல	263
நாற்றமிகக்	368
நானைதன்மைந	377
நானைதன்மையெ	338
நானினிங்	207
நானெனைக்	341
நானென	204
நானெனவு	248
நானென்றே	262
நானென்னு	196
நானேகருதி	306
நான்றனை	287
நி	
நித்தமா	393

பாட்டு	பக்கம்
நித்தியமாய்	116
நித்தியமொ	332
நித்திரையாய்த்	347
நித்திரையாய்வ	373
நித்திரையிற்	334
நித்திரையு	355
நியமலகூண	188
நிர்கருணநி	134
நில்லாதவா	210
நில்லாது	167
நில்லாப்	283
நில்லாமனின்	366
நிறைகுடங்	281
நிற்குநன்	213
நினையுநி	238
நினையுநினை	258
நினைப்பற	384
நினைப்பு	378
நினைவொன்	209
நின்போதத்	322
நின்றநிலை	402
நின்னிறை	342
நின்னைச்சர	342
நின்னையுணர்	336
நீ	
நீக்கப்பிரி	377
நீக்கிமலக்	364
நீங்காதுயி	261
நீட்சிகுறு	347
நீதியாம்	282
நீதியெங்கே	308
நீயற்றவந்	282
நீயன்றி	336
நீயெனநா	272
நீயேநா	354
நீயேயிங்	305
நீராய்க்	339
நீர்க்குமிழிபூண்	368
நீர்க்குமிழிபோலெ	335
நீர்க்குமிழிபோன்	360
நீர்ப்புற்	335
நீர்ப்பூத்த	363
நூ	
நூலேணி	333
நெ	
நெஞ்சகத்தில்	360
நெஞ்சகமே	329
நெஞ்சகம்	400
நெஞ்சத்தி	293
நெஞ்சுகந்து	215
நெறிகடாம்	251
நெறிபார்	307

பாட்டு	பக்கம்
நே	
நேசஞ்சிறி	395
நேசத்தா	347
நேசநிரு	318
நேசிக்குஞ்	278
நேராய	275
நேரேதா	200
நேரேநின	323
நேற்றுளா	244
நோ	
நோக்கற்கரி	276
நோயும்வெங்	291
ப	
பச்சென்ற	369
பச்சைகண்	360
பச்சைநிற	364
பஞ்சப்	374
பஞ்சரித்து	322
பஞ்சசுத்தி	330
பஞ்சாய்ப்	392
படிப்பற்று	340
பட்டப்பகல்	353
பட்டப்பகற்	136
பணியற்று	307
பண்டுங்கா	381
பண்டொரு	399
பண்ணி	385
பண்ணை	137
பதமூன்றும்	257
பதியுண்டு	296
பத்தரு	343
பத்தர்	355
பத்திநீ	296
பத்திநெறி	127
பந்தமயக்	350
பந்தமறு	198
பந்தமெலா	349
பரமாப்	352
பராமுனக்	319
பரம்பர	228
பரவரிய	258
பவம்பரிந்	256
பழுதுண்டு	266
பள்ளங்க	400
பற்றலாம்	226
பற்றற்றிரு	340
பற்றியபற்	404
பற்றினதை	401
பற்றும்	322
பற்றுவன	158
பற்றுவெகு	133
பற்றொழிந்து	352

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
பன்மார்க்க	388	பாராதிக	170
பன்மாலைத்	205	பாராதிநீ	324
பன்முகச்	191	பாராதிபூ	406
பன்முத்திரை	360	பாராதிபூத·சீ	273
பா		பாராதியண்ட	159
பாகத்தி	171	பாராதிவி	199
பாகமோ	300	பாராதே	398
பாக்கியங்க	383	பாராயோவென்று	305
பாகசாலங்	332	பாராயோவென்னை	315
பாசங்க	396	பாரொடு	142
பாசபந்த	361	பார்க்கினணு	353
பாசமகலா	387	பார்க்கினண்	325
பாசம்போய்	317	பார்த்தவிட	314
பாடாது	180	பார்த்தன	309
பாடிப்படி	317	பாலரொடு	328
பாடியாடி	254	பாவமென்ரு	352
பாடுகின்ற	403	பாவிபடுங்	342
பாட்டளி	142	பாவியே	235
பாட்டுக்கோ	353	பாழாகி	288
பாதிவிருத்த	365	**பி**	
பாயப்புலி	259	பிடித்ததை	347
பாரகமும்	324	பித்தரிறை	367
பாரறியா	325	பித்தனையே	327
பாரனைத்து	283	பிள்ளைமதி	281
பாராசை	361	பிறிதொன்	384
பாராதி	211	பிறியாத	181

பாட்டு	பக்கம்
பிறியாது	350
பின்னுமு	253
பின்னுமுட	279
பு	
புகலரிய	312
புகழுங்கல்	226
புண்ணிய	380
புண்ணீர்மை	341
புத்தமிர்த	184
புத்திநெறி	294
பத்தியெனு	371
புந்தியிரு	351
புரந்தார்	338
புலர்ந்தென்	381
புலனைந்து	281
புலியினத	277
புன்புலான	215
புன்மலத்	372
பூ	
பூங்காவன	285
பூட்டற்றுத்	345
பூட்டிவைத்	356
பூதமுதலாக	298
பூதமுதலு	355
பூதமொடு	301
பூதலயமா	112
பூரணி	299
பூராயமா	331
பெ	
டெண்ணு	378
பெரியவண்ட	251
பெருமைக்	219
பெருவெளி	116
பெற்றவட்	305
பெற்றவர்	237
பெற்றானு	354
பெற்றேம்பிற	280
பே	
பேசாத	344
பேசாவனு	231
பேசாவிடும்	405
பேச்சாகா	321
பேச்சுமூச்	378
பேதித்தசம	160
பேதைப்	361
பேறனைத்து	192
பை	
பைங்கூழ்	372
பைம்பயி	361
பொ	
பொங்கிய	338
பொங்கேதே	381

பாட்டு	பக்கம்
பொய்கண்	365
பொய்குவித்	345
பொய்க்கா	374
பொய்க்கூடு	361
பொய்திக	144
பொய்ப்ப	361
பொய்மூட	382
பொய்ம்மய	395
பொய்யகல	383
பொய்யனிவ	319
பொய்யாருல	263
பொய்யி	152
பொய்யுணர்	356
பொய்யுலக	333
பொய்யுலகு	390
பொய்யெல்	332
பொய்யென்	391
பொய்யைப்	324
பொருந்து	310
பொருளாகக்	118
பொருளே	309
பொருளேப்பூ	239
பொல்லாதகாம	372
பொல்லாதமா	270
பொறியிற்	243
பொறிவழி	332
பொற்பி	146
பொற்பு	245
பொன்னு	363
பொன்னே	212
போ	
போக்குவர	387
போதமா	126
போதமென்	244
போதவூர்	367
போதாந்த	314
போற்றே	381
போனக	130
போனநாட்	308
ம	
மடிமை	335
மட்டிலா	395
மட்டுப்படா	361
மண்டலத்தி	256
மண்ணுதிபூத	354
மண்ணுதியை	135
மண்ணுன	349
மண்ணீர்மை	350
மண்ணுமறி	356
மண்ணும்	328
மண்ணுறங்	361
மண்ணூடு	380

பாட்டு	பக்கம்
மண்ணெடு	321
மதியுங்	225
மத்தமத	173
மத்தர்	190
மந்தவறி	334
மந்திபத்	348
மயக்கு	248
மயக்குறு	311
மரபைக்	405
மரவரி	268
மருமலர்ச்	176
மலைமலையா	197
மறக்கின்ற	270
மறமலி	237
மறைமுழக்	214
மற்றுன	222
மனதேகல்	406
மனத்தாலும்	276
மனமான	371
மன்றூடும்	391
மா	
மாசற்ற	390
மாசான	400
மாடுமக்கள்	306
மாதத்தி	270
மாயமயக்	334
மாயாசக	324
மாயாசகத்	274
மாயாவிகார	373
மாயாவிகாரமலம	390
மாயைமுத	325
மார்க்கண்	327
மாலவளர்	362
மால்காட்	320
மால்வைத்த	349
மாறுத	342
மாறுவனு	315
மாறுபடு	149
மி	
மிடியிட்ட	298
மின்போ	183
மின்னனைய	129
மின்னனையபொ	332
மின்னைப்	245
மின்னைய	253
மு	
முகமெ	292
முக்குணத்தா	331
முக்குணத்தை	374
முச்சகமே	389
முத்தனைய	168
முத்தாந்தவித்	353

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
முத்தாந்தவீதி	314	மெய்வீசு	369
முத்திக்கு	355	மெல்லிய	395
முத்தியி	336	மே	
முத்தேத	313	மேலொடுகீ	387
மும்மலச்	368	மேவுபஞ்ச	362
முருந்திள	295	மேற்கொண்	265
முற்றுமோ	309	மை	
முன்னினை	400	மைகாட்டு	349
முன்னுண்	337	மையுலாம்விழி	220
முன்னிலை	242	மைவ்வண்ண	320
முன்னிலைச்	264	மோ	
முன்னினை	400	மோனகுரு	286
முன்னெடு	320	மோனந்தரு	351
மூ		யா	
மூச்சற்று	382	யாதுமன	116
மூர்த்திதலந்	330	யானெனல்	237
மூர்த்தியெ	338	யான்றுனென	284
மூலவிருள்	396	யோ	
மூன்றுகண்	278	யோகியற்கே	322
மெ		வ	
மெய்த்தகுல	383	வஞ்சகத்து	392
மெய்யான	273	வஞ்சநமன்	326
மெய்யிற்சிவ	370	வஞ்சமோ	289
மெய்யிலெய்	362	வஞ்சனைய	233
மெய்யைப்	285	வஞ்சனையு	317
மெய்விடா	137	வடிவனை	206

பாட்டு	பக்கம்
வடிவிலா	230
வடிவெலா	218
வட்டமிட்	302
வண்டாய்த்	325
வந்ததை	332
வந்தவர	289
வந்தவரவை	410
வந்தவாறி	246
வந்தித்து	329
வந்தெனு	197
வம்பனேன்	233
வரும்போமென்	212
வரும்போமென்னு	238
வருவான்	324
வல்லமை	331
வல்லாளா	401
வழியிதெ	283
வளம்பெறு	227
வன்பொ	351
வன்மையி	355

வா

வாக்காதி	371
வாக்காய்	313
வாக்கான	393
வாக்குமனமற்ற	368
வாக்குமனமு	401
வாக்குமனமொன்	355
வாசகஞான	333
வாசாகயி	189
வாடாதே	307
வாடுமுகங்	351
வாட்டப்	362
வாதஆ	391
வாதனைப்	247
வாதனையோ	398
வாதனைவி	324
வாதுக்கு	331
வாதைப்பி	313
வாயாதோ	289
வாயாற்கி	351
வாயிலோரை	236
வாயிஞற்பே	318
வாயுண்டு	264
வாயொன்	327
வாய்க்குங்	220
வாய்திறவா	362
வாராதெலா	114
வாய்பேசா	326
வாராய்நெஞ்	270
வாராவரவாக	362
வாராவரவாய்	289
வாரிக்கொ	218

பாட்டு	பக்கம்
வாரியேழு	216
வாலற்ற	391
வாவாவென்	282
வாவிக்கமல	293
வாழாதுவா	292
வாழிசோ	241
வாழ்த்துங்	216
வாழ்வனைத்துங்	257
வாழ்வனைத்தும்	206
வாழ்வெனவு	234
வாழ்வெனவு	308
வாளாருங்கண்ணை	392
வாளாருங்கண்ணீ	410
வானநாயக	254
வானந்த	315
வானமுகில்	380
வானமெல்லாங்	314
வாணுதிதத்து	347
வாணுதிநீ	324
வாணுதிபூத	152
வாணுட்டங்	385
வானேமுத	232
வானேப்	216
வான்காண	323
வான்கொடு	374
வான்பொரு	249

பாட்டு	பக்கம்
வி	
விஞ்சுபுலப்	342
விண்கருணை	348
விண்டு	370
விண்ணருவி	281
விண்ணவரிந்	194
விண்ணவர்	362
விண்ணவன்	375
விண்ணுடா	381
விண்ணுதி	118
விண்ணுரக்	396
விண்ணுர்	363
விண்ணுறு	293
விண்ணிறைந்	119
விண்ணுக்கும்	399
விண்ணுள்வளி	363
விதிக்கும்	410
விதியையும்	224
வித்தன்றி	320
வித்தியாதத்	371
விமலமுத	193
விரிந்தமன	327
விரும்புஞ்	330
விளக்குந்	224
விளங்கவெண்	204
விளங்கவென	306

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
விளையுஞ்சி	407	வேண்டிய	259
வீ		வேண்டுஞ்	215
வீங்கித்	369	வேண்டும	224
வீணைபிறந்	393	வேண்டுபவ	203
வீறியவே	383	வேட்டைப்	371
வெ		வேதமுத	275
வெஞ்சேலை	364	வேதமூட	164
வெட்டவெளி	320	வேதமெத்த	251
வெந்து	375	வேதாந்த	335
வெந்நீர்	157	வேதாவை	176
வெம்மந்த	366	வேலையிலா	368
வெய்யபிற	376	வேறுபடு	311
வெய்யபுவி	375	**வை**	
வெள்ளக்கரு	324		
வெள்ளங்	278	வைதிகமாஞ்	366
வெளியா	333	வைத்தசுவ	345
வெளியான	260	வைத்ததேக	214
வெளியினின்ற	221	வைத்தபொரு	306
வே		வைத்திடு	305
வேண்டா	409	வையகமா	271

திருப்பாடலகராதி

முற்றிற்று.

திருமகள்விலாசம் பிரஸ், சென்னை:—1929.

உயர்தரமான தமிழ் நூல்கள்

அறுபத்துநான்கு படங்களடங்கிய

அஷ்டாஷ்ட லீலையென்னும்

தேவீ பராக்கிரமம்

கிரிஸ்டியன் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர்

ஈக்காடு. இரத்தினவேலு முதலியார் இயற்றியது.

விலை ரூபா **1—8—0.**

சமஸ்தலோக காரண பூதையாய் ஐம்பெருந் தேவர்க்கு உற்பத்தி லயஸ்தானமாய் பிரமேந்திராதிகட்கு எய்து மிடுக் கணை களைந்தும் அவரவர் இஷ்டசித்தி யருளும் கருணைநிதி யாய் விளங்கும் சர்வலோக மாதாவாகிய பராசத்தியின் லீலா விபூதிகள் தேவீபராக்கிரம மெனப்படும். இந் நூலைத் தமிழில் தெள்ளிய நடையில் இயற்றி அவ் வற்புதங்களை நேரிற் கண்டாற்போல விளக்கத்தக்க அறுபத்துநான்கு திருவுருவப் படங்கள் அமைத்து முக்கியமான இடங்களில் வேதம், ஆக மம், புராணம், இதிகாசம் முதலிய வடநூல் மேற்கோளுந் தமிழ்நூல் மேற்கோளுங் காட்டியிருக்கின்றன. தேவியின் பிரபாவத்தை உணருமாறு உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் காட்டி யிருக்கின்றபடியால் இதை வாசிப்பவர்களுக்கு சகல புருஷார்த்தங்களும் கைவல்யமாகும்.

B. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்,

கெ 41, வெங்கடரமய்யர் தெரு, ஜி. டி. சென்னை.

பட்டினத்துப் பிள்ளையார்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பிரபந்தத்திரட்டின் விருத்தியுரை

[பட்டினத்தடிகள் திருவுருவப்படத்துடன்
உயர்ந்த காலிகோ பைண்டு செய்தது:
விலை ரூபா **3—8—0**]

பட்டினத்தடிகளால் ஆங்காங்கு எம்மனோரை யுய்விக்கு மாத்திரையானே திருவாய் மலர்ந்தருளப்பெற்று நம்பியாண்டார் நம்பிகளால் பதினொரு திருமுறையிற் சேர்க்கப்பட்டுள்ள பிரபந்தங்களாகிய கோயினான்மணிமாலை, திருக்கழுமல மும்மணிக்கோவை, திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை, திருவேகம்பமுடையார் திருவந்தாதி, திருவொற்றியூர் ஒருபா ஒருபஃது என்பனவற்றிற்கும், கோயிற்றிருவகவல், திருவேகம்பமாலை, திருவிசைப்பா, பொது, முதல்வன் முறையீடு, அருட்புலம்பல், இறந்தகாலத்திரங்கல், நெஞ்சொடு புலம்பல், பூரணமாலை, நெஞ்சொடு மகிழ்தல் என்னு மிவைகளடங்கிய திருப்பாடற்றிரட்டு, உடற்கூற்று வண்ணம் என்பனவற்றிற்கும் அநேகர் பதவுரையும் பொழிப்புரையும் சிற்சிலவற்றிற்கு எழுதியிருக்கின்றனர். அவை போல் அல்லாது சென்னை பச்சையப்பன் கல்விச்சாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் ம-ரா-ரா-ஸ்ரீ, ஆ. சிங்காரவேலு முதலியார் அவர்களால் பதவுரையும், விசேடம், உதாரணம் இன்னும் இவைகளமைந்த விருத்தியுரையையும் எடுத்துக்காட்டி, பெரியோர்களுடைய ஞானசாத்திரங்களி லிருந்து மேற்கோட்பாக்கள் உதகரிக்கப்பட் டிருக்கின்றன.

B. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்
நெ. 41, வெங்கடரமய்யர் தெரு, ஜி. டி. சென்னை.

திருக்குறள் மூலமும்

[பரிமேலழகருரையும், தெளிபொருள் விளக்கப் பதவுரையும், விசேஷக் குறிப்புகளுடனும், நாயனூர் திருவுருவப்படத்துடன் உயர்ந்த கிளேஸ் கடிதத்தில் அச்சிட்டு அழகிய காலிகோ பைண்டு செய்தது

விலை ரூபா 4.]

தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவ நாயனூர் திருவாய்மலர் தருளிய திருக்குறளென்னும் இந்நூலானது ஈகூஈ - குறள் வெண்பாக்களாற்செய்யப்பட்டு, பாஷையின் உயர்வைவிளக் குவதாயும், இராஜதந்திர முதலிய பலவகைப்பட்ட சிறந்த நீதிநெறியை ஒருசேர நன்குணர்த்தத் தக்கதாயும், எல்லாச் சமயிகளானும் இனி தேற்றுக்கொள்ளப்பட்டதாயு மூள்ளது. மேலும் தமிழ்பாஷையில் விருத்தியடைய விரும்புவோர்க் கும், முத்திநெறி பெற்றுய்ய விரும்புவோர்க்கும் எற்ற நூலாகவும், இதன் பெருமை குன்றின்மே லேற்றிய விளக்கு போல் விளங்குகின்றது.

ஆதலால், தமிழ்வேதமாகிய திருக்குறளும் இதற்குப் பரிமேலழகர் செய்த உரையும் கற்றோர் யாவராலும் விரும் பத்தக்கனவே. இவ்வுரை அக்காலத்தி லுள்ளோருடைய கல்வித்தேர்ச்சிக்கேற்பச் செய்யப்பட்டதாதலால் கடின சந்திகளால் செறிந்து விளங்குகின்றது. தற்கால நிலை மையைக் கருதி பண்டித பாமரர் யாவர்க்கும் எளிதில் பயன் படும் பொருட்டுக் கடின சந்திகளை ஒருவாறு விளக்கி, அத னுடன் எளிய நடையில் செய்யப்பட்ட தெளிபொருள் விளக்கப் பதவுரையும்சேர்த்து ஒரேபுத்தகமாயச்சிட்டனம்.

B. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்,

எ. 41, வெங்கடரமணய்யர்தெரு, ஜி. டி. சென்னை.

விவேகாநந்தசுவாமிகள்

உபந்நியாசங்களடங்கிய

ஞானத்திரட்டு

விவேகாநந்த சுவாமிகளின் சரித்திரமும், அவர் செய்த அற்புதமான பிரசங்கத்திரட்டும் சுவாமிகள் திருவுருவப் படத்துடன்

விலை ரூபா 1.

வி. நடராஜ ஐயரவர்கள் இயற்றியது.

இதில் சுவாமி விவேகாநந்தர் அமெரிக்கா சிகாகோ மஹாசபையில் கர்மயோகம், ஞானயோகம், பக்தியோகம் என்னும் அரிய விஷயங்களையும் ஆரியமதத்தின் உண்மைப் பொருளையும் வெற்றியுடன் நிலைநாட்டி ஆங்கில பாஷையில் செய்த பிரசங்கத்தை ஸ்ரீமான் வி. நடராஜ ஐயரால் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது.

இதிலடங்கிய விஷயங்கள்:

யதார்த்தமனிதன்
போலிமனிதன்
சிகாகோ முதற் பிரசங்கம்
இந்துமதம்
கர்மயோகம்
இல்லறம் துறவறம்
விக்கிரகாராதனை
கடமை
நன்மை தீமை
முக்தி
பக்தி
பக்தியோகம்
ஆசாரியன் அவசியமென்பது
பரபக்தி
இராஜயோகம்
மாயையைப்பற்றியகதைகள்

B. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்,

நெ. 41, வெங்கடரமய்யர்தெரு, ஜி. டி. சென்னை.

ஸ்ரீமத் தாயுமான சுவாமிகள்

திருப்பாடற் றிரட்டு

மெய்கண்ட விருத்தியுரை

[730 பக்கம்: உயர்ந்த கிளேஸ்கடிதம் ஸ்வாமிகளின் திருவுருவப்படத்துடன் அழகிய காலிகோ பைண்டு செய்தது: விலை ரூபா 4.]

திருவருட்பெருஞ் செல்வராகிய **தாயுமானசுவாமிகள்** தமது சுவாநுபூதியினிற் பிறந்த அற்புதசின்மய மதுரமான செம்பாடற்றிரட்டினுக்கு அநேகர் பதவுரையும் பொழிப்புரையும் எழுதியிருக்கின்றனர். அவை தாயுமானூர் உண்மை கருத்தைத் தெரிவிப்பனவல்ல. தாயுமானசுவாமிகள் வேதாந்த சித்தாந்த சமாசபாவ முடையவராதலால் அவருடைய உண்மைக்கருத்து ஈதென்று ஒவ்வொரு பாடல்களிலும் விளங்கும்படி, மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்து மகா வித்வான் சித்தாந்த சாபம் - அஷ்டாவதானம் பூவை. **கலியாணசுந்தர முதலியாரால்** பதவுரையும், விசேடவுரையும், பிரமாணங்களும், உபநிடத கருத்துக்களும் எடுத்துக்காட்டி ஒவ்வொரு பாடலுக்கும் இன்றியமையாத பெரியோர்களுடைய ஞான சாத்திரங்களிலிருந்து மேற்கோட்பாக்கள் உதகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

கவனிப்பு:—இதுவரையில் தாயுமானருடைய பாடலுரையைப் படித்த அறிஞர் இந்தமெய்கண்ட விருத்தியுரையையும் படிப்பார்களானால் மற்ற வுரைகளுக்கும் இவ்வுரைக்கும் உள்ள தாரதம்மியம் இன்னதென விளங்கும்.

B. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்,
கெ. 41, வெங்கடரமய்யர்தெரு, ஜி. டி. சென்னை.

ஸ்ரீ பகவத்கீதை

திராவிட மஹா வியாக்கியானம்

[ராயல் **1/8** சைஸ் 650-பக்கங்கள் கொண்டது
படங்களுடன் அழகான காலிகோ பைண்டு
செய்தது: விலை ரூபா **3—8—0.**]

இந்த பகவத்கீதையின் மகிமையை அன்னிய தேசத்தாரே அறிந்து கொண்டாடும்போது அதை நம்மவர்களுக்கு எடுத்து சொல்லவேண்டுமா? அருமையான ஞானத்தோடு கூடிய இந்த மனுஷ்ய ஜன்மத்தை அடைந்திருக்கும் நாம் இப்போதே இதைக்கொண்டு இந்த ஜனனமரணமாகிய ஸம்ஸார ஸமுத்திரத்திலிருந்து கரையேறும்பொருட்டு மஹா காருண்ய மூர்த்தியாகிய அந்த பகவான் **கிருஷ்ணவதாரஞ்** செய்து ஸகல வேதாந்த சாஸ்திரங்களையும் திரட்டி சுலபமாக முக்தியடையும் வழியை இந்த கீதாசாஸ்திரத்தில் உபதேசித்திருக்கிறார்.

ஆனால் இந்த பகவத்கீதையும் அதன் அருமையான பொருளை உணர்த்தும் பாஷ்யங்களும், வியாக்கியானங்களும் தேவபாஷையாகிய ஸம்ஸ்கிருதத்தில் இருப்பதால் அவற்றை எல்லோரும் வாசித்து அறிவது இக்காலத்தில் வெகு சிரமஸாத்தியமாய் இருப்பதை உத்தேசித்து இப் புஸ்தகத்தில் பதம் பதமாய் சுலோகங்களைப் பிரித்து அவைகளுக்கு தமிழில் அர்த்தமும்அதனடியில் பாஷ்யங்களின் கருத்தை அத்வைதாவதானம் **ஸ்ரீமான் திருவேங்கிட சுவாமிகளால்** தெளிவாயும் எல்லோரும் அறியும்பொருட்டு இனிமையான தமிழில் விரிவாய் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

B. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்,
நெ. 41, வெங்கடரமய்யர் தெரு. ஜி. டி. சென்னை.

பரமார்த்ததரிசனமென்னும்

ஸ்ரீ பகவத்கீதை வசனம்

இதில் ஸ்ரீ பகவத்கீதா மாண்மியமும், ஸ்ரீ சங்கர ராமாநுஜ-மாத்துவ பாஷ்யங்களின் குறிப்புகள் முதலியன அடங்கியுள்ளன: உயர்ந்த காலி கோ பைண்டு ஆப்டோன் போடோ படங்களுடன்: விலை ரூபா 2]

இந்த அரியநூலானது மனுதாயினர்க்கு அஞ்ஞான இருளைப்போக்கி நல்வழிக் கடைப்பிடித் தொழுகுமாறு எல்லா தத்துவங்களையும் விளக்கிக்காட்டி உண்மைப்பொருளை யடைதற்குரியநூல்களுள் இதுவே முதன்மைபெற்றதாகும். இக்காலம் இது சிறப்புடையதா யிருத்தல்பற்றியே இதற்கு ஸ்ரீ சங்கர்-ஸ்ரீராமநுஜர்-ஸ்ரீமாத்துவர் - ஸ்ரீதரர்-இராகவேந்தர் முதலியவர்கள் பாஷ்யங்களை யியற்றியிருக்கின்றனர். அன்னிய மதஸ்தர்களும் இந்நூலை ஆங்கிலமுதலிய பல பாஷைகளில் மொழிபெயர்த்திருக்கின்றனர் என்றதற்கு இந்நூலின் பெருமையேயாகும்.

நமது சுருதி, ஸ்மிருதி, இதிஹாஸ புராணங்களிலுள்ள சகல வேதாந்த சாரங்கள் சகலருக்கும் சந்தேகந்தீர சர்வேசுவரனே ஸ்ரீ கிருஷ்ணாவதாரமாக அவதரித்து அர்ஜுனனை நிமித்தமாகவைத்துக்கொண்டு சகல ஜீவகோடிகளுக்கும் உபதேசமாகத் திருவாய் மலர்ந்தருளியிருப்பதை நம் தமிழ்நாட்டார் அனைவரும் படித்து ஞானமடைந்து கிருதார்த்தர்களாக வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் தெள்ளிய வசனநடையில் ஆங்காங்கு மதத்திரய பாஷ்யங்களின் அபிப்ராய பேதங்களுடன் விரிவாய் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

ஜ. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்,
கூ. 41, வெங்கடரமய்யர்தெரு, ஜி. டி. சென்னை.

பூலோக இன்பதுன்பம்

விலை அணை 6

இது மாந்தரனைவரின் மனதைக் களிக்கச்செய்யும் அற்புதக்கதை. உலகநடவடிக்கைகளில் ஏற்படும் இன்பதுன்பங்களை கதாரூபமாய் படிப்போர் இனபுறும்படி எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதில் திருச்சங்கு, அரிச்சந்திரன் முதலியோரின் சரித்திரததை உவமானங்களாகக் காட்டியும், லௌகீக மார்க்கத்தினியல்பையும், பாபத்திற்கேதுவான அதர்மங்களை குறிக்கும் பல அரிய கதைகளையும் சேர்த்து, வர்ணச்சிரம தர்மங்களையும், அறவற இல்லற தர்மங்களையும், பதிவிரதா லட்சணங்களையும், பெற்றோர்கடமை, தனநாசம், மதுபானம், மாமியார்துன்பம் முதலியஉலகானுபவங்களையும்விளக்கியிருக்கின்றது.

இயமதண்டனை யென்னும்
பிரபஞ்ச பாவபுண்ணியம்

[சித்திரப் படங்களுடன்: விலை அணை 8.]

இது யாவராலும் மதிக்கக்கூடிய சிறந்தநூல் என்பதை அதில் விவரித்திருக்கும் விஷயங்களால் அறியலாம். உலக அனுபவத்தைக் காட்டி, கேவல அஞ்ஞானத்தைப் போக்கி ஞானத்தைப் புகட்டும் அற்புத விஷயங்கள் இதிலடங்கியிருக்கின்றன. முக்கியமாய் அறத்தினியல்பு, பாவிகள் படும் வாதனைகள், எமதூதர்களின் செயல்கள், நரகவாழ்க்கை, சிவதருமம், கொல்லாவிரதம் முதலியவைகளை செவ்வனே விளக்கி புராண இதிகாச மேற்கோள்களுடன் அன்வயப்படுத்தி யிருப்பதால் இதன் பெருமையை நாம் அதிகம் சொல்ல வேண்டுவதில்லை.

B. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்,
நெ. 41, வெங்கடரமணய்யர் தெரு, ஜி. டி. சென்னை.

